

DKP OG FRIHEDSKAMPEN

MATERIALESAMLING

1943

3

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI 1974

Genoptryk 1996

LAND OG FOLK

POLITISKE MÅNEDSBREVE

Nr. 24 - Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti - Afsluttet 31. Dec. 1942

TIL MEDLEMMER OG MEDKÆMPERE!

Paa Tærskelen til det nye Aar sender vi alle Kammerater og Medkæmpere i og udenfor Partiet vor Kamphilsen.

Det svundne Aar stillede store Krav til Frihedens og Demokratiets Tilhængere. Blev Nazismen ikke endelig tilintetgjort, saa skete dog den store Vending i dette Aar. Fra at være i Offensiven er den nu trængt over i Defensiven. Ogsaa for det danske Folk blev det et Aar i Vendingens Tegn. De kæmpende Danmark tog mere positiv Form. Bladmæssigt kom dette til Udtryk bl.a. ved Fremkomsten af FRIT DANMARK og DE FRIE DANSKE, og i praktisk Handling ved en omfattende Række af Sabotagehandlinger og Ildebrande og ved Demonstrationer mod "Frikorps Danmark". Hitler fik at føle, og hele Verden saa, at ogsaa det danske Folk bærer Viljen og Evnen til at kæmpe mod Undertrykkelsen.

Kammerater! I dette krævende Arbejde var I blandt de mest aktive. I øvede Jeres Indsats paa den nationale Front samtidig med, at Partiarbejdet blev passet paa alle Omraader og i ydede et væsentligt Bidrag til Kampen mod Sociallovgivningens Forringelser.

I har herigennem havet Partiets Anseelse og derved medført Tilgang af nye Medlemmer samt en voksende Strøm af økonomiske Bidrag til vort Arbejde.

Vore Modstandere har ogsaa forstaaet at taksere vor Indsats. Med Partiets Formand, Aksel Larsen, i Spidsen er mange Hårdreder blevet anbragt bag Laas og Slaa i danske og tyske Fængsler, takket være Stikkere og Politier. Hvor beklagelige end disse Tab er, har de dog ikke knækket vort Parti. Vi er her og vort Arbejde fortsætter og forstærkes fra Dag til Dag. Vi sender paa denne Dag vor Hilsen til alle vore arresterede og internerede Kammerater og til deres Familier. Vi sender en Hilsen til alle dem, der paa Grund af Politiets Forfølgelse maa leve i Illegalitet. Vi erkender vore Forpligtelser overfor de øvrige kæmpende Nationer og overfor vore indespærrede og forfulgte Kammerater. Ved fælles Indsats og uforfærdet Fortsættelse af Kampen skal vi opnaa Befrielsens Time.

Netop nu, da Fascismen overalt rammes af de haardeste Slag, maa vi styrke og udvide vor Indsats paa den nationale Front. Vi maa samtidig styrke og udbygge vor Indsats mod Udplyndringen og Forarmelsen af det arbejdende Folk. Derfor er det nødvendigt at styrke vort Parti. For hver Medkæmper eller Bidragyder, der berøves os ved Arrestation, maa vi ikke alene skaffe Erstatning, men flere Medkæmpere og Bidragydere.

Vi maa for hver Dag skærpe Kampen mod Kapitulanterne indenfor Arbejderbevægelsen og mod Landsforræderne. Vi maa paa alle Omraader forstærke Arbejdet, hvor vanskelige end Arbejdsbetingelserne bliver.

Idet vi anerkender den Indsats, der er ydet i 1942, udtrykker vi vor Forvisning om, at I, Kammerater, indenfor eller udenfor Partiet, ogsaa i 1943 beredvilligt og offervilligt yder den Indsats, som kræves i sikker Tro paa, at vi med stærke Skridt gaar den endelige Sejr i Møde, og at vi i broderligt Samarbejde med vore Medkæmpere i den øvrige Verden indenfor en overskuelig Tid vil have hidført Fascismens endelige Nederlag!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI - CENTRALKOMITEEN.

L Ø N F O R L I G E T - E N N A R R E S U T !

Nu maa alle Kræfter sættes ind for at gennemtvinge fuld Dækning for Prisstigningerne !

Overenskomstssituationen er næsten overstaaet. Allerede to Måneder før Udløbstiden er DsF uden at spørge Medlemmerne gaaet ind paa Forlængelse. Det er første Gang i 20 Aar, at Overenskomstssituationen har været afklaret saa tidligt, meddeler Pressen triumferende. Og den har al Grund til at triumfere: For et ubetydeligt Tillæg til de laveste Lønninger har DsF givet Afkald paa en Revidering af utidssvarende Overenskomster som Følge af Anvendelse af nye Materialer og andre Ændringer i Arbejdsbetin- gelserne. Tilbage staar nu kun Afgørelsen af det generelle Dyrtidstillægs Størrelse.

Alle erkender de laveste Lønningers Utilstrækkelighed, og ingen kan have noget som helst at indvende imod et særligt Tillæg til dem. Men man harnes over, at dette tiltages ved at frafalde nødvendige Kræv for det afgjorte Flertal af Fagbevægelsens Medlemmer; og naar de endelig skal have noget, maa det brændemærkes som en Svinestreg, at man spiser dem af med nogle faa Ører pr. Time. Sandheden om Lønforliget er jo den, at de laveste Lønninger, som kommer i Betragtning højst omfatter ca. 100.000 Arbejdere. Dette vil igen sige, at mere end 435.000 Arbejdere overhovedet ikke berøres. Og hvad selve Tillægets Størrelse angaar, da varierer det fra 96 Øre til 3,36 Kr. pr. Uge. Et fuldkomment skandaløst lille Tillæg i Betragtning af disse Lønningers Ligheden. Hvilke Huller man mon har tænkt sig kan udfyldes ved Hjælp af 96 Øre ekstra pr. Uge? Hertil kommer saa endelig, at Løntillægget først gælder fra 1. Marts 1943, og med de Erfaringer, Arbejderklassen har gjort under den hidtil forløbne Del af Krigen, kan man roligt regne med, at samtlige livsvigtige Varer inden denne Dato er steget saa meget, at Løntillægget er gjort endnu mere illusorisk end det i Forvejen synes.

Dersom d'Hr. Forhandlere regner med at have reddet Arbejderklassens Børn fra Underernæring og sikret sig selv Julefred med dette Forlig, tager de Fejl. Dertil er Nøden i Arbejderhjemmene for stor, og Arbejdernes Utilfredshed lader sig ikke affærdige med denne Fedtskilling. Selv Statens løn- agtige Pristal hjemler efter Pristalsordningen af 1939 hele 45 Øre mere pr. Time end nugældende Løn. Det vil sige, at Tusinder af Arbejders Købekraft er forringet med mere end en Tredjedel. Overfor en saadan Nød for- slaar hverken 2 eller 7 Øre! Der maa ydes fuld Dækning for Prisstigningerne, dersom ikke Arbejderne, deres Hustruer og Børn skal forsumpe af Kulde og Underernæring.

Der er Mad og Varer nok i Landet. Det er Fordelingen, det er galt med. Man under ikke Arbejderne det daglige Brød. Men nu, hvor det gælder vore Børn, vore Hjem og vor Fremtid, lad os da med al vor Magt kræve den Uret gjort god igen, som man har tilføjet os under Krigen.

Endnu er det ikke forsent ad overenskomstmæssig Vej at rejse Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne. Slaa jer ikke til Taals med Eiler Jensenes Løfte om, at han vil rejse Krav angaaende Dyrtidstillæg. Sig til ham og alle, at nu er det ikke Spørgsmaalet om kvart eller halv Dækning for Prisstigningerne, det, der kræves idag, om Livet skal kunne levas blot nogenlunde taaleligt, er fuld Udligning!

Lad DsF, Fagforbundene, Arbejdsgiverne, Regeringen, Rigsdagen og For- ligsnævnets Formandskab erfare, hvorledes Arbejderne ser paa dette Spørgs- maal. Rejs Diskussionen i alle Klubber og Fagforeninger og meddel d'Hr. selvbestaltede "Værnere" af Arbejdernes Liv og Levned jeres Syn paa Tingene og gør det saa kraftigt, at det ikke er til at misforstaa!

Og lader de tiltrods herfor fortsat haant om dette ligefremme og fuldt berettigede Kræv, da er det dem, der helt og fuldt maa tage Ansvaret for Følgerne. Da er det dem, og dem alene, der maa bære Ansvaret for, at Arbejderne, tvungne af Omstændighederne maa gribe til andre og mere haandfaste Metoder og rundt omkring paa Arbejdspladserne rejse jeres Løn- krav!

DEN RØDE HÆRS OFFENSIV

Hitler fik ikke nogen god Jul. Overalt trængte den røde Hær hans Tropper tilbage. Og det var ikke Smaabevægelser, det drejede sig om.

Størst har Indsatsen været ved den mellemste Don. Her brød den røde Hær to Steder gennem Fjendens Linjer i en Bredde af henholdsvis 90 og 20 km. I Løbet af 10 Dage, fra 16. til 26. December rykkede den røde Hær fra 145 til 200 km frem og befriede ifølge Særmelding den 26/12 alene paa dette Frontafsnit 812 Landsbyer, 8 Distriktscentrer og 7 vigtige Jernbaneknudepunkter, samt tog over 56.000 Fanger og store Mængder Materiel.

Næsten to Trediedele af Trekanten Voronesh-Stalingrad-Rostof er hermed befriet, og Rostof er i højeste Grad truet, for ikke at tale om Tropperne i Stalingrad. Ogsaa de tyske Hære i Kaukasus kommer i vanskelig Stilling, da Rostofs Generobring vil betyde, at de kun har Forbindelse over det smalle Kertsj-Stræde. Dette er dog ikke deres eneste Vanskelighed. Ogsaa de trænges af en Offensiv fra den røde Hær, som 1. Juledag sydøst for Naltsjik rykkede 20 km frem og siden har fortsat sin Fremrykning.

Sydvest for Stalingrad, i Veliki-Luki Omraadet og paa Centralfronten foregaar der Bevægelser af samme vældige Omfang. Det er Hitlers meget udskregne "Østvold", der nu smuldrer for den røde Hærs haarde Slag.

Og hvorledes tager Tyskerne disse Nederlag? De snakker om Vinteren. Det første, man præsenteres for i saa at sige hver eneste Hærberetning, er Kuldegraderne paa Østfronten. Dernæst faar man at vide, at der hist og her er sivet Modstandere gennem det tyske Forsvarssystem, men at Tyskerne har efterladt "Pindsvinestillinger" - til senere Udnyttelse. Den Slags kan man maaske byde det tyske Folk ind under Jul, men det gaar næppe ret længe. Hitler og Goebbels vil blive hengende i deres egne Løgne. Hvor mange Gange har de ikke meddelt, at det nu endeligt og afgørende var Slut med den røde Hær, og at den aldrig mere vilde kunne rejse sig til Modstand. Ikke desto mindre er de nu daglig nødt til at melde om "haarde Afværgekampe".

Nej, Hitler kan hverken lyve den røde Hær bort eller lamme den med hysteriske Trusler. Det staar nu fast, at den røde Hær allerede i September, da Hitler skred af Sejre i Kaukasus og Donbuen, var klar til at begynde sin Offensiv. Men den havde Tid til at vente til det bedst egnede Tidspunkt. Den ventede til Hitler havde løbet sig træt foran Stalingrad, ventede, til Hitler havde bragt sine vældige Forsyninger for Vinteren helt frem bag Fronten, og ventede, til Englænderne og Amerikanerne var godt i Gang i Nordafrika. Og man har god Grund til at mene: Ventede, til man var i Stand til uden for store Ofre at tilføje Hitlertropperne det store, afgørende Nederlag. Det er ihvert Fald sikkert, Hitler har selv erkendt, at Katastrofen var ved at være over ham sidste Vinter. Og i denne Vinter er Styrkeforholdet i langt højere Grad i den røde Hærs Favn.

Situationens Alvor for Hitler understreges ogsaa ved, at han ikke kunde levere Rommel tilstrækkelige Forstærkninger til at holde El Aghailastillingen. Endelig er Sværriks nye Mobilisering, Tyrkiets Hjemkaldelse af sine Diplomater og Pagten mellem Spanien og Portugal sikre Tegn paa den vaklende Tillid til Aksens Styrke. Det er ikke længere Hitlers, men Sovjetunionens og dens Allieredes Bevægelser, man frygter vil give Anledning til nye Skred i Udviklingen.

Symptomatisk er det ogsaa, at det ikke er Hitlers Sejrsfanfarer, men hans Udtalelser om, at han ikke vil kapitulere, som optager Pladsen i den tyske Propaganda. Ja, hvis store Ord var i Stand til at afvende Katastrofer, saa vilde Verden se anderledes ud. Napoleon I. forsøgte samme Metode. Kendt er hans Udtalelse: "De Herrer Englændere ønsker Krig, men jeg kan forsikre dem, at hvis de er de første til at drage Sværdet, er jeg den sidste til at stikke det i Skeden". To Gange maatte han slaas til Jorden, før han begreb sin Daarskab. Hvor meget end Hitler stritter imod, saa vil den røde Hær og dens Allierede drage Omsorg for, at ogsaa han kommer til at ligge stille!

LÆS BLADET OG GIV DET VIDERE - FORTÆL INGEN HVOR DU HAR DET FRA

FOLKETINGSMAND MARTIN NIELSEN OG FLERE
 ANDRE DANSKERE UDLEVERET TIL GESTAPO!

Bevåbnet Politi massakrerer de Internerede i Horserød-Lejren - Tyskerne truer med Indførelse af Dødsstraf!

Lørdag den 12. December blev Læge, Dr. med. Teit Kærn og Telegrafassistent Arne Jepsen, der begge sad interneret i Horserød-Lejren, efter Regeringens Ordre udleveret til Gestapo. Mandag den 14. December blev endvidere Folketingsmand Martin Nielsen og Mejeribestyrer Halge Kjærulf, der sad interneret i Vestre Fængsel i København, udleveret til det tyske Politi.

Læge Kærn og Mejeribestyrer Kjærulf, der har siddet indespærret henholdsvis et Aarstid og siden 2. November, er ikke Medlemmer af det kommunistiske Parti. Hvad angaar Martin Nielsen og Arne Jepsen, har disse to Kammerater siddet indespærret i 18 Maanedes, nemlig siden 22. Juni i Fjor. De kan altsaa, selv efter Thune Jacobsens grundlovsstridige Paragrafer ikke have begaaet noget som helst "ulovligt". Alligevel er de blevet indespærret og nu udleveret til de nazistiske Voldsmænd. Og ligesom med alle de andre Gestapo-Fanger, hemmeligholder de danske Myndigheder fejgt deres Udlevering og hvad de anklages for.

100 bevåbnede Betjente mishandler Fangerne i Horserød!

Da de Internerede i Horserød erfarede Regeringens Ordre om Udlevering af Kærn og Jepsen, vakte det almindelig Harme. Et Par Uger forinden var en anden Interneret, Fabrikarbejder Harald Nielsen blevet udleveret til Tyskerne under Protest fra hans Kammeraters Side, og de nye Krav om Udlevering fik derfor Bægeret til at flyde over.

Beslutsomt slog de Internerede Kres om Gestapos Ofre for at hindre Udleveringen. Den nazistiske Lejrchef, Inspektør Bentzen, gav da Fangevogterne Ordre til at slaa løs paa de Internerede. Men til Fangevogternes Ros skal det siges, at de nægtede at udføre den skændige Handling. Bentzen sendte derfor Bud til den nærliggende Politiskole, hvorfra der kom 100 ganske unge Betjente, der var mere end villige til at gaa Thune Jacobsens og de tyske Banditters Årinde. Bevåbnet med Revolvere og Knipser slog de brutalt ned paa de forsvarsløse Fanger, hvoraf adskillige blev saa alvorligt mishandlede, at de bagefter maatte under Lægebehandling. Trods Fangernes modige Optræden kunde de selvfølgelig ikke klare sig overfor den bevåbnede og brutale Slagsbroderhænde. Een for een blev de slaaet ned og spærret inde i Barakkerne, hvorefter Kærn og Jepsen under Politieskorte blev kørt til København og udleveret til Gestapo.

5 danske Statsborgere idømt lange Tugthusstraffe - i Tyskland!

De blodtørstige Nazister nøjes imidlertid ikke længere med at kræve danske Statsborgere udleveret til Indespærring i deres Fængsler her i Landet. De er ogsaa begyndt aabenlyst at fælde Dom over danske Statsborgere. Før nogen Tid siden meddeltes saaledes officielt, at to Danskere ved den tyske Krigsret var blevet idømt lo og 5 Aars Tugthusstraf, som skulde afsones i Tyskland. De var begge fra Fredericia. I de sidste Dage er yderligere tre Danskere fra Aarhus idømt hver lo Aars Tugthusstraf i Tyskland. Der er ingen Grund til at nære nogensomhelst Illusioner om, hvad dette betyder for de Paagældende, saameget mindre som Tyskerne i den første Meddelelse lod skinne igennem, at Dødsdom i Fremtiden ikke var udelukket. Den samlede Presse meddelte dette uden at blinke. Fra Rigsdagen har der ikke løftet sig en Røst derimod. Den Dag, det passer Tyskerne, vil de altsaa med Regeringens Velsignelse kunne begynde at skyde danske Statsborgere efter Behag. Enhver bør gøre sig klart, hvad dette betyder og forstaa, at det maner til den mest forbitrede og haardnakkede Modstand paa alle Omraader mod de nazistiske Bestier. Vi danske har hidtil kunnet ordne vore egne Retsforhold uden fremmed Indblanding. Det kan vi ogsaa fremtidig. Og skal nogen skydes her i Landet, saa er det ialfald ikke de ærlige Danskere, som kæmper for deres Lands Frihed, men derimod Banden af Landsforrædere og Undertrykkere.

BURMEISTER OG WAINS ARBEJDERE VISER NAZI-KONTROLLANTER PAA PORTEN!

Fredag den 11. December, da Arbejdet paa B&W, Refshaleøen skulde begynde, mødte der Arbejderne et mærkværdigt Syn. Rundt omkring paa den tyske Krigs- og Handelsmarines Skibe, som ligger til Reparation ved Værftet, var der posteret uniformerede og bevæbnede danske Nazister. Dette Syn virkede selvsagt ophidsende paa Arbejderne og paa Skib efter Skib lagde man værktøjet til Side og gik i Land for at afvente nærmere Besked. Paa nogle enkelte Baade smed de tyske Befalingsmænd selv de danske Gangstere i Land, og hvor der saaledes var skaffet frisk Luft, gik Arbejderne ombord igen, men kort efter vendte Lejesvendene tilbage, og herefter var der ingen Tvivl om, at enten maatte Nazisterne forlade Arbejdspladsen eller ogsaa gik Arbejderne.

Kl. 9:30 saa hele det store Værft stille, mens Arbejderne sindigt og roligt promenerede i Værftsgaderne, snakkede og ryggede og interesserede i agttagende de mærkelige Væbner, der tydeligvis følge sig meget ilde tilpas over den store Opmarksomhed. Imens holdt samtlige Tillidsmænd Møde og stillede Krav til Firmaets Ledelse om, at samtlige Nazister skulde fjernes fra Virksomheden, før der igen blev rørt ved Værktøj eller Maskiner. Forhandlinger endte med, at Firmaets Direktør og nogle Funktionærer begav sig til Ministeriet for at faa Klarhed over, hvad Mehingen var.

Kl. ca. 14 kom Deputationen tilbage med følgende Resultat: det uniformerede og bevæbnede Politiskulde fjernes senest Fredag Aften. Arbejderne vilde faa udbetalte deres fulde Dagløn, idet ingen jo havde forladt Værftets Grund. Paa dette Grundlag optoges Kl. 14:15 Arbejdet paa de Skibe, hvis Vagtmandskab fandt det tilrådeligt allerede paa dette Tidspunkt at luske af. De blev fulgt til Ports med et Bombardement af Tørv, Sten, Hestegødning m.v. Blandt de uheldige genkendte man en vis "Hr. Jensen", Amagerbrogade 87-89, som for nogle Maaneder siden blev jaget bort fra sin Plads som Marketender, fordi han var Nazist og som heller ikke havde større Held i sin nye Rolle.

Mandag Morgen viste det sig imidlertid, at Tyskerne allerede havde glemt den Bøktion, de havde faaet om Fredagen, idet der atter var posteret Nazi-politi ombord i Skibene. Blandt Arbejderne herskede der ikke et Øjeblik Tvivl om, hvad der skulde gøres. Arbejdet blev straks nedlagt overalt. Firmaet søgte at faa Arbejderne til at gaa i Arbejde, men Svaret lød: først saa Nazi-Politiet fjernes!

Kl. 13:30 blev Fællesklubbens Repræsentantskab kaldt til Møde hos Firmaet, hvor det blev underrettet om, at nu var Sagen endelig i Orden. Vagten vilde blive fjernet, saafremt Arbejderne vilde genoptage Arbejdet senest Tirsdag Morgen og helst med det samme. Den tyske Krigsmarine havde afgivet en skriftlig Erklæring om at ville fjerne sine Vagter og godkende Værftets eget Opsyn. Tillidsmændene enedes om, at Arbejdet ikke kunde paabegyndes før Tirsdag Morgen, da ingen vilde gaa ombord i Skibene, saalange Nazi-Vagten var der.

Tirsdag Morgen var Nazi-Vagten væk og Arbejdet gik sin sædvanlige, rolige Gang. Gennem deres enige og resolute Optræden var det lykkedes B&W.s Arbejdere at tilbagevise det nazistiske Overgreb. Deres Optræden er et Eksempel til Efterfølgelse overalt, hvor Nazisterne eller Tyskerne søger at stikke snuden i danske Arbejders Forhold.

SIN HERRES STEMME: Atter har Scavenius talt. Paany har vi konstateret, at det ikke var en dansk Mand, der talte. Var Ordene end danske, saa var Indholdet nazi-tysk. End ikke en Bemærkning om vort Lands Frihed benyttede han til at camouflere sin tyske Tale med. Alt var afpasset efter det ene: at gøre Herrerne i Berlin tilpas. Det var "det nye Europa"s Stemme, der lød fra Folketingets Talerstol. Det var store Ord og svære Trusler mod Folket, men bag Ordene anede man Frygt for Vanskelighederne. En helt ud berettiget Frygt!

Med Rette heftede man sig ved den Mulighed, Enkeltmand har for at føre privat Udenrigspolitik og erkendte ogsaa, hvor farligt dette er for Tyskerne. Vi noterede med Tilfredshed denne Erkendelse. Hermed indrømmes Rigtigheden af vor Politik: Vil Regeringen ikke føre den af Folket ønskede Udenrigspolitik, saa kan dette selv føre den uden Ministres Hjælp. Scavenius brugte Ordene: "den enkelte Mand" om det danske Folk, der Dag ind og Dag ud paa den ene eller den anden Maade har lagt sin Foragt for vore tyske Undertrykkere for Dagen. Dette Begreb passer dog langt bedre paa Scavenius selv og hans Regering. Han er "en enkelt Mand", der fører "sin private Udenrigs-

- 7 -

politik" uden Hensyn til de alvorlige Følger, der truer Land og Folk. "Privat Udenrigspolitik", siger Scavenius til Folket. Ja, privat, for ~~di~~ Konge, Regering og Rigsdag veg udenom, men kærnedansk og anerkendt, for ~~di~~ den har hele Folkets Tilslutning og moralske Støtte. Og nu, hvor man fra "massgebende Seite" har erkendt den Betydning og Effektivitet, vil den tage til i Omfang.

Scavenius søgte at skræmme Folket ved at true med de største Ulykker. Den Slags virker ikke. Det danske Folk ved udmærket, at Tyskernes Nederlag er den eneste Garanti for at undgaa den totale Undertrykkelse. Og det ved ogsaa, at for at opnaa dette Maal var et Samarbejde med selveste den lede Satan fuldtberettiget, dersom Muligheden tilbød sig. Derfor har Kredse, der ellers ikke var hinanden venlig stemt, søgt sammen for udenom Regeringen og Illegalitet at skabe en national Front. Det er ikke, som Scavenius udtrykte sig, Kommunisterne, der camouflerer sig. Nej, det er det danske Folk, der uden Hensyn til Partiskel og tidligere Opfattelser er søgt sammen for ved fælles Indsats og i Overensstemmelse med Europas øvrige undertrykte Folkeslag at undergrave og ødelægge Undertrykkerne, saa vort Land atter kan blive frit. I denne Omgang søgte den villige Nazi-Elev Scavenius at skræmme med "Kommunisme". Næste Gang kommer han formentlig til Jøderne!

Han kan spare sig sine Anstrengelser. De er overflødige. Det danske Folk har allerede eller vil meget snart opdage, at Scavenius fører det i Fordær, og at Vejen frem gaar udenom Scavenius og hans Regering og mod det tyske Skabnefællesskab!

oo

SANDHEDEN OM	Grosserer-Societetets Fedevarsektion	Fortroligt Dokument beviser Tyskernes Udplyndring!
=====	udsendte den 21. November følgende	
JULEFLÆSKET !	Skrivelse til sine Medlemmer:	
=====		

"S t r e n g t F o r t r o l i g t !"

Til Medlemmerne:

Fra Grosserer-Societetets Komité har vi modtaget følgende Skrivelse af 20. ds.:

Eksport til Tyskland :

I Fortsættelse af Skrivelse herfra af 1.Okt.d.A. (Fedevarsektionens Cirkulære af 2.Okt.d.A.) angaaende de foreløbige Kontingenter for Oktober Kvartal 1942 skal man meddele, at Ministeriet for Landbrug og Fiskeri overfor Komiteen har oplyst, at det danske og tyske Regeringsudvalg i Henhold til den dansk-tyske Handelsoverenskomst nu har truffet Aftale om at stille følgende Kontingenter til Raadighed for Udførsel af nedennævnte Varer herfra Landet til Tyskland i Oktober Kvartal 1942.

I de anførte Beløb er indbefattet de tidligere som foreløbige Kontingenter for Oktober Kvartal meddelte Beløb:

Svin, levende, slagtet eller konserveret	5.000.000	RM
Slagteriaffald, incl. Blod- og Leverpølse	150.000	-
Svinefedt til Spisebrug	25,000	-
Farne	45.000	-
Slagtet Fjerkræ	1.000	-
Levende Fjerkræ	500	-
Fjerkrækonservere	20.000	-
Mælkekonservere af Skummetmælk	800.000	-
Eledon og andre Børnenæringsmidler	500.000	-
Slagtede Kaniner	450.000	-

Med Højagtelse - Bestyrelsen".

Alene af Fødevarer eksporteredes der saaledes i Oktober Kvartal for næsten 7 Mill. RM, svarende til ca. 14 Millioner danske Kroner!

Naar Værdien af en RM sættes til 2 Kr. - nogenlunde det samme som et Pund Flæsk koster, vil det ses, at der eksporteredes 5 Millioner Pund Flæsk! Af det Flæsk, der ikke direkte eksporteredes, og som altsaa "tilførtes Hjemmemarkedet", som det saa smukt hedder, opkøbes imidlertid langt den største Del af Værnemagten og dens enkelte Medlemmer. De har jo nu faaet Halvdan Hendriksens Velsignelse til at blive betragtet som "faste Kunder", ikke i en

- 8 -

enkelt Forretning som gemene danskere, men i samtlige Landets Forretninger! Og de benytter sig deraf. Ikke alene propper de sig, mens de er her, men i Særtog og Skibe sendes Ladninger sydpaa. Alle de mange tyske Soldater, der passerer Danmarks Grænser, tager Skinke, Fedt og andet godt med sig i propfyldte Randsler.

Heræfter forstås det sikkert bedre, hvorfor Husmødrene ind under Jul fortvivlet maatte løbe fra Butik til Butik uden at det dog lykkedes dem at skaffe blot en lille Luns Flæsk til Julébordet, skønt Eks-Statsminister Buhl i sin sidste Radiotale havde lovet den danske Befolkning, at der i Oktober Kvartal ikke vilde blive eksporteret Fødevarer til Udlandet, før Hjemmemarkedets Forbrug var dækket!

I December fik vi Transportforbudet, som skulde lukke yderligere af for Tilførsel af Flæsk til Danske. Fra Nytaar har vi Statscentraliseringen af Kødkøb, der ogsaa siges at være kommet efter tysk Henstilling, for at Okkupanterne kan have Kontrol med Kødmængderne og dermed Mulighed for at drive Udskrivningerne til Tyskerne op til den yderste Grænse.

En Trøst er det at vide, som det oplystes fra Paris, at Rotteked er baade velsmagende og nærende. Her er dog for en Gangs Skyld en Vare, som endnu ikke er rationeret eller udsolgt.

oo

U N D E R S C A V E N I U S - R E G E R I N G E N

Scavenius udleverer den danske Hærs Vaaben til Tyskerne! Danske Statsborgere udleveres til Tyskerne! Vore Skibe, Raastoffer og Levnedsmidler udleveres! Vore Fabriker, Hoteller, Kaserne, Skoler og offentlige Bygninger stilles til Undertrykkernes Raadighed. Der gaar snart ikke en Dag uden at Bæstet og von Hanneken møder frem med Krav saa om dette og saa om hint. Og Scavenius er mere end villig til at efterkomme deres Ønsker. For faa Uger siden forlangte Tyskerne vore Militærbeholdninger af Skyts, Ammunition og Uniformsgenstande udleveret. Og efter nogle Dages "Forhandling" imødekom selvfølgelig -- Regering og Rigsdag Kravet. Efter hvad der oplyses, drejer det sig om ca. 60.000 Geværer, 1.000 Rekylgewærer, et større Antal Mortere, 30 Millioner Geværpatroner, 12.000 Brissantgranater, 6.000 Tapper, 15.000 Kapper, 15.000 Livremme og 17.000 Par Støvler.

Det eneste trøsterige, der er ved dette sidste Tyveri, er, at det kan tages som Bevis for, i hvor høj Grad den tyske Hær lider under Manglen paa Krigsmateriel og Udrustning til sine Soldater. Selv ejer de tyske Hærs Raastoffer, Fabriker eller Arbejdskraft nok til at afbøde disse Mangler. Derfor stjæler de nu vore sparsomme Lagre. Men selv ikke det vil kunne afvende deres uundgaaelige Nederlag, og naar først det er indtruffet, vil det danske Folk gøre Regnskabet op med de nævenyttige Herrer, der netop i denne Situation mente sig forpligtet til at hjælpe vore Undertrykkere

Laurits Hansens Venner: For at retfærdiggøre sin og Regeringens nederdrægtige Optræden overfor Kommunisterne, påstod Laurits Hansen som bekendt i sin Tid, at Kommunist og Nazister omtrent var det samme. Det eneste Bevis, han kunde føre, var dette: En Mand, der trykte et nazistisk Blad, havde en Overgang spist Frokost i samme Stue som en Typograf, der i sin Tid satte ARBEJDERBLADET. Ikke særligt overbevisende, men tilstrækkeligt for Laurits Hansen.

Men hvad maa man saa sige om ham selv, naar han faar følgende Omtale i et Naziblad som "Hamburger Fremdenblatt": "I det nye danske Kabinet befinder sig Mænd, som kan mestre Tidens Opgaver. Det er ikke nødvendigt at gaa i Enkeltheder; som bemærkelsesværdigt er det nok at fremhæve, at den tidligere Formand i DsF ved en Deling af Arbejdsministerens vigtige Arbejdsfelt har faaet Stillingen som Socialminister".

Laurits Hansen maa da efter dette allermindst være godkendt som første Klasses Nazist med Medlemsbog og alt, hvad dertil hører.

\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$

- 1) Krigen har radikalt ændret Karakter; Initiativet vil ikke længere fortrinsvis være hos Aksemagterne. De forenede Nationers Resourcer begynder nu at gøre sig gældende militært paa et Tidspunkt, da Aksemagternes Indsats er kulmineret. Dette Forhold skærpes yderligere derved, at Hitler og Forbundsfaller ikke fremtidig ved overrumplende Overfald paa andre Nationer ad røverisk Vej kan forbedre sin materielle Stilling mærkbart, og Muligheden for at sikre nye Kampfæller er ebbet ud. Det var Sovjetunionen - den første Stat, der var i Stand til at holde Hitlerhærene Stangen - der ved sin heroiske Forsvarskamp gav den øvrige frie Verden den nødvendige Tid til den industrielle Omstilling til Krigsproduktion og militær Forberedelse. Den røde Hær har tilføjet de fascistiske Hære enorme Tab af Mennesker og Materiel og vist, at den ikke alene kan holde Stand overfor, men ogsaa overvinde disse Hære. Dens Bedrifter har udløst en kraftig Sympatitilkendegivelse hos alle Frihedelskende Folk saavel i de okkuperede Lande som i den frie Verden, hvor Sovjetunionens Autoritet er blevet yderligere styrket og har gennemtvunget, at Kampforbundet mellem Sovjetunionen-England-USA er blevet knyttet fastere. Englands Offensiv i Egypten, Amerikæernes Landgang i Nordafrika og den røde Hærs Offensiv i November-December maa betragtes som et Resultat af dette Samarbejde. Den røde Hær har vel kun i ringe Grad mærket nogen Lettelse som Følge af Afrika-Aktionen og maa fortsat bære Hovedbyrden af Hitlerhærenes Tryk, men dog er det et Vidnesbyrd om, at de forenede Nationer trods forskellig ideologisk Indstilling kan kæmpe sammen, og at England og USA kan og vil etablere nye Landfronter, omend hovedsagelig fordi deres egne Interesser kræver det.
- 2) Hitlers fortvivlede Stilling tvinger ham til stadig nye Indgreb overfor Folket saavel i Tyskland som i de forbundne og besatte Lande. Bestraelfserne gælder i Første Række Mandskab til Hæren og Arbejdere til den tyske Krigsindustri; men ogsaa Jern, Kul, Levnedsmidler o.s.v. er han ude efter. Ved Hjælp af Trusler og Terror søger han at faa Folkene i de af ham undertrykte Lande til at bringe nye Ofre. Overalt tårner Vanskelighederne sig imidlertid op, mest i de besatte Lande. Hverken ved List eller Vold har Okkupationsmagten naaet de ønskede Resultater. Og "Den tredje Front" volder stedse større Vanskeligheder. Den frygtelige Terror i Forbindelse med den af Plyndringen forarsagede Forarmelse af Folkene har tværtimod at svække opflammet Folkenes Modstandsvilje og skærpet kampens Formor, der nu spænder fra langsomt og daarligt Arbejde, Strejker, Sabotage, Tilintetgørelse af tysk Mandskab og militære Institutioner til regulære Partisan-kampe. Generalstrejken i Luxembourg som Protest mod Indlæmmelsen i Tyskland er et ubedrageligt Tegn paa, hvorledes Hadet mod Nazismen er vokset, og at Frygten for den er ved at vige til Fordel for Mod og Besluttsomhed til Kamp. Alt dette har bevirket, at de forskellige Landes Quislingers forud svage Stilling er blevet yderligere svækket, og enkelte Steder søger de allerede at frigøre sig for Ansvar (bl.a. ved Udmeldelse).
- 3) De tyske Nazisters Fremfærd i Danmark maa ses i Sammenhæng med den samlede Situation. Tyskerne kan for det første ikke nøjes med hvad de ved Forhandling og Afpresning bag Kulisserne kan faa ud af Landet, og heller ikke med de Politisk- og Straffe-foranstaltninger, der har været sat ind overfor Modstanden. Med Scavenius som Redskab haaber man, ved en fortsat Passivering af store Dele af Folket, at kunne naa Hensigten og undgaa den voldsomme Vækst i Modstandsbevægelsen, som en Clausen-Regering eller en Reichskommissar uvægerligt vil medføre. Maalet er som hidtil den totale Ensretning. Ved Person-

udskiftning paa de vigtigste Poster er draget Omsorg for hurtigere Tempo og mere hensynsløs Fremfærd. Det har allerede givet sig Udslag i talrige Arrestationer, Overførsel af danske Statsborgere til den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel og til Fængsler i Tyskland, Domfældelse ved tysk Krigsret, Trusel om Dødsstraf, nye Indgreb overfor Presse og Radio, Forberedelser til Indskrænkninger i Levnedsmiddelforsyningen herhjemme for at kunne præstere større Fødevarereksport,

- 2 -

Udlevering af danske Vaaben og militære Udrustningsgenstande, Bemyndigelsesloven, Lov om Vagt mod Sabotage samt Forberedelse til Ophævelse af Arbejdsfordelingsloven for at tvinge flere Arbejdere til Tyskland.

- 4) Samlingspartierne har ved deres Tilslutning til Scavenius-Regeringen paataget sig det fulde Medansvar for denne Udvikling og har definitivt brudt det i Tavshed efter Tilslutningen til Antikominternpagten afgivne Løfte om et afgjort Nej til nye tyske Krav. Rigsdagen har herved yderligere svækket sin Autoritet og leveret Nazisterne et nyt Eksempel til Begrundelse for sin egen Afskaffelse. Omend udstyret med Partiernes Velsignelse er Scavenius-Regeringen ikke nogen Folkets Regering, det danske Folk ønsker sin Frihed og Selvstændighed og ved, at dette kun opnaas ved Hitlers Nederlag. Men Scavenius-Regeringen har som Program efter Evne at hjælpe Hitler til at kæmpe videre. Og Regeringen vil med sin hele Sammensætning og sin Servilitet overfor Tyskerne gennem Bemyndigelseslovene og øgede Leverancer til Tyskland tvinge det danske Samfund ind i den tyske Økonomi ("Skabnefællesskab").
- 5) Det danske Folk er ved at blive sig sin Stilling bevidst. Reaktionen mod Besættelsesmagten har længe gjort sig gældende og kan ogsaa nu spores indenfor Partierne. Et Udslag heraf var den konservative Rigsdagsgruppes Vægring ved at godkende Scavenius og den stærke Modstand fra et stort Mindretal indenfor Venstre overfor Medansvaret for den kommende Politik. Mindst kommer Reaktionen til Udtryk indenfor det radikale Venstre og Socialdemokratiet. For sidstnævnte Partis Vedkommende skyldes det ingenlunde, at Arbejderne reagerer mindre end andre Befolkningsgrupper, men udelukkende HIPA-Klikens Magt. Denne har valgt at dække sig bag de andre Partier og søge Forsoning med den tyske Nazisme (Kamp mod Kommunismen, kejser til Tyskland), hvorved nogle regner med at kunne undgaa Illegaliteten og andre med at kunne udskyde dens Indtræden. Naar Medlemmer af første Kategori (Harald Bergstedt, Børge Jacobsen, m. fl.) er udskilt af Socialdemokratiet, maa det betragtes som et Udslag af Arbejdernes Harme overfor Nazismen og dens Medhjælpere.
- I Fagbevægelsen er Forholdet noget lignende. Ledelsen har deltaget i Tysklandsrejser, er gaaet ind for Loven om Arbejdsforhold, Kommunistloven, Sociallovens Føringelse og har været behjælpelig i Jagten paa Kommunisten. Den foreløbige Løn har været Lauritz Hansens Ministerudnævnelser. Medlemmernes Stemning har dog i højere Grad her end i Socialdemokratiet givet sig Udslag hos Lederne. Arbejdsmandsforbundets Protest mod Lønnedskaringen, dets Krav om højere Tillæg til lavere Lønninger er fremkommet efter Pres fra Medlemmerne. Nødhjælpsarbejderstrejken i Sydhavnen, Strejken i Nymindesgade m. fl. samt Proteststormen mod Socialreformen og Forberedelser til faglige Konferencer er det mere direkte Udslag af Arbejdernes Stemning.
- 6) Denne Indstilling kommer ogsaa til Udtryk i Modstandsfronten. Uden at have Støtte fra noget legalt Parti spænder den over alle Partianskuelser og har nu faaet fastere Former. Pressemassigt har den fundet Udtryk i FRIT DANMARK og DE FRIE DANSKE, i aktiv Handling ved en Række Brande og Sabotagehandlinger, Demonstrationer mod Fri-korps Danmark m. m.. Det maa ogsaa noteres, at store Kredse er paa Vej

væk fra Passiviteten (KU-Resolutionen mod Scavenius-Regeringen, Ungdomssamvirkets og Radikal Ungdoms Stilling til Scavenius). Trods en afgjort Skærpelse af den antityske Indstilling har den reformistiske Indflydelse blandt Arbejderne og visse Illusioner, der næres af vore hidtidige relativt gunstige Forhold, dog formået at hindre Frihedskampens frie Udfoldelse.

- 7) Den tyske Udplyndring i Forbindelse med visse hjemlige Kredses egoistiske Udnyttelse af Forholdene udvikler sig til den dybeste Forarmelse af det arbejdende Folk, Være- og Boligmanglen (der er mest følelig, hvor Tyskerne har slået sig ned) hviler særlig tyngende paa Husmænd, Smaaahaandværkere, fattige Fiskere, Tjenestemand, Funktionærer, Arbejdere og Arbejdsløse samt Alders- og Invalidere nydere paa

- 3 -

Grund af Regeringens Restriktioner og økonomiske Politik. Det arbejdende Folk i Byerne staar overfor en Katastrofesituation (Landbrugsministerens Nytaarstale). Midt i al denne Nød tillader Regeringen ved sine reaktionære Foranstaltninger fortsat Storbønder, Tørvebaroner og andre Krigsspekulanter at aagre paa Folket. Reaktionen heroverfor har ikke været lige stærk, men spores dog overalt. Husmænds og mindre Bønders Vægning ved at sende Svin til Slagterierne viser Viljen til Handling, men ogsaa en national Indstilling. Arbejderne har reageret som nævnt ved Strejker og Protest mod Sociallovsforringelserne, men endvidere ved en Række Resolutioner mod Skatteforhøjelsen, Tøjskat m.v.. Og de talrige Rundskrivelser fra enkelt Afdeling til de øvrige Forbundsafdelinger viser, at der er yderst ringe Tiltro til Forbundsledelserne.

- 8) Partiet fastslaar i denne Situation, at Lovedformaalet for adt vort Arbejde er Medvirken til Organiseringen af den nationale Frihedsbevægelse, og at alle andre Hensyn maa vige for denne Kamp og den nationale Enhedsfront, men erklærer tillige, at Kampen mod Bolignøden og Varemanglen, for højere Løn og Understøttelse samt, taalelige Forhold for det arbejdende Folk i sig selv er et Led i den nationale Kamp.
- 9) Partiet maa af Hensyn til Landets nationale og politiske Fremtid og den kommende Udvikling føre den tidligere fastlagte Linje om national Modstand igennem til yderste Konsekvens. Hensynsløs Skærpelse af Vanskelighederne for Tysklands Krigsførelse ved daarligt Arbejde, Tilsidesættelse af tyske Forholdsregler, Sabotage samt en Udvikling til de højeste Kampformer er de Midler, der maa bringes i Anvendelse. Formaålet hermed er at formindske Tyskernes Udbytte af - Landet saa meget som muligt og binde de flest mulige Kræfter. Dette kan kun gennemføres, naar det underbygges med det bredest mulige - Oplysningsarbejde (om vort Lands Optræden som Krigsforlænger ved dets Hjælp til Hitler) i Forbindelse med hensynsløs Kamp mod Kapitulanterne, ikke mindst i Fagforeningerne. Ved Valg maa der her drages Omsorg for, at alle, der siger god for Regeringens Politik, og alle passive skiftes ud og erstattes af Tilhængere af Modstand.
- 10) Vor Stilling til Scavenius-Regeringen er klar. Det er Tyskernes Regering. Og maatte Stauning og Duhl regne med vor Modstand, saa maa den i endnu højere Grad. Selv om der i de skiftende Ministerier har siddet Ministre, som ønskede at gavne Land og Folk, saa var alle tre Regeringers Generallinje at gennemføre Tyskernes Politik i Danmark (indordne Landet under tysk Krigsøkonomi). I de Episoder, der - uagtet denne Enighed - er opstaaet mellem Regering og Tyskerne, har vi som Parti - uanset Antipati mod Regeringen - støttet enhver Bagatel, der var egnet til at svække Tyskerne her i Landet. Og skulde lignende Episoder opstaa igen, vil vi uden at skabe Illusioner om Regeringen eller fritage den for Ansvar, hensynsløst udnytte enhver Mulighed, der egner sig til at genere Tyskerne.

Vor Optræden overfor Rigsdagen vil være bestemt ud fra de samme Synspunkter. Som Folkets valgte Repræsentanter har de et særligt Ansvar, og vi maa drage Omsorg for, at de baade socialt og nationalt stilles Ansigt til Ansigt mod dette Ansvar, det være sig samlet eller enkeltvis.

Utrætteligt maa vi fremholde, at Folket maa stole paa sin egen Kraft og gaa sin egen Vej udenom Regeringen. Det er ogsaa vor Opgave at støtte alle antityske Kræfter indenfor de forskellige Partier for derved at udvide Kampen mod Kapitulanterne og for at bringe Frihedskampen til fuld Udfoldelse.

- 11) I denne Situation fastslaar vi, at:
- a. Den nationale Bevægelse maa vides større Opmærksomhed, særlig dens organisatoriske Udbygning.
 - b. Det faglige Arbejde maa bringes ind under mere faste Former. Manglerne her er Skyld i, at det ikke er lykkedes at videreføre og videreudvikle Bevægelsen mod Sociallovsforringelserne

- 4 -

og at den kun i ringe Grad har resulteret i Udskiftning af Ledelserne. Arbejdet i Fagforeningerne maa underbygges gennem grundigt Arbejde paa Arbejdspladserne.

- c. Kampen mod Bolignød og Huslejeforhøjelse er meget vigtigt og maa skænkes mere Opmærksomhed.
- d. Bondespørgsmaalet har været forsømt. Vi har indskrænket os til at angribe Storbønderne for deres Krav om højere Priser, men har ikke tilstrækkelig fremhævet Husmænds, mindre Gaardmænds og Landarbejderes Vanskeligheder og paavist deres Interesse i en Fastholden af Priserne og større Korntildeling, og har ikke arbejdet for Leveringsstrjker mod Tyskerne.
- e. Partiets almindelige Arbejde maa ikke forsømmes. Indenfor de Rammer, Illegaliteten fastsætter, maa Dagens Problemer tages op til Debat. Det lokale Initiativ maa opfriskes og udvikles. Trods Illegalitet maa vi optræde og gøre os gældende bl.a. paa følgende Omraader: Boligspørgsmaal, Beslaglæggelse af Skoler, Vareforsyning, Priser, Skatter, Arbejdsspørgsmaal o.s.v... Uden at slække paa Forsigtigheden maa vi skaffe nye Medlemmer og udvide vore økonomiske Indsamlinger. Partiet maa regne med øget Aktivitet fra Partiets Side, der maa derfor arbejdes mere konspirativt. Vi maa være paa Vagt overfor Provokatorer og Stikkere, baade de der kommer med Politiskilt og uden.

- 12) Ved Udøvelsen af vort Arbejde maa vi særligt iagttage:
- a. Nødvendigheden af at forklare det danske Folk hvorledes Regeringen under Besættelsen med eller mod dens Vilje har været med til at undergrave Folkestyret og forberede Danmarks fuldstændige Nazificering, at Tyskerne først forlader vort Land, naar deres Kraft er saa svækket, at de ikke kan mere, og at den tredje Front - vort Fronteffekt - er mindst lige saa vigtigt som første og anden, samt at enhver nok saa lille Sabotage i Produktion, Trafik, Handel og Administration er medvirkende til at knække Hitlers Magt.
 - b. Enhver Mulighed for at bringe Folk i Bevægelse paa nationalt Grundlag bør udnyttes.
 - c. Hvor Arbejdskort, Løn eller Arbejdsforhold giver Anledning til Harme, maa vi tage Førerskabet og, naar Omstændighederne taler derfor, søge den udløst i Strjke, eventuelt tidsbegrænset.

- d. Hvor Arrestationer eller Kontrolforanstaltninger medfører Forbitrelse, bør der ogsaa udløses Aktioner.
- e. En Clausen-Regering eller en Reichskommissars Udnævnelse bør omgaaende besvares med Generalstrejke.
- f. Ethvert Forsøg paa Undertrykkelse af Fagbevægelsen maa ogsaa besvares med Strejke.

CENTRALKOMITEEN

ØKONOMISK

NYTAARSOVERSIGT. Januar 1943.

I. INDLEDNING. Det svundne Aar kendetegnes af en fortsat tysk Udplyndring af vort Land. Paa Nationalbankens to Konti: Clearing og Diverse Debitorer kommer det til Udtryk gennem en Stigning paa lige ved en Milliard i Aarets Løb. Dette har kun kunnet opnaaes ved en Forarmelse af det danske Folk. For Tyskerne har det været forholdsvis let at opnaa dette Resultat, idet den allerede før Besættelsen indledte Politik til Udplyndring af Folket er videreført i 1942. Denne Politik understøttes ikke alene af Storindustrielle, Storbønder og Bankkapitalen og Nazivenner, der alle spinder Guld paa den, men ogsaa af Kræse, der ingenlunde sympatiserer med Tyskerne. Men hvadenten nu disse sidste gør det af Vane eller ifølge deres Program (Venstre og Konservative) eller under Tidens Tryk og med Skælen til kommende Valgkamp (Socialdemokratiet), saa fritager det dem ikke for Ansvar. De har gennem deres Indenrigspolitik understøttet Tyskernes Udplyndring og paaført Landet en økonomisk Svækkelse, som det vil tage lange Tider at overvinde. Foranstaltninger som Sociallovens Føringelse, det knu-gende Skattetryk paa Smaaakaarsfolk, Løn- og Prispolitikken, indskrænker Nationens Købeevne og muliggør, at større Vareforraad staar til Raadighed for de tyske Opkøb. Desuden tjener de som Understøttelse af Tyskernes Evertvning af Arbejdskraft til Udlandet. Ogsaa andre Foranstaltninger (Nedkuling af de ledige Fenge bl.a.) kan ikke ensidigt betragtes som et indre Anliggende, men maa ligeledes bedømmes ud fra de Muligheder, de aabner de skumle tyske Planer om total Beherskelse af dansk Erhvervsliv.

Statistikens tørre Tal godtgør, at udenom eller mod Folkets Interesser føres ingen virkelig effektiv national Politik, og understreger desuden, at Arbejdernes Modstand overfor Socialnedskæringen og Kamp for højere Løn og bedre Levevilkaar ikke strider mod vore nationale Interesser, men tværtimod er et værdifuldt Led i Nationens Kamp mod den tyske Udplyndring og Undertrykkelse og for Befrielsen.

II. LANDBRUGET. Landøkonomisk Driftsbureau beregner noget, det kalder for Nettoudbyttet pr.ha.

Det udmærker sig ved, at der som "Udgift" er fradraget det beregnede Arbejdsvederlag for Familien selv og Ejerens beregnede "Driftslederløn", medens der paa den anden Side ikke er trukket Renter af Gæld fra som Udgift. For at finde den virkelige Indtægt pr. ha maa man derfor foretage følgende Beregning:

Kr.pr.ha	1938/39	1940/41	1941/42
Nettoudbytte	97	219	146
Arbejdsvederlag+Driftslederløn	149	177	227
Tilsammen	246	396	373
+ Renter af Gæld	75	78	79
Virkelig Indtægt	171	318	294
" " (1938 = 100)	100	186	172

Aaret 1941/42 er til Trods for, at det ligger 72 % over Førkrigstiden, paavirket af den lille Høst i 1941, selvom Nedgangen langt fra er saa voldsom, som Offentligheden har faaet Indtryk af derved, at Diskussionen er foregaaet alene paa Basis af det saakaldte "Nettoudbytte" i Stedet for paa Basis af den virkelige Indtægt. Den bedre Høst i det forgangne Aar 1942 betyder mindst en Ekstragevinst for Landbruget i Forhold til 1941/42 paa 300 Mill.Kr. Kornhøsten i Kerne er nemlig 10 Mill. hkg større til en Pris af ca. 30 Kr. pr. hkg for Pligtafleveringen og op mod et halvt Hundrede Kr. for Resten. Samtidig er der en Gevinst paa Halm og en 4 Mill. hkg større Kartoffelhøst, som mere end opvejer, at Koehesten var noget mindre. De 300 Mill. Kr. er altsaa et Minimumstal for indevarende Aar. Pr. ha betyder det ca. 100 Kr., der lagt til forrige Aars 146 Kr. giver et Nettoudbytte paa ca. 250 Kr.pr.ha, svarende til en Forrentningsprocent paa mindst en halv Snes Procent og stærkt op mod en Tredobling af Landbrugets Udbytte i Forhold til før Krigen. Til Trods herfor er det Lykkedes Landbruget desuden at sikre sig en

Forøgelse af Mælkeprisen paa rundt regnet 20 Mill.Kr. om Aaret (Flødeprisforhøjelsen) og fra Oktober ogsaa en Forhøjelse af Flæskeprisen paa 16 Øre pr.kg, svarende til en Merindtægt paa 15-20 Mill.Kr. om Aaret. Bestemmelsen i Sommeren 1942 om, at Svin over 80 kg fra den 1/10 vilde indbringe 16 Øre mere pr.kg, har isvrigt bevirket, at Hjemmemarkedet i Juli, August og September Maaned fik tilført 11 Mill.kg Flæsk mindre end den opstillede Kvota, fordi Landmændene holdt Svinene tilbage til Opfodring. Da Kvoten ikke blev forhøjet efter 1/10, er det ensbetydende med, at ca. 11 Mill.kg Flæsk gik direkte i Tyskernes Maver. Men de enkelte Landmænd altid er klar over, i hvor høj Grad det samlede Landbrug gennem dets Prispolitik spiller Nazi-tyskernes Kort?

Landbrugets Krigsgevinster er først og fremmest kommet det store og større Brug til Gode, medens Husmændene, trods deres elendige Økonomi før Krigen og det samlede Landbrugs uhyre Krigsgevinster, vel ikke er meget bedre farne end før Krigen, idet Indskrænkningen af Husdyrholdet rammer haardest her og mangedobbelt hos dem de mindste Ejendomme. For 1941/42 var deres Forrentningsprocent 4.5 % (mod Gaardenes 6.5 % og Godsernes 9.6 %), og af Merfortjeningen paa 300 Mill.Kr. ved den bedre Høst i 1942 vil kun ca. 50 Mill.Kr. komme Husene til Gode, da det jo væsentlig er de store Brug, der producerer Korn.

Det er fra Storlandbrugets Side fremført, at Landbrugets Forrentningsprocent kun er lille i Forhold til Industriens Udbytter. Disse beregnes imidlertid ved at sætte Udbyttet (+ Renter af Gæld) i Forhold til Egenkapitalen. Gør man det samme for Landbruget (idet man ogsaa regner Driftslederlønnen - men ikke det beregnede Arbejdsvederlag - med til Udbyttet), faar man:

Udbytte i % af Egenkapitalen	
1938/39	18.9 %
1940/41	47.6 %
1941/42	36.7 %

og for 1942/43 bliver Procenten i alle Tilfælde ikke mindre end de 47.6 % i 1940/41. Disse Procenter er endda snarest for smaa til Sammenligning med Industriens Udbytter, fordi disse ikke beregnes paa hele Egenkapitalen, men kun paa Aktiekapitalen.

Facit for Landbruget er da, at det er lykkedes Gaardene og navnlig Godserne at opnaa og videreudvikle krigsgevinster paa Bukostning af Arbejderklassen, medens Husmændene vel ikke er daarlignende stillet end før Krigen, men vel heller ikke synderligt bedre, og Landbrugets egne Arbejdere samtidig ikke engang har faaet samme Dyrtidstillæg som andre Arbejdersgrupper og i Tilgift er blevet velsignet med et Arbejdsstavsbaand.

Ogsaa Fiskerne og Gartnerne nyder Krigsgevinster. Den samlede Fiskefangsts Værdi var i 1941 115 Mill.Kr. mod 58 Mill.Kr. i 1940, og de selvstændige Fiskeres Gennemsnitsindtægt er iflg. Skattestatistikken steget til 210 % af Indtægten i 1939. Noget lignende gælder selvstændige Gartnerne. Her maa man for begge Grupper tage i Betragtning, at der ligger Kampfortjenester for de store Baade og Gartnerier, medens de mindrebemidlede har haft store Vanskeligheder at kæmpe med.

III. BYKAPITALEN. Det er straks betydelig vanskeligere at faa nogle paalidelige statistiske Oplysninger herom; dels er Statistikken stærkt forsinket, og dels viser den Indkomststatistik, der er kommet (senest for Aaret 1941), kun lidt, fordi store Kapitalister og smaa Kapitalister er slaaet sammen, og først og fremmest fordi Selvangivelserne i disse Gullaschtider jo ikke er blevet sandfærdigere end før, tværtimod! Richssagen taler i den Henseende sit tydelige Sprog. Der kan ogsaa peges paa, at de Bunker af Pund Sterling og Dollars, som Redernes Skibe udenfor Europa sejler ind, og som er sikkert anbragt i England og U.S.A., ikke er medregnet, ligesom ekstraordinært large Afskrivningsregler er blevet indført.

Naar Statistikken alligevel viser store Gevinster paa mange Omraeder, kan man være sikker paa, at Virkeligheden er adskilligt groligere. I Arbejdernes Erhvervsraads Aarsoversigt for 1941, p.70 viser en Oversigt over børsnoterede Industriselskaber, at medens der kun var 4 af de nævnte Selskaber, der i 1941 havde en lavere Udbytteprocent end i Højkonjunkturaaret 1939, saa var der ikke mindre end 12, der havde en endnu højere. I Københavns Kommune, hvis Industri jo ikke er saa begunstiget som Provinsens, viser Skattestatistikken for 1941 ikke desto mindre en Stigning i Gennemsnitsindkomsten fra 1940 til 1941 paa 28.4 % for Hotelejerne og Restauratører og 20 % for Fabrikanter mod 10.9 % for Arbejdere. For Aalborg viser Kommunalstatistikken f.Eks. en Stigning fra 1939 til 1941 paa gennemsnitligt 51 % for alle selvstændige Erhvervsdrivende (mange tjente mere: f.Eks. Slægterne med 184 % og Restauratørerne med 120 %, Boghandlerne med 96 % o.s.v.) mod 18 % for Arbejderne.

Paa Grund af de manglende statistiske Oplysninger plejer Industri og Handel at hen-vise til Priskontrollen med Præstand om, at deres Fortjeneste er holdt node, men hvor Oplys-

- Side 3 -

ninger foreligger, viser det sig, at Priskontrollens Avancesregler overhovedet ikke overholdes. Saaledes er Revisions- og Forvaltningsinstituttet i en Undersøgelse af Textilbranchen kommet for Skade at oplyse, at Nettoavancen er steget fra 6.2 % af Omsætningen i 1938 til 7.4 % i 1939 og 8.7 % i 1940, og Arbejdernes Erhvervsraad mener i sin Aarsoversigt for 1941, p.76-78, at kunne paavise, at Byggematerialeindustrien har sat sin Avance betydeligt i Vejret.

Heller ikke Bankkapitalen holder sig beskedent tilbage. Der er lykkedes Finanskapitalen med dennes Førstemand - den af Tyskerne vellidte Nationalbankdirektør Bramsnes - i Spidsen (Clearingkontoens Forvalter) at sætte Forskellen mellem Bankernes Indlaansrente og deres Udlaansrente (det er jo den Forskel, der giver Bankkapitalen Indtægt) op fra 2.45 % i 1939 til 2.80 % i 1941. (I Parantes bemærket har den Bankinspektør Eksen, der nu offentligt, til Trods for, at han er Statens Repræsentant, har givet denne Politik sin Velsignelse, i en Aarrække været kendt for sine udprægede Nazisympatier.) Socialdemokraten Bramsnes mener, at naar det drejer sig om hans tidligere Klassefæller, Arbejderne, saa skal Inflationen bekæmpes ved Indtægtsbeskæring (8. April 1940: "den onde Cirkel"), men naar det drejer sig om hans nuværende Kolleger og Klassefæller, Finanskapitalen, saa maa deres Indtægter gerne sættes i Vejret. Det samme Synspunkt har han praktiseret ved den saakaldte "Steriliseringslovgivning", der paastaas at skulle bekæmpe Inflationsfaren. Efter denne Lovgivning giver Staten et Tilskud til Rente-forhøjelse paa de ledige Penge. Netop denne Form for Indsats mod Inflationen er yderst skadelig ogsaa fra et nationalt Synspunkt, idet Tyskerne derved faar lettere ved at kontrollere og dirigere dansk Økonomi.

IV. ARBEJDERKLASSEN. Ligesaa forfalsket den officielle Statistik er, naar det drejer sig om at oplyse Kapitalisternes Krigsgvinster, ligesaa forfalsket er den, naar det drejer sig om at oplyse den voldsomme Krise over Arbejderklassen og Smaafolk. Det er navnlig Pristallet og Arbejdsløshedstallet, det her drejer sig om. Pristallets Forfalskning gaar for sig paa mange Maader. For det første den "officielle" Forvanskning, der ligger deri, at Statistisk Departement ikke tager Hensyn til Fordyrelsen ved Kvalitetsforringelser, eller ved Overgang fra billigere til dyrere Varer. Er Arbejderne f.Eks. klar over, at Pristallet overhovedet ikke tager Hensyn til, at Skosaaler nu holder 25-50 % kortere Slidtid, at Smør er dyrere end Margarine, eller at Tørv er dyrere end Koks o.s.v., o.s.v.? hertil kommer den mere uofficielle Forfalskning ved, at Departementet "godtroende" beregner sit Pristal paa Oplysninger fra nogle faa-store Forretningsfolk i Stedet for ved direkte Prøvekøb, eller ved f.Eks. at benytte Priskontrolleraadets Prismateriale. Saaledes skal Varedirektoratet paa et givet Tidspunkt ved direkte Prøvekøb have konstateret en Prisstigning paa Textilvarer, der var dobbelt saa stor, som Departementets Pristal angiver, uden at Statistisk Departement af den Grund fandt Anledning til at ændre sit Pristal. - Kort sagt; den virkelige Prisstigning er meget større end den Prisstigning, Pristallet angiver. Dette bør Arbejderne have i Erindring ved Overenskomstfornyelserne i Foraaret.

Arbejdernes Erhvervsraad har tidligere beregnet, at Overgangen fra Margarine til Smør betyder 7 Points, som Pristallet ikke udviser. Paa samme Maade kan man beregne, at Pristallet kunstigt er holdt andre henholdsvis 7 og 3 Points nede ved, at det ikke tager Hensyn til, at Tørv er dyrere end Koks, eller at Saalerne holder 25-50 % kortere Slidtid. Det giver tilsammen 17 Points, der i Renhold til Prisreguleringen svarer til 14.5 Øre i Timen. Tager man saa ogsaa Hensyn til, at Posten Beklædning kun udviser den halve Stigning, betyder dette andre 10 Points, svarende til 8.5 Øre i Timen. Hertil kommer saa de 45 Øre i Timen, som udgør det, Arbejderne hidtil er snydt for efter det officielle Pristal, saaledes at vi ialt kommer op paa 68 Øre i Timen eller 34 Kr. om Ugen, der maa siges at udgøre Minimum for Arbejdernes Udligningskrav, al den Stund der jo ikke er taget Hensyn til Pristallets Forfalskning paa de utallige andre Punkter end de fire nævnte.

Velkendt er det med Arbejdsløshedstallet, der efter "Revisionen" i Juni 1941 holdes kunstigt nede. Der medregnes nemlig nu ikke længere f.Eks. Arbejdere over 50 Aar, Arbejdere, der har været overvejende ledige i de sidste 5 Aar, Arbejdere, der har været ledige den sidste Uge, Personer, der har vægret sig ved at overtage et anvist Arbejde, Deltagere i Beskæftigelses- og Ungdomsforanstaltninger m.v.. f.Eks. var den officielle Arbejdsløshed ved Udgangen af November Maaned:

kun.....	31.678
Men hertil kommer saa ledige under 7 Dage m.v.....	27.400
og hvad der er skjult i Arbejdsfordelingen.....	18.000
<u>samt Arbejdere i Tyskland og Norge.....</u>	<u>60.600</u>
Ialt.....	137.078

Den virkelige Beskæftigelsesmangel, hvis man vil sammenligne med de uforfalskede Tal fra før Krigen, ligger altsaa ikke paa ca. 30.000, men paa ca. 140.000, et Tal, som maa forventes at stige yderligere, naar Froste sætter ind. Bl.a. naar Regeringens Standsning af Beskæftigelsesforanstaltningerne skal vurderes, er det dette Tal, som maa lægges til Grund.

Som sagt viser det officielle Pristal langt fra den virkelige Levefordyrelse, men selvom man lægger det til Grund, viser Beregninger, som Pladsen ikke tillader at gengive her, at Arbejdernes Realindtægt (Levefod) til Trods for den noget Beskæftigelsessituation stadig er nedskaaret med mellem 20 og 25 % i Forhold til før Krigen og svarer til Tilstandene i forrige Aarhundrede. Denne Udvikling har, som talrige Statistikker viser, allerede baaret Frugt i Undervægt og større Sygelighed hos Skolebørnene, Stigning i Tuberkulosedødeligheden m.v.. Naar det er beregnet, at det gennemsnitlige Fødtforbrug til Føde pr. Indbygger (Smør + Margarine + Svinefædt) er halveret fra 32 kg om Aaret i 1939 til 16 kg om Aaret i 1942, og det samme gælder det gennemsnitlige Sæbeforbrug (fra 12 kg om Aaret i 1939 til 6 kg i 1941), for blot at nævne et Par livsvigtige Varer, saa synes dettè jo langt fra mærkeligt.

Det foregaaende Aar har desuden set yderligere Udnyttelse af Arbejdernes Tvangssituation ved en dobbelt Forringelse af Sociallovgivningen, dels ved de direkte Sociallovsforringelser i Form af forlænget Karenstid, Hundetegn m.v., en historisk Uhyrlighed, som dog ikke skal omtales nærmere her, og dels ved at Regeringen i Løbet af Aaret efter tysk Ønske har standset Størstedelen af Beskæftigelsesforanstaltningerne. Saaledes er Landreparationsloven ikke forlænget og Byreparationsloven kun i ganske beskedent Omfang, og af Vejarbejder og Byggearbejder er standset for over 100 Mill.Kr. projekteret Arbejde, altsammen fordi Tyskerne stiller Krav om flere Arbejdere til Tyskland.

V. NAZIPLYNDRINGERNE. Tyskerne har i Aarets Løb bragt Clearing-Kontoen (der finansierer vort "Salg" af Varer og Fragt til Tyskland) og Kontoen Diverse Debitorer (der finansierer vort "Salg" til den tyske Værnemagt) op fra godt 1.5 til knap 2.5 Milliard Kr. (inklusive de 125 Mill.Kr., der er Statens foreløbige Tab paa disse Konti). For 2500 Mill.kr. har vi efterhaanden maattet aflevere i Form af Flæsk, Smør, Industrivarer, Værnemagtsarbejder m.v. uden at se en rød Øre derfor. Disse Konti betyder først og fremmest, at vi har maattet undvære nødvendige Varer. Flæsk har jo i Aarets Løb knap været til at faa, Fisken gaar for de 2/3's Vedkommende ogsaa sydpaa, Grøntsager ogsaa i stort Omfang o.s.v.. Til Trods for, at vi selv mangler Materialer til det vigtigste Byggeri, har Tyskerne med vore Materialer og vor Arbejdskraft kunnet ahlægge en hel By til 10.000 Personer midt paa Heden ved Oksbøl til den tyske Værnemagt, med Villaer til Officererne, kunstige Haver m.v..

Foruden Eksporten til Tyskland og de tyske Tropper i Danmark forsyner vi ogsaa fuldstændig de tyske Tropper i Norge med Smør, Flæsk, Æg - en i Sandhed broderlig Handling overfor Nordmændene. Diverse Debitorer dækker som bekendt ogsaa over Tyskernes hensynsløse Opkøbspolitik her i Landet. F.Eks. er de 6 Mill.kg Flæsk, som efter Aftale tilføres Hjemmemarkedet, delt mellem Værnemagten og de enkelte tyske Soldater paa den ene Side og vore egne velstillede Hæmsstrere paa den anden Side, medens den brede Befolkning kun ser Flæsk i Skiver en Gang hvert halv Aar. Saaledes er det ved Nationalbankens Kontrol med Seddelomløbet konstateret, at en enkelt Ordre paa ikke mindre end 30.000 kr. placeredes i Købbyen paa et Tidspunkt, da Flæsk var umulig at opdrive i butikkerne. Pengene var faa Dage i Forvejen udbetalt af Nationalbanken til den tyske Marineattaché over Diverse Debitorer.

Besættelsestropperne her i Landet faar nu 24 tons Smør om Ugen mod ca. 17 for nogle Maaneder siden. De tyske Soldater faar samme Rationer som vi, altsaa 300 g om Ugen. 24 tons svarer altsaa til ca. 80.000 Nazibanditter, som vi fuldstændigt føder alene her i Landet. Ved Kornloven 1942/43 blev der afsat 400.000 tons Korn til Brødfremstilling. Dette skal uofficielt være steget med yderligere 10.000 tons, efter Sigende til tyske Kvinder og Børn, der er paa "Besøg" her i Landet. Regnes der med sædvanlig Ration, skulde disse 10.000 tons svare til mindst 100.000 Personer, som vi altsaa ogsaa maa føde paa her i Landet.

Dernæst har disse 2.5 Milliard den store Skyld i den stedfundne Inflation og i Skabelsen af de ledige Penge, der betyder en Trusel om senere yderligere Inflation. Ogsaa mere direkte ved Krav om Standsning af Beskæftigelsesforanstaltningerne m.v. har Hitlerbanditterne plyndret den danske Arbejderklasse.

Og paa den anden Side har Tyskerne end ikke opfyldt de smaa Leveringsforpligtelser, de har paataget sig. Saaledes er der i de tre første Kvartaler af 1942 kun kommet 1.900.000 Kul og Koks her til Landet, mod over 2.500.000 tons for samme Tid i Fjor, og vor Import af Klædestoffer er skaaret ned fra ca. 120 Mill.Kr. i Fjor til 30 Mill.Kr. i Aar.

Januar 1943

Kammerater!

Mulighederne for vort faglige Arbejde er gunstige og har givet gode Resultater. Vi kan af Hensyn til Politiet fornuftigvis ikke give nogen Opgørelse over Stillingen i de forskellige Organisationer, men vil blot pege paa Proteststormen mod Socialnedskaeringen og den faglige Konference i Aalborg, der begge viser tydeligt, at Arbejderne er parat til at sætte sig til Modværge overfor Forringelser, naar blot nogen tager Føreskabet. Men de viser ogsaa, hvilke Muligheder vi har, hvis vi udnytter alle Betingelser. Der er ingen Tvivl om, at vi i Retning af at rejse den danske Arbejderklasse til Aktion mod Nedskaering og Udbytning var kommet betydeligt længere, dersom vort Arbejde havde været bedre organiseret.

Det har i mange Fraktioner skortet paa den gode Forberedelse til Generalforsamlingerne, ligesom der ikke har været tilstrækkelig intim Forbindelse mellem Ledelse og Medlemmer. Dette Misforhold maa bringes til Ophør. Alle Generalforsamlinger og Møder maa gennemdrøftes og planlægges i god Tid. Selvfølgelig kan dette ikke foregaa paa almindelige Medlemsmøder i store Fraktioner. Det maa ordnes af Ledelsen, som saa ved Gruppemøder informerer Medlemmerne. Hvor det er nødvendigt, maa der skabes Medlemsgrupper, alt under Hensyntagen til Sikkerheden, men der maa drages Omsorg for, at de enkelte Medlemmer informeres, og at de kan faa Lejlighed til at rapportere fra deres Virkefelt.

Dette er saa meget mere nødvendigt som vort faglige Arbejde dels maa videreføres, dels bedre underbygges paa Arbejdspladsen. Her skal vi naturligvis særligt hellige os Arbejdspladsens Forhold og skal, hvor Forholdene taler derfor, udløse Aktioner. Hermed tænkes ikke paa en unaturlig Fremtidsplan, men paa en Videreudvikling af en solid Stemning hos Arbejderne. I visse Situationer kan det dreje sig om Afholdelse af Møder i Arbejdstiden eller (tidsbegrænsede) Strejker mod Overgreb eller Indførelse af Kontrolforanstaltninger. I andre Tilfælde kan det dreje sig om Aktioner for højere Løn, større Sikkerhed eller bedre Arbejdsforhold. Vi skal i alle Tilfælde tage nøgternt paa Sagerne, og maa ikke forsømme - selv om det kun i Undtagelsestilfælde bør være noget stort Argument - at tage det nationale Moment i Betragtning, saaledes at Arbejderne forstaar, at selv en tabt Strejke ikke har været omsonst.

Hvad vi saaledes vinder i Indflydelse maa og skal sætte sig Spor i Organisationerne ved Valg. Gode, kampvillige Kammerater maa sættes ind paa Tillidsposterne. Selvsagt maa fornøden Forsigtighed overfor kommunistloven iagttages ved Valg.

Det politiske Grundlag for vort Arbejde er som hidtil alle Forhold, der vedrører Arbejderne: Lønninger, Arbejdsforhold, Understøttelse, Arbejdsløshedslovens Bestemmelser, Kontrolforhold, Priser, Vareforsyning, Boligforhold, direkte og indirekte Skatter, samt kommunale Gas- og Lyspriser m.v. Hertil kan under visse Forhold komme andre politiske Problemer. Vi maa under alle Omstændigheder fremdrage de Sider af Problemerne, som Arbejderne kender og forstaar. Det propagandamæssige har vel sin Betydning, men det er den mere direkte anvisning paa Handling, der er Brug for, og det vel at mærke paa en saadan Maade, at vi trækker Medlemmerne med os. Og det vil sige, at der først og fremmest gennem Resolutioner, Deputationer eller lignende rettes Henvendelser til Regering, Rigsdag, Forbund, Byraad og Socialudvalg.

Bortset fra almindelige, landsomfattende Kampagner i Løn- og Sociallovspørgsmaal m.m. maa Kammeraterne hellige sig de mere begrænsede Spørgsmaal indenfor Forbund og Kommuner. Det lokale Initiativ kan give gode Resultater og ogsaa faa Betydning i landsomfattende Maalestok. Indenfor lokale Sammenslutninger - Fællesorganisationer, Arbejdsmændenes Sammenslutning og Bygningsarbejdernes Samvirke - maa Problemer som Socialkontorernes Virksomhed, Skat, Byraadspolitik, Skolebespisning m.m. drages frem og disse Organer benyttes til Indsats for Forbedringer. Udførelsen af Beslutninger maa efter Omstændighederne overlades Ledelsen, særlige Udvalg eller hvad der nu kan være mest formaalstjenligt, men Medlemmerne maa overvåge, at Beslutningerne føres ud i Livet.

Uden den førertalte grundige og rettidige Forberedelse af vort Arbejde og den mest intime Samvirken mellem Ledelse og Medlemmer i alle Aktioner vil vor Indsats kun være halvgjort Arbejde. Lad os derfor faa den organisatoriske Side af vort Arbejde i den mest hensigtsmæssige Orden.

CK.s faglige Udvalg

Afskrift:Forslag til indledning om vort arbejde i de faglige organisationer og på arbejdspladserne.

Al vor virksomhed overhovedet er naturligtvis indordnet partiets linie: Kampen for vor nationale selvstændighed. Ud fra denne linie skal vi også løse vore opgaver på arbejdspladserne og i fagforeningerne. Den nationale frihedskamp har mange fjender, men afgørende for et heldigt resultat, er det, at vi formår at drage hele arbejderklassen med ind i kampen og her i første række, arbejderne på de udslagsgivne arbejdspladser, som behersker nøglestillinger i kampen mod fjenden.

Arbejderklassens stilling i det fjerde krigsår

Den officielle censurerede presse befatter sig kun sjældent med de øjeblikkelige sociale tilstande for arbejderklassen. Udplyndringens virkninger skal helst forties. For kort tid siden så denne presse sig dog nødsaget til at beskæftige sig lidt med den side af livet i Danmark. Foranledningen var en række oplysninger, som en københavnsk skolelæge fremsatte om tilstandene blandt de københavnske skolebørn. Og det var artige ting denne læge kunne oplyse: fattigmands-sygdommen, tuberkulosen, var steget uhyggeligt blandt arbejderbørn. I 1938 var procenten 1,7, men nu er den oppe på 3,95. Børnene manglede undertøj, fodtøj og vinterbeklædningsgenstande, og det var ikke sjældent, at børnene mødte til fem timers skolegang uden madpakke. Denne rystende skildring af en københavnsk skolelæge giver et talende billede af, hvorledes tilstandene må være i de arbejderhjem, hvorfra disse børn kommer. Man skal mere end 50 år tilbage i tiden for at finde noget tilsvarende.

For få dage siden har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd udsendt sin "Økonomiske Oversigt". Denne institution er så langt fra revolutionær, men derimod rådgivende for de øverste faglige spidser. De tal, som den bringer, er derfor absolut ingen overdrivelse af arbejderklassens forringelser - tværtimod.

I denne oversigt siges det, at arbejderklassens realårsfortjenester, faldet med 22-30 pct. fra 1939 og indtil første halvdel af 1941. I midten af 1942 er nedgangen for industriarbejderne 28 pct. i forhold til juli 1939.

Således ser altså erhvervsrådets opgørelse ud, hvad angår arbejderklassen. Samtidig giver oversigten nogle oplysninger om andre befolkningsgruppers økonomiske stilling, som ikke er uden interesse: De selvstændige gruppers økonomiske stilling, som ikke er uden interesse: De selvstændige handlende har haft en indtægtsforøgelse på ca. 8 pct. Landbruget en gennemsnitlig indtægtsforøgelse på 22,3 pct. Her må det dog bemærkes, at indtægtsforøgelsen andrager 50 pct. for godsejernes vedkommende, 25 pct. for gårdenes og 11 pct. for husmændenes vedkommende. Men denne indtægtsforøgelse havde for landbrugets vedkommende allerede fundet sted, før de store prisstigninger i 1941 satte ind.

På basis af høståret 1940-41 viser indtægtsforøgelsen en yderligere stigning, for små og mellemstore brug på 40-50 pct., og for de store gårde og godsjerne 130-40 pct.

Om forholdene for industriens vedkommende oplyser oversigten, at aktieudbyttet for 1940-41 steg med 13 pct.

Dette uddrag af erhvervsrådets oversigt viser i grove træk de økonomiske forskydninger for de forskellige befolkningsgruppers vedkommende under krig og besættelse.

De faglige spidseres medansvarlighed.

Det er selvfølgelig rigtigt, at de tyske fascisternes besættelse og udplyndring af landet er den afgørende årsag til den voksende nød og elendighed i mange arbejderhjem. Men ligeså rigtigt er det også, at regeringen og de faglige spidser ved deres eftergivenhed har gjort det lettere for undertrykkerne at gennemføre udplyndringen, og i en uhyggelig grad har de medvirket til, at krigens og besættelsens omkostninger blev lagt over på arbejderklassen.

Lige fra krigens udbrud, både før og efter besættelsen, har de øverste socialdemokratiske faglige ledere præket eftergivenhed og kapitulation, og det resultat, de har opnået, er, at tusinder af arbejderhjem nu er således stillet, at de ikke tilnærmelsesvis har råd til at købe det, som rationeringen hjemler dem ret til.

Regeringens løn-, pris- og skattepolitik, som er blevet understøttet af de øverste faglige ledere, har konstant været ført eensidigt. De mere velstående lag herhjemme har man

forsøgt at holde skadesløse, mens alle byrderne er lagt over på arbejderklassens skuldre. Det er ikke svært at se, at en politik, som har til hensigt at forringe de store massers levefod, må være i de tyske undertrykkes interesse. Og konsekvensen her af vil blive, at arbejderklassens kamp mod nedskæringerne også bliver kampen mod Hitler og hans håndlangere - bliver en vigtig og afgørende bestanddel af vor nationale frihedskamp.

Overenskomstsituationen.

På sædvanlig vis har den mand, som nu af Scavenius har fået tildelt posten som "socialminister" i den nye regering, Laurits Hansen, indledt overenskomstforhandlingerne. Men før vi går videre med denne sag, kan et par bemærkninger om den nye "socialminister" være på sin plads, da det bliver nødvendigt, at vi blandt fagenes medlemmer spreder oplysning om, hvorfor Berlin og Scavenius kunne bruge netop en Laurits Hansen.

Han har både før og efter krigens udbrud været at finde på den yderste højre fløj i socialdemokratiet. I overenskomstsituationen har han gjort sig særlig bemærket ved et storbrovte ordskvalder om arbejderklassens urimelig byrder, før under forhandlingerne derefter at give pokker i arbejderklassens krav. Umiddelbart efter krigens udbrud, den 31. oktober 1939, afsluttede han, sammen med sine meningsfæller i DsF, overenskomst med arbejdsgiverne om dyrtidsreguleringen, hvorefter voksne mandlige arbejdere skulle have et tillæg på 0,85 øre for hvert point pristallet steg. Denne overenskomst lod han dog sine partifæller i regeringen give et grundskud allerede inden besættelsen fandt sted, idet regeringen i marts 1940 gennemførte den forhadte omsætningsafgift, hvis prisforhøjende virkninger, der ikke skulle ydes dækning for.

Den 30. maj 1940, kort efter besættelsen, fik fagbevægelsens medlemmer, med Laurits Hansens billigelse og godkendelse, det afgørende slag. Ved lov blev dyrtidsreguleringen ophevet og lønningerne lagt fast. Laurits Hansen anbefalede tyveriet og lovede arbejderne et effektivt prisstop til erstatning. Hvordan dette "stop" kom til at se ud kender alle.

Virkningerne af lønstoppets gennemførelse har været katastrofal for medlemmerne. I juli 1940 var pristallet 183 i januar 1942 278. - En stigning på 52 pct. Lønnen var i samme tidsrum kun steget 21 pct. Skulle arbejderne i januar i år have haft sine lønninger reguleret efter dyrtidsreguleringen af 31. oktober 1939, ville tillægget til lønningerne have udgjort 80,75 øre, men det var kun 34 øre.

Laurits Hansen har således været fagbevægelsen en dyr mand.

Det formandsskab (løndiktatorerne), som han nu raser imod, var han selv med til at oprette i sommeren 1940, og - også det skrællede svindel-pristal er han medopfinder af. Uden hans og de øvrige faglige spidsers eftergiveness kunne revisionen af socialreformen ikke være blevet gennemført.

Laurits Hansens løbebane er en nøje genspejling af en stor del af de øverste socialdemokratiske leders politik før og efter besættelsen. Flere af disse folk, deriblandt også Laurits Hansen, havde allerede på et tidligt tidspunkt efter besættelsen, begyndt at indrette sig på en tysk sejr.

Men tilbage til overenskomstforhandlingerne som altså er begyndt bag kulisserne, uden at de faglige ledere har fundet sig foranlediget til først at drøfte lønspørgsmålet med medlemmerne.

Det siger sig selv, at også under disse forhandlinger vil Laurits Hansen, eller nu hans afløse, Ejler Jensen, fortsætte den hidtidige linie. Det er viet meget få medlemmer, som venter sig noget fra den kant.

Skal udplyndringen standses og effektive lønforhøjelser gennemføres, bliver det medlemmerne selv, som kommer til at tage fat.

Når man tager i betragtning, at forringelser er noget, som finder sted hele året rundt, må det også være opgaven at føre kampen mod disse, når lejligheden byder sig. Og det skal være vor opgave at sørge for at denne kamp bliver organiseret i arbejderklassens faglige organisationer og på arbejdspladserne.

De faglige organisationer.

Selvom de faglige spidsere har gjort deres bedste for at kvæle medlemmernes vilje til modstand mod nedskæringerne, er denne dog kommet klart til udtryk ved flere lejligheder. I flere tilfælde har nødhjælpsarbejdere gennemført og vundet strejker. På flere store virksomheder har nazistiske provokatørs opræden fremkaldt stærke udslag af arbejdernes harme og i enkelte tilfælde arbejdsnedlæggelser. Kampen mod revisionen af socialreformen og dens omfang giver også et godt billede af stemningen i arbejderkredse. Et be-

tydningsfuldt udtryk for stillingen i fagbevægelsen er denne kamps fortsættelse, der har taget form i arrangement af et par omfattende faglige konferencer, hvoraf den nordjyske er afholdt fornylig i Ålborg med tilslutning af 24 000 medlemmer af D.A.F. Man har behandlet virkningerne af revisionen og modstanden mod disse. Den anden konference forberedes til afholdelse i København.

Med regeringsskiftet og den deraf skærpede kamp mod det daglige folk, vil også den fuldstændige ensretning af fagbevægelsen søges fremmet, og forfølgelser og fængslinger af arbejderklassens talsmænd bliver forstærket.

Men til trods herfor, vil det dog være muligt for os også at forstærke vort legale arbejde i de faglige organisationer, når vi på bredeste mulige grundlag går i brechen for arbejderklassens vitale interesser.

I vort arbejde her skal vi søge samarbejde med alle, som på en eller anden måde vil være med i arbejdet i den nationale frihedsfront, og som indser nødvendigheden af, at arbejderne må reagere mod udplyndringerne.

Vore nærmeste opgaver i de faglige organisationer.

I forbindelse med overenskomstforhandlingerne må spørgsmålet om arbejderklassens stilling og virkninger af den førte politik sættes til debat. På grundlag af erhvervsrådets oversigt må der rejses lønkrav. Men dette er dog ikke nok. Afgørende er det, at vi på fornuftig måde, med den stedfundne udvikling i erfaring, påpeger nødvendigheden af, at medlemmerne nu selv må tilrettelægge deres kamp. Når mejeriernes Fællesorganisation, Sukkerroedyrkernes Sammenslutning, m.fl. uden hensyn til forholdene sættes ind til varetagelse af deres medlemmers interesser, så må fagbevægelsens medlemmer også bruge sine organisationer.

Kampen mod revision af socialreformen må i alle organisationer føres videre, og "revisorerne" skal stadig nagtes fast til deres ansvar. Modstandens krav må nu være, at i alle tilfælde, hvor revisionens konsekvenser rammer medlemmerne, må vi forlange, at organisationen tager affære for at skaffe de berørte medlemmer eksistensmuligheder. Det må forlanges, at organisationerne i størst mulig udstrækning saboterer de forordninger, som revisionen har fastsat.

Tilslutningen til den københavnske faglige konference bør søges i alle fagforeninger. Og i diskussioner om denne må arbejderklassens stilling drøftes. I organisationer, hvor man på grund af bestyrelsens sabotage eller af anden årsag, ikke har fået spørgsmålet behandlet på den ordinære generalforsamling, må man i hvert enkelt tilfælde tage stilling til eventuelt indkaldelse af ekstra generalforsamling. På generalforsamlingen må drøftes de forslag, som afdelingen må have at stille til konferencen. Andre aktuelle spørgsmål kan sættes på dagsordenen til den indkaldte generalforsamling. Spørgsmålet om ekstra generalforsamlinger må i hvert enkelt tilfælde drøftes med vore ansvarlige kammerater.

De mange arrestationer af fagbevægelsens gode og aktive medlemmer på grund af deres indsats i frihedskampen, må organisationerne fast og bestemt vende sig imod. Det mindste, man kan forlange af de ansvarlige organisationer og deres ledere, er, at de i alle tilfælde, hvor det må formodes, at medlemmer er arresteret for at have handlet i arbejderklassens og landets interesser, af myndighederne forlanger at få oplysninger om de arresterede medlemmers forhold og udtaler deres misbilligelse af de skandaløse massearrestationer.

Fagforeningerne bør holde forbindelse med sådanne fængslede medlemmer og med passende mellemrum sende dem en opmuntring i form af en hilsen, lidt til ekstraforplejning, hvis dette kan lade sig gøre, eller på anden måde. Dette gælder også de arbejdspladser, hvor de arresterede har været beskæftiget. Der må drages omsorg for, at de fængslede bevarer deres medlemsrettigheder ved at kontingentet betales.

I bestyrelser, på generalforsamlinger og i klubberne må der stilles forslag om, at der ydes hjælp til de fængslede medlemmers familier lige som indsamlinger må igangsættes med samme formål. Denne opgave må tages op med det samme.

Det er fortsat vor opgave, at sætte fagforeningerne ind til varetagelse af medlemmernes interesser overfor bystyret. Vinteren melder sig og hermed voksende arbejdsløshed. Det bliver nok at tage fat på. Også de dårligst stillede skal sikres brød, brændsel og bolig. Hvad angår boligforholdene står byen nu overfor en katastrofe. Fagbevægelsen kan ikke være ligeglad med, at dens medlemmer stuves sammen under uegnede boligforhold.

Byggeri må påbegyndes i nærværende omfang, og indtil dette kan tages i anvendelse, vil det være passende at undersøge, om ikke de store velhaveres mange overflødige værelser kunne tages i anvendelse til de husvilde.

Kommunens hårdhændede skatteinddrivning må vist også ligges lidt efter i sømmene.

Som allerede bemærkes skal vi i vort faglige arbejde søge samarbejde med alle gode elementer, som vil være med. Det gælder nu mere end nogensinde. På kammeratlig måde må vi trække stadig flere medlemmer med ind i arbejdet. Ved fornuftige diskussioner må vi søge at få dem til at forstå, at de faglige tillidsmænd, som fortsat taler om eftergivenhed, og som støtter en regering Scavenius, må isoleres og skiftes ud.

Arbejdspladserne.

Antagelig står det os alle klart, at skal modstanden mod forringelserne og kampen for lønforhøjelser blive til mere end snak, er den første betingelse, at vi har den fornødne politiske og organisatoriske indflydelse på arbejdspladserne. Derfor skal hovedvægten i vort faglige arbejde lægges på arbejdspladserne, uden at vi af den grund afsvækker vort hidtidige arbejde i de faglige organisationer.

Også på arbejdspladsen er vort arbejde indordnet: Den nationale frihedskamp, og ud fra dette skal vi handle og arbejde.

Vore organisations- og arbejdsforhold.

Det arbejde, som er påbegyndt, med at forene vore kammerater til grupper på arbejdspladserne skal fortsættes. "Gamle" kammerater, som i de fleste tilfælde har arbejde i deres partiafdeling, forbliver i denne samtidig med at de står i gruppen. Nye medlemmer, som hverves på arbejdspladsen, kan nøjes med at blive tilsluttet gruppen, som så bliver deres grundorganisation.

Gruppen har en ledelse på sædvanlig størrelse, der påhviler den almindelige organisatoriske opgaver, som i en afdeling. Størrelsen af en gruppe må under ingen omstændigheder overstige det sædvanlige for en afdeling. I det omfang, som det bliver nødvendigt, foretages opdeling. Oprettes der flere grupper på en arbejdsplads, kan der nedsættes en A-ledelse.

På arbejdspladsen gælder det, at enhver af vore kammerater skaber en kreds af gode sympatiserende kolleger om sig, som han til stadighed holder forbindelse med og forsynes med vort materiale, og som gennem ham undersøgt vort partis arbejde og stadig drages nærmere til os.

En af de første organisatoriske opgaver skal være, at vi nu ganske alvorligt tager os sammen og får nogle af de gode arbejdere, som vi længe har kendt og ved, at de deler vore anskuelser, til at tilslutte sig partiet. Husk at det er herfra partiet idag skal have sin tilgang, og at det er den slags folk, vi kan regne med.

Tal nu personligt med alle de gode arbejdere, som I kender, der burde være i vore rækker. Denne sag må ikke opsættes.

På arbejdspladser, hvor vi ikke har kammerater, men forbindelse med sympatiserende, må vi også se at få talt med de bedste af disse om indmeldelse i partiet. Det, at de kan virke som gruppe uden for partiet på selve arbejdspladsen, skulle lette deres adgang til partiet. Bestemte kammerater, som i forvejen har forbindelse med disse sympatiserende, må tildeles den opgave at snakke med dem. Nyoprettede partigrupper og grupper af sympatiserende på arbejdspladserne må have den størst mulige understøttelse i deres arbejde. Særligt egnede kammerater bør tage sig af dette arbejde.

Findes der arbejdspladser af betydning, hvor vi slet ingen forbindelse har, skal det undersøges, om sådan kan skaffes gennem bekendtskaber e.l.

På arbejdspladsen er det vor opgave at beskæftige os med alle de problemer, som opstår, i forbindelse med løn- og arbejdsforholdene. Det må sørges for, at de forskellige misligheder drages frem til behandling på klubmøderne.

Under vort arbejde må vi stadig stille henimod at tillidsmænd og klubbestyrelser kommer til at bestå af gode aktive kammerater. Den faglige ledelse på arbejdspladserne må ud af hænderne på folk, som præker eftergivenhed. Ved et fornuftigt arbejde vil det også være muligt gennem klubberne at sætte bestemte folk fra arbejdspladserne ind i de faglige organisationers bestyrelser.

VÆR PÅ VAGT, UDVIS DEN STØRSTE AGTPÅGIVENHED.

Situationen har nu yderligere gennemgået en skærpelse. Alle nødvendige sikkerhedsforanstaltninger må nu gennemføres i vort arbejde. Unødigt spild af kræfter kan ikke forsvares. Særlig på arbejdspladserne må der udvises den største smidighed. Under ingen omstændigheder må vore grupper få karakter af klinedannelser. Al sekterisk optræden letter politiet og gestapo i deres forbryderiske kamp mod os. Kun ved at vi hver for sig udviser en fornuftig, naturlig optræden og udviser agtpågivenhed, kan vi forhindre provokatører og stikkere i at trænge ind i vore rækker. Hav ingen fortrolighed til nyantagne arbejdere, uanset hvor revolutionære de end optræder, før de er set efter i sømmene. Politiet og gestapo har nemlig begyndt at sende "arbejdere" ind på virksomhederne. Husk, at også her gælder den absolute tavshed om vore organisationsforhold, leder osv.

I vor lokale presse må den nationale kamps og arbejderklassens liv og virke afspejle sig. Behandling af stof fra arbejdspladserne må ske i samråd med kammerater fra den pågældende arbejdsplads, således, at vi i alle tilfælde undgår urigtigheder og at bringe ting, som måske ikke skulle have været frem eller kan virke skadeligt for vore kammeraters arbejde på arbejdspladsen.

Nytår 1942/43:

distriktsledelsen/vesterbro

Til partikammeraterne,

Ved indgangen til det nye år vil vi sige alle kammeraterne tak for året der gik, og for det gode arbejde der er udført. I det kommende år må arbejdet dog yderligere forstærkes. I dag, hvor en del af vort partis bedste kræfter er spærret inde, er det mere nødvendigt end nogensinde før, at hver eneste partikammerat udnytter alle sine evner og muligheder til løsning af partiets opgaver. Vi har et solidt organisationsapparat, som er indtakt, og som det ikke skal lykkes, hverken de tyske nazister eller deres danske hjælpere at slå i stykker. Vi har et våben, vore socialistiske teorier, der giver os kraft og styrke i kampen mod vore fjender, og som kærer os at udnytte vore forbundsfæller. Det er nødvendigt at vi alle behersker dette våben. Jo bedre vi behersker det, desto bedre løser vi vore opgaver. Vi må derfor alle, enten i studiekredse eller enkeltvis, studere vor partilitteratur grundigt.

Af særlig betydning skal her fremhæves Leninismens problemer (afsnittet Leninismens grundlag, det nationale spørgsmål, strategi og taktik, samt Stalins tale på 16de partikongres). De fleste kammerater er sikkert i besiddelse af "Leninismens problemer", den er udsolgt fra forlaget, dog kan endnu skaffes hefte 1, der netop indeholder ovenstående (med undtagelse af Stalins tale, som kan fås i pjeceform).

Det er ligeledes påkrævet, at kammeraterne læser partiets meddelelser og cirkulærer med større interesse og omhu, da det har vist sig, at mange enten læser det for overfladisk eller glemmer det for hurtigt. Udbredelsen af Land og Folk m.m. må stadigt udvides og indsamlingen til garantifonden forøges. Den senere tids forsinkelser af Land og Folk skyldes forhold, som vi ikke var herrer over, men som vi i fremtiden vil gøre alt for at beherske, samt forøge antallet af eksemplarerne.

Der må indsanles flere rationaliseringsmærker. Hvormange der skal bruges ved vi ikke, og kan derfor ikke lægge nogen fast plan herfor, men enhver må stadig skaffe flest muligt.

Kammerater!

Lad 1943 bringe os et godt skridt nærmere vort mål, ved at vi med al kraft går til kamp

for et frit Danmark
for Land og Folk.

Godt nytår!

distriktsledelsen

DEN RØDE HÆR AABNER NYE OFFENSIVER

200.000 TYSK - FASCISTISKE TROPPER UDSLETTES FORAN STALINGRAD

"Under 50 Dages Offensiv har den Røde Hær udslettet mere end $\frac{1}{2}$ Million Fascister, tilbageerobret et Areal større end England og taget et Bytte saa stort, at det vil kunne række til en Millionhærs Udrustning i flere Maaneder." (London Radio)

Og den Røde Hær fortsætter sin naadeløse Offensiv mod de forhadte nazistiske Landrøvere, Trods Kulde og Snestorme, trods Tyskernes og deres Forbundsfællers desperate Modstand, rykker den Røde Hær frem med uimodstaaelig Kraft.

Lørdag Nat den 16. Januar udsendtes fra Moskva nedenstaaende 2 Særmeldinger om nye Fremstød og Sejre for den Røde Hær.

Vore Troppers sejrriige Offensiv Syd for Voronesj

I de sidste Dage er vore Tropper Syd for Voronesj gaaet over til Offensiv mod de tysk-fascistiske Tropper. Offensiven indledtes i 3 Retninger: mod Vest og Sydvest ved Siljanoje og Sjutsjir, mod Vest og Nordvest ved Kantemirofka. Efter et Gennembrud paa 45 km ved Siljanoje, paa 50 km ved Sjutsjir og paa 60 km ved Kantemirofka rykkede vore Tropper i 3 Dages Kæmpe og overvindende den fjendtlige Modstand fra 50 til 90 km frem og besatte over 600 Byer og Landsbyer, deriblandt Byen og Jernbanestationen Rossosj og Byen og Jernbanestationen Millerovo.

Under vore Troppers Offensiv blev 9 fjendtlige Divisioner, deraf 3 tyske og 6 ungarske, knust. I 3 Dages Kæmpe toges 17000 Officerer og Soldater til Fange. I samme Periode erobredes efter endnu ufuldstændige Opgivelser: 75 Tanks, 800 Kanoner, 493 Granatkastere, 1200 Maskingevåbner, 14000 Geværer, 520 Lastbiler, 150 Traktorer, 627 Vogne, 700 Heste, 22 Radiostationer, 350000 Granater, 5 Millioner Patroner og 70 Depoter. Optællingen fortsættes.

Ødelagt blev: 135 Tanks, 210 Kanoner, 17 Fly. I 3 Kampdage mistede Fjenden alene i Døde 15000 Officerer og Soldater.

Likvideringen af de ved Stalingrad indesluttede tysk-fascistiske

Tropper er nær Fuldstændelsen

Ved Begyndelsen af vore Troppers Offensiv Nordvest og Sydvest for Stalingrad havde Fjenden i dette Omraade en Mandskabsbestand paa 200 - 220000 Officerer og Soldater. Siden den 23. November 1942 har disse Tropper været fuldstændig indesluttede. I Løbet af de sidste Uger tilintetgjordes ved Luftbombardementer, ved koncentreret Artilleriild samt af vort Infanteri talrige Officerer og Soldater tilhørende disse indesluttede Enheder. Grundet paa Udeblivelsen af Forsyninger udefra befinder de indesluttede tysk-fascistiske Tropper sig i en katastrofal Situation. Soldaterne faar kun 100 - 150 Gram Brød om Dagen, mange Steder har de maattet spise Hestekadavere. Den tysk-fascistiske Overkommandos Forsøg paa at bringe Forsyninger frem med Transportfly er mislykkedes. Fra den 19. November til den 10. Januar blev der i Omraadet ved Stalingrad nedskudt 600 Transportfly.

Som Følge af Sult og Udmattelse er der udbrudt Epidemier blandt Soldaterne. Feltlazareetterne har ikke længe kunnet optage de talrige Saarede og Syge. Desuden omkommer mange Soldater af Kulde, da de ingen Vinterklæder har. Antallet af Dødsfald som Følge af Kulden opgives af Fanger til mellem 400 og 500 daglig. Ialt mister de tysk-fascistiske Tropper mellem 1000 og 1500 Mand daglig. Alle disse Omstændigheder har medvirket til de tysk-fascistiske Troppers svære Mennesketab siden deres Omringelse. De tæller nu ikke mere end 70 - 80000 Mand.

For at undgaa unødvendig Blodsudgydelse tilstillede Generaloberst Voronof for den Røde Hærs Overkommando og den Overstbefalende paa Donfronten, Generalløjtnant Rokosofski den 8. Januar 1943 den tyske Hærledelse følgende U l t i m a t u m :

Til den Øverstkommanderende for den 6. tyske Armé, Generaloberst Paulus eller hans Stedfortræder og til den samlede Officers- og Mandskabsbestand !

Den 6. Armé, Dele af den 4. Tankarmé og de til Forstærkning tildelte Troppeenheder er siden den 23. November 1942 fuldstændig omringet. Den Røde Hær omgiver disse Tropper med en kompakt Ring. Deres Haab om at blive undsat fra Syd og Sydvest er ikke blevet opfyldt. De til Hjælp fra Sydvest indsatte Tropper er blevet fuldstændigt slaet af den Røde Hær, og Resterne trækker sig nu tilbage mod Rostof. De Transportfly, som forsøger at bringe Forplejning til Deres indesluttede Tropper, tvinges til ofte at skifte Baser som Følge af den Røde Hærs hurtige Fremmarsch mod Vest, og deres Opgaver bliver daglig vanskeligere. Desuden tilføjer det Røde Luftvaaben dem uhyre Tab. Deres Hjælp til de indesluttede Tropper er blevet illusorisk. For Soldaterne er Situationen uudholdelig. De lider af Sult og Kulde, og dog er den frygtelige russiske Vinter kun lige begyndt, den bidende Frost og Snestormene er endnu i Vente, og Soldaterne har ingen Vinterklæder.

De og deres Officerer er klar over, at der ikke er nogen Mulighed for at bryde ud, at det er haabløst for Dem at ville forbedre Stillingen, og at al videre Modstand vil være onsonst. For at undgaa unødvendig Blodsudgydelse foreslaar vi Dem derfor at nedlægge Vaabene paa følgende Betingelser:

- 1) At hele den indesluttede Styrke med Generaloberst Paulus, alle Officerer og Soldater opgiver al videre Modstand
- 2) At alle Depoter, Vaaben, Udstyr og øvrige Materiel overgives os i brugbar Stand.

Alle, som overgiver sig, garanterer vi Liv og Sikkerhed. Efter Krigens Afslutning vil De frit kunne vende tilbage til Tyskland eller hvilket andet Land, de maatte ønske. Det tillades alle Soldater at beholde deres Uniform, Distinktioner, personlige Udstyr og Værdigenstande. Det tillades de højere Officerer at beholde deres Sidevaaben. Alle Officerer og Soldater, som kapitulerer, vil straks blive forsynet med tilstrækkelig Forplejning. Alle saarede, syge og frostrante vil straks komme under Lægebehandling.

Deres Svar ventes inden den 9. Januar Kl. 9, Moskva Tid.

(Her følger Angivelse af Sted, hvor Parlamentaren skal indfinde sig).

Saafrønt De afslaar dette Ultimatum, advarer vi Dem, idet den Røde Hær og det Røde Luftvaaben i saa Fald ser sig nødsaget til ubønhørligt at gaa til Generalangreb med det Formaal at tilintetgøre de indesluttede Tropper. De, Generaloberst Paulus, bærer da det fulde Ansvar for Tilintetgørelsen

For den Røde Hærs øverste Ledelse:
Voronof, Generaloberst ved Artilleriet

Generalløjtnant Rokosofski,
Øverstbefalende for Styrkerne
paa Donfronten

Ledelsen for de tysk-fascistiske Tropper, som er indesluttet ved Stalingrad, afslog dette Ultimatum.

Vore Tropper er derfor den 10. Januar gaaet over til Generaloffensiv mod de indesluttede tysk-fascistiske Tropper. Efter 7 Dages heftige Kampe rykkede den Røde Hær 20 - 35 km frem, idet den knyttede Ringen omkring de indesluttede Tropper endnu tættere og erobrede Landsbyerne: (her følger 34 Bynavne).

Vort Artilleri og vore Minekastere ødelagde 1526 Modstandscentre og Bunkers samt 75 Observationsposter, 317 Artilleri- og Granatkasterbatterier gjordes tavse. I Løbet af Offensiven fra den 10 - 16. Januar blev der taget 6896 Officerer og Soldater til Fange. I samme Periode erobredes 371 Fly, over 500 Tanks, 941 Kanoner, 470 Granatkastere, 1950 Maskingeværer, 16308 Geværer, 15051 Motorkøretøjer, 1187 Motorcykler, 76 Traktorer, 1408 Vogne med Forsyninger, 54 Radiostationer, 3 Pansertog, 10 Lokomotiver, 10 Jernbanevogne, 36 Depoter samt meget andet Materiel.

I samme Periode ødelagdes: 75 Fly, 174 Tanks, 416 Kanoner, 140 Granatkastere, 769 Maskingeværer, 414 Motorkøretøjer og 9 Depoter. I de 7 Dages kampe mistede Fjenden alene i Døde over 25000 Officerer og Soldater.

-----00000000-----

HUSK - DEN RØDE HÆR KÆMPER OGSAA FOR DIG !

Ruslands og dets Allieredes Sejr over Nazismen er en Forudsætning for, at vi befries for de forhadte tyske Udsugere og Undertrykkere!

M E N - den Røde Hær, hele den frie Verden venter, at ogsaa D U hjælper med til at slaa Nazismen!

Daarligt Arbejde for Tyskerne, ingen Arbejdere til Tyskland, Spild af Materialer, SABOTAGE - overalt og paa alle Maader fremskynder

Nazismens Nederlag !!

LAND OG FOLK

POLITISKE MAANEDSBREVE

Nummer 25

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Afsl. 22. Januar 1943

HITLER — JUBILÆUM I NEDERLAGENES TEGN

Den 30. Januar kan Hitler fejre sit 10 Aars Jubilæum som Rigskansler. I Januar 1933 var der opnaet Enighed mellem den tyske Störindustri, Militæret og Nazipartiet om Genoprustning. Der indførtes Krigsøkonomi i Landet, og man gik, som Hitler udtrykte det, ind for en Fortsættelse af Verdenskrigen. Tyskland har nu i fuldt Maal faaet alle Verdenskrigens Byrder og Rædsler igen. Tilbage er kun det totale Nederlag, hvis Skygge allerede hviler over Landet.

Paa Jubilæumsdagen vil Hitler staa Ansigt til Ansigt med „November 1918“. Overalt er hans Hære haardt trængt. Siden hans sidste Tale, den 9. November, har den røde Hærs Offensiv jaget Hitlerbanderne mange Hundrede Kilometer tilbage. Og der findes snart ikke det Frontafsnit fra Leningrad til Kaukasus, hvor de tyske Stillinger ikke vakler under den røde Hærs Kæmpetryk. Ringen om Leningrad er brudt ved Tilbageerbringen af Schusselburg, og Tyskerne er paa Flugt fra dette Omraade. Velforsynede og stærkt udbyggede Støttepunkter som Velikije Luki, Millerovo, Kotelnikov, Valujki og Vorosjilovsk er taget med Storm. Deres Mandskaber er til Størstedelen udslettet, og de store Forsyninger af alle Slags er taget som Bytte. Mægtige Omraader i Don-Buen og Kaukasus er befriede. De indesluttede Styrker ved Stalingrad der oprindelig talte 200—220.000 Mand, gaar deres Tilintetgørelse i Møde, mens store, hurtigt fremrykkende Armeer truer Rostof og andre vigtige Byer.

Tyskerne forsøger at bagatellisere disse Bedrifter ved at tale om „elastisk Forsvar“, „Frontforkortning“, „offensiv Defensiv“ og „Tavshestaktik før Forholdsregler mod de russiske Offensiver“. Endvidere er man naaet til det Resultat, at de russiske Offensiver ikke er opstaaet af den russiske Krigsførelses „frie Initiativ“, og endelig antydes som i Fjor Vinter, at Russernes Daarskab med disse Vinteroffensiver vil vise sig, naar Foraaret kommer, og nye tyske Offensiver sætter ind „med nye Divisioner, nye Vaaben og efter nye Planer“. Men Sandheden er den ganske enkle, at Hitlerhærene ikke kan holde Stand overfor den røde Hær.

I Afrika fører Rommel ogsaa „elastisk Forsvar“, og hans Tropper er nu „stødt 1500 km frem mod Vest“. Endnu er det ikke 3 Maaneder siden, Rommel pralende udtalte: „Vi er ikke trængt frem til El Almain for at opgive det vundne Terræn igen!“ Snart er imidlertid de tysk-italienske Hære i Afrika trængt sammen paa et saa lille Omraade af Tunis-Tripolis, at det „elastiske Forsvar“ ikke længere lader sig praktisere, og de vil faa haarde Kampe at kæmpe, idet de angribes fra alle Sider af Englændere, Amerikanere og Leclercs Styrker fra Centralafrika. Naar Aksetropperne ikke forlængst er kastet ud af Afrika, skyldes det Vanskelighederne og Uenigheden om Ordningen af Administrationen i fransk Nordafrika.

Hitler og hans Klan ved, hvad der venter dem ved et Nederlag, og de søger paa alle Maader at udskyde Tidspunktet for det længst muligt. Hitler er i Øjeblikket paa Jagt efter nye Tropper og Materiel. Først

konfererede han med Ciano og Laval, overfor hvem han etklærede, at han nu gav Pokker i sympatiske Talemaader, det var Realiteter, der skulde til. Dernæst kom Antonescu med Drabanter i Audiens. Ogsaa her lød Kravet paa mere Mandskab og større materielle Forsyninger (Olie, Føde). Udsendinge fra Bulgarien, Ungarn og Spanien har i længere Tid opholdt sig i Berlin. Aarsagen turde være ligetil.

Glansen er ved at gaa af Hitler. Hans „Kraft durch Furcht“ (Kraft gennem Frygt) har ikke længere saa let ved at gøre sig gældende, nu da hans militære Stjerne er i hastig Dalen. Det kommer til Udtryk dels blandt nogle af Statsmændene i de med ham forbundne Lande, dels ved at de aksefjendtlige Kræfter i disse Lande rejser Hovedet. Den megen Tale om nordisk Samarbejde og Understregning af Krigens rent forsvarsmæssige Karakter hos finske Rigsdagsmedlemmer er et Eksempel paa det første. Uden Forbindelse med det finske Folks Krigstræthed og Had til Krigsophidserne er det sikket heller ikke. Som Eksempel paa det sidste kan nævnes Terrorjustitsen i Bulgarien, Forfølgelsen af Pilekorsbevægelsen i Ungarn og Arrestationerne af Jerngardefolkene i Rumænien, der er sat ind, fordi Utilfredsheden hos Befolkningen er stor, og en Invasionshær vil finde den mere end villig til at være behjælpelig med at feje Hitlerfolkene paa Porten.

Ja, Hitlers Sejrsfanfarer er forstummede. Vi maa ved Jubilæet nøjes med hans Forsikringer om, at han ikke vil kapitulere, samt med Goebbels' Opfordringer til at vise Fanatisme og hans Trusler om et „furor Teutonica“, hvis tysk Omraade berøres. Til Realisering af dette „germanske Raseri“ gaar man nu i Tyskland i Gang med at uddanne Partisaner. Og hermed er vi naaet til Realiseringen af Hitlers sidste Programpunkt, der lyder: „Skal vi gaa under, saa skal den halve Verden gaa under med os.“

10 Aars Mareridt nærmer sig Afslutningen.

ARBEJDERNE ER SNYDT FOR MINDST 34 KR. OM UGEN I DYRTIDSTILLÆG

Allerede forinden Overenskomstforlængelsen officielt forelaa, havde Lederne i D. s. F. modtaget den første alvorlige Protest imod deres ulovlige Adfærd. Saaledes oplyses det i „Typograf-Tidende“ Nr. 53, at Typografarbejderne i Provins-Tarifkommission paa et Møde den 14. December vedtog en saalydende Udtalelse:

„Provinsens Tariffkommission protesterer kraftigt mod Formandsmødets ulovmedholdige Fremgangsmaade ved de nu førte Overenskomstforhandlinger, hvorved Hovedorganisationen (D. s. F.) for en ringe Godtgørelse til de mindste Lønninger afskærer de tilsluttede Underorganisationer fra at forsøge ved Forhandlinger at opnaa Forbedringer, der er af virkelig Betydning for Arbejderne.

Kommissionen udtaler samtidig en Tak til vore Repræsentanter for deres Stilling paa Formandsmødet.“

Siden har ogsaa Forbundets københavnske Tarifikommission vedtaget en skarp Misbilligelse af den anvendte Fremgangsmaade og fremsat Krav om, at Typografforbundet nægter at godkende den ulovligt forlængede Overenskomst. Forbundets Hovedbestyrelse er indkaldt til en Drøftelse af den herved opstaaede Situation.

Ved de afgivne Protester har Typograferne vendt sig mod det Overgreb, de faglige Spidser har øvet mod de tilsluttede Organisationer. Brydende sig Pokker om egne Love og Regler har man ladet et Formandsmøde, der overhovedet ingen Kompetence har, vedtage Forliget og herved afskaaret samtlige Organisationer fra Forhandlinger om Revision af Overenskomsternes mange utidssvarende Bestemmelser. Og den ulovmedholdige Fremgangsmaade bliver ikke mere flatterende derved, at de usle Tillæg paa fra Kr. 3,36 og ned til 92 Øre pr. Uge til de lave Lønninger, som Forliget hjemler Ret til, vil være stjaalet gennem nye Prisstigninger, endnu inden Udbetalingen paabegyndes den 1. Marts.

Og hertil kommer saa, at der blandt Medlemmerne og de faglige Tillidsmænd, for hvis Handlinger Hensynet til Medlemmernes Liv og Levned er Rettesnoeren, næres berettiget Ængstelse for, at Fedtskillingerne til de lavest lønnede skal anvendes som Lynafleder ved de kommende Forhandlinger om et generelt Dyrtidstillæg. Med Henblik paa disse Forhandlinger kan det næppe siges for kraftigt til Ledelserne i Forbundene og i D. s. F., at nu kan det være nok med „skrællede“ og „graduerede“ Løntillæg. Det Kravene og Kampen gælder, er: fuld Dækning for Prisstigningerne. Og her bør Organisationerne have for Øje, at der overhovedet ikke er regnet med Pristalsforfalskninger, naar man opgiver det Tab, Arbejderne har lidt ved Ophævelsen af Pristalsreguleringen til 45 Øre i Timen.

Arbejdernes Erhvervsraad har tidligere beregnet, at Overgangen fra Margarine til Smør betyder 7 Points, som Pristallet ikke udviser. Paa samme Maade kan det beregnes, at Pristallet kunstigt er holdt andre henholdsvis 7 og 3 Points nede, ved at der ikke tages Hensyn til, at Tørv er dyrere end Koks, eller at Skosaalerne holder 25—30 pCt. kortere Slidtid. Det giver tilsammen 17 Points, der i Henhold til Prisreguleringen svarer til 14,5 Øre i Timen. Tager man saa ogsaa Hensyn til, at Posten Beklædning kun udviser den halve Stigning, betyder dette andre 10 Points svarende til 8,5 Øre i Timen. Hertil kommer saa de andre 45 Øre i Timen, som udgør det, Arbejderne hidtil er snydt for efter det officielle Pristal, saaledes at vi ialt kommer op paa 68 Øre i Timen eller 34 Kr. om Ugen, der maa siges at udgøre Minimum for Arbejdernes Udligningskrav, al den Stund der jo ikke er taget Hensyn til Pristallets Forfalskning paa utallige andre Punkter end de fire nævnte.

DOBBELTMENNESKET HR. TETENS

Den fungerende Fængselsdirektør er — som Kontorchef i Justitsministeriet — sin egen Overordnede.

Da Direktøren for Fængselsvæsenet, Kampmann, døde, blev hans Stilling besat ved Konstitution af Kontorchef i Justitsministeriet, H. Tetens.

Grunden til denne Konstitution siges at være, at Justitsministeren selv har udset sig denne Stilling som Retræpost, naar han — som han vel selv venter — inden længe bliver kasseret. Han mener formentlig her at have fundet et Embede tilstrækkelig langt udenfor Offentlighedens Søgelys til at kunde finde Glemsel. Ogsaa heri vil han til sin Tid opdage, at

han tager Fejl; men foreløbig har han altsaa sat Hr. Tetens til at forvalte Embedet, og det tør siges at ske i en Aand, der er Vanten Thune Jacobsen fuldt værdig. Hr. Tetens er nemlig en Mand, som ikke alene i tykt og tyndt følger. Ministeren i hans Eftergivenhedspolitik overfor Tyskerne, men ogsaa derudover synes personligt interesseret i at indynde sig hos Besættelsesmagten.

For Fængselsvæsenets Embedsmænd er der under Besættelsen opstaaet en Række særlige Problemer baade i Forbindelse med de stadig flere internerede danske, som hverken er sigtede eller dømt for noget ulovligt, og ved de Udleveringer til tyske „Krigsretter“, som nu i stigende Grad finder Sted; men medens der her er Tale om adskillige, som kun ugerne giver efter for de stadigt øgede tyske Krav, hører Hr. Tetens i Fængselsdirektoratet til dem, som opfylder de tyske Ønsker, endnu før de er fremsat.

Til Praktisering af sin Hædefuldhed overfor alle, der har vist dansk Sindelag og af den Grund er havnet i hans Klør, har han en særdeles villig Hjelper i sin Yndling, Nazi-Inspektør Bentzen, Lederen af Statens Koncentrationslejr i Horserød, der trods sin aabenbare Uegnethed ikke kan fjernes fra den Stilling, han en Gang er blevet anbragt i.

Under de Forhandlinger, de mange Hundrede interneredes Udvalg i de sidste halvandet Aar har ført med Justitsministeriet, har Hr. Tetens som oftest været til Stede og bestandig været den der modsatte sig selv de ringeste Lempelser i de interneredes Forhold. I den Henseende tolererer han ethvert Overgreb og Lovbrud, medens han paa den anden Side indenfor sit Omraade stadig indskærper den pinligste Overholdelse af Fængselsreglementerne, naar det drejer sig om de paa tysk Ordre dømte og af Justitsministeriet internerede. Derte har han særdeles let ved, naar de internerede klager til Justitsministeriet over Fængselsdirektoratets Direktør H. Tetens og den Maade, han fortolker Begrebet Internering paa, opnaar de kun at faa Svar fra Justitsministeriets Kontorchef H. Tetens, der frejdigt erklærer, at Klagen er aldeles ubegrundet!

Hr. Tetens synes saaledes i alle Maader at være en værdig Repræsentant for den „ny Tids“ Orden. Han kan allerede det meste af det nazistiske Program til total Udryddelse af Lov og Retssikkerhed i Samfundet, og hvad han endnu ikke mestrer fuldt ud, vil han formentlig hurtigt lære.

Om Fængselsinspektør Waagensens pludselige og i forbavsende ringe Omfang omtalte Død vil der muligvis senere fremkomme Oplysninger, som ogsaa er af Interesse i dette Sammenhæng.

1000 MAND I STREJKE

ved de tyske Befæstningsanlæg ved Nymindegab.

Der har Gang paa Gang været Arbejdsnedlæggelser ved Nymindegab, hvor Tyskerne af danske Materialer og med dansk Arbejdskraft bygger store Befæstningsanlæg. Aarsagen har været Arbejdets Karakter og de uhytlige Arbejds-, Løn- og Transportforhold, der bydes danske Arbejdere, som af Stat og Kommune tvinges til at arbejde paa denne smudsige Arbejdsplads.

Forhistorien til den sidste Arbejdsnedlæggeelse er denne: Indtil 15. Aug. 1942 transporteredes Arbejderne til og fra Arbejdsstedet i lukkede Løstbiler og modtog herfor i Kørepenge 2,70 Kr. pr. Dag. Saa blev denne ringe Godtgørelse frataget dem af Priskontrolraadet. Svaret var Strejke, men under svære Trusler og med Løfte om Forhandling blev Arbejderne tvunget i Arbejde igen.

Fra 30. November maatte Rejserne foretages med

Tog, da Lastbiler ikke længere maa benyttes. Dette forlængede Rejsetiden til ca. 6 Timer daglig og den samlede Fraværelse fra Hjemmet til op til 16 Timer.

Efter halvfjerde Maanedes Forhandling modtog Arbejderne endelig den 11. December Meddelelse om, at der var bevilget dem 2,50 Kr. i Kørepenge fra den 15. December, men uden tilbagevirkende Kraft fra 15. August. Dette var dem dog et Nummer for groft, og de nedlagde resolut Arbejdet.

Nu kom der Fart i Tingene. Den tyske Arbejdsleder klagede til Kjærboel, som selvfølgelig straks stod paa Pinde og sendte Sekretær Ejnar Nielsen af Sted i Ministerbilen og med Ekstrafærge over Storebælt (iflg. Ejnar Niensens eget Udsagn). Der blev indkaldt til Møde i Esbjerg Søndag den 13., men paa Grund af den korte Tidsfrist kunde Mødet kun indkaldes ved Opslag paa Kioskerne, og Resultatet var, at kun ca. 150 Mand mødte frem. Ejnar Nielsen kunde tilbyde 2,70 Kr. i Stedet for 2,50 Kr. i Kørepenge pr. Dag — og med tilbagevirkende Kraft fra 15. August samt Løfte om Forhøjelse af Kørepengene fra den Dag, Togkørslen begyndte. Endvidere lovede han noget, han kaldte „frygtelige Ting“, dersom Arbejdet ikke blev genoptaget. Paa Mødet vedtoges det at genoptage Arbejdet, og det samme skete ved et Møde i Vardø om Eftermiddagen.

Men det er ikke hverken Kjærboel eller Ejnar Nielsen, der har skaffet Arbejderne deres velfortjente Kørepenge, men udelukkende de 1000 Mandes resolute Optræden ved Nedlæggelsen af Arbejdet. Lad det være et Eksempel for andre Arbejdspladser, i Særdeleshed tyske. Der kan skaffes bedre Løn- og Arbejdsforhold ved Sammenhold og resolut Optræden.

E K S K L U S I O N

Tidligere Spaniensfrivillig Karl Winther er ekskluderet af Danmarks kommunistiske Parti for i Samarbejde med Politiminister Thune Jacobsens højre Haand, „Hestetyven“, Politistikkeren Rudolf Christiansen, at have været medvirkende til Aksel Larsens og en Række andre Kammeraters Arrestation.

Centralkomiteen.

Centralkomiteen benytter den givne Lejlighed til endnu engang at paalægge Kammeraterne den yderste Varsomhed overfor Stikkere og Provokatorer, som i stadig større Udstrækning vil blive anvendt saavel af det danske som det tyske Parti for at ramme vort Parti. Forsigtighed indskræpes især overfor dem, der nu løslades efter at have siddet arresteret hos Tyskerne.

Udfør de Opgaver, du faar i Opdrag, hurtigt og præcist. Opbevar aldrig Materiale længere end strengt nødvendigt, Hav aldrig Adresser paa Partikammerater eller Sympatiserende hos dig. Adskillige er blevet arresteret, fordi andre maaske tankeløst havde deres Navn og Adresse opnoteret. Drøft aldrig Partianliggender med udenforstaaende. Fortæl ingen hvad du ved. Bliver du arresteret, saa hold tæt overfor Politiet med alt, hvad der angaar Partiet og dets Arbejde. Du gavner ikke din egen Sag ved at tale, men du bringer Partiet og dets Arbejde i Fare.

HUSMÆNDENE I LANDBRUGETS GULLASCHTID

De ledige Penge stammer for en stor Del fra Storbønderne, der har haft Gullaschtider under Krigen. Aarsagen hertil er Regeringens og Priskontrolraadets Lydhørhed og Eftergiveness overfor Bøndernes Krav og Trusler. Anførerne i alle Aktioner for højere Priser paa Landbrugsprodukter har været Storbøndernes Organisationer, hvorimod Husmændene enten har holdt sig i Baggrunden eller direkte advaret.

Denne forskelligartede Optræden beror ikke paa nogen Tilfældighed. Prisforhøjelserne virker nemlig forskelligt overfor Husmænd og Storbønder. Ved f. Eks. højere Kornpriser faar Husmanden vel mere for det Korn, han selv avler, men da han ikke kan opretholde sit Husdyrbrug (en væsentlig Del af hans Indtægt) uden Køb af Korn, betyder det ogsaa forøgede Udgifter. Og den direkte Virkning giver kun en ringe Indtægtsforhøjelse.

Husmændene har ogsaa for Øje, at de høje Priser paa Landbrugsprodukter bundfælder sig i højere Jordpriser, der gør det vanskeligt for deres Børn at erhverve eget Husmandssted. Allerede nu udstykkes der aarlig kun 30—40 nye Husmandsbrug mod tidligere 6—800. Situationen kan altsaa nok siges at være alvorlig, selvom der ikke just foreligger nogen Katastrofesituation. Statistikken kan sige os en Del om, hvordan Forholdene er.

Først Husdyrbestanden. Her har Mangelen paa indførte Foderstoffer medført en Indskrænkning, som fortrinsvis rammer Husmændene. Fjerkræbestanden var i Sommeren 1942 kun 50 pCt. af Tallene fra 1940. Svinebestanden blev i samme Tidsrum reduceret med 60 pCt. og Kvæget med 10—15 pCt.

Medens Landbrugets Indtægt pr. Arealenhed trods Indskrænkningerne steg i 1940, saa viser 1941 en mindre Tilbagegang, der dog var mest følelig for Husmændene. Naar Nedgangen ikke blev større skyldtes det, at Priserne for 1941—42 blev forhøjet med 15 pCt.

De statistiske Tal for Nettoindtægten pr. ha (Indtægten med Fradrag af Arbejdsvederlag, men ikke Renter) ser saadan ud:

	1938-39	1940-41	1941-42
Husmandsb. (under 10 ha)	354 Kr.	480 Kr.	443 Kr.
Gaarde (10—50 ha)	152 “	311 “	255 “
Herregaarde (over 50 ha)	62 “	212 “	196 “

Medens Nettoindtægten er faldet med 37 og 56 Kr. for henholdsvis Husmænd og Gaardmænd, er Herremændenes Indtægtsforringelse kun 16 Kr. pr. ha. Endnu mere illustrerende er Fremgangen siden 1939. Den har for Herregaardene været 134 Kr., for Gaardene 103 Kr., men for Husmandsbrugene kun 89 Kr. pr. ha. Og da herfra skal trækkes Renter, bliver Forholdet endda mere i Husmændenes Disfavør, idet Husmændenes Gældsforpligtelser pr. ha er mange Gange større end Herremændenes.

Man forstaar derfor Husmændenes Tilbageholdenhed. De er ikke interesseret i, for en yderst ringe øjeblikkelig Fordel, at sætte deres egen og deres Børns Fremtid paa Spil.

H V A D M E D B R Æ N D S L E T — ?

„Skæbnefællesskabet“ med det tyske Herrefolk viser sig stedse mere ødelæggende for os. Først forsvandt Flæsken, saa Kødet og Sukkeret. Nu meddeles det, at Industrien ikke kan faa mere Brændsel, og der foretages drastiske Indskrænkninger i Forlystelselivet, Radio, Sporvognskørsel m. m.

Tilsyneladende er der en Forskel paa Fødevarernes og Brændslets Forsvinden, men i Virkeligheden er

der ingen. Tyskerne stjæler vore Vareer og lader os sidde med Savnet. Sagen er jo den, at lige siden Besættelsen har 15.000 Mand været paa Kulbrydning i Tyskland. De betyder ingen som helst Belastning for Tyskland, da vi leverer Fødevarer til dem og yderligere betaler deres Løn via Clearing-Kontoen. Kullene maa altsaa være vore, og Transportproblemet har vi ogsaa gjort vort til at løse, idet danske Jernbanevogne i stort Tal kører i Tyskland, og endelig har Tyskerne i Realiteten taget alle disponible Skibe.

Danmark har altsaa gjort sin Skyldighed, og naar Tyskerne forhindrer os i at faa Kullene, er det gement Røveri. Dobbelt hæmligt virker det, naar vi samtidig kan se vore danske Skibe lastet med Kul brudt af danske Arbejdere sejle forbi vore Havne og udlosse dem i Sverige. Mens det regnede med Afslag paa Ansøgninger om Kul til danske Fabrikker, laa der 10 danske Skibe og lossede Kul i Göteborg Havn. Et synligt Resultat af, at Tyskerne nu skal betale kontant i Sverige.

Men Tyskerne nøjes ikke med at forholde os vore Kul. De stjæler ogsaa det bedste af vort indenlandske Brændsel. I Jylland ruller den ene Vognladning Brunkul efter den anden sydpaa. Saa langt er Tyskland altsaa nede, at de maa rane det brændselsfattige Danmarks Brunkul. Og der er Tegn paa, at det bliver værre. Regeringen har forlangt Brunkulslagrene opralt for at faa Overblik over Situationen. Af Erfaring ved vi, at enhver Centralisering for Tiden er ensbetydende med forestaaende nye Udplyndringer og deraf følgende Varemangel.

Det er Görings Ord: „Skal nogen sulte i Europa, bliver det ikke Tyskerne“, der nu i Praksis viser sig for os i al sin frygtelige Alvor.

BIOGRAF-BOYKOT I OSLO

Oslo-Befolkningens Biograf-Boykot er stadig lige effektiv og begynder nu at sætte sig alvorlige Spor i Byens Økonomi. Biograferne i Oslo ejes af Kommunen. Sidste Fredsaar gav de 7—800.000 Kr. i Overskud, som anvendtes til kulturelle Formaal. Sidste Sæson udviste et Underskud paa 30.000 Kr. — Boykot ogsaa her i Landet ALLE TYSKE FILM.

* * *

DOMMERSTREJKE I BELGIEN

I de sidste Maaneder har ca. 3000 Jurister, Dommere og andre Embedsmænd ved Domstolene strejket, d. v. s. indstillet enhver Domshandling som Protest imod Tyskernes Arrestation af 3 belgiske Dommere. Nu har Tyskerne maattet give efter. De 3 Dommere er sat paa fri Fod og sammen med dem 2 andre Dommere, der blev taget samtidig som Gidsler. — Iøvrigt har de tyske Myndigheder flere Gange maattet trække Dekreter tilbage overfor Arbejdernes Trusel om Strejke.

EN NAZI-BONZE UDVIKLER SIG

Kontorchef Niels Lindberg fra Arbejdernes Erhvervsraad, den berygtede Naziven, Forkæmper for Told- og Montunion med Tyskland, Nazistikkeren Dalsgaards Ven, udvikler sig efter de bedste Nazibonze-Mønstre. Han, der som ung cand. polit. sprang lige ind i Arbejdernes Erhvervsraad som Kontorchef med 8000 Kr. om Aaret, fik Held til efterhaanden at presse Lønnen op til 12000 Kr. Arbejderne betaler). Desuden faar han som Arbejdernes Repræsentant i Priskontrollen 2000 Kr. om Aaret. Nu har han igen taget sig en ekstra Bid til, idet han er blevet Formand for Socialt Boligbyggeri til 7000 Kr. om Aaret. (Arbejderne betaler). Det forlyder, at han ogsaa er ude efter

Formandsskabet i Arbejdernes Andelsboligselskab, men forhaabentlig betakker denne Organisation sig for saadanne Nazi-Agenter. Det turde være nok, at Tyskerne kontrollerer de to største Boligselskaber: Socialt Boligbyggeri (Lindberg) og K. A. B. (Boldsen).

KAMPEN MOD TYSKERNE

PAA Nyboder Skole, som Tyskerne har beslaglagt og nu er i Færd med at omdanne til Kommandostation, blev der forleden forsøgt Ildspaesættelse. Desværre opdagedes Branden, før der var sket alvorlig Skade.

FORNYLIG blev det trykket en Rude ind i „Trinitatis-Trykkeriet“, der ejes af Clausen-Nazisterne. Et Par behjertede Mænd overhældte det hele med Benzol og satte Ild til.

DEN 9. Januar eksploderede en Bombe i Fornikleriet „Bonite“, København. Der ødelagdes bl. a. Kedler og Maskiner. De arbejdede for Tyskerne.

DEN 20. Januar eksploderede en Bombe i „Frederiksberg Metallvarefabrik“, hvor en Pressemaskine ødelagdes. De arbejdede for Tyskerne.

EN Gruppe danske Patrioter hentede i Begyndelsen af Januar en større Forsyning Sprængstoffer paa Faxe Kalkbrud. Ved aldeles utidig Nævenyttighed fra Politiets Side blev 3 af de modige unge Mænd arresteret og en Del af Sprængstoffer beslaglagt. Vi forventer og haaber, at de udsprungne vil anvende Resten paa god dansk Vis.

JULENAT udbrød der Brand i Odense Akkumulatorfabrik. De arbejdede for Tyskerne.

FØRST i Januar afsporede et tysk Troppetransporttog ved Indkørselen til Odense Station.

FORSTÆRK KAMPEN MOD TYSKERNE —
DET ER DEN ENESTE VEJ TIL FRIHED!

UNDER SCAVENIUS-REGERINGEN

Det gaar over Clearing-Kontoen.

Det meddeles os „fra sædvanligvis velinformeret Kilde“ at DNSAP maanedlig fra Tyskerne modtager 600.000 Kr., der fordeles saaledes: Fritz Clausen til Partier 80.000 Kr., „Forrædderbladet“ 50.000 Kr., Landsarbejdsorganisationen 70.000 Kr., Arbejdsfællesskabet 30.000 Kr. Resten gaar til „forskellig Propaganda“ — det vil formentlig sige til Bestikkelse af Provokatorer og andre uhumske Elementer.

* * *

Landsforrædterne i Officerskorpset.

Den 5. Januar blev det forbudt Dagspressen at omtale 2 Injuriesager anlagt ved Østre Landsret, dels af atskediget Oberst Tretow-Looft mod Chefen for Generalkommandoen, Generallojtnant Gørtz, dels af afskediget Oberst Halvor Jessen mod Chefen for sjællandske Division Generalmajor H. O. Hansen. Sagerne har deres Udspring i en Udtalelse Generallojtnant Gørtz fremsatte ved en Kritik over Øveiserne Sydsjælland, hvor han anklagede Tretow-Looft og en Række andre tilstedeværende Officerer for at have næret Kupplaner i Forbindelse med Frikorpsers Orlovsbesøg.

GIV „LAND OG FOLK“ VIDERE
SIG IKKE HVOR DU FIK DET FRA

DE SAMVIRKENDE FAGFORBUND UNDER KRIGEN

I Anledning af, at De samvirkende Fagforbunds øverste Ledelse har fundet det opportunt igen at kritisere Pristal og fremsette Lovkrav, kan det til Belysning af Motiverne hertil have sin Interesse at kaste et Blik tilbage paa DsF's hele Optraeden under Krigen.

De, der taler Prisstigning, skal slaas ned.

Umiddelbart efter Krigsudbruddet satte Prisstigningerne voldsomt ind. Fagbevægelsens Medlemmer var foruroligede og ønskede ikke at blive snydt, som de blev i 1914-18, hvorfor der opstod en bred og kraftig Bevægelse for Krav om omgaaende Dyrtidstillag. Den øverste faglige Ledelse var ikke indstillet herpaa, ja gik endog imod det. Saaledes udtalte DsF's Formand, Laurits Hansen, kort efter Krigsudbruddet, at Arbejderne under forrige Verdenskrig ventede 2 1/2 Aar paa at faa Dyrtidstillag, og "vi har Tid til at vente til Foraaret Overenskomstforhandlinger" (1940). Omtrent samtidig udtalte Socialdemokratiets daværende Formand og Medlem af DsF's Forretningsudvalg, Hedtoft Hansen: "Kommunister og de, der taler Prisstigninger, skal slaas ned!" Senere har han ændret det til "sattes paa Plads". Men Indstillingen hos DsF's øverste Ledelse kan der ikke være Tvivl om. Den ønskede ikke at rejse Krav om Dyrtidstillag, men var indstillet paa, at Arbejderne uden at kny skulde finde sig i Forringelsen af Lønningerne. Medlemmernes Reaktion var dog trods alle Forkaninger for stærk, og Laurits Hansen og Konsortier saa sig allerede i Oktober 1939 nødsaget til at træde i Forhandling med Arbejdsgiverne. Resultatet blev en Regulering, der gav mandlige Arbejdere 0,85 Øre, kvindelige 0,55 Øre og Ungarbejdere 0,35 Øres Tillæg pr. Time for hvert Point. Pristallet steg, med Regulering hver tredje Maaned. Forslaget blev godkendt ved Urafstemning. Ordningen gav dog med sine ensartede Tillag ikke fuld Dækning for Prisstigningerne. De højeste Lønninger fik ikke fuld Udligning, der var intet Tillæg til Akkorpriserne, Landarbejderne var holdt udenfor, og endelig betød Ordningen et Brud med Princippet om ens Lønninger til Mand og Kvinder.

Det var Laurits Hansen, der førte Forhandlingerne, men det var Medlemmerne, som havde fremtvunget dem, og denne Bevægelse havde hos Arbejdsgiverne fremkaldt Angstelse for de kommende Overenskomstforhandlinger. De gik derfor beredvilligt med til Dyrtidstillagst paa Betingelse af, at Overenskomsterne forlangedes til 1941.

At Laurits Hansen og DsF's Forretningsudvalg var Modstandere af Arbejdernes Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne, frengaar ikke alene af deres Stilling ved Krigsudbruddet, men kommer Gang paa Gang til Udtryk senere. Forretningsudvalget gav saaledes i Marts 1940 sin Tilslutning til, at de forhøjede direkte og indirekte Skatter ikke maatte faa Indflydelse paa Beregning af Løntillagget. Samtidig viste det mere end Ligegyldighed overfor Landarbejderne, der endnu ikke i April 1940 havde faaet noget Dyrtidstillag. Omkring Tiden for Besættelsen var man dog kommet saa vidt, at Forhandlinger havde fundet Sted, der var afbrudt, og Strejkevarsel udsendt. Laurits Hansen afblæste omgaaende Strejken, og først fra 1. Oktober fik Landarbejderne et beskedent Løntillag.

Ophævelse af Pristalsordningen med DsF's Tilslutning.

De Kræfter, der før Besættelsen havde arbejdet paa at afskaffe Dyrtidsreguleringen, fik efter 9. April Vind i Sejlens. Den 29. Maj 1940 gennemførtes et Lovkompleks, hvis Hovedpunkt var Ophævelse af Dyrtidsreguleringen med tilbagevirkende Kraft, saadan at forstaa, at Januar- og ikke Aprilpristallet kom til at danne Grundlag for Dyrtidstillagget. Maalet de andre Love var Arbejdsfordelingen med Lønstat og Voldgiften for Landarbejderne. Hovedformaalet var at skære Arbejdernes Levefod ned, og dette gav Laurits

Hansen sin Tilslutning, Paa DaF's Repræsentantskabsmeddelelse underrettede han yderligere sin Stilling ved at afvise et Forslag om, at der skulde vælges et Udvalg paa 15 Mand til hurtigst muligt at udarbejde et Aktionsprogram for Fagbevægelsen til Genindvinding af det tabte.

Laurits Hansen og de øvrige Lederes Stilling maa sikkert ses i Forbindelse med Hitlers Sejr. I Sommeren 1940 modtog flere af Fagbevægelsens Ledere Indbydelse til Besøg i Tyskland. Det er kun sparsomme Meddelelser, Offentligheden har faaet om deres Indtryk, og hvad de har givet Tilsagn om. Men der er dog visse Fingerpeg: "Faarølandet" og Nazisterne, der tidligere

- 2 -

fo'r haardt frem med Laurits Hansen, anlagde efter den Tid en særdeles venlig Tone overfor ham. Deres Elskværdighed har forsvundet ikke siden ændret sig, og anerkendende Bemærkninger i "Hamburger Fremderblatt" i Forbindelse med hans Udnævnelse til Minister lader tydeligt ane, hvilken Villighed han har lagt for Dagen. Der er ingen Tvivl om, at Laurits Hansen og mange andre paa daværende Tidspunkt regnede med en tysk Sejr, og at han var parat til, som sin italienske og tyske Kollega, d'Aragona og Leipert, at stille sig selv og Fagbevægelsen til Fascisternes Raadighed. Mens Leipert fik Afslag, havde baade d'Aragona og Laurits Hansen Hædset med sig. I samme Sammenhæng maa det ogsaa noteres, at Laurits Hansen var en ivrig Tilhænger af "Globe" og Bidragyder til det første Nummer.

Sin Villighed til Samarbejde med Nazismen viste Laurits Hansen ved paany at træde i Forhandling med Arbejdsgiverne og senere sammen med dem at bøde Rigsdagen vedtage tvungen Voldgift, Lov om Arbejdsforhold. Det var hans Bidrag til Ensretningen.

Medlemmerne giver de faglige Ledere noget andet at tænke paa.

Medlemmerne var ikke blevet spurgt, hvad der jo heller ikke er i Overensstemmelse med "den nye Tid", men de havde forudset, hvor det bar hen. Og da de faglige Ledere sammen med Socialdemokraterne havde slaaet fast, at hos Arbejdsgiverne og Staten var der intet at hente, og at det var et Spørgsmaal, hvor længe Fagbevægelsen fik Lov at bestaa, krævede de menige Medlemmer Midlerne i Forbundskasserne udleveret. Nu kan det nok være, de reformistiske Ledere fik travlt. Man saa det Særsyn, at disse Reformister, der altid havde afvist Resolutioner og Krav som nytteløse og kun egnede til Indgydelse af falske Forhaabninger, selv mødte op med Resolutioner. Stat og Kommune skulde betale, og ikke Forbundskasserne. Bevægelsen, der fik et meget stort Omfang, gav til Resultat, at Rigsdagen gennemførte Lovtillægget - 3 Kr. ugentligt, som dog ikke tilfaldt Landarbejderne eller Ugelønninger over 85 Kr. Herudover opnaaede Medlemmerne i en Række Forbund at faa udbetalt Penge af Forbundskasserne. Eksemplet er lærerigt. Det viser, at Arbejderne nok kunde faa Indrømmelser. Men hvad kunde der ikke være opnaaet, hvis Lederne havde haft den samme Indstilling som Medlemmerne.

Arbejds- og Forligsnævnet i Virksomhed.

Vinteren 1941 skulde Arbejds- og Forligsnævnet, der var oprettet i Henhold til Laurits Hansens Ønske, første Gang træde i Virksomhed. Store Forventninger nærede Arbejderne ikke. Laurits Hansen havde faaet sin Vilje, han behøvede ikke at spille megen Tid paa Uafstemninger og lignende, men kunde hellige sig en omfattende Hvervning af Arbejdskraft til Tyskland, hvilket af ham fremstilledes som en national Indsats.

De Nævnets Forhandlinger er hommelige, vides det ikke, hvad Laurits Hansen har gjort sig til Talsmand for. Men i Overensstemmelse med hans Stilling til Dyrtidstillægget og hans Leflen for lyskerne, ken det ikke forundre, hvis han ogsaa her har givet Udtryk for, at fuld Lønning var urimelig. Resultatet blev under alle Omstændigheder, at Arbejderne kun fik halv Lønning for Pristigningerne.

Igen blev Laurits Hansen Vidne til en omfattende Protestbevægelse blandt Arbejderne, som bl. a. kom til Udtryk i fornyede Krav om Ekstrakongres i D.A.F. subsidiært Fremskyndelse af den ordinære Kongres. For den øverste faglige Ledelse kunde der ikke herske nogen Tvivl om, at Stemningen stod paa Stora, og at ekstraordinære Ting maatte til for at ride Stormen af. Følgelig optraadte Laurits Hansen i August med Kravet om fuld Udlig- ning og med tilbagevirkende Kraft fra Januar. Arbejds- og Lønligsnævnet afslog imidlertid. Bemærkelsesværdigt er det, at Laurits Hansen efter Ken- delsen udtalte, at dersom man kunde have forudset dette, burde Pristalsregu- leringen aldrig have været ophævet. - Svindel eller Navitet? Vi holder os til det første.

De 7 Punkter.

Laurits Hansen indsaa, at han maatte foretage sig noget ekstraordinært, hvis ikke det skulde gaa helt galt for ham og hans paa Arbejdsmandsforbun- dets Kongres. Dette ekstraordinære blev Indkaldelsen af Repræsentantska- bet med Forelæggelse af de kendte 7 Punkter, hvorom det hed, at de maatte gennemføres fuldt ud, de kunde ikke deles. Laurits Hansen kan ikke have ment det ærligt. Regeringen gav ikke noget Svar den første Maaned, men For-

- 3 -

bindelsen mellem Regeringen og DsF var saa intim, at Laurits Hansen ikke kunde have været i god Tro. Og dog slog han i Bordet paa Arbejdsmandsfor- bundets Kongres, idet han bedyrede, at denne Behandling sinder dansk Fagbe- vægelse sig ikke i. Det hele var fra hans Side et stort Paradnummer, og han og DsF's Ledelse gjorde da heller intet for at holde Regeringen og Arbejds- giverne til Ilden. - De 7 Punkter var som bekendt: Fastholdelse af Prisur- ne, skrallet Pristal, fuld Dækning for Prisstigningerne, Ophævelse af Tøjskat- ten, flere Rabatkort og Kronehævning. - Resultatet blev selvfølgelig, magert. Prisur- ne blev ikke fastholdt. Idag fordømmer han selv det skrallede Pristal. Dækning for Prisstigningerne er ikke opnaaet. Tøjskatten er bibeholdt, men rabatkortene gives til Gengæld ogsaa til millioner. Lønskatten er dog afskaffet, der er sket lidt Fiksfakserier med Rabatkortene, og endelig er der gennemført en Kronehævning.

Laurits Hansen faldt ned som et Lam.

Den stortalende Formand i DsF stak hurtigt Piben ind. De ovenfor anførte Resultater var kun delvis gennemført ved Overenskomstforhandlingerne i 1942, og Arbejderne havde faktisk ikke faaet en Smaa. Der var derfor al mulig Grund til at møde frem med Krav om fuld Dækning siden Krigsudbruddet. Men nej, DsF krævede ikke engang Dækning for Stigningerne fra Januar 1941 til 1942. Pristallet viste 20 Points Stigning, og Kravet blev: Dækning for 10 Points. Kendelsen gav 5 Øre pr. Time, dog med Undtagelse af Ikke-Forspr- gere under 23 Aar.

Nu kunde man have ventet, at DsF igen led høre fra sig, om ikke for an- det, saa for dog at demonstrere sin gode Vilje. Men det højeste, man drev det til, var lidt Polemik mod Pristallets Udgrundelighed. Naar det ikke blev til mere, maa Aarsagen søges i, at Planerne om Sociallovnedsakaringen de første Uger efter Kommissionsforslagets Offentliggørelse havde skabt et Raseri i Fagbevægelsen. Det var tydeligt, at nogle kraftige Ord fra DsF enten om Lønninger eller Nedskaringen vilde have givet Protestbevægelsen et Opsving, der kunde blive farligt. Laurits Hansen og Konsortet tav der- for stille. Selv paa DsF's Repræsentantskabsmøde i Maj 1942 undgik man at tage Stilling til Nedskaringen. DsF's Forretningsudvalg skal forøvrigt med 15 Stemmer mod 4 have givet Nedskaringen sin Velsignelse. Det maa dog be- mærkes, at medens Laurits Hansen var Tilhænger af Nedskaringen, saa gik

D.A.F. med dets Formand Aksel Olsen, fra første Færd imod denne og Arbejds-kortene og opfordrede Afdelingerne i Forbundet til at protestere, og naar Nedskæringen i Rigsdagen blev modereret noget, omerd Brodden ikke blev taget af den, saa skyldes det Modstandsbewagelsen.

Hvorfor forlangte DsF ikke Løntillæg i August 1942?

Man har sikkert stillet sig dette Spørgsmaal. DsF har selv udtalt, at de ikke havde noget Haab om, at Formandsskabet vilde give noget. Det er dog næppe den fulde Forklaring. Snarere maa det antages, at medlemmerne i Fagbevægelsen var kørt træet i Protesten mod Socialreformen, og at der derfor kunde regnes med Ro et Stykke Tid. Denne Opfattelse kan de bl.a. være kommet til, efter at Jord- og Betonarbejdernes Fagforening i Juli havde nedstemt et Forslag om Indkaldelse af en Konference i Anledning af Socialnedskæringen og Lønningernes Forringelse.

Denne Opfattelse bestyrkes ogsaa ved, at DsF allerede i November indledte Forhandling om Overenskomsterne, der udløb 1. Marts 1943. Det var lange før normalt og hænger godt sammen med, at andre Kredse i Fagbevægelsen begyndte at interessere sig for Konferencer, og at saadanne var indkaldt til både Aalborg og København.

Saa opsat var man paa at naa Resultater, at man opgav at føre almindelige Forhandlinger om Overenskomsterne for at opnaa et usselt Tillæg til de laveste Lønninger. DsF har overhovedet ikke Bemyndigelse til at slutte en saadan Overenskomst, og de fleste Forbundsledelser har det heller ikke, da Lovene i dette Tilfælde foreskriver Urafstemning.

Det falder endvidere i god Traad med denne Opfattelse, at DsF's nye Formand, Ejler Jensen, samtidig med Overenskomstens Offentliggørelse forkyndte, at der vilde blive rejst Krav om Dyrtdåstillæg, naar Januarpristallet færelaa, saa medlemmerne behøvede ikke at indsende Resolutioner herom. Videre understreges dette af hans skarpe Kritik af Pristallets Mangler, da det ikke tager Hensyn til Varernes Forringelse og Forskydning i Forbruget.

- 4 -

til dyrere Kvaliteter. Og nu har vi endelig faaet Kravet, der faktisk er en Overraskelse! 21,25 Øre pr. Time til Kvind, 12,75 Øre til Kvind, 8,75 Øre til Ungarbejdere og 5 Øre til alle under 23 Aar er jo mere, end selv det skrællede Pristal viser fra Krigsudbruddet til nu. I 1939 var det 183, nu 244. Deraf er 46 Point dækket og 15 Points uækket. Den nærmere Motivering fra DsF vil senere fremkomme. Der er ingen Tvivl om, at det er Medlemmerne, der har fremtvunget DsF's store Krav, der dog ikke indeholder fuld Betaling for Stigninger og Forringelser - i saa Fald havde det lydt paa 68 Øre pr. Time. Men man maa ogsaa tage hele den internationale Situation i Betragtning ved Bedømmelsen. Utvivlsomt forudser DsF's Ledelse nu tysk Nederlag og forstaar, at noget maa der gøres, hvis de i saa Tilfælde skal bevare Herredømmet over Fagbevægelsen. Den spændte Situation gør ogsaa - som i Oktober 1939 - Arbejdsgiverne mere eftergivlige. Og hvad endelig Tyskerne angaar, saa har de sikkert intet at indvende imod, at der gives Arbejderne Koncessioner for at tilfredsstille dem, saaledes havde ialfald Hitler i "Kein Kampf".

Vor første Gennemgang har altsaa vist, at den gængse Englige Ledelse ikke var indstillet paa at forsvare Arbejdernes Interesser. Men at den baade i Tide og Utide tilsgaae sin Medvirken til Nedskæringen, og skønt den saa, at Stortænker og Spekulanter skovlede Millioner ind. Denne Optraeden vilde allerede under frie Forhold være en Forrykkelssag, men nu under Besættelsen bliver den tilfødt værre og det er det hele Læsesituationen. Vi har fremraget enkelte Eksempler, der viste Villigheden til tysk Sejr og Villien til at samarbejde med Tyskerne. Hertil kan føjes den Be-

redvillighed, hvormed man har hjulpet Regeringen med at finde faglige
 tillidsmænd frem, som man kunde arrestere eller internere. End mere, at
 de med Tiden vil paastaa, at de aldrig har troet paa tysk sprog, men kun
 indrettet sig paa, at Fagbevægelsen Legalitet skulde bevares under Besættelsen,
 det fritager dem ikke for Ansvar. Man aldeles ikke tilsløre,
 at de har liget med vor Fagbevægelse og med vort Lands hele Bevægelse.
 Thi deres Holdning har styrket Hitler og forlangt hans Krig, og det er
 ikke deres Skyld, at Krigen ikke er endt med en tysk Sejr.

De menige Medlemmers sunde Indstilling og spontane Angreb har Gang
 paa Gang forrigjort Ledelsen og medført en Nøttelse af Følelseslansens
 Rør. Det vil i den kommende Tid være en Hovedopgave at rense DSF og
 alle Fortræksledelser for Folk af Laurits Hansens Type og samtidig gøre
 Fagbevægelsen til det stærke Vaaben, den kan og bør være i Arbejderklas-
 sens Kamp.

10/2. 1943.

LAND OG FOLK

POLITISKE MAANEDSBREVE

Nummer 26

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Afsl. 20. Febr. 1943

AKSEL LARSEN

PAA FJERDE MAANED I GESTAPOS KLØR!

Hvad er Hensigten,

og hvilket Formaal tjener Rygtesmedierne?

Nogle kendte danske Politikere har i den senere Tid udfoldet en ikke ringe Aktivitet — Ikke som Deltagere i Frihedskampen mod de fremmede Undertrykkere, men ved at sætte forskellige ondartede Paa-stande om Folketingsmand Aksel Larsen i Omløb.

Disse „godt orienterede“ og „alt vidende“ Personer indskrænker sig ikke til at lade deres nærmeste Omgangskreds nyde godt af deres „Informationer“. Ogsaa paa større, lukkede Møder har de underholdt Tilhørerne med Beretninger fra Gestapos Forhør over Aksel Larsen.

Maa det være os tilladt at spørge: „Hvorfra har disse Folk saa fordømt godt Kendskab til, hvad Aksel Larsen har sagt og ikke sagt under Gestapo-Forhørene?“ Som bekendt blev Aksel Larsen arresteret den 5. November forrige Aar og omgaaende udleveret til Tyskerne, uden at Rygtesmedene oplukkede deres Mund til Protest. I de snart fire Maaneder, der er forløbet siden Arrestationen, har Gestapo ikke sluppet sit Tag i Aksel Larsen blot et eneste Sekund. Dag og Nat har han været under Opsigt og „Behandling“ af Historiens mest forbyderiske Gangsterbande, om hvis Arbejdsmetoder de Herrer Rygtesmede næppe kan være uvidende.

Saa tillukket er Gestapos Afdeling, og saa hemmelighedsfuldt arbejder Forbyderne, at end ikke det danske Politii holdes underrettet om Virksomheden. Og dog er der altsaa Folk, der ser sig i Stand til at drage Landet rundt og holde Foredrag om, hvad der sker bag Gestapos Mure. Enten maa det være disse noble Menneskers egen Opfindsomhed, der har forskaffet dem deres Viden, eller ogsaa faar de deres Informationer direkte fra Gestapos Hovedkvarter. I begge Tilfælde er det et løst og uværdigt Grundlag at optræde paa.

Aksel Larsens Skæbne stadig uvis.

Rygtesmedenes Optræden bliver ikke mindre utiltalende derved, at Aksel Larsen samt flere danske Borgere stadig befinder sig i tysk Fangenskab og ingen — ejheller Rygtesmedene — kender den Skæbne, Tyskerne har tiltænkt dem.

Det danske Folk bør være opmærksom paa, at Rygtesmedenes Aktivitet meget vel kan tænkes at staa i Forbindelse med Tyskernes paatænkte Forbrydelser overfor Aksel Larsen og andre Danskere, der holdes fangne i den tyske Afdeling.

Skarp derfor Agtpaaagivenheden. Protester imod, at danske Borgere direkte eller via tysk Krigsret sendes til Tyskland. Kræv af de danske Myndigheder og Rigsdagsmænd, at de tager til Orde for, at Aksel Larsen og hans Medfanger hos Tyskerne udleveres til de danske Myndigheder. Lad Rygtesmedene vide, at de burde udnytte deres Indflydelse til dansk Gerning.

Ud af Gestapos Fangehuller med alle Danske!

HVAD GAAR DER AF D. s. F.?

Det Spørgsmaal har sikkert mange stillet sig, da de saa Forretningsudvalgets Lønkrav. Ganske vist giver de ikke fuld Dækning for Prisstigningerne, men alligevel er de usædvanlige. Krav om 21,25 Øre for Mænd, 13,75 Øre for Kvinder og 8,75 Øre for Arbejdere under 18 Aar er ret uhorste. Naar hertil kommer, at der kræves en ekstra 5 Øre Pr. Time til voksne Mænd under 23 Aar, 3 Øre til voksne Kvinder under 23 Aar og 2 Øre til Arbejdere under 18 Aar, saa er det en Agressivitet, vi ikke har set Magen til siden Fremsettelsen af de 7 Punkter.

Som det vil erindres, har D. s. F.s Forretningsudvalg siden Fremsettelsen af de 7 Punkter i August 1941 været spag som et Lam. Derfor er det store Spørgsmaal: Hvad har bevirket, at D. s. F. i November i Fjor indledede Forhandlinger om et særligt Tillæg til de laveste Lønninger og nu i Februar kræver langt mere end Dækning for Aarets Prisstigning. Svaret herpaa kan kun være dette: Den direkte Aarsag er den stærke Uro blandt Fagbevægelsens Medlemmer, som foreløbig har givet sig Udslag i Oppositionskonferencer i Aalborg og København. Alt, hvad D. s. F. nu kører frem med om Nød og Elendighed blandt Arbejderne og Pristallets Upaalidelighed, gjaldt ogsaa i Fjor, men da var Spillet ikke saa lidt farligere for dem. Store Lønkrav og Kritik af den økonomiske Politik kunde dengang let i Forbindelse med Attentatet paa Socialreformen have fremkaldt en Bevægelse, som ikke lod sig standse, før der var Resultater paa Bordet. Og hertil kommer, at man for et Aar siden ikke var saa sikker med Hensyn til Krigens Afslutning, hverken hvad Tidspunkt eller sejrende Part angaar. Nu føres der aabent Diskussioner, hvori Tysklands Nederlag bombesikkert forudsættes, og saa er det jo klart, at det ogsaa sætter sit Præg paa D. s. F.s Politik. Hensynet til de eventuelle Valg har vel heller ikke været uden Indflydelse.

Der er altsaa ingen Grund til at falde i Beundring over Kravet. D. s. F. har ikke paa noget Tidspunkt fremholdt Arbejdernes rimelige Krav om Dækning for Prisstigningerne. I Oktober 1939 tvang Medlemmerne Forretningsudvalget til et rejse Krav om Dyrtidstillæg. De har gentagne Gange senere, sidst nu i Vinter, tvunget Forretningsudvalget til at rejse større Krav, end det egentlig er Tilhænger af. Og de Herrer Ledere vil, naar Forhandlingerne er sluttet, sætte sig mageligt til Rette igen uden Hensyn til Resultater, dersom ikke Arbejderne holder dem til Ilden.

Aldrig har Kravet om fuld Dækning for Prisstigningerne haft saa stor Tilslutning som nu, og hvis ikke D. s. F. kan faa Forligsnævnet eller Regeringen til at give klækkelige Dyrtidstillæg, saa kan de regne med, at den kommende Tid vil staa i de ulovlige Strejkers Tegn. Fra Arbejdsplads til Arbejdsplads i By og paa Land vil Arbejderne tvunget af Elendigheden og Vanskelighederne stille deres Arbejdsgivere overfor Kravet om Ekstra-Dyrtidstillæg, og her er det ikke Talegaver, men Realiteter og Kraftindsats, der er afgørende. /

TOTAL KRIGSFØRELSE - TOTAL NEDERLAG!

Hitlers Jubilæum blev mere tarveligt end ventet. Tilbageøget paa Østfronten og de øgede Vanskeligheder hjemme havde fuldkommen betaget ham Lysten til at tale til det tyske Folk. Denne Mand, der taler og taler, havde ikke Mod til at bestige Aulerstolen og sige det tyske Folk og Verden Sandheden om sin kolossale Fejltagelse. Han lod Statisterne Goering og Goebbels tale og sendte fra sit Skjul en Deklaration om Vej-, Kanal- og Havneanlæg, men uden Vurdering af Krigssituationen.

Det var ikke Sejrstoner, der lød paa Jubilæumsdagen. Han var slaaet helt omkuld og forsøgte at give det Udseende af, at efter denne Krig gaves ikke Sejrende og Besejrede, men alene Overlevende og Tilintetgjorte. Ogsaa Goering og Goebbels var kommet ned paa Jorden. Det var ikke længere Pralerier om deres store Erobring af Korn, Jern og Metal i Ukraine, ikke et Ord om, at Hæren i de okkuperede Lande ikke alene forsørgede sig selv, men ogsaa sendte Varer hjem til Tyskland. Nej, nu var det deres eget, der stod i Fare og skulde forsvares.

Og som sædvanlig, naar Hitler og hans Kumpaner er i Vanskeligheder, fremmanede de den bolsjevikiske Fare. Det har de gjort, hvergang deres Partikasse var tom. Det har de gjort, hvergang de som Ledere af det tyske Rige var i Vanskeligheder, og det gør de i Dag. De, der nu i Maaneder har pralet med at have reddet Europa fra Bolsjevismen, anmoder nu Europa om at redde dem fra Bolsjevismen. Ja, de trygler fornøielig England om Hjælp ved at henvise til den Fare, Bolsjevismen rummer for England. Men hverken England eller Amerika har laant Øre til den Snak. Tvertimod har man henvist til Casablanca-Mødet, hvis Kommunique siger Kamp til Fjendens betingelsesløse Overgivelse.

Denne Afvisning maatte de Herrer i Akselandene inkassere, og nu fortsætter de deres Bestræbelser for at mobilisere mere Mandskab og Materiel. Hitler, forsøger at holde Modet oppe hos sig selv og sine Medkæmpere ved at ane Uenighed mellem Sovjetunionen, England og Amerika. Selvfølgelig er der Forskel paa disse Staters økonomiske og ideologiske Grundlag, men det udelukker ikke, at de staaende overfor en fælles Fjende som Aksemagterne kan samarbejde. Offensiven i Ægypten og paa Østfronten samtidig med Landgangen i Nordafrika viser, at Hitler ikke staaer overfor en splittet Modstander. Disse Magter indser nemlig, at det baade nu og i den kommende Tid er nødvendigt at kæmpe og sejre sammen for ikke at risikere Nederlag. At det forholder sig saaledes fremgaar af Roosevelts sidste Tale, hvori han bebuder Landgang i Europa, men underbygges ogsaa af forskellige Politikeres Udtalelser. Saavel Beaverbrook som den engelske Gesandt i Moskva har gjort opmærksom paa, at af Hensyn til Fremtiden maa Forbindelsen mellem England og Sovjetunionen bevares, videreudvikles og styrkes.

Og midt i alt dette har Hitler lovet en ny Sommeroffensiv! Sidst gentog Goebbels Løftet 3 Gange i sin Tale den 18. Februar. Tyskerne regner med, at en Forkortelse af Fronten og nye Indkaldelser skulde give saa mange Tropper, at Vestfronten kan sikres, og at der desuden kan blive Tropper til andre Formaal. Der gisnes paa, at Hitler vil gaa gennem Spanien for at forsøge Lukning af Middelhavet eller gennem Tyrkiet for at faa Olie. Mens der kan være nogen Usikkerhed angaaende Spaniens Stilling, turde der efter Inonü og Churchills Møde i Adana ikke være Tvivl om, at Tyrkiet vil forsvare sin Neutralitet og i Tilfælde af tysk Overfald vil kunne regne med Støtte af de i det nære Østen stationerede engelsk-amerikanske Tropper.

Men alt dette er kun Spekulationer, for hidtil har Hitler ikke kunnet trække Tropper fra Østfronten. Tværtimod har han maattet føre 31 Divisioner vestfra til Forstærkning Chancerne for en anden Fronts heldige Etablering skulde altsaa være store.

Det er derfor forstaaeligt, at Hitler og hans Lakajer gør alt hvad de kan for at skrabe Bunden endnu en Gang. Det italienske Kabinets Rekonstruktion betegnes i Berlin som en Konsentration af Italiens Kræfter til den endelige Sejr. I Tyskland lukkes Haandværkerens Virksomheder. Indehaverne drives ind i Hæren og deres Maskiner smeltes om til Krigsmateriel. Teatre, Restauranter, Butikker m. m. lukkes for at skaffe Kanonføde. Man var dog ellers naaet langt, ider 12 pCt. af Befolkningen allerede er indkaldt, mod kun 10 pCt. under sidste Krig. Det Tyske Folk vaander sig under Byrderne og ønsker Fred, men faar i Stedet Parolen om den totale Krig.

Alle Tvangsforanstaltninger vil dog være forgæves. Folkene i Akselandene bliver mere og mere klar over, at det ikke er for egne, men for Plutokraternes Interesser, de kæmper, mens paa den anden Side de undertrykte Folk og de Allierede mere end nogensinde er besiuattet paa at tilkæmpe sig Sejren, og man kan derfor roligt sige, at Hitlers Anstrengelser for den totale Krig vil føre ham til det totale Nederlag.

N A Z I - B E N T Z E N F Æ R D I G !

En af de sidste Dage i Januar er Inspektør Bentzen blevet afskediget som Inspektør for Koncentrationslejren i Horserød.

Som det vil erindres, her Hr. Bentzens Administration Gang paa Gang givet Anledning til de alvorligste Anklager, idet han øjensynlig ikke havde noget som helst Ønske om at gøre Forholdene for de under hans Myndighed ulovligt indespærrede danske blot nogenlunde taalelige, men tvertimod ved enhver Lejlighed benyttede sin Stilling til at gennemføre Forholdsregler af chikanøs Karakter, og i det Hele havde Hovedansvaret for de utaalelige Tilstande for saavel de Internerede som deres Paarørende, der efterhaanden skabtes i denne Danmarks første Koncentrationslejr.

Gang paa Gang fremprovokerede Hr. Bentzens Episdoder, som han energisk udnyttede til at hidføre Skærpselser i det forud ganske utimelige Fængselsreglement, der var gældende, og to Gange har han foranlediget samtlige Internerede transporteret til Disciplinærstraffe i Vestre Fængsel, senest i Begyndelsen af December, da de Internerede protesterede mod 2 Kammeraters Udlevering til Gestapo.

De talrige Klager og Protester saavel fra Lejren som fra Udenstaaende, som kendte Forholdene og ligesom de Internerede ansaa den eneste forsvarlige Løsning ligge i Hr. Bentzens Afskedigelse, har Justitsministeren hidtil fuldstændig negligeret, og det synes, som om Hr. Bentzen især i den fungerende Fængselsdirektør Tetens har haft en formaaende Ven, som ved enhver Lejlighed har forstaaet at holde Protegeen dækket.

Efter at 150 nye Internerede i December var ankommet til Lejren, har det nu igennem et Par Maaneder vist sig, at Vanskelighederne ikke, som man har villet foregive, stammede fra det særlige Hold af Internerede, som først maatte staa for Hr. Bentzens Regime, men at de nye reagerede paa nøjagtig samme Maade. Hertil kom, at ogsaa de i Horserød stationerede Fængselsbetjente, saavidt vi erfarer, har haft Anledning til kollektivt at fremsende Besværing, og da Inspektøren i Januar paany maatte afstaa fra at benytte sine egne Funktionærer til at gennemføre sine Administrationsmetoder overfor de Internerede og paany

tilkaldte det mere villige Kystpoliti, synes det, at Maalet endelig er blevet fuldt.

Inspektør Bentzen maatte — efter hvad vi forsvaar ikke ganske godvilligt — nedlægge sit Embede, og i Stedet blev den konstituerede Inspektør Cai Jensen, Vestre Fængsel, foreløbig ansat som Lejrens øverste Leder.

De Internerede — saavel dem som endnu hendsidder paa Disciplinærstraf i Vestre efter Hr. Bentzens sidste Anfald i December, som dem, der nu er i Horsørød, vil sikkert med Lettelse erfare, at deres lange Kamp mod denne Agent for Besættelsesmagten nu endelig er kronet af et betydningsfuldt Resultat, og Offentligheden vil dele denne Følelse.

Hr. Bentzen er forflyttet til Vridsløse. Indtil videre dog udenfor Tremmerne. Men ogsaa det vil blive rettet.

FINLAND OG NORDEN

Det svirrer med Taler og Planer om Nordens Fremtid. Det er Finland, der foranlediger denne Diskussion. Nu, da Nederlaget truer, begynder de paany at vende sig mod Norden. De finske Statsmænd forsikrer, at Krigen er dem paarvungen. De har aldrig haft Erobringsplaner, men kun været besjælet af Ønsket om at forsvare Landet og dets Demokrati, og de beklager, at mange af deres tidligere Venner i Misforstaaelse har venet dem Ryggen. Misforstaaelsen kan de inidiertid takke sig selv for, dersom der overhovedet kan tales om Misforstaaelse. Regeringen har nemlig først nu fundet Anledning til at fremsætte sine Krigsmaal og tage Afstand fra Mannerheims bombastiske Dagsbefaling om Sovjetunionens Ødelæggelse, Erobring af Fjernkarelen og Oprettelse af et Stor-Finland. Betegnende nok skete denne Afstandtagen først efter Rigdagens sonderlemmende Kriitik af Udenrigsminister Witting og skyldes det finske Folks Reaktion. Og nu har altsaa visse Kredse — i Forbindelse med Præsidentvalget, hvor Krigstrætheden tydeligt er kommet til Syne — fundet det opportunt at appellere til Norden om Oprettelse af et nordisk Forsvarsforbund mod Sovjetunionen.

Er de finske Nødsrig da berettigede? Repræsentorer Sovjetunionen en Fare for Nordens Frihed? Nej, en saadan Fare foreligger ikke, og der er inter som helst, der tyder paa, at Sovjetunionen skulde ønske at okkupere Finland. Havde Sovjetunionen haft saadanne Planer, kunde de let være realiseret i 1940. I Sovjetunionen ønskes ingen Nation indlemmet eller bevaret mod dens eget Ønske. Dette understregede Stalin yderligere i Talen den 6. November 1942: Alle Sovjetunionens militære Bestræbelser saavel før som under Krigen gjalt alene Forsvaret af dens egen nationale Selvstændighed og Hjælp til de undertykte Nationer, men har aldrig haft hverken udtalte eller hemmelige Erobringsformaal.

Naar Frygten for Sovjetunionen alligevel har kunnet brede sig, skyldes det ikke mindst den nazistiske Propaganda, som har søgt at tilsløre sine egne Erobringshensigter og retfærdiggøre Overfaldene paa de smaa Nationer med saadanne Paastande. Saa udbredt er denne Frygt, at man fører lange Diskussioner om, hvad der skal gøres herimod. Og imens glemmer man ganske, at Tyskerne er her i Landet og tillige har besat Norge, og at de i disse to Lande helt eller delvis har afskaffet Demokratiet. Og det er givet, at al Tale om Frihed og Selvstændighed i Norden ikke kan virkeliggøres før denne Tilstand bringes til Ophør. Men findes der nogen, selv i de mest konservative Kredse, som tror, at dette sker, med mindre Hitler lider Nederlag? Sikkert ikke. Der er derimod adskil-

lige, som mener, at de Allieredes Sejr er sikker. Det regner vi ogsaa med, men vi bygger det paa, at Kontakten mellem Sovjetunionen, England og Amerika samt Folkene i de besatte Lande er saa snæver, at ingen indstiller Kampen, før Hitler er færdig. Og her regner vi ogsaa med det norske og det danske Folks Indsats. Hvis vi alle gør, som Finnerne har gjort, og som Stordebattererne herhjemme gør, enten gaa sammen med Hitler eller undlader at bekæmpe ham, saa kan vi godt sige Farvel til Frihed og Demokrati her i Landet i en overskuelig Fremtid. Denne Form for nordisk Politik er Understøttelse af Hitler og maa brændemærkes som Forræderi.

Spørgsmaalet om Nordens Frihed og Demokrati klarses ikke ved Oprettelse af Universiteter, men afgøres af Krigens Udfald. Det er ved denne Kæmpning, vi maa hæfte vor Opmærksomhed. Enhver ærlig Kæmper for et frit Norden maa derfor yde sin Indsats paa vort Frontafsnit i denne Krig med Udvikling af Sabotage m.v. Det gælder lige saa fuldt nu som nogensinde om at fortsætte og forstærke Arbejdet for Udbygning af den kæmpende, nationale, antifascistiske Front. Enhver Opræden, der ved Skelen til fremtidige Interesser skader Kampen idag, maa ikke alene ude i Verden, men ogsaa herhjemme paatales og tilbagevises som Hjælp til Hitler. Nordens og Finlands Vej til Frihed og Selvstændighed gaar sammen med de Allierede mod Hitler, og her kan Kampen ikke indstilles, før Hitler er færdig.

UNDER SCAVENIUS-REGERINGEN

Bombeangrebet mod København:

Det blev forbudt Pressen at omtale, at 8 Bomber ramte Maalet for det engelske Luftangreb, nemlig B & W, medens 3 faldt i Havnen lige ud for 100 Tons Kranen. Følgende Bygninger ødelagdes: Værktøjssmedien, Monteringshallen, „Præcisionen“, Afd. 12, Diesellagerbygningen, Magasinbygningen, Krumtapværkstedet, Afd. 8.

Genferkorset:

I Aarhus er Tyskerne bl. a. indkvarteret i Skolen paa Nørrebrogade. Lige ovenfor ligger Kommunehospitalets Børneafdeling. En Dag mødte en tysk Officer op paa Sygehuset og anmodede om Tilladelse til at indrette Børneafdelingens Kælderrum til Beskyttelsesrum for de tyske Soldater. Anmodningen blev til Tyskerens Forbiføelse afslaaet. — Genferkorset skulde have beskyttet dem. Et lille — men typisk Eksempel paa disse Menneskers forunderlige Blanding af Plumshed, Raahed og Naivitet.

Nye Milliontilskud til Tørvefabrikanterne

Regeringen har tilladt en Prisforhøjelse paa halvanden Krone pr. Ton Tørv samt bevilget et Statstilskud paa 10,5 Million Kr., hvilket tilsammen giver op mod en Snes Millioner ekstra til Tørvebaronerne for Aaret 1943, som Forbrugerne og Skatteyderne skal betale. I Forvejen er Tørvefabrikanterne begunstiget ved høje Priser og den 2-Aars Afskrivningsregel. Af Hedeselskabets Tidsskrift Nr. 14 for 1942 fremgaar, at der ved Produktion af Tørvesmuld (der er betydeligt mindre rentabel end almindelige Tørv) var et rent Nettooverskud i 1942 paa 6.50 Kr. pr. Ton. Dette kan ogsaa tages som et Minimumsudtryk for almindelig Tørveproduktion, der altsaa langt fra at give Underskud endog gav et solidt Nettooverskud paa rundt regnet mindst 30 Mill. Kr. i 1942. Hertil kommer, at Sommeren 1942 var særlig vaad, og at en normal Sommer i 1943 vil give 10 Mill.

Kr. i Merfortjeneste. Samtidig vil 2-Aarsregelen betyde, at der i 1943 spares ca. 10 Mill. Kr. i Afskrivninger, saaledes at disse to Forhold selv uden yderligere Prisforhøjelse eller Tilskud i 1943 vil sætte Tørvefabrikanternes Netto Overskud op fra 30 til 50 Millioner Kr. I Stedet for en saadan ubluftærdig Udbygning af vor katastrofale Brændselssituation — der hænger sammen med, at Nazityskerne snyder os for vor retmæssige Brændselsimport — burde man benytte de 20 Millioners Merfortjeneste for 1943 til en Nedsættelse af Tørveprisen med de tilsvarende 4 Kr. pr. Ton.

Besindige Ord

I en Artikel om „Bolsjevikkforskrækkelse“ skriver „De frie Danske“ bl. a.; „Den tyske Propagandas Maal er at opdrage Folk til uden at reflektere at betragte den russiske „Fare“ i kolossal Forstørrelse — og vende Kikkerten om, naar de ser paa den tyske Fare. Og saa er Sandheden den, at en russisk Besættelse kun er en mikroskopisk Mulighed, som pustes op af det tyske Propagandamaskineri, men Tyskerne er her!! Det er en Realitet, og det vilde være himmelraabende Vanvid, om man paa Grund af en uønsket Mulighed undlod at modarbejde en uønsket Kengerning. Og lad os endelig ikke glemme, at hele Verden allerede en Gng har stirret sig blind paa den saakaldte Kommunistfare, saaledes at man lod sig bondefange af Tyskland. Hvis man ikke havde ladet sig forlede til at søge efter Kommunisten under Sengen, inden man lagde sig til Ro om Aftenen, saa havde man maaske opdaget at Europas selvbestaltede „Dørvogter“ i Virkeligheden var Mordbrænder!“

Skæmt i Skoven

Den 7. Februar lød der et rigtig gammeldags Kanonslag fra Egebæksvang Skov ved Espergærde. Hele Nordsjælland sattes øjeblikkelig i højeste Alarmberedskab. Alle Tog standsedes ved Humlebæk for Resten af Dagen. Egnen oversvømmedes af Politi. Nu skulde det rigtig gaa løs. Og saa hen paa Aftenen viste det sig, at det var et Kanonslag, som et Par Drengene for Sjovs Skyld havde anbragt under en Spand. Herr Himmelstrup kunde blive hjemme.

Paa Esbjerg Flyveplads

har Arbejdslederne faaet Besked om, at enhver Pause al Staaen stille, Samtale osv. fremtidig vil blive betragtet som Sabotage.

Den er gal med Benzinen

Siden Midten af November er 30 af de i Kastrup stationerede tyske Fly styrtet ned. Som Aarsag angives, at der er blandet Sukker i Benzinen.

FAGLIG KONFERENCE

13. og 14. Febr. afholdtes Konference i Kbhvn. af Repræsentanter fra forsk. Forbund. Ca. 100 Repræsentanter var mødt, repræsenterende ca. 54.000 Medl. Resolitioner med Krav om Dyrtidstillæg, Ophævelse af al Særlovgivning mod Arbejderne, Rationering af livsvigtige Varer, Opførelse af Boliger, Konfiskation af Krigsfortjenester samt Løttelse af Skatter (direkte-indirekte) paa Arbejderne vedtoges. Endvidere vendte man sig mod Socialnedskæringen og krævede højere Uderstøttelse (Genindførelse af Arbejdsløshedslovens Reguleringsbestemmelse).

Der valgtes et Udvalg til at forelægge Kravene for Regering og Rigsdag.

KAMPEN MOD TYSKERNE

3. JANUAR, da et tysk Persontog skulde forlade Aalborg, var Vacumbremserens Gummiledning skaaret over. De er næsten uerstattelige og Processen er enkel.

8. JANUAR brændte et tysk Lager af Foder, Sele-tøj og Vogne i Horsens Løvn.

9. JANUAR eksploderede en Bombe paa Jernbanestrækningen nord for Espergærde.

13. JANUAR ødelagdes en Damphammer paa Valby Maskinfabrik, Mariendalsvej, som fremstiller Dele til tyske Miner.

I MIDTEN af Januar var en tysk Godsvogn med 375 af stjaalne danske Geværer paa Vej gennem Odense. Her fjernede Patrioter 45 af Geværerne.

17. JANUAR nedbrændte Nielsens Læderfabrik, Bartholinsgade, som syede Bælter til Tyskerne.

20. JANUAR ødelagdes to Presser og et Strømfordelingsanlæg paa Frederiksberg Metalvarefabrik, der fremstiller Miner og Torpedorør. Modellsamlingen brændte.

I UGEN 17.—24. Januar brændte 4 Vogne med Halm til Værnemagten paa Esbjerg Station.

NATTEN til 25. Januar brændte for ca. 100.000 Kr. Membraner og Maaleapparater paa DIDPAs Plads i Hellerup, det var lejet ud til Riffelsyndikater. De skulde anvendes til Lytteapparater og var ankommet 3 Dage i Forvejen.

NATTEN til 26. Januar skete en Eksplosion paa Reichards Chokoladefabrik der netop skulde til at bearbejde en Sending tyske Raavarer. Maskiner ødelagdes.

28. JANUAR eksploderede nogle Bomber paa Banelinjen Øst for Hvidovre.

31. JANUAR brændte 100 t gamle Klude hos Fa. Josef Levin, Islands Brygge. De var Dagen i Forvejen solgt til Tyskerne.

4. FEBRUAR ødelagdes ved Bombeeksplosion en 90 t Presse og et Svejseværk hos Glud og Marstrand, Frederiksborgvej, som fremstiller Granathylstre. Politiet foretog 300 Afbøringer. 4 Mand arresteredes paa Angiveri af Nazister, hvorpaa Arbejderne baade paa denne Fabrik og i Filalen paa Amager nedlagde Arbejdet.

5. FEBRUAR Attentat paa Banelinjen mellem Helsingør og Snekkersten. Stor Skinneskade.

7. FEBRUAR Bombeeksplosion paa Fabriken „Nordic“, Roskildevej, Glostrup, som fremstiller Aluminiumsdele til Flyvemaskiner.

7. FEBRUAR 3 Bombeeksplosioner paa Fabriken „Carltop“, Roskildevej 371, der fremstiller Kanondele og Bundstykker til Geværer. Maskiner ødelagdes, flere Mure styrtede sammen.

11. FEBRUAR Bombeattentat mod Jernbanelinien Vigerslev—Glostrup. Toggangen afbrudt.

13. FEBRUAR Emdrup Dampvaskeri og 7 andre Virksomheder paa Lyngbyvejen nedbrændt.

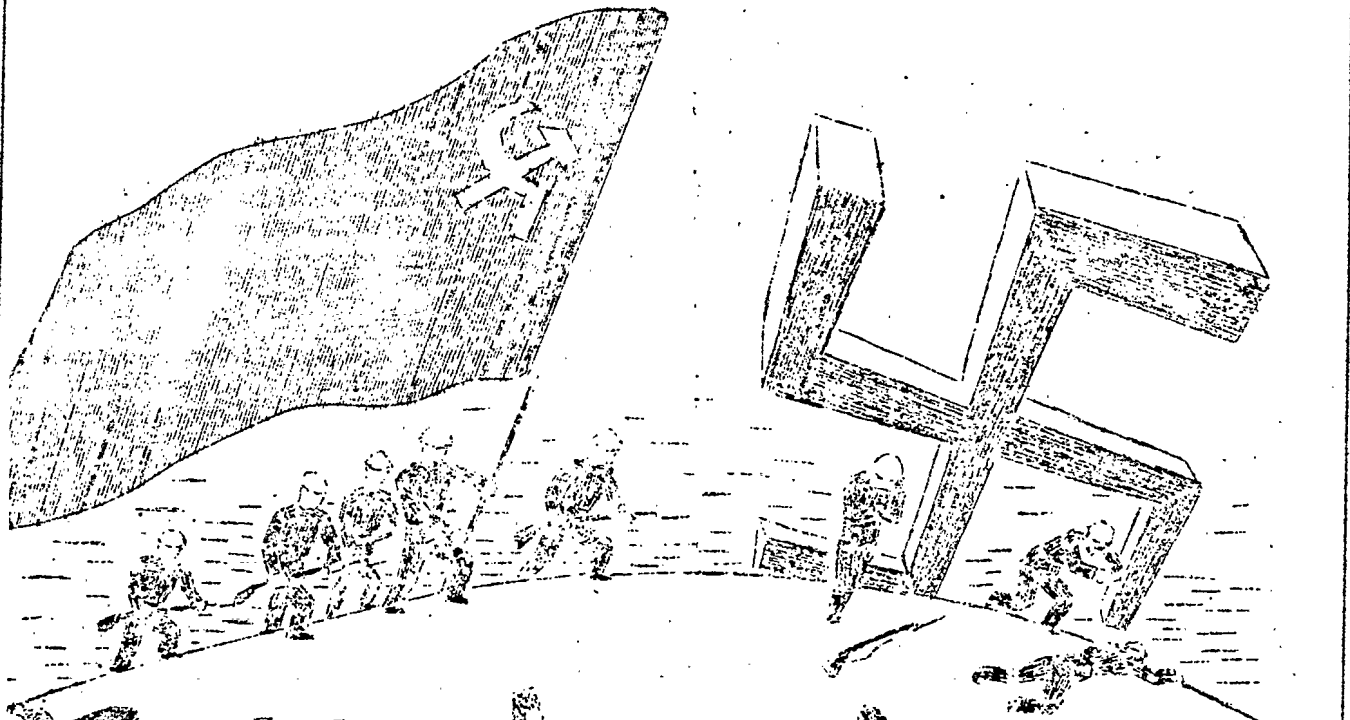
14. FEBRUAR Stor-Brand paa Maskinfabriken „Atlas“. Skade ca. 1 Million. En af de betydeligste Virksomheder indenfor den tyske Krigsindustri i Danmark.

14. FEBRUAR Frederikshavn Jernstøberi og Maskinfabrik brændt. Skade ca. 1 Mill. Fabriken leverer Dieselmotorer til Skibsbrug.

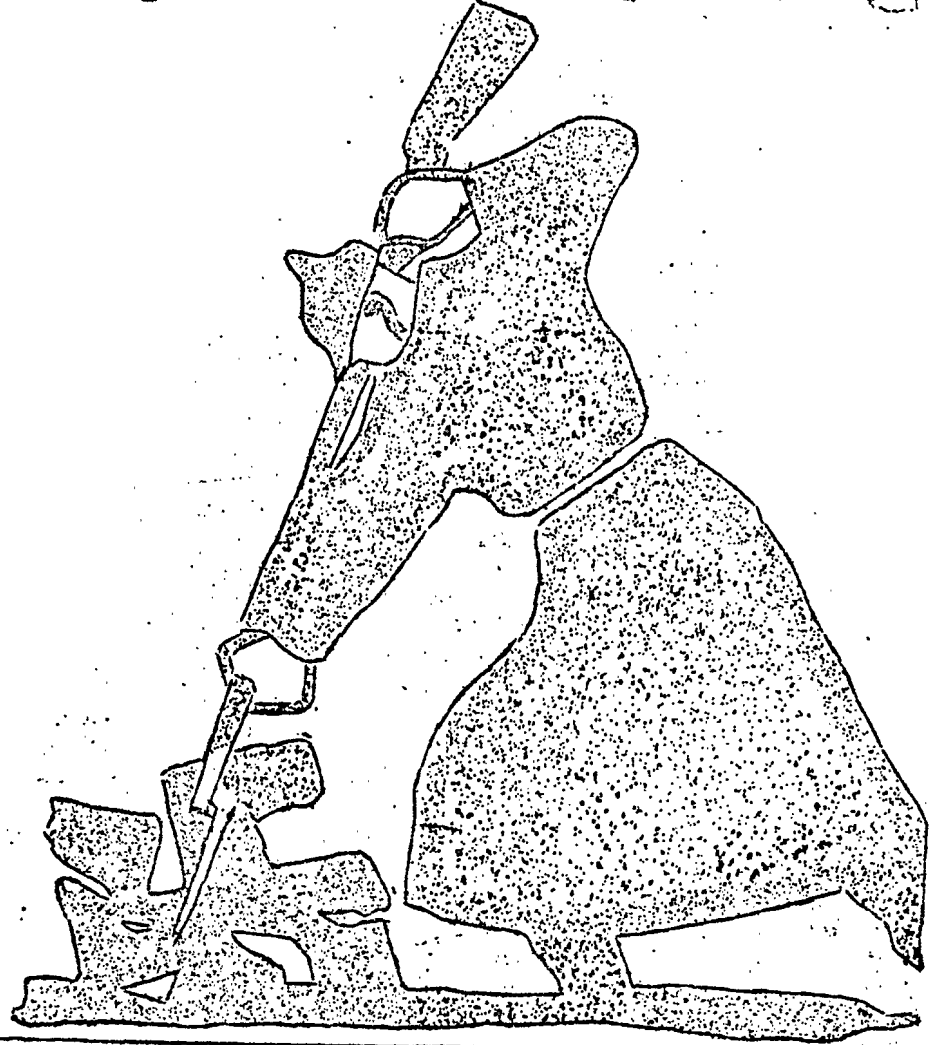
14. FEBRUAR Bombeeksplosion i Maskinfabriken „Atlas“, Smedegade 19.

PAA SKANDERBORG Station udbrød der Brand i Halmene paa en tysk Godsvogn, der ventede paa en Troppetransport. Mange Timers Forsinkelse.

I STPUEER udbrød Brand i nogle tyske Barakker. Undet Slukningen blev der lukket for Brandhanen og Nøglen var ikke til at finde! Barakkerne nedbrændte.

25 år - den røde armé

Den Røde Hær 25 Aar

Den 23. Februar 1943 er det 25-Aarsdagen for den Røde Hærs Oprettelse.

Ingen anden Hær har som den gennem Aarene været udsat for Kritik, Haan og Ringagt. Paa Jubilæumsdagen vil disse Toner være forstummet. I Dag vil ingen bestride dens høje Kvalitet i Udrustning, Moral, Ledelse og Taktik. Hitler og hans Hjælpere maa med Had og Fortvivlelse anerkende den, mens den frie Verden og Folkene i de undertrykte Lande hylder den for dens tapre Forsvar mod Fascisterne og jubler i Begejstring over Sejrene ved Moskva, Leningrad og Stalingrad. Hele den frihedsluskende Verden ser i Dag i den Røde Hær under Ledelse af Stalin, Vorosjilof, Timosjenko, Budjonny m. fl. Hovedsryrken i Kampen mod Fascismen og Garantien for den endelige Sejr.

Paa Jubilæumsdagen staar den Røde Hær ombølget af Begejstring og Sejrenes Virak. For mange — ikke mindst for Fascisterne, som Gang paa Gang pralende har meldt om dens Tilintetgørelse — er det en Gaade, hvorfra den Røde Hær henter sin Kraft og Styrke, og hvorledes det har været den muligt ikke alene at holde Stand overfor Hitlerhærene, men at drive dem tilbage, omringe dem og tilintetgøre dem.

Den Røde Hær stammer fra de Røde Garder og Partisanhærene!

Den Røde Hær har kunnet naa sine store Resultater, fordi den er en virkelig Folkets Hær, fra den menige Soldat til den øverste Kommandør, udgaaet af Sovjetunionens Arbejder- og Bondeklasse. Den Røde Hær stammer direkte fra de Røde Garder og Partisanhære, som i den forrige Verdenskrigs sidste Aar nedkæmpede sine egne Udbytttere, og som i den følgende Tid rensede det vældige Rige for de Interventionshære, som i Sovjetunionens første Aar søgte at underlægge sig Landet for at slaa Revolutionens Resultater ud af Hænderne paa Folket, underlægge sig Landet, røve dets Rigdomme og undertrykke dets Folk. Det var den russiske Arbejder og Bonde, som under Bolsjevikerens Ledelse selv skabte den Hær, der skulde sætte alle Interventer og Overfaldsmænd paa Plads, og som ud af deres egen Midte skabte en Kommandobestand, der stod i skarp Mod sætning til det forhadte zaristiske Officerskorps.

Hag den Røde Hær staar et stærkt industrialiseret, socialistisk Samfund!

Den Røde Hærs Styrke ligger ikke alene i dens Oprindelse, men skyldes tillige, at der samtidig med dens Organisering og Udvikling under det kommunistiske Partis Ledelse gennemførtes en Ophugning og Udvikling af en socialistisk Stat. I Stødet for et feudalt Samfund,

hvor Folket udbyttedes af Godsejere, Industriherrer og Bankyrster, har Sovjetunionens Arbejdere og Bønder efter at have taget Jorden, Fabrikerne, Transportmidlerne, kort sagt, alle Rigdomme i sine Hænder skabt et socialistisk Samfund og udviklet Industri, Landbrug og Videnskab til en Ydeevne, der nærmer sig det eventyrlige. Arbejdsløsheden blev afskaffet, og det enkelte Menneskes Frygt for en usikker økonomisk Fremtid eksisterede ikke mere. Folket saa og følte, at det nu arbejdede for sine egne Interesser, at dets Skæbne helt og fuldt laa i dets egne Hænder, og derfor er det ogsaa i Dag i sin inderste Sjæl fast besluttet paa at forsvare sin Sovjetstats Ejendom mod fremmede Røvere.

Alle Sovjetunionens Nationaliteter forvarer deres Frihed og Uafhængighed!

Den Røde Hærs Styrke bestaar endvidere deri, at der bag den staar en Stat, som er bygget paa alle Racers og Nationaliteters Ligeberettigelse. Af det tidligere Zarrige, hvor de storrussiske Bojarer undertrykte og udbyttede 160 forskellige store og smaa Nationaliteter, er der skabt en Union, hvor alle — selv de mindste — nationale Grupper har samme Rettigheder og kan pleje sit nationale Liv, som de selv ønsker. Her findes intet »Protektorat« eller »Generalgouvernement« med tilhørende Reichskommissar. Begrebet »Herrefolk« med den deraf følgende Frihedskamp fra de undertrykte Nationer kendes ikke. Her lever alle Folkeslag broderligt Side om Side, svejset sammen til een stor Familie, og alle som een føler, at de i Kampen mod Hitlerfascismen forvarer deres egen nationale Frihed og Uafhængighed.

Dette er de væsentligste Aarsager til den Røde Hærs Styrke og Uovervindelighed. Dette er Forklaringen paa, at Sovjetunionens Folk slutter op om den Røde Hær. Det er Forklaringen paa, at Folket med Glæde sender sine unge Sønner til den Røde Hær, og det er Forklaringen paa, at den mægtige Armé punktligt og uden Gnidninger har faaet de nødvendige Leverancer fra Industri og Landbrug. Og det er endelig Forklaringen paa, at det »Sammenbrud«, som alle Sovjetunionens Fjender ventede og haabede paa, ikke er sket, og at der ikke fandtes nogen »5. Kolonne« — Hitlers hemmelige Vaaben — i Sovjetunionen. Derfor kæmper i Dag alle Sovjetunionens Folkeslag Skulder ved Skulder mod Landrøvernes Invasionshære, dels ved Fronten som regulære Soldater, dels bag de fjendtlige Linjer som Partisaner.

Vor Begejstring for den Røde Hærs Indsats, der ogsaa er en Kamp for Danmarks Frihed og Selvstændighed, forpligter os til at drage Lære af dens Eksempel.

Vi lover at forstærke vort Arbejde paa den tredje Front — vort Frontafsnit — for en snarlig Sejr.

Vi hilser og hylder den Røde Hær, den Røde Marine, den Røde Luftflaade og Partisanerne paa 25-Aarsdagen.

Vi hilser og hylder den Røde Hær som Befrielsen af sit eget Folk og som den første Formation i Kampen mod Hitlerismen.

Vi hilser og hylder dens Leder og Fører, Kammerat STALIN.

Leve den Røde Hær!

Leve Folkenes Frihedskamp!

Danmarks kommunistiske Parti.

Død over de tyske Okkupanter!

Stalins Dagsbefaling til den røde Hær.

Kammerater Rødnister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, Mænd og Kvinder i Partisanbevægelsen!

Idag fejrer vi 25-Aarsdagen for den Røde Hærs Bestaaen. Et kvart Aarhundrede er forløbet siden den Røde Hærs Oprettelse. Den blev skabt til Kamp mod de udenlandske Interventer, som vilde slavebinde vort Land. Den 23. Februar 1918, da den Røde Hær knuste de tyske Interventer ved Pskov og Narva, blev proklameret som den Røde Hærs Stiftelsesdag. I Aarene fra 1918 til 1921 forsvarede den Røde Hær i sejr Kamp mod de udenlandske Interventer vort Lands Ære, Frihed og Uafhængighed, forsvarede vore Folks Ret til at indrette deres Liv, som vores store Lenin lærte os det.

I to Aartier stod den Røde Hær Vagt om vort Folks fredelige Opbygningsarbejde, og Folket har aldrig ladet de udenlandske Erobrere ude af Syne. Men har utrætteligt arbejdet for at udvikle den Røde Hærs Styrke ved at udruste den med første Klasses Krigsmateriel og ved at skabe stærke Kadre.

Den Røde Hær er en Hær til Forsvar for Fred og Venskab mellem alle Landes Folk, den er ikke skabt for at erobre fremmede Lande, men til Forsvar for vort Sovjetlands Grænser. Den Røde Hær har altid respekteret andre Landes Frihed og Uafhængighed. Men den 22. Juni 1941 blev vort Land fejgt overfaldt af Hitler-Tyskland, som forræderisk brød sin Ikke-Angrebspakt, og den Røde Hær blev tvunget til at gaa i Kamp for at forsvare vort Land mod de tysk-fascistiske Hære og kaste dem tilbage over vore Grænser.

Fra det Øjeblik blev den Røde Hær en Hær, som paa Liv og Død kæmper for at hævne sine undertykte Landsmænd. En Hær af Havnere for vore Brødre og Søstre, som de tysk-fascistiske Interventer undertrykker og pincer.

I 20 Maaneder har den Røde Hær ført en heroisk Kamp mod de fascistiske Banders Hærgen, en heroisk Kamp, som ikke har sin Lige i Historien. Paa Grund af Mangelen paa en anden Front i Europa bærer den Røde Hær alene Krigens Vægt. Alligevel har den Røde Hær ikke alene holdt Stand mod de tysk-fascistiske Hærmassers Fremstormen, men har ogsaa slaaet dem. I de haarde Kampe i 1942 standsede den Røde Hær de tysk-fascistiske Troppers Fremmarch. Vort Folk vil altid mindes Kampene ved Odessa og Sevastopol, de haarde Kampe ved Moskva og i Kaukasus, ved Rsjef og ved Leningrad og Historiens største Slag, som blev udkæmpet foran Stalingrads Mure. I disse Kampe har Rødnister og Kommandører skænket den Røde Hær u dødelig Ære og lagt en fast Grund til Sejren over den tysk-fascistiske Hær.

Det er 3 Maaneder siden, den Røde Hær gik til Offensiv ved Stalingrad. Siden da har Kampinitiativet været i vore Hænder, og den Røde Hærs Offensiv er ikke aftaget i Tempo og Stødkraft. I Øjeblikket, under Vinterens vanskelige Betingelser, er den Røde Hær i Offensiven over en 1500 km lang Front og sejrer næsten overalt. I Nord ved Leningrad, paa Centralfronten, ved Kharkov, i Donetsbækkenet, ved Rostof og ved det asovske Havs og Sortehavets Kyster har den Røde Hær tilføjet Hitlers Arméer Slag paa Slag.

I Løbet af 3 Maaneder har den Røde Hær befriet Voronesj og Stalingraddistrikterne, Stavropol og Krasnordardistrikterne og paa det nærmeste Kursk, Rostof og Kharkovdistrikterne. Den er begyndt at fordrive Fjenderne i Massevis fra vor Jord.

Hvoraf kommer disse alvorlige Uheld for den tysk-fascistiske Armé? Hvad er Aarsagen til dem?

De kommer af, at Styrkeforholdet paa den sovjetisk-tyske Front har ændret sig. Sagen er den, at Hitler-Tyskland stadig mere svækkes

og udmattes, medens Sovjetunionen stadig mere udfolder sine Resourcer og bliver stærkere. Tiden arbejder imod det fascistiske Tyskland. Indtil for kort Tid siden havde Hitler-Tyskland, som udnytter hele det europæiske Fastlands Krigsindustri, en Overlegenhed i Materiel, især af Tanks og Fly. Deri bestod dets Fordel. Men i de forløbne 20 Maaneder har Stillingen ændret sig. Som Følge af vore Arbejdedes, Arbejdskeres, Teknikeres og Ingeniørers heltemodige Arbejde har Sovjetunionen i Løbet af Krigen forøget sin Produktion af Kanoner, Tanks og Fly. I Løbet af de 20 Maaneder har Fjenden mistet uhyre Mængder af Krigsmateriel, især af Tanks, Fly og Kanoner. Alene under den Røde Hærs 3 Maaneders Offensiv fra November 1942 til Februar 1943 har den tysk-fascistiske Armé mistet 7000 Tanks, 4000 Fly og 17000 Kanoner.

Selvfolgelig vil Tyskerne forsøge at erstatte disse Tab, men det vil ikke være let. Der behøves megen Tid til at erstatte saa uhyre Tab af tekniske Kampmidler.

Men Tiden venter ikke!

Da Hitler-Tyskland begyndte Krigen mod Sovjetunionen, havde det i Forhold til den Røde Hær en numerisk Overlegenhed af mobiliseret og kamptrænet Mandskab. Deri bestod dets Fordel. Men ogsaa paa dette Omraade har Stillingen ændret sig i de forløbne 20 Maaneder. Den Røde Hær har i sine defensive og offensive Kampe tilføjet de tysk-fascistiske Hære uhyre Tab. I 20 Maaneder har Fjenden mistet 9 Millioner Mand, og deraf er mindst 4 Millioner bleven paa Slagmarken. De italienske, rumænske og ungarske Hære, som Hitler kastede mod den Røde Hær, er fuldstændig slaaet. Alene i de sidste 3 Maaneder har den Røde Hær knust 1½ Divisioner, tilintetgjort 700000 Mand og taget 300000 Fanger.

Selvfolgelig vil den tyske Overkommando forsøge at erstatte disse store Tab. Men for det første er den tyske Hærs svage Punkt Manglen paa Mandskabsreserver. For det andet, selvom man vil antage, at Tyskerne paa alle mulige retfærdige og uretfærdige Maader kan fremskaffe Erstatning for de lidt Tab, saa kræves der ikke lidt Tid til at uddanne dem.

Men Tiden venter ikke!

Da Hitlers Hære overfaldt vort Land, havde de 2 Aars Erfaring i store Hæres Krigsoperationer og i Brugen af de nyeste tekniske Kampmidler. Vor Røde Hær havde ikke en saadan Erfaring og kunde ikke have det. Deri bestod den tyske Hærs Fordel. Men ogsaa det har ændret sig i de sidste 20 Maaneder. I Løbet af Krigen er den Røde Hær blevet en Kadre-Hær. Den har lært at tilføje Fjenden afgørende Slag. Hundredetusinder, Millioner af Rødnister er blevet Ekspertes i Brugen af deres Vaaben: Gevær, Sabel, Maskingevær, Artilleri, Tankvaaben, Flyvaaben. Titusinder af Kommandører er Mestre i at forbinde personligt Mod og Dygtighed med Ledelsen af deres Enheder i Kamp og har lært stor taktisk Kunnen og Manøvre-dygtighed. Man kan ikke benægte, at den Røde Hær ikke blot kaster Fjendens Hære tilbage, men den forhindrer dem ogsaa i at slippe levende bort fra vor Jord. Den omringer dem og tilintetgør dem. Det er et umiskendeligt Tegn paa, at den røde Hær har lært sig den moderne Krigskunst.

Der kan ikke være nogen Tvivl om, at kun den Røde Hærs Overkommandos rigtige Strategi og Feltledelsens elastiske Taktik kunde føre til en saa stor Sejr som Omringningen og Tilintetgørelsen af en 330000 Mand stærk Hær ved Stalingrad. Tyskerne besad ikke en saadan rigtig Strategi og Taktik. Deres Strategi var fejlagtig, da de som Regel overvurderer deres egne Kræfter og undervurderer Modstanderens. Deres Taktik er skematisk, da de søger at tvinge Ud-

viklingen til at stemme overens med en af deres militære Lærebogsparagraffer. Tyskerne er stærke i Kampen, naar den svarer til en Paragraf i deres Lærebog. Det er deres Styrke. Men de bliver hjælpeløse, naar Situationen bliver kompliceret og ikke svarer til deres Lærebog, naar den kræver en selvstændig Beslutning, som de ikke finder i Lærebogen. Deri ligger deres Hovedsvaghed.

Dette er Grundene til den tyske Hærs Nederlag og den Røde Hærs Sejr i de sidste 3 Maaneders Kamp.

Men det betyder ikke, at den tyske Hær er slaaet, at vi nu ikke har andet at gøre end at forfølge Fjenden til vort Lands Grænser. Det er taabelig Letsindighed og Tankeløshed at se saadan paa Tingene. At tænke saadan vil sige at overvurdere egne Kræfter og undervurdere Fjendens Kræfter og henfalde til Fantasteri. Fjenden har lidt et Nederlag, men han er endnu ikke slaaet. Den tysk-fascistiske Hær gennemlever en Krise som Følge af den Røde Hærs Slag, men det betyder ikke, at den ikke kan komme sig. Kampen mod de tyske Landrøvere er endnu ikke overstaet, den udvikler sig først, den vokser i Vildskab. Det vilde være taabeligt at tro, at den tysk-fascistiske Hær vil rømme vor Jord uden Kamp. Denne Kamp vil tage Tid, kræve Ofre og Anspændelse af alle vore Kræfter. Vi har begyndt Befrielsen af Sovjetukraine, men i Tusindvis af Ukrainere lider endnu under Fascisternes Aag. I Hviderusland, Estland, Letland, Litauen, Moldau og den karelo-finske socialistiske Sovjetrepublik huserer Fjenden stadig. Kraftige Slag har ramt den fjendtlige Hær, men Fjenden er endnu ikke slaaet. De tyske Landrøvere kæmper endnu sammenbidt, de gaar til Modangreb og prøver at sætte sig fast i nye Stillinger, og de kan endnu forsøge nye Eventyr.

Hele Sovjetfolket glæder sig over den Røde Hærs Sejr. Men hver Rødarmist, hver Kommandør, hver politisk Funktionær maa erindre sig vor store Lærer Lenins Ord: »Den første Betingelse er ikke at lade sig henrive af Sejren, ikke at blive overmodig. Den anden Betingelse er at knytte Sejren fast til vor Fane. Den tredje Betingelse er at slaa Fjenden fuldstændigt!«

Til Opnaaelse af vort Fædrelands Befrielse for den forhadte Fjende, til Opnaaelse af den fuldstændige Sejr over den tysk-fascistiske Hær, befaler jeg:

1) Arbejd utrætteligt paa at forbedre Kampskolingen, paa at befæste Disciplinen, Ordenen og Organisationen i Hær og Flaade.

2) Tilføj Fjendens Styrker endnu haardere Slag, forfølg ham utrætteligt, saa han ikke faar Lejlighed til at sætte sig fast i Forsvarslinjer, giv ham ingen Ro hverken Dag eller Nat, afskær hans Tilbagetogslinjer, omring hans Tropper og tilintetgør dem, dersom de ikke vil overgive sig.

3) Lad Partisanbevægelsens Flamme spredes stadig mere i Fjendens Bagland, ødelæg hans Kommunikationslinjer, spræng Jernbanebroer, stands hans Tropicforsyninger, Vaaben- og Ammunitionstransporter, spræng og sæt Ild paa hans Lagre, angrib hans Garnisoner, tillad ham ikke at brænde vore Byer paa Tilbagetoget. Hjælp med alle Midler og af al Kraft den Røde Hær.

Kammerater Rødarmister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, Mænd og Kvinder i Partisanbevægelsen, i Regeringens og det bolsjevikiske Partis Navn ønsker jeg Jer Tillykke paa den Røde Hærs 25-Aarsdag.

Leve vort store Land!

Leve vor berømmelige Røde Hær, vor tapre Flaade og vore heltmodige Partisaner!

Leve det bolsjevikiske Parti, Skaberen og Organisatoren af den røde Hær!

Død over de tyske Okkupanter!

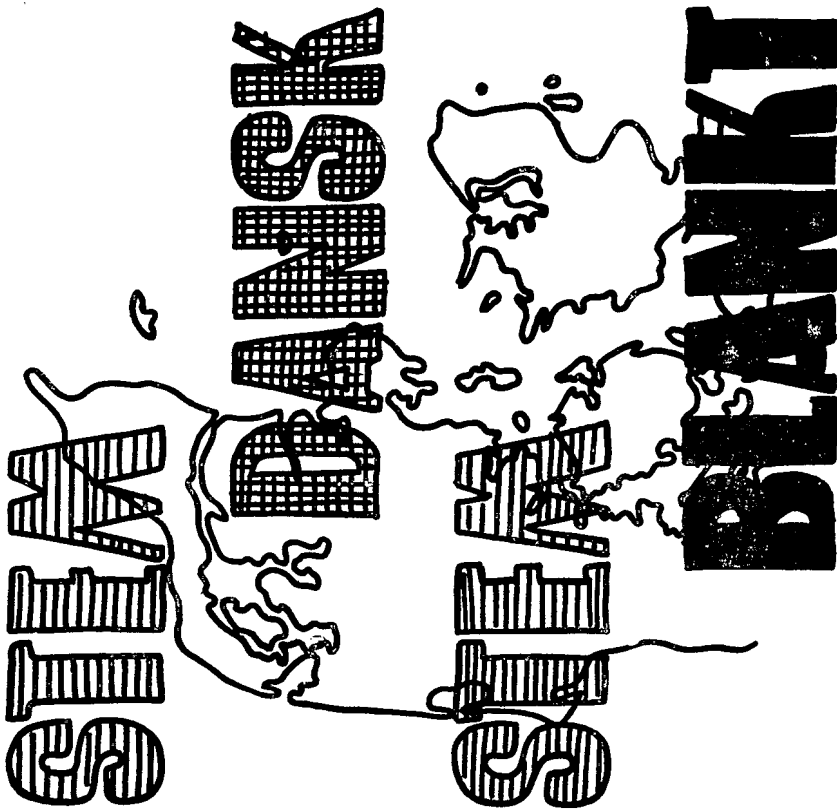
Den Øverstkommanderende

J. V. Stalin

10 Bud for Danskerne:

1. Du maa ikke tage Arbejde i Tyskland eller Norge
2. Du skal lave daarligt Arbejde for Tyskerne
3. Du skal arbejde langsomt for Tyskerne
4. Du skal ødelægge vigtige Maskiner og Værktøj
5. Du skal ødelægge alt, hvad der gavner Tyskerne
6. Du skal forsinke alle tyske Transporter
7. Du skal boykotte tyske og italienske Film og Blade
8. Du maa ikke handle hos Nazister
9. Du skal behandle Landsforræddere efter Fortjeneste
10. Du skal værne enhver, som forfølges af Tyskerne

Vær med i Kampen for Danmarks Frihed!

STEM DANSK - STEM BLANKET!

SLAATYSKERNES SPIL OVER ENDE

Den 23. Marts er der Valg til Rigsdagen. Aldrig er det danske Folk saadet til Valg under saa alvorlige og vanskelige Forhold. Gennem 3 Aar har Tyskerne holdt Landet besat og udnyttet det for en imperialistisk Røverkrig. De har udsættet og udplyndret os og trods Givet løfte blandet sig i vore indre Anliggender. Efter deres Krav har Myndighederne tilsidesat de mest elementære Borgerrettigheder. Grundlovens Bestemmelser om politisk Virksomhed er traaet under Fode, det frie Parti forbudt og dets Ledende Folk anbragt i Fængsel. Alt dette er gennemført med Regeringens og Rigsdagens Tilslutning, uden at det danske Folk er blevet spurgt.

HVAD GÆLDER VALGET?

Formelt afholdes Valget i Henhold til den Grundlov, man ellers ikke respekterer. Reelt afholdes det, fordi Samlingspartierne og Scavenius vil have Valgerne til at godkende deres Politik. Valget skal ifølge "Berlingske Tidende" være "en folkelig tilkendegivelse af Tillid og Tro til denne Politik".

Denne Politik kendetegnes nationalt og rettelig ved Afbrydelsen af den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen. Tilslutning til Anti-Kominternpacten, Afskedigelse af Gesandterne i England, U.S.A. m. fl. Lande, Overgrebene mod Kommunisterne og andre Borgere den 22. Juni 1941. Forbudet mod kommunistisk Parti, Skærpelse af Straffeloven, tysk Fængsling og Domfældelse af danske Statsborgere, Untagelsslov, Udlevering af Herens Udrustning og Godkendelse af den af Hitler krævede Scavenius-Regering. Socialt kommer denne Politik til Udtryk ved en reaktionær Understøttelse af den arbejdsloshedsundersøttelseslovs fornyelse, hvorved Krigsspekulanter har floret, mens det arbejdende Folk forarmedes. Den har vist sig ved Forhøjelse af Korn- og Fjervepriser, skræppe Forhøjelser af de direkte og indirekte Skatter, Arbejdsloshedsundersøttelseslovens Forringelse, Nedskæring af Arbejdernes og Tjenestemændenes Lønninger, Loven om Arbejds- og Forpligtelsesloven og Stavnbaand overfor Arbejderne samtidig med, at Krigsspekulanternes Milliongevinster ikke blev inddraget, Priserne ikke fastholdt og Folket ikke sikret de mest elementære Livsforhold.

Kort sagt en Politik, der ved sin Eftergivenhed har udmærket Nationen til Fordel for Tyskerne.

Folket har ikke ønsket denne Politik. Massedemonstrationer med Landsforræderne og Protesterne mod Regeringens økonomiske Foranstaltninger viser, hvor Folket staar.

Af samtlige Rigsdagens Partier har kun Kommunisterne understøttet Folket i dets Kamp. Indtil de med Magt blev holdt ude fra Rigsdagen, talte og stemte de mod enhver Eftergivenhed overfor den tyske Nazisme, og de bekæmpede den Politik, der udplyndrer Folket. Kommunisterne gik mod direkte og indirekte Skatteforhøjelser paa de jævne Indtægter, stemte mod Priser og Arbejdsloshedsundersøttelsesloven m. v. og vendte sig imod Nedskæringen og Stavnbaand.

Kommunisterne erkender, at Danmarks Frihed og Selvstændighed maa og skal Gænhverværes ved, at det danske Folk i Overensstemmelse med de forenede Nationer og de undertrykte Folk gør sin Indsats for at bedefre den tyske Nazismes Nederlag. Ikke ved Eftergivenhed og Samarbejde, men ved hedsynsfuld Bekæmpelse skal Undertrykkernes forhindres i at udnytte vort Land og dets Rigdomme. Derfor har Kommunisterne sat al Kraft og Energi ind for Organiseringen af den nationale Frihedsfront. Derfor har Kommunisterne fra Besættelsens første Dag været at finde i den forreste Kamplinie mod Tyskerne. Derfor udgør Kommunisterne i Dag saa stor en Procentdel af de ærlige Danmere, som Regering og Rigsdag paa Tyskernes Forlangende har stuvet sammen i Fængsler og Koncentrationslejre

TYSKERNES HENSIGT MED VALGET

Det er ikke vanskeligt at se, hvad Hensigten er med dette Valg, og hvorfor Hitler tillader det. Han har Brug for det i den nuværende Situation. Det danske Folk er udsat til Offer for Goebbels' Løgnpropaganda og skal samtidig godkende nye Indgreb overfor sig selv!

Alt er lagt til Rette for det ønskede Resultat: Sandheden om den tyske Forbyrdelse mod vort Land er bannlyst paa Møder og i Pressen. Kommunisterne og konsekvente Nationalister kan ikke opstilles. De danske Vælgere skal tvunges til at vælge mellem det giftige Kryb, der findes i Nazi- og Bondepartiets landsforræderiske Sammenslutninger eller Scavenius' landskadelige Tyskerpolitik.

Hensigten er, at det antnazistiske danske Folk i sine Bestræbelser for at hindre Landsforræderne i at vinde frem skal stemme paa de samarbejdende Partier og dermed godkende den tyske Udplyndring og Undertrykkelse.

TYSKERNES PLANER SKAL KRYDSES

For den ærlige Dansker synes dette Valg tilrættelagt med djævelsk Sneedighed. Hvor skal han placere sin Stemme for at bevindne sin Danskhed og bekræfte sin Tilslutning til Folkestyret?

Ingen ærlig Dansker kan stemme paa Nazisterne!

Med Foragt og Afsky vil Vælgere vende sig fra Tanken om at Give Nazistykke Tid kunne fortsætte deres Rendstenstilværelse med Tilløb af Konjunkturene og nationalt uhelderlige Personer. Det danske Folk som Helhed vil vende sig fra dem

Ingen ærlig Dansker kan stemme paa Samlingspartierne!

Hver Stemme, der ved Valget faider paa de samarbejdende Partier, vil blive betragtet som en Godkendelse af deres hidtil førte Politik, en Godkendelse af den tyske Undertrykkelse og Udplyndring, som de har fremmet ved deres viljeløse Eftergivenhed i Stedet for at bremse den. Og det vil betyde en Fuldmagt til nye Overgreb, nye Udplyndringer, nye Tvangsforanstaltninger. Saavel overfor det danske Folk som overfor den frie Verden vil Scavenius hævde, at hver Stemme til de samarbejdende Partier, der har godkendt hans Stykregning og vist sig den følgagtig, er en Stemme, der godkender hans fæstede Politik, hvis Formaal ifl. Regeringsaerklæringen blandt andet er at indlemme Danmark i Hitlers "ny Europa", og giver ham Fuldmagt til at fortsætte den, saalange Tyskerne forlanger det. Flertallet af det danske Folk har vendt sig mod denne Politik. De vil paa Valgdagen bekræfte denne deres danske Onfættelse ved ikke at kaste deres Stemme paa Samlingspartierne.

Ingen ærlig Dansker maa blive hjemme!

Thi den, der bliver hjemme paa Valgdagen, vil ved sin Passivitet falde Folkestyret i Ryggen. Ingen kan være i Tvivl om, hvorledes en ringe Valgdeltagelse, af Tyskerne og Landsforræderne vil blive udlagt som det danske Folks Ledelse ved Folkestyret. Men det danske Folk er ikke træt af Folkestyret. Det ønsker og ser hen til et frit, folkestyret Danmark. Det ønsker ikke en tyskindsat Scavenius-Regering og ikke en grundlovstridig Rigsdag, hvortil Folkets Talsmand er formet Adgang.

Saaledes stiller Spørgsmaalet sig for den danske Vælger den 23. Marts. Og uanset hvilken Vej, der følges, vil Resultatet af Valget blive hensynsløst udnyttet af den tyske Propaganda: Til Befærdiggelse af Tysklands Voldsmetoder overfor vort Land og til nye, forstærkede Udplyndringer, altsammen under Paaberaabelse af, enten at Folket har givet Regeringen sin Tilslutning eller at det gennem sin Udeblivelse fra Valget har vist sig "uværdig" til at regere sig selv.

STEM DANSK - STEM BLANKT.

Men Scavenius og Tyskerne har forregnet sig, dersom de tror, at det danske Folk saa let lader sig vildlede og forskrække. Det staar klart for enhver, at dette forærgelige Spil kan og skal slaas over Ende. Det er derfor en uafviselig Pligt for enhver Dansker den 23. Marts at

MØDE OP PAA VALGSTEDET

TAGE SIN STEMMESEDEL

GAA IND I AFSTEMNINGSRUMMET

OG LÆGE STEMMESEDELEN **B L A N K I** KONVOLUTTEN!

Den blanke Stemmesedel betyder, at Landsforræderne afvises, at Regeringens Politik ikke godkendes, at Vælgere stemmer antitysk og paa værdig Maade tilkendegiver deres Tilslutning til Folkestyret og deres Vilje til aktiv Indsats for Folkestyrets Bevarelse.

De blanke Stemmesedler kan gøre det danske Valg ubrugeligt i den tyske Propaganda og vise den frie Verden, at det danske Folk trods Censur og Undertrykkelse ikke har mistet Interessen for det offentlige Liv og Folkestyret, og er parat til paa enhver Maade og ved enhver Lejlighed at Give Udtryk for sit antityske Sindelag.

DANMARKS SKÆBNE AFGØRES IKKE D. 23. MARTS.

Danmarks Skæbne afgøres ikke den 23. Marts. Afgørelsen for Skæbne nu og i Fremtiden er den Røde Hærs heltemodige Indsats paa Østfronten, Kampene i Afrika, Englands og Amerikas Oprettelse af den anden Front og alle undertrykte Folks, herunder ogsaa det danske Folks, Modstand. Langt mere afgørende for vor Lands Skæbne end Valget den 23. Marts er det danske Folks egen Indsats paa Modstandsfronten, dets seige, uafslættelige Kamp mod Undertrykkelse og deres landsforræderiske Hjælpere.

Men Valgdagen kan gøres til en magtfuld national Demonstration, den kan blive et betydningsfuldt fremstød i den Offensiv, der skal bringe Danmark dets Frihed og Selvstændighed tilbage.

Derfor: MØD OP DEN 23. MARTS OG

S T E M D A N S K - S T E M B L A N K T I

Danmarks kommunistiske Parti.

STEM DANSK - STEM BLANKT!

Valget paa Tirsdag er ikke noget frit Valg. Kommunisterne og arlige demokratisk-danske, der er Modstandere af Scavenius' fascistiske Politik, har ikke noget at stille.

De kommunistiske og arlige danske arbejder, ved at rejse en national Stemning af alle Valgvere til at glemme deres eftergivende holdning overfor Scavenius i alle afgørende Spørgsmaal. Stemmer Du paa et af de fascistiske samarbejdende partier godkende Du Scavenius' fascistiske Politik, så skal Du ogsaa lade Scavenius' stemme paa nogle af disse Partier, som kun i sig selv holder ikke stemme paa Landsforrædernes Parti, Nazisterne.

Men Scavenius og Lysekæmpe har forregnet sig, dersom de tror, at det danske Folk saa let lader sig vildlede og forskrække. Der er kun eet at gøre paa Tirsdag nemlig

NØDE OP PAA VALGDAGEN - TAG SIN STEMMESLÆDDEL - GAA IND I AFSTEMNINGERUMMET OG LÆGG STEMMESLÆDDEL BLANK I KONVOLUTTEN!

Denne blanke Stemmeslæddel betyder, at Landsforrædterne afvises, at Regeringens Politik ikke godkendes, at Valgerne stemmer antitysk og paa værdig Måde tilkendegiver deres Tilslutning til Folkestyret og deres Vilje til aktiv Indsats for Folkestyrets Bevarelse.

De blanke Stemmeslædder kan gøre det danske Valg ubrugeligt i den tyske Propaganda og vise den frie Verden, at det danske Folk trods Censur og undertrykkelse ikke har mistet Interessen for det offentlige Liv og Folkestyret og er parat til paa enhver Måde og enhver Lejlighed at give Udtryk for sit antityske Standpunkt.

Den danske Front er afgørende ikke paa Valgdagen!

Den danske Front er afgørende ikke paa Tirsdag. Afgørende for vor Tilværelse nu og i fremtiden er den Røde Hærs heltmodige Indsats paa Stillefronten, Kampene i Afrika, Englands og Amerikas Oprøbstilstand af en anden Front og alle undertrykte Folks, herunder ogsaa det danske Folks, Modstand. Langt mere afgørende for vort Lands Skæbne end Valget paa Tirsdag er det danske Folks egen Indsats paa Modstandsfronten, det søjle, usædadelige Kamp mod Undertrykkelse og deres kommunistiske Hjalpere.

Men Valgdagen kan gøres til en magtfuld national Demonstration, den kan blive et betydningsfuldt Fremstød i den Offensiv, der skal bringe Danmark dens Frihed og Selvstændighed tilbage. Derfor ned og paa Tirsdag og Stem Dansk - Stem Blankt!

Danmarks kommunistiske Parti.

Land og Folk

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Til

Den danske Rigsdags Medlemmer!

Det danske Folk lever under de vanskeligste Vilkaar. I snart 3 Aar har Landet været besat af Tyskerne, der blander sig i alle vore Forhold og henssløst udsuger Landet.

Tidens Byrder hviler dog ikke paa alle. Et Faatal af Folket, Storbønder, Industrielle, Entreprenører og lignende har haft svimlende Indtægter, der har tilladt dem at drive de mest usunde Spekulationer og sætte sig udover Vareknapheden. Det store Flertal derimod har følt alle Vanskelighederne. Indtægterne har overhovedet ikke svaret til de svimlende Priser paa Livsforbrødenheder, og Savnene og Indskrænkningerne har her været større, end en ligelig Fordeling af Vareforraadene vilde have medført. Denne Nødstilstand skærpes yderligere ved, at mange Arbejdere har maattet tage Arbejde langt borte fra Hjemmet i Tørve fosser, og ved den beskæmmende Kendsgerning, at Titusinder af Arbejdsløshed og Socialkontorenes Karrighed har følt sig tvunget til at tage Arbejde i Tyskland.

Virkningerne heraf er blevet, at Byernes arbejdende Befolkning i Vinter har maattet sigle halvsultende i kolde Lejligheder, mens Bornene i stigende Antal bliver undervægtige og i deres utilstrækkelige Paaklædning vil være et let Bytte for snigende Sygdomme. Til disse Ulykker kommer, at det frie Ord er traadt under Fode, og at enhver, der alligevel vover at sige Sandheden eller arbejder for bedre Levevilkaar, i Henhold til Straffelovens Skærpelse eller Kommunistloven anbringes bag Laas og Slaa. Og det eneste, I har at sige hertil, er, at det bliver værre endnu!

Dertil har Jeres Politik altsaa fort. Vi ved meget vel, at I vil svare, at det ikke har været Jeres Hensigt, I vil henvise til, at I altid har talt for Fred, for de smaa Nationers Selvstændighed og for taalelige Vilkaar for Smaakaarsfolk, men at Krig og Besættelse er Skyld i det hele. Javel, Krig og Besættelse har sin store Skyld, og ingen god Dansker lukker Øjnene for denne Kendsgerning. Men dermed er Sagen ikke klaret, og Ansvaret taget fra Jer. Gode Hensigter og Taler er ikke tilstrækkeligt. Det afgørende er, hvad I har gjort for at bevare Freden, sikre Landets Selvstændighed og Folkets Eksistens, og hvad I efter Krigsudbrudet og Besættelsen har gjort for at sikre Folket og genvinde Friheden.

Da vi som Parti for mere end 10 Aar siden gjorde opmærksom paa Krigsfaren, afviste I os haanende med Bemærkninger om Spøgeri og henviste til, at Folkeforbundet sikrede de smaa Nationer og Freden. Danmark var ydermere det eneste Land indenfor Folkeforbundet, som sanktionerede den tyske Militærindmarch i Rhinomraadet, og denne Eftergivenhedens Linje overfor Nazismen har I sidenhen fulgt konsekvent. Paa den anden Side gjorde I intet

for at komme til Forstaaelse med Sovjetunionen. Selv i Slutningen af Trediveerne, da enhver kunde se, at Sovjetunionen var den eneste Stat, der kunde og vilde dæmme op for Nazismen og derfor naturligt maatte være de smaa til Tyskland grænsende Nationers Forbundsfælle, selv da gjorde I intet, der kunde bedre Forholdet til Sovjetunionen. Tvertimod tillod I enhver Sjoflen af Sovjetunionen og tolererede, at de mest sindssvage Løgne fik Lov at florere. Højdepunktet i denne for Freden og vor Selvstændighed farlige Politik naaede I, da I gav Tilslutning til Ikke-Angrebspagten med Hitler — og dog undsaa mange af Jer sig ikke for at angribe Sovjetunionen, da den var nødsaget til at tage Konsekvensen af Jeres og Medskyldiges Politik. Jeres og andres Eftergivenhed overfor Fascismen og hele Indstilling overfor Sovjetunionen var en Opmuntring for den krigsgale Nazisme. Er det endnu ikke gaaet op for Jer, at Jeres Politik ført ud i sin yderste Konsekvens vil betyde Danmarks Udslettelse som selvstændig Nation, Afskaffelse af Demokratiet, Opløsning af alle demokratiske Organisationer og vort Folk i Trældom under det tyske Hæ folk. Er I virkelig i den Grad slaaet med selvtilfreds Blindhed, at I ikke kan se, at dersom alle Europas undertrykte og krigsførende Lande havde optraadt lige saa underdanigt og krybende overfor Nazismen, da vilde Hitler i Dag have været Verdens Herre! Saafremt I har Evne til at se objektivt paa Forholdene, maa I indrømme, at Jeres Politik i sin Væren-sig-selv-nok har været selvmorderisk, og at netop Danmark i egen Interesse burde have været blandt de ivrigste efter at baste og binde Fredsforstyrren.

• I bærer et stort Medansvar for Krig og Besættelse!

Og nu Jeres Politik efter 9. April 1940! Har den ikke været nøjagtig den samme? I forsikrede, at Eftergivenhed paa uvæsentlige Punkter vilde betyde, at vi selv fik Lov at bestemme det væsentlige vedrørende egne Forhold, og saa haabede I, at de øvrige Stater vilde gøre det af med Aksemagterne, og at vort Land derefter kunde fortsætte sin Tilværelse, som om intet var hændt. Nu ser I, hvor vi er havnet!

Hvad vore økonomiske og forsyningsmæssige Vanskeligheder angaar, kan I heller ikke skyde Ansvar fra Jer. Nødstilstanden i Byerne skyldes ikke mindst en haardhændet Indskrænkning af Befolkningens Købekraft, samtidig med at et Paatal fik Lov at leve højt paa Jeres Foranstaltninger. I har ved Jeres kyniske Politik fremmet denne Nød. I vedtog Tøjskatten sammen med andre indirekte Skatter. I gennemførte Lønskatten, skar Arbejdernes og Tjenestemændenes Dyrtidstillæg ned, besluttede, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke skulde reguleres i Henhold til Loven og forbød iøvrigt enhver privat Forhøjelse af Lønningerne udover, hvad Formandsskabet tilkendte. I paastod, det var for at hindre Inflation. Men hvorfor gennemførte I saa ikke Prisstop? Hvorfor gennemførte I saa de oprørende, kolossale Forhøjelser af Landbrugs- og Tørvepriserne og tillod Spekulanterne hæmningsløst at aagre paa Folket? Hvorfor?

Resultatet blev, og saaledes var det Jeres Ønske, at Byernes arbejdende Befolkning berøvedes Muligheden af at købe Tøj, mens der endnu fandtes noget. Gamle og Invalider var og er ikke i Stand til, at købe deres tildelte Rationer. Samtidig forsynedes de tyske Tropper med danske Penge, og takket være den Omstændighed, at der ingen Rationering fandtes, blev disse Penge bl.a. benyttet til Køb af vore gode Uld- og Bomuldsvarer og engelske Stoffer.

Udarmningen af Arbejderklassen har vel taget voldsom Fart under Besættelsen, men den var paabegyndt, før de tyske Tropper satte deres Fødder paa dansk Jord. De tunge direkte og indirekte Skatter paa den jævne Mands Indlægt er af ældre Dato end 9. April, og Attentatet mod Dyrtidsreguleringen af Lønningerne var ogsaa forberedt før denne Dato. I har ikke alene videreført, men skærpet den før 9. April indledte Politik. Og skønt I saa, hvor det bar hen, skar I Sociallovgivningen ned, og mange af Jer undsaa sig end ikke for at fedte for Besættelsesmagten ved at henvise til, at I altid havde været Tilhængere af slige Foranstaltninger. Hvorfor saa forsøge at bilde Offentligheden ind, at I vilde have ført en anden Politik, dersom Landet ikke havde været besat?

Som i økonomiske Spørgsmaal, saaledes er det ogsaa gaaet paa det retslige Omraade. Stavnshaandlet for Landarbejderne og Strejkeforbudet i Lov om Arbejdsforhold — er det andet og mere end en Videreudvikling af Jeres tvangsmæssige Nødhjælps-Arbejdsforanstaltninger og Særlove vendt mod Fagbevægelsen? Allerede før Krigen havde I i Praxis gjort enhver Strejke ulovlig. I gik allerede dengang temmelig vidt i Retning af at forfølge dem, der udfra et frisindet Standpunkt kritiserede Jeres Politik. Selvom I ikke gik saa vidt som til at bryde Grundlovens Bestemmelser om Ret til at drive Politik, saa viste I dog i Vinteren 1939-40 ved at stemme kommunistiske Forespørgsler ned og demonstrere mod kommunistiske Talere i Folketinget, at Aanden var redebon. Ved Behandlingen af »Kommunistloven« i 1941 gav Ordførerne ogsaa Udtryk for, at de altid havde sympatiseret med Tanken og nærmest var lykkelige over nu at have en »hæderlig« Motivering for denne Krænkelser af Grundloven. Resultatet af denne Jeres Villighed er, at I nu i Praxis tages til Indtægt for den rene Vilkaarlighed. Danske Borgere arresteres af Tyskerne, dømmes ved tysk Ret og transporteres til tyske Fængsler — og ikke een af Jer har officielt hævet sin Stemme mod dette Indgreb i vore Forhold.

I trøster Jer som nævnt med, at Jeres Eftergivenhed under Besættelsen har givet os gunstige Kaar, og at vi er det Land i Verden, der har det bedst. Hvilken Trøst for den, der lider og savner! Og det er en farvelig Undskyldning, som blot skal dække over, at Regering og Rigsdag ved sin hele Holdning efter 9. April er medansvarlig for, at denne Krig ikke er bragt til Afslutning. Det er Sandheden om de »gunstige« Forhold, I har forskaffet os!

Det er endvidere en Kendsgerning, at Jeres Politik under Besættelsen ikke vil føre til, at Danmark faar sin Frihed og Selvstændighed igen. Hvis ikke det danske Folk uden om Jer og paa Trods af Jer i Samarbejde med Folkene i de øvrige undertrykte Lande og de forenede Nationer med Sovjetunionen i Spidsen førte hensynsløs Kamp mod Fascisterne, saa vilde der gaa Aar, maaske Menneskealdre, inden vi blev befriet for Undertrykkerne. Men disse Frihedens Kræfter har I af al Magt bekæmpet under hele Besættelsen. I har vedtaget Lovforanstaltninger rettet mod det danske Folk og holdt truende Formaningstaler for slet ikke at tale om, at I har godkendt Afbrydelsen af den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen og tiltraadt Anti-Komintern-pagten. Jo, I bærer et stort Ansvar for vor Ulykke og Forsnædelse.

Vi ved, at der i Rigsdagsgrupperne ofte har været udtrykt Betænkelighed ved denne Politik, og at store Mindretal, ja endog hele Grupper har strittet imod og først efter langvarig Forhandling og Paavirkning har bøjet sig. Vi

LAND OG FOLK

er enige med Jer, der har protesteret. Der kunde og burde have været ført en anden national og folkelig Politik. Vi henvender os derfor særlig til Jer og opfordrer Jer til at træde frem med Jeres Meninger og gøre Jer gældende. Og vi foreslaar, at der til Afhjælpning af Folkets Nød og til Rejsning af Nationen sættes ind for Gennemførelsen af følgende:

1. Udligning for Prisstigningerne i Løns og Understøttelser, saa det arbejdende Folk kan købe af det, der endnu findes i Landet.
2. Fastsettelse af Priser, Folket kan betale.
3. Lettelse af det indirekte og direkte Skattetryk paa den jævne Mand.
4. Konfiskation af Krigsspekulanternes Fortjenester.
5. Ophævelse af Nedskaeringen i Sociallovgivningen.
6. Afskaffelse af alle mod Folket rettede Love.
7. Kræv, at Tykerne holder deres Fingre fra danske Borgere.

I behøver ikke at frygte for at komme til at staa ene. Vel kan I ikke regne med Tilslutning fra Rigsdagsgruppernes Flertal, men bag Jer staar det overvældende Flertal af det danske Folk. Dersom I foretrækker at bøje af for Gruppeflertallet og ikke gøre noget, da vil det ikke betyde, at Kampen for disse Krav indstilles. Det danske Folk vil med eller uden Jer og om fornødent mod Jer føre denne Kamp til den endelige Sejr.

Danmarks kommunistiske Parti

Centralkomiteen

LAND OG FOLK

POLITISKE MÅNEDSBREVE

Nr. 27

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Afsluttet 27. Marts 43

9. APRIL

Den tyske Besættelses tredje Aar nærmer sig sin Afslutning. Store Begivenheder er sket i dette Aar. Sovjetunionens og de allierede Nationers store Resourcer har for Alvor gjort sig gældende og har radikalt ændret Krigens Billede. Aksemagterne er i Defensiven, selvom deres Modstand ikke er brudt.

Aksens militære og materielle Vanskeligheder har medført en skærpet Kurs overfor de besatte Lande. Dette gælder ogsaa Danmark. Tyskernes Krav til os og deres Indblanding i vore Forhold har aldrig været saa omfattende og indgribende som i det forløbne Aar.

Mest utilsløret kom Tyskernes hensynsløse Afpresning til Udtryk under Efteraarets Krise, da man ved Trusel om Til sidesættelse af Kongen og Forfatningen gennemtvang nye Indrømmelser. Buhl blev kasseret som Statsminister, og den nazibegejstrede Scavenius indtog med Hitlers Velsignelse den ledige Plads. Nye Massearrestationer og Internering af danske Statsborgere fandt Sted i et Omfang, som ikke var set siden 22. Juni 1941. Rigsdagen blev ydmyget til at give Justitsministeren en Bemyndigelseslov, mens Tyskerne uden Protest fra Regering og Rigsdag arresterede danske Statsborgere og slæbte dem til Tyskland til Afsoning af haarde Straffe. Vi blev tvunget til at yde større Leverancer af Kød og Flæsk samt andre for Krigsførelsen nødvendige Varer, som vi selv haardt manglede. Ogsaa Størsteparten af vor Hærs Ud-

rustning blev under Scavenius-Regeringen udleveret til vore Fjender, Tyskerne.

Men Aarets skærpede Udplyndring og den gunstigere internationale Situation styrkede ogsaa det danske Folks Vilje til Modstand. Den passive og aktive Modstand voksede ogsaa alle Omraader. Bladet "Frit Danmark" saa Lyset i dette Aar, og en lang Række andre illegale Blade fulgte efter. Disse er Vidnesbyrd om Modstandsfrontens idémæssige og organisatoriske Forankring. Et stadigt voksende Antal Brande og Sabotagehandlinger er Udtryk for, at det danske Folk er marcheret op paa Linie med Folkene i de øvrige undertrykte Lande og i Handling er mod i Bekæmpelsen af Nazityranniet.

Paa Tærskelen til det fjerde Besættelsesaar ved det danske Folk, at de nazistiske Forbrydere gaar deres Endeligt i Møde, men det ved ogsaa, at deres Undergang kun hidføres ved en haard og ubarmhjertig Bekæmpelse, og at Nazisterne ikke vil sky noget Middel for at forlænge denne Kamp. Netop derfor forestaar der os nye Prøvelser og nye Savn. Tyskernes Udplyndring af vort Land, deres Frækhed og Kynisme vil tage til. Derfor er det danske Folk interesseret i, at Tyskerne - ogsaa gennem vor Modstand - afkræftes saa hurtigt som muligt.

Lad os da, nu hvor vi er marcheret op paa den internationale Modstandsfront, fortsætte og udvide Modstanden til Hitlernazismens Nederlag og Tilintetgørelse!

9. April viser vi Tyskerne vor Foragt og vor Vilje til at fortsætte Kampen til vi har genvundet vor Frihed og Selvstændighed, ved 2 Minutters Stilhed naar Sirenen lyder Klokkeren 12.

STANDS AL ARBEJDE! STANDS AL TRAFIK! STANDS AL SAMTALE!

Om Aftenen fylder vi Gader og Pladser med stilfærdigt spadserende og bliver borte fra alle Forlystelser, Biografer, Teatre, Restaurationer!

V A L G E T

Saa fik vi Valg under Besættelsen. Tyskerne tillod det. De havde intet at risikere. Ved at respektere Grundlovens Bestemmelser om Rigsdagsvalg vilde de tilsløre deres utallige Overgreb mod det danske Folk og dets Styre. Alle Fordelene var paa deres Side. Kommuniste og andre besværlige Politikere var forhindret i at deltage legalt, og Sandheden om Tyskernes Forbrydelser og Intriger i Danmark skulde holdes brutalt nede. Og enten det blev Fritz Clausen eller Samlingspartierne der vandt, vilde den tyske Politik's legale Udøvelse i Danmark være sikret.

Baade den legale Presse og den tyskkontrollerede Radio kunde derfor i fuldt Omfang sættes ind i Valgkampen. Samarbejds-partierne fik ogsaa Lov til under beskedne Former at appellere til antityske og antinazistiske Vælgere om at demonstrere mod Tyskerne ved at stemme paa sig. Dette understregedes ved Forsikringen om, at det ikke var hverken Regeringen eller den førte Politik, men Folkestyrets Væren eller Ikke-Væren, det drejede sig om. Ind imellem dette tog man dog ikke i Betænkning at fastslaa, at Samarbejdspartiernes Sejr vilde være en Godkendelse af Samarbejdet med den tyske Nazisme.

Det store Stemmetal paa Samarbejdspartierne finder utvivlsomt sin Forklaring deri, at Vælgerne virkelig i fuldt Alvor har troet, at det gjaldt Folkestyrets "Væren eller Ikke-Væren", og Stemmetallene dækker faktisk over alle Standpunkter fra de mest fanatiske Tyskerfjender til Nazibeundrere. Det forhindrer dog ikke Tyskerne i at tage dem alle til Indtægt og hensynsløst udnytte dem i den nazistiske Propaganda. Dette forudsaa det kommunistiske Parti, og derfor opfordrede det Vælgerne til ikke at lade sig bluffe, men tilkendegive sit nationale Sindelag ved at stemme blankt. Partiet var ikke saa naivt, at det regnede med i denne Valgkamp at kunne hamle op med Radioen og hele den legale Presse, men det ønskede at sige Sandheden om Valget og Muligheden for Danmarks Fremtid og ved sin Opfordring til at stemme blankt aabne Adgang til positivt at tage Afstand fra baade Nazi og Scaveniuss og forhindre Valgets Udnyttelse i den tyske Propaganda. Hvor stor Tilslutning dette Standpunkt har faaet, er endnu ikke oplyst. Paa Valgdagen undgik man omhyggeligt at nævne blanke Stemmer. Antagelig skal de gøres til Genstand for "Bearbejdelse", og man kan derfor ikke have større Tillid til Tallene

naar de endelig foreligger. Dette Hemmelighedskræmmeri maa siges at være stærkt i Strid med baade Forfatning og Valglov. De blanke Stemmer repræsenterer fuldt saa vel et Standpunkt som de øvrige Stemmer. I Rigsdagen kan Medlemmer, der ikke ønsker at stemme hverken for eller imod, faa noteret, at de stemmer blankt. Vælgerne havde Krav paa, at de blanke Stemmer optales og offentliggjordes sammen med de øvrige. Denne Tilsidesættelse varsler ikke godt for Fremtiden.

Valget viste isvrigt, at aabne Tyskervenner som Nazi- og Bondepartiet mødesmed Væmmelse af det danske Folks overvældende Flertal og kun har yderst ringe Chancer for at vinde frem. Den misliebige Arne Sørensens Spekulation i Folkets Had til Scavenius og Tyskerne gav ikke noget stort Resultat. Flertallet af Stemmerne paa Dansk Samling hidrører fra hæderlige Tilhængere af Folkestyret og Danmarks Selvstændighed.

Som vi forudsagde, vilde en Sejr for Samarbejdspartierne blive udnyttet af Tyskerne. Næppe var Valget sluttet, før hele Tysklands Presse og dens Efterplaprere fastslog, at det danske Folk i Frihed havde godkendt Regeringens Politik, der gaar ud paa at opretholde og videreføre Samarbejdet med Tyskland, hviket i første Række er en Anerkendelse af Stats- og Udenrigsminister Scavenius, Danmark bliver nu indenfor Aksemagterne og de af dem beherskede Omraader brugt til at stive den vaklende Tillid til Nazis Nationalitetspolitik af, og samtidig vil Valgresultatet af Tyskerne og Scavenius blive brugt mod det danske Folk til nye Appresninger.

De Vælgere, der af Propagandaen lod sig gejele op til at tro, at Samarbejdspartiernes Sejr vilde have samme Virkning paa Tyskerne som Israelliternes Hornfanfarer foran Jerichoes Mur, vil snart vaagne op til den bitre Virkelighed. Tyskerne behersker stadig Administrationen her i Landet. Scaveniuss og hans Politik er ikke blevet svækket og vil fortsat medvirke til at forlænge Krigen og vor Fornedrelse. Tyskernes og deres Hjelperes Udsmidning af Landet afgøres ikke ved Afstemning. Det er et Spørgsmaal om Magt. Det er derfor en hul Løgn, at Danmarks Skæbne blev afgjort den 23. Marts. Danmarks Fremtid afgøres, som det hed i vort Valgopraab, af den Røde Hærs heltomødige Indsats paa Østfronten, af Kampene i Afrika, af Englands og Amerikas Oprettelse af en anden Front og af de

• undertrykte Folks, herunder ogsaa det danske Folks egen Indsats paa Modstandsfronten
Lad os derfor drage Omsorg for, at det danske Folks Indsats ikke vil komme til at
mangle der, hvor Frihed og Selvstaendighed skal tilkæmpes!

H A R T V I G F R I S C H m. fl. som GESTAPOS HAANDLANGERE!

I 5 Maaneder har Aksel Larsen nu været i Gestapos Klør, berøvet selv den mindste Retsbeskyttelse, som man ellers i dette Land tilstaar selv den uhyggeligste Sædelighedsforbryder og Rovmorder. I 5 Maaneder har han været prisgivet Gestapos Forgedt-befindende, uden at der er een Mand i den danske Rigsdag, der aabent har taget til Orde imod, at vort Lands Undertrykkere - med Regeringens Godkendelse - indesparrer en dansk Statsborger, hvis eneste Forbrydelse er, at han som Dansker har gjort sin Pligt og kæmpet for sit Lands Frihed.

I Stedet for at protestere mod dette aabne Retsbrud er der æreløse Pjalte, der i den sidste Tid overalt, hvor de har haft Lejlighed dertil, har udspremt de mest lægnagtige og giftige Rygter om Aksel Larsen. Som Ordfører for disse Rygtesmed optræder den socialdemokratiske Faldetingsmand Hartvig Frisch. Det var ham, der i sin Tid i Rigsdagen udtalte de "bombastiske Ord om, at "Dødskløkkerne ringer over Kapitalismen"! Men det er snart mange Aar siden. Da de nazistiske Horder besatte vort Land, da Ord ikke mere var nok, men Handling nødvendig, da krøb "Socialisten" Hartvig Frisch i Skjul bag et Professorat i Græsk. Ikke en Finger har han rørt i Kampen for Danmarks Frihed, fejgt har han skjult sig bag sit Kateder paa Frue Plads.

Nu er han atter dukket frem fra sit Ly. Ikke som Frihedskæmper, men som Udspreder af beskidte Beskyldninger mod en Mand, der idag er værgeløs, ude af Stand til at forsvare sig, prisgivet det Gestapo, der i alle Lande med de mest sadistiske Metoder søger at knuse enhver Bevægelse og Person

der vover at trodse "Herrefolket"s Despoti, Paa Stimandsvis søger Hartvig Frisch gennem sin Smudskampagne at stikke Dolken i Ryggen paa de Folk, der idag gør en Indsats for Danmarks Sag.

"Aksel Larsen angiver sine Kammerater"... "Aksel Larsen har angivet "Frit Danmarks" Ledelse"... "Aksel Larsen er Forræder"... osv. Saaledes hvisker Hartvig Frisch og Konsorter. Og som "Bevis" anfører Rygtesmedene, at de har deres "Oplysninger" fra selveste Gestapo. Det sidste tvivler vi ikke paa. Det er mere end troligt, at disse Usselrygge har de bedste Forbindelser indenfor Gestapo, og at de derfra modtager deres beskidte "Materiale", saa de vel udrustet kan optræde som Gestapos Agenter og iblandt Folket sprede Mistillid til den kæmpende Frihedsbevægelse.

For det er nemlig Rygtesmedens Opgave og Hensigt! De optræder i Dag som det tyske Politis Haandlangere og søger at splitte Frihedskampen i vort Land, vil vi dende, at der ikke er et sandt Ord i deres Beskyldninger mod Aksel Larsen.

Men den Dag vil komme, da disse Folk vil blive krævet til Regnskab for deres Geringer, for deres Smæderier overfor de Frihedskæmpere, hvis Udlevering til Gestapo de selv er medansvarlige for. Og Hartvig Frische og Konsorters Forsøg paa at lamme Frihedskampen vil ikke lykkes. Uanset disse nationale Skruebrækkere vil Kampen gaa videre mod vore Undertrykkere og mod de danske Magthavere, der fortsat tillader, at Aksel Larsen og andre Danskere paa Naade og Unaade prisgives vort Lands Fjender!

K O M M U N E V A L G

De kommunale Valg siges nu at skulle finde Sted i Slutningen af April Maaned. Ved disse Valg har Vælgerne langt større Mulighed for at faa deres Meninger repræsenteret end ved et Rigsdagsvalg. Betingelserne for Opstilling er lempeligere, hvorfor der ikke alene finder Opstilling Sted af store Partier, men ogsaa af Kredse, der repræsenterer Lokal- eller Særinteresser (Grundejere, Mission, Arbejdere m. fl.) De ofte meget ringe Stemmatal pr. Mandat gør, at saadanne Lister jævnlig opnaar Repræsentation. Hertil kommer, at Vælgerne paa Valgdagen har Mulighed for at sikre Valget af en Kandidat, der har faaet

en usikker Placering paa Opstillingslisten.

Kommunevalgene vil iøvrigt foregaa under samme Forhold som Rigsdagsvalget: Ingen Opstilling af Kommuniste og ingen Kritik af Tyskerne. Men her er det Administrationen af Kommunerne og Lovgivningen, der staar til Afgørelse. Der findes selvfølgelig i Kommunerne Personer, som paa Grund af Landsforræderi og Kapitulation fortjener at blive smidt ud af Raadene. Men ogsaa med Udøvere af den lands- og folkeudlæggende indre Politik bør Regnskabet gøres op.

Denne Politik er gaact ud paa at vælte alle Byrderne over paa Smaakaarsfolk til

Fordel for Velhaverne. Kynisk er de kommunale Værker udnyttet til indirekte Beskatning - mere blodig end Tøjskatten. Gas-, Vand-, og Lyspriser er forhøjede i stor Stil, og den meningsløse Maalerleje, der hviler haardt paa Gamle, Syge og Enligtstillede, er bibeholdt saa godt som overalt. For at holde Skatteprocenten nede til Fordel for de store Indtægter, udnytter mange Kommuner ikke Skattelovens Fradragsregler fuldt ud. Beskæftigelsesmuligheder udnyttes ikke eller kun mangelfuldt, og nogen effektiv Bekæmpelse af Bolignøden ved kommunalt Byggeri foretages ikke. Og endelig er der Socialudvalgenes Optræden, som mest træffende karakteriseres ved det ene Ord: Afslag, og som viser, at Kommunerne før Sociallovsforringelserne meget ofte med stor Nidkærhed svang Nedskæringskniven. Ubodelig Skade er herigennem tilføjet fattige og nødlidende, og mange har af den Grund til Skade for sig selv, vort Land og Frihed følt sig tvunget til at tage Arbejde i Tyskland.

Arbejderne er ikke interesseret i, at

denne Politik uhindret får Lov at fortsætte. Og der er, selv under de nuværende Forhold, Mulighed for at gøre en Indsats herimod. En enkelt rankrygget Mand i et By- eller Sogneraad kan faa stor Betydning. Fagforeningsmedlemmerne maa derfor gøre alt for, at de gode Folk, der har vendt sig mod Kapitulation og Nedskæring, bliver opstillet. Faar de en daarlig Placering paa den socialdemokratiske Liste, maa de ved personlige Stemmer paa selve Valgdagen gives en bedre Placering. Og hvor Fagbevægelsen ser sig nødsaget til foretage selvstændig Opstilling for at komme den folkeødelæggende Politik til Livs, maa man selvsagt stemme paa disse Kandidater og sørge for, at alle Smaakaarsfolk gør det samme.

Idet vi advarer mod Nazister, Arne Sørensens-Folk og andre Spekulanter, opfordrer vi Vælgerne til at udnytte alle forhaandenværende Muligheder for at modarbejde Udarmningen af det danske Folk og for at styrke det og dets Kamp mod Undertrykkerne.

"EN UFORTJENT SKÆBNE!"

Kampene paa Østfronten har i de sidste Uger vist mindre Bevægelighed end tidligere paa Vinteren. Det erlykkedes Tyskerne at trække saa meget Mandskab fra Vest, at de har kunnet gaa til Modangreb paa Donetsfronten. Selvom det herunder lykkedes dem at tilbageerobre Kharkof og andre Byer, har det dog ikke kunnet standse den Røde Hærs Angreb og Fremgang paa andre Frontafsnit. Paa Centralfronten er den Røde Hær stadig i Offensiven og har befriet bl.a. Demjansk, Rsjef, Gsjatsk og Vjasma. Hitler har imidlertid nu fattet Mod og oplod sin Røst paa "Heltemindedagen". Det blev et Forsvar for hans egen Ynkkelighed. Det højeste, han dristede sig til, var at meddele, at den tyske Hærs Krise paa Østfronten var overvundet. Iøvrigt hævdede han, at dens Modgang var en "ufortjent Skæbne". Nej, det var ikke. Det var Hitlers Amatørstrategi, der viste sin Utilstrækkelighed. Baade Hitler og hans Armé vil gentagne Gange komme til at lide under samme "ufortjente Skæbne".

At Hitlers Magt ikke er brudt, og at haarde Kampe stadig forestaar, er indlysende. Churchill har ogsaa ment det nødvendigt at gøre opmærksom herpaa. Han fastslog i en Tale den 21. Marts, at Krigen ikke staar umiddelbart foran sin Af-

slutning, men at den kan trække ud. Hans Udtalelser om Staternes Forhold har sin Betydning, og i det hele taget vil hans Tale sikkert virke afsvalende paa dem, der i den seneste Tid betragtede Krigen som afgjort og hellere beskæftigede sig med kommende Grænseproblemer. Hans Meddelelse om, at Montgomery var gaaet til Angreb paa Mareth-Linien understreger vel, at han mener, der skal kæmpes.

Trods hans Udtalelser om det lange Perspektiv regner vi med, at Casablancamødets Proklamation af 11. Februar om store Begivenheder i de kommende 9 Maaneder og Roosevelts Bebudelse af en europæisk Front, naar Aksen er kastet ud af Afrika, stadig staar ved Magt. Netop nu, hvor Folkene i de undertrykte Lande, som i Frankrig, reagerer kraftigere end nogensinde, maa Betingelserne for Etablering af en anden Front være gunstige.

Hverken i Kampene paa Østfronten og i Afrika eller i Hitlers og Churchills Taler er der noget, der tyder paa, at Nazismens Sejrschancer er forgedede. Tværtimod er de i stadig Dalen, men Tyskernes forbitrede Modstand paa Østfronten viser, at der vil blive kæmpet haardt og uforsonligt indtil Nazismens Nederlag er endeligt besejlet.

NAAR DU HAR LÆST BLADET, SAA GIV DET SNAREST VIDERE -

FORTAL INGEN, HVOR DU FIK DET FRA !

DE ULOVLIGE STREJKER BREDER SIG!

Arbejderne er begyndt at reagere. En af de første Dage i Marts kunde Smedeforbundet registrere ulovlig Strejke Nr. 50 i Aar. Omtrent samtidig var der til DsF siden 1. Februar indbragt Klage over 74 ulovlige Strejker!

Aarsagen er ligetil. Arbejdernes Løn er forringet, Arbejdsforholdene daarlige, Beskyttelsesforanstaltningerne ringe, og hertil kommer, at Arbejderne indtil fornylig uden Vederlag kunde paalægges Vagttjeneste paa Virksomhederne.

Strejkerne har forsaavidt allerede givet Resultat, Beskyttelsesforanstaltningerne er flere Steder blevet forbedrede, og der er fastsat Betaling for Vagttjeneste. Men hvilken Betaling! 4 Kr. for 8

Vejledning i Cementstøbning.

0,25 - 0,50% Sukker i Cementen - i Forhold til Cementmængden, ikke Mørtelmængden - umuliggør Hærdning. Ved større Mængder kommer den igen, ved mindre Mængder vanskeliggøres den. - Der skal bruges 5 g Sukker til 1 kg Cement. Til en Sæk Cement paa 37½ kg altsaa 188 g Sukker.

Dansk Arbejde!

Timers Arbejde og 5 Kr., hvis det falder paa en Søndag, det er hvad de Herrer Arbejdsgivere finder passende! Naar man betænker, at Aktieselskabernes Bestyrelsesmedlemmer for Deltagelse for nogle faa Møder om Aaret opbærer Tusinder af

Kroner, forstaar man, hvilket skærende Misforhold der er mellem Ord og Gerning i det nationale Fællesskab.

Den samme Følelse faar man, naar man hører, at Beskyttelsesmandskabet, der under Luftalarm skal stille paa Fabrikerne, faar 1 Kr. - een Krone - pr. Døgn! Mens Direktører og Bestyrelsesmedlemmer i Ro og Mag kan begive sig med i deres komfortable Beskyttelsesrum, maa Arbejderen paa sin Cykle mase til Arbejdspladsen uanset evt. Bomber og Granatsplinter - altsømmen formedelst 1 Krone i Døgnet!

At denne Karrighed ikke er nødvendig, viser den Oversigt over nogle Firmaers Udbytter, som vi bringer andetsteds. DsF's Forretningsudvalg fandt det ikke paakrævet at faa Overenskomsterne ændrede, og de evnede ikke at skaffe Arbejderne Lempelser.

Nu har Arbejderne ved egen Indsats gennemtvunget en Række Forbedringer, og forøget Indsats vil selvsagt give endnu større Resultater.

GESTAPO - PROVOKATIONEN

Endelig kom Gestapos Provokation, Mordsagen fra Amager, for Retten. Tidspunktet og Sagens Behandling for aabne Døre staar naturligvis i Forbindelse med Valget, men Sagen har et langt videre Sigt. Ligesom Sabotagesagen i 1941 skulde tjene til i det danske Folks Øjne at retfærdiggøre Hitlers Overfald paa Sovjetunionen og Arrestationen af Kommuniste og sovjetvenlige Borgere samt give ideologisk Grundlag for Lovgivningen mod Kommunisterne, saaledes maa ogsaa denne Sag ses i Forbindelse med Hitlers Krig og som Forløber for nye Aktioner mod Kommunisterne, og det vil sige mod alle danske, kæmpende Patrioter.

Sagen var i alle Enkeltheder tilrettelagt af Tyskerne. Efter bedste Gestapomønstre foregik Forgørene for hermetisk tillukkede Døre. Ved at lade Sære og Loo-ring gensidig faa Kendskab til hinandens Erklæringer var det ikke vanskeligt at tilvejebringe et Materiale, der var brugeligt mod Kommunisterne.

Hvad der ligger bag selve Sagen er ikke til at afgøre. Dertil har den for Retten faaet en altfor ubetryggende Behandling, og det virker oprørende, at et Menneske uden Skygge af Bevist og trods Benægtelse dømmes til 8 Aars Fængsel.

Det er en Sag som er stærkt belastende for den i Forvejen kompromitterede danske Dommerstand. Ogsaa Forsvarerne har kompromitteret sig. Ikke et Øjeblik betænkte de sig paa at følge den af Gestapo lagte Linie og faa al Skyld væltet over paa den kommunistiske Bevægelse.

Det er beskæmmende, at danske Dommere og Sagførere saa beredvilligt gaar Tyskernes Erinde. Derfor og kun derfor idømte man 3 og 8 Aars Fængsel for en end ikke bevist Medvirken til Frihedsberøvelse i en 7 Aars gammel Sag. - I 1935 idømtes en Mand ved Navn Carlis Hansen for samme Forseelse 80 Dages Fængsel - men han var ganske vist ogsaa Nazist. Og saa hjalp Tyskerne ham endda til ikke at afsone Straffen.

DE STAKKELS ARBEJDSGIVERE!

Umiddelbart efter, at Kændelsen om Dyrtidstil- lægget var faldet, ud- talte Arbejdsgiverfore- ningens Formand, Hr. T. K. Thomsen (af Firmaet Wright, Thomsen og Kjer, der har udført for 80-90 Mill. Kr. Arbejder for Tyskerne med en Fortje- neste paa godt 9 Mill. Kr.), at dette uværligt vilde medføre nye Pris-

DE FOLK,
som fjerner Kødet fra vores Bord
præker Tilfredshed.
De, der faar det foræret,
forlanger Offervilje.
De måtte fortæller de sultne
om de store Tider, der vil komme!
De, der fører Landet i Afgrunden
siger, det er for svært at regere
for den jævne Mand! (Bert Brecht)

stninger, "Skruen uden Ende" vilde blive sat i Gang af denne uhorste Ød- solshed mod den betrang- te Industris Penge, ja, han var ikke langt fra at sige, at den Fedt- skilling, Arbejderne fik tilkendt, var mere end dansk Industri kunde bæ- re.

Til Belysning af Troværdigheden af Arbejdsgiverforeningens Formands Udtalelse gengiver vi nedenstaaende nogle af den seneste Tids Meddelelser om de store Selskabers Aarsre- sultat:

De danske Spritfabrikker: Overskud 1 608 530 Kr.

Papirfabrikkerne: Overskud 2,9 Mill. Kr. (i 1940 2 Mill., 1941 2,5 Mill.)

Burmeister & Wain: Overskud 5,8 Mill. Kr.

Den kgl. Porcelainsfabrik: Overskud 719 000 (1940: 503 000, 1941 687 000).

Bing og Grøndahl: Overskud 554 000 (1940: 267 000, 1941: 474 000)

A/S Svitzers Bjergningsentreprise: Overskud 1 178 898 Kr.

Faxe Kalkbrud: Overskud 779 683 (1941: 546 038)

Dampskibsselskabet TORM: Overskud 2 120 488 Kr.

DE forenede Jernstøberier: Overskud 403 738 Kr. (1940 262 000, 1941 359 000)

A/S Nordisk Fjerfabrik: Overskud 1 322 180 Kr.

Og saaledes kunde Listen fortsættes. For alle gælder det, at Overskudet har været stignede i Krigsaarene (saaledes som det er vist med Tal for nogles Vedkommende) for at naa det foreløbige Højdepunkt i 1942 - og alligevel mener de Herrer ikke at kunne faa Raad til at lønne Arbejderne anstændigt!

De vil blive bragt paa bedre Tanker!

I Kalenderen er Dagen ikke afmærket endnu.

Alle Maaneder, alle Dage

er blanke. Men -

EN AF DAGENE SKAL KRYDSES AF!

DE HYGIEJNISKE FORHOLD PAA VESTRE FÆNGSEL

ER SOM I EN GAMMELDAGS SVINESTI!

Vi har Gang paa Gang i Land og Folk paataalt de i enhver Henseende utaalelige Forhold, man byder vore indespærrede Kammerater at leve under dels i Vestre Fængsel, dels i Koncentrationslejren Hørsørød. De ansvarlige Myndigheder kan saaledes ikke sige, at de er uden Kendskab til Forholdene. Men det synes, som om Thune Jacobsen og Konsorter gør sig en speciel Fornøjelse ud af at gøre Tilværelsen for de ulovligt indespærrede Dan- ske saa pinefuld som overhovedet mulig, thi indtil Dato har de intet foretaget sig for at bedre Forholdene.

Netop i disse Dage har Justitsministeren modtaget en ny Henvendelse. Denne gang an- gaaende de rent ud sagt svinagtige Forhold, hvorunder han finder det passende at holde arlige danske indespærret. Henvendelsen er underskrevet af 511 - fem Hundrede elleve - danske Arkitekter, som "da Ytringsfriheden er afskaffet ikke ser anden Udvej end den- ne direkte Henvendelse til Justitsministeren".

Vi gengiver nedenstaaende ordret Arkitekternes Oplysninger om Forholdene paa Vestre Fængsel:

"Fængslet er saa overfyldt, at en væsentlig Del af de fængslede, deriblandt de in- ternerede, lever under sundhedsmæssigt aldeles utilladelige Forhold. Der er anbragt mindst 2 Internerede i hver Celle, Cellernes Gulvareal er ca 8 Kvadratmeter. Vindues- arealet 10% af Gulvarealet, Vinduet sidder højt i en dyb Niche og er tilgittret. Paa denne Tid af Aaret maa det elektriske Lys holdes tændt hele Dagen. I en Celle af denne

Størrelse findes Sengelejerne til de Internerede, Bord, Stole, Reol m.v., den frie Gulvplads, der bliver tilovers, er altsaa højst et Par Kvadratmeter. Under disse Forhold skal de Internerede tilbringe de 23 af Døgnets Timer - sove, arbejde, spise og forrette Nødtørft. I Luften kommer de 2 halve Timer, hvoraf den sidste paa Grund af Overbelægningen jævnlige i Mørke. Forholdene med Hensyn til at forrette Nødtørft er skandaløse. Der er 40 - 50 Mand om hvert W.C. og utilstrækkeligt Personalet til at følge de Internerede der til, hvilket tilsammen medfører lang Ventetid, ofte flere Timer. Ikke saa sjældent optræder der Diarrhoer, hvilket medfører, at de Internerede maa benytte Cellens Potte. Overbelastningen af WC'erne ved saadanne Lejligheder har medført, at de er blevet tilstoppet og er flydt over, hvorefter Ekrementdele, der har klæbet til de fængslede Sko, er blevet spredt over Gulvene i Gange og Celler. Forholdene med Hensyn til de fængslede personlige Renlighed er aldeles utilfredsstillende, Måden daarlig, daarligt tillavet og uappetitligt serveret..... Idet vi bemærker, at heller ikke en saadan Behandling af Straffefanger efter danske Begreber vilde være tilstedeligt, maa vi minde om, at det her drejer sig om Medborgere, som Statsstyrelsen har ment det formaalstjenligt at holde fængslede for deres Overbevisnings Skyld. Som danske føler vi os beskæmmede over, at Forhold som de skildrede er tankelige i vort Samfund. Vi beder Ministeren betænke, at en Konstatering af disse Forhold uden en umiddelbart paafølgende Ændring i dem vil bidrage til at svække Folkets Respekt for Øjeblikkets danske Justitsudøvelse." Vi kan supplere Skildringen ved at meddele, at de omtalte Diarrhoe-Epidemier, hvoraf der har været mange, kan føres tilbage til de rent ud sagt svinagtige Forhold i Køkkenet. Der fandtes f. Eks. ikke en Haandvask. Kølerummet var et Sted, alle ofte passerede igennem. Maden stod paa Gulvet eller paa lave Hylder, og naar

Personalet gik igennem, viftede de med deres folderige Kjoler Støv og Skidt fra det ikke særlig rene Gulv op i Maden. Endvidere stod lige indenfor Døren en Kurv med Kartoffel- og Gulerodsaffald, hvorfra den tørrede Jord blæste op som fint Støv og lagde sig overalt. Endelig holdt Kølerummet en konstant Temperatur af 8 Grader, bl. a. fordi al Mad blev sat derind straks efter at den var kogt i Stedet for først at afkøles.

Mest sundhedsfarlig var imidlertid den saakaldte "Sparosuppe". En Vædske, som er opfundet af Fængselsforvalter Struer. Den fremstilles ganske enkelt ved, at man, hver Gang der er kogt Pølser, Kartoffler o.l., smider Kogevandet i et stort Kar. Naar man saa skal lave Suppe, Sovs o.l., anvendes denne Vædske til at "spæde op" med. Fremgangsmaaden kan i sig selv være god og sparsommelig, men naar den praktiseres som her, hvor man aldrig tømte Karret, men stadig kun brugte det øverste og lod det underste staa og raadne, bliver det for meget, selv for de ikke forvante Maver paa Vestre.

Da den ny Fængselslæge konstaterede disse Forhold, krævede han Køkkenet lukket og moderniseret.

Men hermed er Sagen ikke klar. De mange Hundrede, som Regeringen paa Tyskernes Forlangende har berøvet Friheden, har ikke alene Krav paa Mad, som ikke er forderligt, men de har tillige Krav paa en anstændig Behandling og skal ikke, som Tilfældet er, stilles ringere end Røvmordere og Straffefanger.

Der er Regering og Rigsdag, der bærer Ansvar for denne grundlovsstridige Indespærring, og det er dem, der bærer Ansvar for den Behandling, de indespærrede er Genstand for. De Herrer burde betænke, at der kommer en Regnskabsdag, og den er ikke fjern, da det danske Folk vil gøre op med dem, og da vil deres beskæmmende, u-menneskelige Behandling af de internerede veje tungt i Vægtskaalen!

VÆR PAA VAGT MOD STIKKERE OG PROVOKATØRER

BLIV DU ARRESTERET, SÅ TI STILLE MED, HVAD DU VED!

Smedeforbundets Formand PETER ANDERSEN og Hovedkasserer OTTO WOLF

som ANGIVERE!

Dette er allerede en gammel Historie, men den er ikke af den Grund mindre lærerig og oplysende om ledende Socialdemokraters beskidte og landsforræderiske Optræden for at klære sig til Benens og hindre, at Arbejdernes Røst høres.

Paa Generalforsamlingen i September i Smede- og Maskinarbejderforbundets Afdeling 7 blev Maskinarbejder John Larsen opstillet til Formandsposten mod den tidligere Formand, I. P. Nielsen. Den bar, Urafstemningen blandt Medlemmerne fandt Sted, henvendte

I.P. Nielsen sig gennem Højttaleren i Marketerict til Medlemmerne og stemplede "Agitationen for Johs. Larsen som "Kommunistisk". Det hjalp ikke. Johs. Larsen blev valgt med 370 Stemmer mod I.P. Nielsen 323.

Imidlertid nægtede I.P. Nielsen at udlevere Afdelingens Ejendele til den ny Formand, og hen i Oktober fik Johs. Larsen Besked om at møde hos selveste Peter Andersen, Smedeforbundets Formand.

Peter Andersen forsøgte først med det gode at faa Johs. Larsen til at nedlægge, da det, som han sagde, ikke var heldigt, at en Ekstraarbejder var Formand. Da Johs. Larsen naturligvis nægtede dette, anslog Peter Andersen en ganske anden Tone: "Du er Kommunist", udtalte han, "og hvis du ikke nedlægger, kommer Politiet efter dig. Jeg har allerede modtaget Meddelelse om, at de er ude efter dig." Johs. Larsen svarede hertil, at han ikke var Kommunist og intet havde at frygte fra Politiets Side.

Peter Andersen tog derefter Telefonen og ringede til Laurits Hansen, daværende Formand for DsF og spurgte, om det ikke var rigtigt, at Politiet var ude efter den nye Formand for Afdeling 7. Efter Telefonsamtalen erklærede Peter Andersen, at det var rigtigt, og foreslog Johs. Larsen at gaa hjem og sove paa det.

Dagen efter henvendte Johs. Larsen sig til Værkstedschefen og forhørte, om han kendte noget til den Historie med Politi-

et. Det gjorde han ikke, men foreslog, at Johs. Larsen fik en Samtale med Generaldirektøren. Denne Samtale fandt Sted næste Dag. Heller ikke Generaldirektøren havde hørt noget om Politihistorien, og ingen af de Herrer kunde fornuftigvis blande sig i, hvem Smedene valgte til deres Formand.

Den 22. Oktober lod Peter Andersen spørge, hvad det blev til og udtalte, at nu hastede det med at tage en Beslutning. Johs. Larsen meddelte, at han agtede at fortsætte som Formand.

Den 2. November arresteredes Johs. Larsen og hensidder nu som Interneret i Koncentrationslejren Hørsrød.

I Retskendelsen udtales, at man ikke har kunnet fremskaffe noget som helst Bevis for, at han er Kommunist - men paa en ekstraordinær Generalforsamling, som afholdtes i Anledning af Arrestationen oplyser Peter Andersen, at han havde sit Kendskab til Johs. Larsen - fra Otto Wolf! Det synes altsaa, som om det er Otto Wolf, der er den gemene Angiver. Ingen, der kender hans beskudte Meriter gennem Aarene, vil blive overrasket over denne Oplysning - men dermed er hverken Peter Andersen eller I.P. Nielsen vasket rene.

Et Stykke Tid endnu kan de maaske klare sig med saadanne Metoder, men i det lange Løb gaar det ikke. Den Dag er ikke fjern, hvor Fagbevægelsen bliver rensket - og rensket grundigt - for saadanne "Lodere."

DEN TYSKE UDPLYNDRING

Et enkelt talmæssigt Udtryk for den tyske Udplyndring har man i Nationalbankens to Konti for Clearing og for diverse Debitorer. Den første opskrives med, hvad vi leverer til Tyskland, og nedskrives med, hvad vi faar som Import derfra og viser derfor, hvad vi gratis har leveret til Tyskland. Paa diverse Debitorer føres, hvad Værnemagten og dens enkelte Soldater "køber" her i Landet, men da Pengene vederlagsfrit stilles til Raadighed af Nationalbanken, viser denne Konto ligelodes, hvad vi gratis har leveret. Disse to Konti udviser nu over 2,5 Milliard Kroner, som vi formelt har "laant" Tyskland, men da "Løbet er rentefrit, og der ikke er aftalt nogen Tilbagebetalingstermin, er der reel Tale om simpel Brandskatning.

Ved Udgangen af 1942 havde vi ialt ydet for 2 562 Millioner Kr., nemlig 841 Mill.

i 1940, 891 Mill. i 1941 og 830 Mill. i 1942. Vor samlede Nationalindtægt var i de 3 Aarca. 6 000 Mill., 6700 Mill. og 7200 Mill. Kr., saaledes at Okkupanterne i disse 3 Aar har beslaglagt 14%, 14% og 12% af vor samlede Nationalindtægt som direkte Tilskud til deres Overfaldskrig mod Demokratierne. Selvom en Del af disse Leverancer hentes ud af Besætnings og Lagerrealisationer og saaledes udenfor disse Aars Nationalindtægt, skal de dog betales af de kommende Aars Nationalindtægt, naar Besætninger og Lager skal bringes op igen, idet man ikke tør nære Haab om efter Krigen at faa disse Beløb betalt - og slet ikke til deres Værdi i Varer - af Tyskland. - Statistisk Departement har beregnet, at vore Kontributioner til Nazi-Tyskland sammensætter sig paa følgende Maade:

	1940	1941
Nedgang i Besætning og Varerlagre.....	ca. 600 Mill.Kr.	ca. 250 Mill.Kr.
Nedskæring af dansk Forbrug og Investorer	ca. 300 Mill.Kr.	ca. 650 Mill.Kr.
Tilsammen leveret til Udlandet.....	ca. 900 Mill.Kr.	ca. 900 Mill.Kr.

12-14% af vore Forsørgere eller 200-250000 Personers Produktionsydelser stilles altså gratis til Raadighed for den tyske Krigsmaskine, og saa er der for de 60 000 Arbejdere i Tyskland kun medregnet, de Beløb, der er sendt hjem.

Men hvilke Klasser har maattet bløde. De Landmænd og Industrijere, der sælger til Tyskerne, faar jo kontant Betaling gennem Nationalbankens Forskud. Ca. 1 Milliard er dækket ved Reduktion af Besætning og Lagre svarende til, at Landmænd og andre Erhvervsdrivende har faaet Pengekapitaler i Obligationer, Banker m.v. Resten af de 2½ Milliard - 1½ Milliard - er dækket af de 3 Aars Nationalindtægt.

De 2½ Milliard er formelt udenlandsk Investering, hvoraf den ene Milliard er skaffet ved nævnte Realisationer. Takket være Nationalbankens Forskud er der ikke direkte Tilgodehavender for de danske Leverandører, og da Staten ikke har kunnet skaffe Midlerne ved Beskatning, maa der til de resterende 1½ Milliard i det væsentlige svare en Forøgelse i den indenlandske "frivillige" Opsparing - og da samtidig Nationalindtægten reelt er formindsket - altså en stærk Forskydning i Indkomstfordelingen. Realindtægten for omfattende Lag er blevet saa stærkt nedpresset, at de besiddende Lag foruden det forøgede Forbrug, som en forøget Realindtægt altid medfører, frivilligt har øget deres Opsparing med nævnte Beløb. Den uhyrlige Uligevegt i vor sociale Struktur, der er skabt under Besættelsen, hænger paa det intimeste sammen med den Maade, som Nazi-Tyskerne har organiseret deres Udplyndring paa. Forskydningen er først og fremmest sket ved Prisstigninger sammen med Lønstop for Arbejdere og Tjenestemænd.

Tager man alene de ca. 500 000 organiserede Arbejdere og lægger det officielle Pristal (der langtfra viser den virkelige Pristofordyrelse) til Grund, saa har deres Underskud i Indtægt sammenlignet med 1939^s Realindtægt i Aarene 40, 41 og 42 været henhv. ca. 330, 480 og 430 Mill. Kr. ialt ca. 1240 Mill. Kr. Hertil kommer saa, hvad Landbrugets Arbejdere, Tjenestemænd, visse smaa Handlende og Haandværkere m.fl. har tabt. Tilsammen et Beløb, der selvfølgelig langt overstiger de foran nævnte 1½ Milliard, da de jo ogsaa har skullet betale andre Befolkningslags Fortjeneste paa deres Makkerskab med Tyskerne foruden den almindelige Produktivtetsnedgang, der er sket under Afspærringen.

Denne Organisering af Nazi-Plyndringen

paa de arresterede skal offentliggøres. Dersom Kravet ikke bliver efterkommet, vil man aabne Landets Prædikestole for Kritik og Protester. - Det synes, som om den danske Kirke vil tage den norske Broderkirkes Eksempel op til Efterfølgelse.

har store Fordele for Tyskerne fremfor direkte Udskrivning: 1) de Grunner, hvis velvillige Medarbejde er medbestemmende for, hvor meget Tyskerne skal have (Landmænd, Industrileverandører m.fl.) faar direkte Fortjeneste derpaa, hvorved deres Velvilje sikres. 2) omvendt mærker Arbejderne og andre fastlønnede ikke Tyskernes Udplyndring direkte, men i Form af en almindelig Prisstigning, for hvilken de er tilbøjelige til at vende deres Uvilje - og langtfra helt med Urette - mod indenlandske Krese, hvorved de kan være tilbøjelige til at overse, at det er Tyskernes Udplyndring, der ligger bagved. De brede Lag maa betale tredobbelt, een Gang for det, Tyskerne faar, een Gang for den almindelige Produktivtetsnedgang, og endelig een Gang til for den Belønning, som de indenlandske Leverandører skal have.

Samtidig med, at Arbejderne ikke er klare over, i hvilken Grad Tyskerne staar bag deres Elendighed, har store Dele af de Krese, der ved uhammet at følge deres økonomiske Selvinteresser støtter Tyskerne, maaske knapt nok været klare over, i hvilken Grad de spiller Tyskernes Kort. I hvert Fald er Størsteparten af de almindelige Gaardmænd, Industrifolk, Haandværkere osv. saa sandelig ikke Tyskervenner personligt. Deres Udvej af Dilemmaet mellem deres øjeblikkelige økonomiske Interesse og deres nationale Samvittighed hedder den "nationale" Samlingsregering, der reelt er en tysk Lydregering, som Nazi-Tyskerne er yderst veltilfredse med.

Men saadan kan det ikke blive ved at gaa! Nazi-Tyskerne vil gennem Samlingspolitikken have os til at lukke Øjnene for de Klassemodsatninger, der betinger deres Udplyndringspolitik, men en virkelig national Kamp maa tværtimod tage Hensyn til de faktisk eksisterende Klasseforhold, indse, at Kampen mod Tilskudspolitikken til Nazi-Tyskerne er identisk med Kampen for leveværdige Forhold for vor Arbejderklasse og andre Smaafolk.

Man kan ikke samtidig være Modstander af "Samlings"regeringens Udenrigspolitik og Tilhænger af dens Indenrigspolitik, der jo blot skaber det økonomiske Grundlag: Kornordninger, Prisstigninger, Lønstop, Sociallovsforringelser m.m.) for den tyske Udplyndring, dvs. for Udenrigspolitikken.

Biskopperne protesterer Samtlige Landets Biskopper har paa et Møde den

mod Arrestationerne!

19. Marts vedtaget en Protest til Thune Jacobsen imod de talrige, ulovlige Arrestationer og forlangt, at ialfald Navnene

19. Marts vedtaget en Protest til Thune Jacobsen imod de talrige, ulovlige Arrestationer og forlangt, at ialfald Navnene

UNDER SCAVENIUS - REGERINGEN

Thune Jacobsen talte fornylig i "Studiekredsen af 1940" om "Dansk Retsvæsen efter Besættelsen". Han sagde bl.a., at hvad Kommunisterne angik, havde han overfor Regeringen karakteriseret Situationen saaledes: Man har en keddel, der er ved at koge over. Man kan forhindre dette paa to Maader: Enten ved at sætte sig paa Laaget eller ved at skrue ned for Gassen. Her hos os har vi valgt den første Maade!

Javel, Hr. Justitsminister, men selv om De sætter Dem nok saa tungt, kommer den Dag, da Trykket blir saa stærkt, at Laaget ryger af. Og saa er De den første, der ryger med!

(Justitsministerens Udtalelser blev livligt applauderet af Folk som Gudmund Hatt, Skotøjsfabrikant Willy Madsen m.fl. Der var ingen Danskere indbudt til Mødet.)

For nogle Maaneder siden afsluttedes Anlægget af Aalborg Friluftsbad der staar Stat og Kommune i ca. 250 000 Kr. Nu ventes Sandsugeren "Suomi" til Aalborg for atter at fylde Friluftsbadet med Sand, idet der paa dette Sted skal opføres Bunkers til Beskyttelse af den tyske Marines Flyvebasis.

Den store Flyveplads vest for Aalborg dækker nu et Areal paa 28 Kvadratkilometer. Udgifterne har beløbet sig til ca. 250 Millioner Kroner.

En Dag i Februar gav Tyskerne pludselig Ordre til, at der skulde opstilles Tankfælder paa alle Veje, som fører ind til Silkegorg. Nogle Dage senere stod der paa Asfalten foran Tankfælden paa Herningvejen, skrevet med Kridt af en Barnehaand: "Klre Engländerne - kør om af Gjælsø, der kan I komme igennem!"

Undtagelsestilstand i Aarhus Mandag den 22. Marts Kl. 22,30 eksploderede en Bombe i en tysk Militærbarak ved Langelandsgades Kaserne. Om Skaden vides i Øjeblikket intet, men Aarhus blev straks erklæret i Undtagelsestilstand. Alle Forlystelser skal lukke Kl. 20. Al offentlig Færdsel i Tiden mellem Kl. 21,30 og Kl. 6 skal indskrænkes til det absolut nødvendige. Værnemagten kontrollerer Færdslen.

Tysk Terror i Odense: En Frikorpsbandit, Søn af den nazistiske Folketingskandidat Gæstehandler Thor Nielsen, Odense, følte sig Lørdag den 13. ds. generet paa Restaurant Ambassadeur og lovede at komme igen næste Aften. Det gjorde han ogsaa, og han havde med sig en hel Skare Tyskere, som øjeblikkelig tog fat paa Terroraktionen. Gæsterne blev prygllet ud af Restaurationen. Mere end en halv Snes ligger paa Hospitalet efter den Tur. Derefter tog man fat paa at smadre og sønderskyde Lysekroner, Borde, Stole, Service, Musikinstrumenter og hvad der iøvrigt fandtes i Lokalerne. Paa en Klage til den tyske Kommandant svarede denne: "Værnemagtens Medlemmer optræder altid korrekt. De kan ikke have Skylden." I Konsekvens heraf foretog Værnemagten samme Aften store Razziaer paa Byens øvrige Restaurationer "for at finde de ansvarlige".

Valgdagen udfoldedes stor Aktivitet fra Kommuniste og andre Danske overalt i Landet. Til nu foreligger kun udførlige Rapporter fra København. De viser, at der er uddelt i Hundretusindvis af Strøsedler, Løbesedler, Partiets Valgopraab og andet Materiale. Manende Paroler fandtes Valgdagen malet paa Plankeværker, Mure, Stilladser o.s.v. og Politiet havde travle Timer med Kosten for at faa slettet de manende Ord: "STEM DANSK - STEM BLANKT". Det lykkedes dog ikke overalt. Dertil var Malingen for kras! Dagen før Valget overraskedes Folk paa Vej hjem fra Arbejde ved pludselig at se en stor Plakat, ca. 10 m. lang, kom rullende ned langs Facaden af Ejendommen paa Hjørnet af Jagtvejen og Østerbrogade. Flot malet med rød Skrift stod "STEM DANSK - STEM BLANKT", og efterl haanden som Plakaten rullede op løsnedes Titusinder af Løbesedler og Valgopraab. Al Trafik standsede. Selv Betjenten maatte først se, hvad det var, der saadan tillod sig at komme dumpende ned fra Himlen uden Hensyn til Færdselsreguleringen, før han kunde tænke paa at sprede det store Opløb. Det var helt igennem smukt Arbejde. - Over hele Nordsjælland prydedes alle Opretstaaende Genstande af Plakater med den muntre Tekst: "Nu ska Scavenius og Thune ha Bank! Alle Danske, gaa hen og stem blank!" Politiet i Helsingør fik hele Søndagen til at gaa med at vaske Plakater af - naa, saa gjorde de jo ikke Ulykke saalænge.

"Politikens" Medarbejder, Red. Johs. Jacobsen (Vidi) hører til de Slyngler (se Artiklen andetsteds i Bladet), der tror at kunne bilde Arbejderne ind, at Aksel Larsen har angivet sine Kammerater. Der er Grund til at spørge, hvormeget Jacobsen faar for dette Arbejde, da det er en kendt Sag mellem Medarbejderne ved Bladet, at han kun omtaler Folk

- 11 -

enten rosende eller nedsættende, naar han faar Betaling for det. Denne uappetstlige Herre blev da ogsaa i sin Tid fjernet fra Bladet af Ove Rode, der havde betydelig mere Renlighedssans end Hr. Massager.

Fornyelig var 4 tyske Hjelpekrydsere paa Vej til Tyskland. Den 17. Februar opdagede Befolkningen paa Jyllands Vestkyst imidlertid, at der drev 3 Skibe mod Land. Det var de 3 af Hjelpekrydserne. De var forladt af deres Mandskab, men bar tydeligt Spor af, at der havde været Mytteri ombord, idet Skibenes Officerer dels var skudt, dels hængt. Værnemagten har sat et større Eftersøgningsapparat igang for at finde den fjerde Krydser, hidtil uden Resultat.

Onsdag den 10. Marts meldte 10 Dansker sig hos Købmand Johannson i Stubbarp, ca 1 Mil fra Höganäss i Sverige og bad om Natlogis. Forhistorien er denne: Mens Minestrygeren M4 laa i Korsør Havn sauglede 3 af Mandskabet 7 Kammerater ombord og da Skibet kom ud i rum Sø overmandedes Officererne og Skipperen fik Ordre til at sætte Kurs mod Sverige. Da man naaede ind under Svenskekysten, sætte de 10 Mand en Baad i Vandet og forsvandt, mens Minestrygerens øvrige Mandskab slukret sætte Kurs mod København, hvor M4 nu ligger under skarp Politibevogtning, mens der er indledt Krigsretssag mod Skipperen og hans Officerer.

Meningen med Valget: Indenrigsminister Jørgen Jørgensen udtalte Dagen efter Valget til "Politiken": "Valget gør det til en Selvfølge, at den Politik de fem Partier hidtil har ført, vil blive fortsat!" - Altsaa fortsat Retsløshed! Det var, hvad man ønskede Vælgernes Tilslutning til!

I Begyndelsen af Marts forefaldt en forrykelig Episode paa Banelinien i Nærheden af Hellerup: To Sabotagevagter, en Betjent og en Bancarbejder vilde anholde 6 ukendte Personer. Disse sætte sig imidlertid til Modværge. Bancarbejderen flygtede, mens Betjenten optog Kampen med det Resultat, at han blev overmandet og afvæbnet. Gerningsmændene forsvandt medtagende hans Revolver, hans Stav - og hans Bukser!

Et Entreprenørfirma havde faaet et stort Stykke Arbejde for Tyskerne i Nærheden af Kalundborg. Der skulde opføres Barakker, Luftvarnsstation, Radiomaster m.v.

De de skulde til at tage fat, viste det sig, at der var blandet Vand i 30 Trowler Bensin, saa Blandingsmaskinerne ikke kunde arbejde. Der kom saa ny Bensin, men nu var der hældt Sand i Maskinernes Lejer, saa de brændte sammen. For at der ikke skulde herske Tvivl om, hvad Meningen var, blev der tilsidst stukket Ild til al Tømmeret til Barakker m.v.

Firmaet meddelte derefter Tyskerne, at de ikke kunde paatage sig at udføre Arbejdet. Nu er Ruinerne bevogtet af tyske Soldater.

"Socialdemokraten" er det eneste københavnske Dagblad (bortset fra "Forræderbladet") der har nægtet sine Medarbejdere Dyrtidstillæg. I Bestyrelsen for Bladet sidder bl.a. Laurits Hansen, Robert Nielsen og Axel Olsen. Og det er de Herrer, som foregiver, at de gør alt for, at skaffe Arbejderne Dyrtidstillæg!

Og saa var der Manden, der vilde købe "Forræderbladet" hos en Bladhandler, men fik det Svar: "Jeg sælger ikke Gift!"

Og saa til Slut: Kender Du den - Hvad Lighed er der mellem Kelvin Lindemans nye Roman og Cellerne i Vestre Fængsel?

- Jo, de er begge "Best C(s)eller"!!

KAMPEN MOD TYSKERNE

Vi bringer nedenstaaende Listen over de Sabotagehandlinger, der er kommet til vor Kundskab siden Udsendelse af sidste Nummer af LAND og FOLK:

- 6/2 Indbrud i tyske Bunkers paa Industrihotellet i Nyborg og Restaurant "Skærven" ved Knudshoved. Resultatet ubekendt.
- 7/2 Indbrud i Militærdepotet paa Kurstedet, Nyborg Strand.
- 10/2 Brandstiftelse i Odense Tømmergaard, der arbejder for Tyskerne.
- 15/2 3 unge Mennesker anholdt i Fredericia under Forsøg paa at fjerne en Ammunicionskasse. Den ene tabte sin Hat - og deri stod Navn og Adresse!

- 15/2 Tysk Halmvogn brændt paa Oxbøl Station. Mange tyske Kabler, ødelagt.
- 16/2 120 Aerolitpatroner fjernet fra Skur ved Skanderborg.
- 16/2 Maskinsnedkeriet i Asbybro nedbrændt. De arbejdede for Tyskerne.
- 19/2 Sprængbomber mod Dansk Aluminiums Industri, København. Stor Skade.
- 20/2 3 Jernbanevogne kørt i Helsingør Havn. Færgeoverfarten blokeret.
- 20/2 Tysk Halmvogn brændt paa Aabybro Station.
- 20/2 En Sending reparerede Værnemagtsbiler bryder sammen i Sønderjylland. Det viser sig, at Lejerne er fyldt med Sand! Nogen Gavn gør Sandflugten altsaa!
- 22/2 Nyt Rangeruheld i Helsingør. Dennesang mod tyske Kantinevogne. Al Porcelæn knustes. Kokken stod paa Hovedet i Kaffe gryden og skoldedes alvorligt.
- 22/2 2 tyske Halmvogne brændt i Nørresundby.
- 22/2 Brandstiftelse i A/S Vesuv Kulstoker i Odense.
- 23/2 Asfaltstøv i Lejerne paa Elektromoterne i Moderskibet for Ubaade og Flyvebaade, M/S Franken, der ligger ved B&W. (Samme Baad var for nogen Tid siden saa uheldig at faa Sem gennem alle sine Kabler.)
- 28/2 Brandstiftelse i Staahærderiet, Lygten 5, København.
- 28/2 Brandstiftelse i Møller og Jochumsens Maskinfabrik, Horsens.
- 1 1/3 Bombeattentat mod Chr. Rahr & Co.s Jern- og Staalforretning, København.
- 2/3 Brandstiftelse i Lützhog Christiansens Snedkerværksted, Hellerup.
- 2/3 Brandstiftelse hos Skræderfirmaet Ernst Rasmussen, København.
- 2/3 Bombeattentat mod Maskinfabrikken IRON, København.
- 5/3 Værnemagts Halmager i Silkeborg brændt.
- 5/3 Brandstiftelse i Organisation Todts Lager i Hellerup.
- 6/3 Bombeattentat ved Maskinfabrikken VIVI, København.
- 6/3 Brand i Herde-Afdelingen paa "Scandia", Randers, der for Tiden har 600 Jernbanevogne i Arbejde for Tyskerne.
- 6/3 Brandstiftelse i Aalborg Halmvarefabrik, 3 tons Halm brændt.
- 7/3 2 tyske Halmvogne paa Aalborg Havn brændt.
- Telefonbrænden paa Københavns Godsbanegård ødelagt. 2 Godstog afsporet, da alle elektrisk styrede Sporskifter sættes ud af Funktion.
- 9/3 Bombeattentat mod tysk Tog Syd for Bramminge.
- 9/3 Brandstiftelse mod Korsør Korn- og Foderstof Kompagni, Korsør.
- 10/3 Togsammenstød paa Rangerpladsen i Ringkøbing.
- 10/3 Brandstiftelse ved B&Ws Spanteloft, København. Skaden meget betydelig. 2/3 af Loftet med mange Modeller, bl.a. til nye tyske Hurtigbaade brændt.
- 12/3 2 Godsvogne afsporet paa Esbjerg Havn.
- 13/3 Bombeattentat mod Jernbanelinien mellem Trekronergade og Haydensvej, Kh.
- 13/3 Brandstiftelse i S/S Danzig, Helsingør Skibsværft.
- 17/3 Automobilfirmaet Bruun, Esbjerg, medbrændt. 7 store tyske Biler brændt.
- 17/3 Tyske Biler brændt paa Stribolts Autoværksted i Nyborg.
- 18/3 Attentat mod Luftværnsskytset paa Taget af "Starekassen", København.
- 21/3 12 bevæbnede Personer trænger ind paa F.L. Smidts Maskinfabrik, København, standser Arbejdet, beordrer Arbejderne i Bomberum og anbringer 4 Sprængladninger; hvoraf de 3 ødelægger Maskiner og Fordelingstavle. En 2den Mester Petersen fjerner luntten fra den 4. Sprængladning. Han har modtaget 5000 Kr. plus Guldur i Belønning fra Firmaet. Han modtager sikkert ogsaa en "Belønning" fra Arbejderne for denne "nationale" Bedrift.
- 21/3 Brandstiftelse ved A/S Grauballe, Allegade 8 B, København.
- 22/3 Bombeattentat ved en Militærbarrak ved den tyske Kaserne i Langlandsvej, Aarhus. Byen erklæret i Undtagelsestilstand.
- 23/3 Valseværket paa Helsingør Skibsværft ødelagt af Lokkebrokker i Lejerne.
- 23/3 Ekscarcenhuset ved den tyske Kaserne i Odense nedbrændt.
- 24/3 Maskinerne paa S/S Tantalus ved Helsingør Skibsværft ødelagt af Sand i Lejerne.
- Endvidere er Crome og Goldschmidts Fabrikker i Ribe og Ribe Automobilager nedbrændt, og paa Mærkhøjvej i København er 5 Master, der bærer elektriske Ledninger til Virksomheder, der arbejder for Tyskerne, savet over og væltet. - Og saa er ovenstaaende Liste endda ikke fuldstændig!

OG KAMPEN GAAR VIDERE - DET ER DANMARKS FRIHED OG FREMTID DET GALDER!

II D - 2225 Eks.

apr 43

K A E D E B R E V

Den 9. April er det 3 Aar siden, Hitler-Nazisterne trods Ikke-Angrebspagt voldeligt besatte vort Land.

De lovede ikke at blande sig i vore indre Forhold, men de brød omgaaende dette Løfte, som de har brudt alle tidligere Løfter.

Igennem 3 lange Aar er vort Land blevet udplyndret paa det groveste, saa der nu snart ikke er Mød at faa for Landets egne Børn. Retstilstanden er skærpet, saa ingen efterhaanden ved sig sikker mod Indespærring i Fængsel eller Koncentrationslejr.

Men det danske Folks bevidste Modstand er ogsaa vokset i disse 3 Aar. Nazisterne har faaet at føle, at vi danske er parat til at forsvare vort Lands Frihed, dets Ære og Selvstændighed med de Midler, der er fornødne.

Den 9. April skal denne danske Vilje til Selvhævdelse manifesteres ved en storstilet, landsomfattende Demonstration.

Naar Sirenen lyder Kl. 12 Middag den 9. April bør alt

Arbejde hvile, al Færdsel standse og al Samtale forstumme.

I 2 Minutter vil vi mindes de 3 Undertrykkelsens Aar og

forpligte os til hver især i den kommende Tid at sætte

endnu mere Kraft ind paa Bekæmpelsen af vore Undertrykkere.

Gaa ikke i Teatre, Biografer eller paa Restauration denne

Dag, men vis ved et stilfærdigt Masseopbud af spadserende

Mennesker om Aftenen, at vi nu mere end nogen Sinde agter

at give Udtryk for vor Vilje til Kamp mod Undertrykkerne.

Landsmand, som modtager dette Brev -- bryd ikke Kæden. Skriv Brevet af i mindst 5 Eksemplarer og send den til Venner og Bekendte.

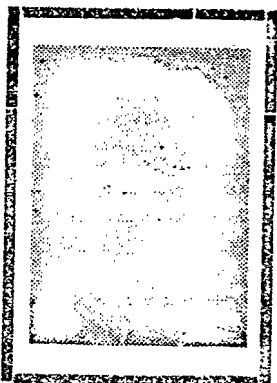
Gør den 9. April til en Demonstrationsdag for

Folkets Vilje til Frihed og Selvstændighed !

De har Ansvaret,

Hr. Justitsminister!

Interneret død under ulovlig Indespærring!

Den 8. April døde Jord- og Betonarbejder ALBERT NIELSEN, Aarhus, efter i næsten 2 Aar som Inter-neret at have siddet indespærret dels i Vestre Fængsel, dels i Koncentrationslejren Horslerød.

Hans Død skyldes ene og alene den ulovlige Fri-hedsberøvelse, som De, Hr. Justitsminister, havde paa-tvunget ham, og den Behandling, han herunder har været Genstand for i Deres Fængsler og Koncentra-tionslejr.

ALBERT NIELSEN blev 52 Aar. Han var en ualmindelig dygtig Arbejder, højt agtet i sin Hjemby, Aarhus. Siden 1918 var han, med en kort Afbrydelse i Slutningen af Trediverne, Medlem af sin Fagforenings Bestyrelse. Og han var en enestaaende Familiefader,

der med den kærligste Omsorg tog Vare paa sit Hjem og sin Familie.

ALBERT NIELSEN blev arresteret i Juli 1941. Hans eneste »Forbrydelse« var den, at han var Medlem af Danmarks kommunistiske Parti. I næsten 2 Aar har han herefter siddet indespærret, men han taalte ikke den Behand-ling, han var udsat for. De var ikke uvidende derom, Hr. Justitsminister. Gang paa Gang er der rettet Henvendelse til Dem om at løslade ALBERT NIELSEN, men De foretog Dem intet. De har kun een Tanke; en lille, be-skidt og ussel Tanke: at gøre Tyskerne tilpas!

Den 19. Marts laa ALBERT NIELSEN alvorligt syg i Fængselscellen, uden at det var muligt for hans Kammerater at bevæge en Læge til at komme og tilse ham. Om Aftenen forsøgte han Selvmord ved at stikke en Kniv i Brystet. Saa først blev han kørt paa Hospitalet. Men allerede Dagen efter blev han ført tilbage til Fængselscellen, skønt lidende af en alvorlig Psykose. Enhver kunde forudse, hvad dette maatte ende med. Men De og Deres Haandlangere vilde ikke se det. Først da ALBERT NIELSEN var brudt totalt sammen, blev han paany overført til et Hospital. Men da var det for sent. Han døde faa Dage efter.

Vi beklager dybt, at en agtet og afholdt Arbejder paa saa tragisk Maade skulde rives bort fra Familie, Kammerater og Arbejde. Danske Arbejdere sænker sine Faner for ALBERT NIELSEN. Han vil ikke blive glemmt.

Deres Ansvar, Hr. Justitsminister, vil heller ikke blive glemt.

Det er *Dem*, der har Ansvaret for, at ALBERT NIELSEN paa Tyskernes Forlangende blev revet bort fra Hustru og 6 Børn for at blive indespærret paa ubestemt Tid uden paa nogen Maade at have forbrudt sig mod gældende Lov.

Det er *Dem*, der har Ansvaret for, at de ulovligt Internerede sammenstuves 2 og 3 i Celler, der kun er beregnet til 1, ofte sammen med Volds- og Sædelighedsforbrydere. De undser *Dem* ikke for at behandle ærlige danske Arbejdere mere gement og sjofelt, end man i danske Fængsler behandler en Rovmorder!

Det er *Dem*, der har Ansvaret for den skandaløse og umenneskelige Bestemmelse, hvorefter de Internerede kun maa se deres Familie en Timestid en Gang om Maaned, ligesom de kun maa modtage og afsende eet Brev pr. Maaned.

Det er *Dem*, der har Ansvaret for, at de Interneredes Hjem økonomisk gaar til Grunde under denne ulovlige Indespærring, at alt, hvad der gennem Aar er sammensparet og bygget op, brutalt slaas i Sønder.

Det er *Dem*, der har Ansvaret for, at de Interneredes Helbred undergraves, fysisk paa Grund af de elendige hygiejniske Forhold og den ofte fordærvede Mad, psykisk fordi de paa Grund af Deres pjaltede og lurvede Optreden overfor Tyskerne maa føle sig som Gidsler, der ved første, bedste Lejlighed vil blive udleveret til de nazistiske Gangsters Forgodbefindende.

Det er *Dem*, der har Ansvaret for, at mange Danske allerede i Dag sidder indespærret i de tyske Fængselsafdelinger, dømmes af Tyskerne og føres til Tyskland for at straffes. Og naar Familien henvender sig til *Dem* med sine Bekymringer, har De kun et hovent eller uforskammet Svar og en kynisk Bemærkning om, at Manden maa være glad over, at han har sit Hoved i Behold.

Det er *Dem*, der har Ansvaret for den Sorg og Ulykke, der har ramt Hundreder af danske Hjem!

Med Deres grænseløse Kynisme og Hensynsløshed overfor Menneskeliv, med Deres lurvede Kryben for Tyskerne bærer De Ansvaret for ALBERT NIELSENS Død.

Men der kommer en Dag, hvor Regnskabet for disse Aar skal gøres op. Og den Dag vil De blive krævet til Ansvar ikke alene for ALBERT NIELSENS Død, men for hver en Gemenhed, De har begaaet mod de Mennesker, De som et lydigt Redskab for Tyskerne har ladet spærre inde og har pint og plaget.

Den Dag, der atter tales *dansk* i Danmark, Hr. Justitsminister, vil det danske Folk vide at gøre op med *Dem* og alle Deres Haandlangere!

Danmarks kommunistiske Parti.

K O M M U N E V A L G .

Der er nu udskrevet Valg til de kommunale Raad i Danmark, med Undtagelse af Sønderjylland. Valgene skal finde Sted den 5. Maj.

Det lykkes Samlingspartierne ved Rigsdagsvalgene den 23. Marts i Aar at faa Flertallet af det danske Folks Stemmer; fordi Valgkampen blev ført under falsk Maske. Fra Samlingspartierne blev det indpi- sket i det danske Folk, at ved Valget drejede det sig om at stemme for Folkestyret, hvis man ikke stemte for det, risikerede man at faa Hitlers direkte Diktatur i Danmark.

Frygten for Hitler gav Samlingspartierne den store Fremgang af Stemmer. Rigsdagens og Regeringens Eftergivenhed overfor Magthaverne i Berlin blev overhovedet ikke taget i Betragtning, den førte Ud- plyndringspolitik mod det arbejdende Folk blev behændigt skjult gen- nem den førte Propaganda. Flertallet af det danske Folk kunde ikke paa Forhaand se, at en Fremgang for Samlingspartierne hensynsløst vilde blive brugt i den fascistiske Verdenspropaganda.

Kommunisterne forudsaa denne Udvikling, men var jo forhindret i saebent at deltage i Valget og kunde ikke paa den korte Tid med de forhaandenværende Midler faa Strømmen vendt mod vort Lands Undertryk- kere. Alle kan i Dag se, at Valget i Danmark den 23. Marts skulde bruges af de tyske Fascister i Berlin til Propaganda for deres Ny- ordning af Europa.

Til Byraadsvalget er der lettere Adgang til at opstille en Kandi- datliste end til de andre Valg, men en Samliste der vil tage sig af Folkets berettigede Krav, vilde ret hurtigt, med den politiske Frihed og Retssikkerhed der i Dag raader, komme til at udøve deres politiske Arbejde i de snart berygtede Konzentrationslejre i Horsersød.

Det grundlovastridige Forbud mod Kommunistisk Parti er til dette Valg, Skyld i at Arbejderne maa gaa til Valg uden deres Parti. Men da vi er her og vil blive her, vil vi ikke undlade at henvende os til vore trofaste Vælgere, som længe efter atter at komme til at sætte deres Kryds paa de Folk, der ufortrøden altid tolker Arbej- derklassens Krav, aldrig glemmer de smaa i Samfundet, aldrig har glemt de gamle, Invaliderne og de arbejdsløse.

Aldrig har de smaa i Samfundet faaet en saa ussel Behandling, som den der er bleven dem tildelt, siden den Dag, da det arbejdende Folks Talsmand blev fængslet og ført til Konzentrationslejren i Horsersød.

Aldrig har der været en saadan Dyrtid, hverken Arbejdsløn eller Understøttelserne kan slaa til. Det er med den Lønpolitik, der har været ført i denne Krigsperiode, umuligt at faa det mest nødvendige til Livets Ophold, dette bevises ogsaa ved, at der her i Byen er slættet 3000 Vælgere af Valglisten. 3000 Vælgere er overført til anden-Rangs Medborgere, fordi den Politik der er ført her i Horsens,

først og fremmest er ført mod de daarligst stillede.

Højere Skatter har Arbejderne maatte betale, fordi de ingen Repræsentanter har haft i Byraadet, til at forhindre den ublu Udplyndring af den arbejdende Befolkning.

Hvem har paatalt de høje Lys og Gaspriser? Hvem har paatalt det meningsløse i, at en Enligstillet der kun bruger for nogle faa Kroner Lys og Gas, skal betale den høje Laanavgift for Maalerne.

Hvorledes har Byraadet løst Boligspørgsmaalet?

Der er givet Tilskud til det dyre Byggeri i Knottesund-Borgergade og Henstand med Opførelsen af en stor Del af de nedrevne billige Lejligheder, uden at have sørget for Erstatningsboliger til dem, der maatte fraflytte disse billige Lejligheder.

Hvad har Byraadet gjort for at oprette flere Børnehaver? Der er ikke rørt en Finger for at afhjælpe Manglen paa disse.

Eller Mælkeordningen, den er man akkurat lige saa fremme med, som da man begyndte.

I den svundne Byraadsperiode har flere af Byens Skoler været stillet til Tyskernes Raadighed, uden at man har hørt saa meget som et Muk fra Raadets Side. Hvad er der gjort for at forhindre

at Tyskerne foretager Skydeøvelser i Byens umiddelbare Nærhed, der udsætter Befolkningens Liv og Helbred for Fare.

Det er nogle af de Spørgsmaal, Valgerne ønsker Svar paa, men som sikkert vil udeblive. Det kommunale Raad har troligt fulgt Regeringens Eksempel og uden Protest efterkommet de tyske Krav.

Men den Tid er ikke fjern, da Danmark igen er et frit og selvstændigt Land, og da skal Regnskabet gøres op med de Folk, der i en for Landet svar og tung Tid, lagde alle de tunge Byrder paa de små i Samfundet, medens Overklassen boltrede sig i store Krigsprofitter.

Danmarks kommunistiske Parti.

Horsens Afd.

Til de københavnske Arbejdere! Til alle frisindede Borgere i København!

Endelig efter 6 Aars Forløb har Vælgerne atter Lejlighed til for en Gangs Skyld at sige sin Mening angaaende den Kommunalpolitik, der har været ført i København i den forløbne Tid.

Medens den Indflydelse, den menige Mand har paa Kommunalbestyrelsens Arbejde i Perioderne mellem Valgene, er omtrent lig Nul, er der nu Lejlighed til at gøre op, hvorvidt man er tilfreds med Forvaltningen eller ej, og dersom man ikke er det, da at sætte andre Repræsentanter ind, der i højere Grad føler sig forbunden med Vælgerne, end de, der allerede sidder der.

Hvorledes har da den kommunale Politik været ført i den forløbne Tid; — har der været Grund til Tilfredshed eller det modsatte?

Det er herpaa, Vælgerne skal svare Onsdag den 5. Maj ved Afgivelse af deres Stemmer til Kommunalbestyrelsen.

Vi er en Kreds af Borgere, der i høj Grad er af den Opfattelse, at der kunde være gjort langt mere, end Tilfældet har været, for at gennemføre taaleligere Kaar for Borgerne i Almindelighed og Arbejderne i Særdeleshed.

Det er her Spørgsmaalet om Administrationen af Landets Love.

Det var K. K. Steincke, der i et Interview udtalte, at Lovgiverne ikke kunde tage noget Ansvar for, hvorledes Lovene blev administreret, og her skal fastslaaes, at hvad angaar hans Lovkompleks, Socialreformen, har Administrationen af denne ladet meget tilbage at ønske her i Kommunen.

Det er saaledes en Kendsgerning, at Kommunens Regnskab i Krigsaarene har vist et mindre Forbrug til sociale Formaal, end budgetteret, samtidig med at Dagbladene og Skoledirektøren har kunnet fortælle, at man skulde tilbage til forrige Aarhundrede for at finde tilsvarende Forhold for den mindre-bemidlede Del af Befolkningens Børn, samtidig med at man fra Skolelægerens Side har kunnet fortælle om en gennemgribende Underernæring af vore Børn.

Men ikke alene vurderer vi Borgerrepræsentationens Virksomhed ud fra dens Administration af Lovene, ogsaa ud fra dens egen Administration, herunder de forskellige kommunale Virksomheder og Institutioner.

Vi paapeger den ublu indirekte Beskatning, man herigennem udsætter Borgerne for, en Beskatning, der i Følge sin Natur rammer den fattigste Del af Befolkningen haardest, saaledes kan nævnes Gas- og Elektricitetsværkerne samt Sporvejene, der hvert Aar i Regnskabet udviser Kæmpeoverskud, der gennemgaaende betales af den Del af Befolkningen, der har daarligst Raad dertil.

Der er Spørgsmaalet om den kommunale Politik overfor Lejerne, hvor man i alt for høj Grad fra Kommunens Side lader de private Ejendomsselskaber om at tage sig af Nyopførelserne, og end ikke under sig for at lade sin Forretningsmoral regulere af private Interesser, i Stedet for at det skulde være Kommunen, der virkede som Regulator for Huslejeniveauet.

Vi stiller Krav om og agter at arbejde for:

- at Skattepolitikken omlægges i mere progressiv Retning, saaledes at de, der har Raad dertil, kommer til at betale deres Part.
- at Kommunens Boligpolitik omlægges, saaledes at man tager Hensyn til Befolkningen i Almindelighed og ikke til private Særinteresser, og at man opfører tidssvarende Arbejderboliger til overkommelige Priser for Arbejderne.
- at Kommunen overfor sine Arbejdere og Funktionærer gaar i Spidsen som den største Arbejdsgiver med Dækning for Dyrtiden.
- at Børneforsorgen udvides, herunder at der oprettes flere Vuggestuer, Børnehaver og Fritidshjem, samt at Skolebespisningen gøres obligatorisk og udvides til at omfatte hele Aaret.
- at Kommunens Arbejder udføres af Kommunens egne Administrationsgrene i Stedet for at skulle fordyres ved Udlicitering til private Arbejdsgivere, der selv skal beregne sig en alt for rigelig Profit.

For at faa gennemført disse Krav opstiller vi følgende Kandidater:

1. Formanden for Lithografisk Trykkerafd., Knud Thomsen.	6. Næstformand, Fængselsfunktionær Knud Nöles.
2. Fabrikarbejderske, Tillidskvinde Elna Thomsen.	7. Sporvejsfunktionær Vald. Schlichting.
3. Formand for københavnske Lokomotivmænd, Godsbanegaarden, Marius Henriksen.	8. Bygningsmediker Aksel Sørensen.
4. Formand for Sæccalarbejdernes Fagforening, København, Charles Nielsen.	9. Husmoder Christine Christensen.
5. Husmoder Harriet Larsen.	10. Arbejdsmand, Næstformand Anders F. Andersen.
	11. Maskinsmediker Th. Sejer.

Undertegnede Tillidsmænd for københavnske Arbejdere anbefaler de københavnske Vælgere at give deres Stemme til

„Frisindet Arbejderliste“, Liste F.

Chr. Dalsgaard, Lithografisk Trykkerafd.	S. Kolind, Tillidsmand, Lager & Pak., F.D.B.	A. Jakobsgaard, Formand for Afd. Lithografen.
Poul Nielsen, Malernes faglige Klub, D.S.B.	Gunner Poulsen, Remisearbejderne, København.	Niels Ryom, Tillidsmand, B&W, Refshaleøen.
C. Malmborg, Jernbanearb. Afd. M.	Villy Schneider, DS&MF, Afd. 15.	Ebba Rasmussen, Tillidskvinde, Bogbinderne.
M. Bundgaard, Tillidsmand, Motorfabr. »Dan«.	Boje Nielsen, DS&MF, Afd. 7.	Henry Christoffersen, DS&MF, Afd. 15.
Marius Jensen, Tillidsmand, Bing & Grøndahl.	Th. Christiansen, Formand for Kabelarbejderne.	Niels Nielsen, Tillidsmand, B&W, Refshaleøen.
Herman Jørgensen, Tillidsmand, M. J. Grønbech & Sønner.	Typograf Eigil Clausen, Tillidsmand, S. L. Møllers Bogtrykkeri.	

LAND OG FOLK

Nr. 28.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

April 1944.

I. MAJ

I mere end 50 Aar har Arbejderne 1. Maj demonstreret mod Udbytning og Krig, for Socialisme og Fred. Stedse har Arbejdsgivernes Forfølgelse, Politioverfald, Nedskydning af Demonstranter og Demonstrationsforbud været sat ind for at kvæle 1. Maj. Alt har været forgæves. Majdagen staar urokkelig som Demonstrationsdag, Trods Forbud og Terror demonstrerer Arbejderne paa den ene eller den anden Maade deres Tro paa og Kampvilje for Socialismen.

Majdagen 1943 fejres under de vanskeligste Forhold. Hele Menneskeheden, men først og fremmest Arbejderne lider under den Krig, som Hitler af Profitensyn har styrtet Folkene ud i. Folkene — og ikke mindst i Akselandene — ønsker Fred. Men de fascistiske Herrer har kun een Tanke — at forlænge denne for dem haablese Krig. For dette Formaal sender de Hundredetusinder i Døden. Tvinger Mænd i Militærtøj og Kvinder, Børn og Oldinge ind paa Fabrikkerne. For at skaffe de nødvendige Midler presses Arbejdernes Levofod stadig ned. Hitler har ikke alene bragt Forarmelse over sit eget Land, men over hele Europa. I Hitlers Fodspor følger ikke alene Diktatur og Barbari, men ogsaa den bitre Nød og Elendighed. Hungersnøden stikker tydeligere og tydeligere sit Dødningsfjæs frem. Enker og faderløse Børn i ødelagte Huse og afbrændte Byer lider under Tabet af deres Mand og Fader, mens Titusinder martres i Fascismens Koncentrationslejre og Fangehuller.

Hitlers Udplyndring og bestialske Fremfærd har overalt rejst Folkene til Modstand. Hverken ved List eller Magt har han kunnet faa de undertrykte Folk til at makke Ret. Den grufulde Terror har blot ydet Næring til Modstandsviljen. Passiv Modstand, Sabotage og aabne Partisankampe møder Hitlers Horder overalt. Og denne Kamp bliver ikke indstillet, før Hitler og Fascismen er styrtet, og Landene atter fri.

De undertrykte Folk staar ikke ene i denne Kamp. Mod de nazistiske Voldsmænd kæmper de fri Nationer med Sovjetunionen, Kina, England og U. S. A. i Spidsen. Folkene ved, at Hitlerbarbariet vil brede sig over hele Verden, dersom Fascismen ikke knækkes. Alle frihedselskende kræver derfor, at alle Kræfter mobiliseres for at slaa Hitler ned og genoprette Freden. I Kampen mod Hitlertyranniet staar den voldeligt overfaldne Sovjetunion som et lysende Eksempel. Sovjetfolket har sat alle sine Kræfter ind paa Forsvaret af sit Land og Nedkæmpelsen af Hitler. Derfor, og fordi Sovjetunionen er et socialistisk Samfund, har de kunnet holde Stand overfor de forenede Hitlerhære, drive dem tilbage og i stor Maalestok tilintetgøre dem. Hvis Demokratiets og Frihedens Kræfter Verden over var mobiliseret lige saa effektivt som i Sovjetunionen, vilde det forlængst have været slået ned med Hitler og Krig.

Hitlerfascismen sætter ogsaa sit Præg paa Majdagen i vort Land. Den har røvet og plyndret og er Skyld i, at Elendighed og Underernæring breder sig. Den har sat sig tilrette i vor Administration, knægtet det frie Ord og faaet gennemført drastiske Straffeopstillinger for bedre at kunne fuldbyrde sine skændige Hensigter. Paa dens Bud er det kommunistiske Parti opløst, Demonstrationer forbudt, Interneringslejre oprettet og Fængslerne overfyldt med politiske Fanger. Flere Hundrede, hvoraf mange paa anden Aar, sidder indespærret, udelukkende fordi Tyskerne frygter dem paa fri Fod. Blandt de internerede er: Hiv Folketingsmand *Martin Nielsen*, Borgerrepræsentant *Johannes Hansen*, Byrådsmedlemmerne *Ths. Christensen*, Aarhus, og *Svend Lund*, Silkeborg, Sogne- raadsmedlem *Nikolaj Jensen*, Roslev, Fagforeningsformændene *Robert Weiland*, *Inger Gumburg* og *Ove Petersen*, Forfatteren *Hans Kirk*, Landsretssagsførerne *Robert Mikkelsen* og *Carl Madsen* samt Hundreder af ærlige Arbejdere, Mænd som Kvinder.

Flere Hundrede sidder i Straffeanstalterne dømt for national Virksomhed, mens mange sidder i tysk Fængsel, alene prisgivet de barbariske Nazister, og blandt dem Formanden for Danmarks kommunistiske Parti, *Aksel Larsen*, som nu har siddet indespærret i mere end et halvt Aar, udleveret til Tyskerne af de danske Myndigheder, fordi han kæmpede for Landets Frihed og Selvstændighed.

Det danske Folk hader og foragter Nazismen. Valget den 23. Marts var et Vidnesbyrd herom. Ogsaa den passive Modstand, Strejkerne og Sabotagen er Udtryk for Reaktionen mod Tyskernes Undertrykkelse og Udplyndring. Danske Arbejdere maa 1. Maj give Udtryk for deres Had til Tyskerne og deres Røvier. Demonstrer for højere Løn og bedre Leve vilkaar og mod den tyske Indblanding i vore Forhold. Slut op bag Parolerne: *Frihed for Folkene! Nationernes Ret til Selvstændighed! Ned med Nazismen! Død over Hitler! For Freden!*

Paa denne 1. Majdag sender vi vor Hilsen til alle vore fængslede Kammerater, til alle politiske Fanger i Danmark, til alle dem, der Verden over vansmægter i Fascismens Fangehuller.

Vi hilser og hylder den Røde Hær, de Røde Partisaner, det heltemodige Sovjetfolk og dets store Fører og Feltherre, *Stalin*.

Vi hilser og hylder Partisanerne i de okkuperede og undertrykte Lande, alle, som er med i Kampen mod Fascismen!

Leve de undertrykte Folks Frihedskamp!
Leve den frie Verdens Kamp mod Fascismen!
Leve Sovjetunionen!
Leve Socialismen!
Leve et frit Danmark!

Danmarks kommunistiske Parti.
Centralkomiteen.

Samarbejdsudvalget i Rakkerens Tjeneste!

Tyskernes Hensigt med Rigsdagsvalget træder stedse tydeligere frem. Grundet paa Scavenius' manglende Autoritet skal Rigsdagen nu bruges til at splitte det danske Folks Modstand. Samarbejdsudvalgets Ønske af 4. April var første Modydelse til Tyskerne for Valget, men vil blive fulgt af mere. Det er Sabotagen, man retter Skytset imod, fordi man tror at kunne skille den ud fra den samlede Modstandsfront. Men i Virkeligheden er Maalet langt videre. Alt, lige fra aktiv Modstand og Strejker til passiv Modstand, Uvilje og Surmuleri, alt, hvad der generer Tyskerne, er Samarbejdsudvalget villig til at bekæmpe.

Samarbejdsudvalgets Henvendelse til det danske Folk er et af de mest perfide Dokumenter, der har set Dagens Lys. Deniagogisk opfordrer de Folket til af Hensyn til Menneskeliv og Værdier at understøtte Kampen mod Sabotagen. Hvilken Uforskammethed! Danske Borgers Liv trues ikke af Sabotagen. Ikke et Menneskeliv har den kostet, mens Værnemagten og dens Landsknægte Frikorpset har adskillige Mord paa Samvittigheden. Sandheden er, at Sabotagen skaarer danske Liv. Enhver ved, at Krigens Lov paa hyder Ødelæggelse af alt, der understøtter Fjendens Krigsførelse. Naar Myndighederne stillede vor Jord, Trafikmidler og Fabrikker til Tyskernes Raadighed, maatte de være klar over, at Bombangreb maatte blive Følgen. Bombardementet af København den 27. Januar, hvor 6 Mennesker dræbtes, hvor flere Fabrikker ødelægtes, og et helt Beboelseskvarter raseredes, er et Eksempel herpaa og kan suppleres med Sneewis andre, der har ramt Samfundet mange Gange haardere end Sabotagen. Netop derfor er Sabotagen populær. Hellere selv ødelægge krigsvigtige Objekter end udsætte Civilbefolkningen for et Bombardements Rædsler. Henviisning til Værdier i denne Forbindelse er ikke alene frækt, men ogsaa dumt. Det er Tyskerne, der ødelægger vore Værdier. De slider vore Fabrikker og Jernbaner op. De molesterer og ødelægger Skoler, Forsamlingshuse og andre offentlige Lokaler, som de har belagt. De ødelægger og skræmmer vort Land med Befæstningsanlæg og har ved Afskræining af Muld og Gennemgravning af Klitbeplantning i Nord- og Vestjylland Ansvar for, at Føraarsstormene medførte den katastrofale Sandflugt, der truer med at ødelægge, hvad strøbsomme Bønder gennem flere Slægtled har aftvunget en barsk Natur. Alt dette i Forbindelse med Udsugningen af vore Værdier, der alene paa een Konto, Værnemagtskontoen Diverse Debitorer, udgør 350 Millioner Kr. for Januar Kvartal i Aar, er en Belastning, som først bringes til Afslutning den Dag, da Tyskerne bryder sammen under de forenede Nationers og de undertrykte Folks Slag. Skal danske Værdier værnes, er det ikke Sabotagen, men Tyskerne, der skal bekæmpes.

Samarbejdsudvalget siger, at det har været et uvurderligt Gode, at det i det store og hele er lykkedes at bevare Retshaandbrevdelsen som et dansk Anliggende. Denne Paastand er lige saa uvederhæftig, som den er let gennemskuelig. Danske Myndigheder kan notere en Cyklist uden Lygte, rejse Sag for uberet-

tiget at have oppebaaret et halvt Hundrede Kroner i Socialhjælp og fratagelse af Tiltale, naar Restauratører overtræder Prisloven, men naar det gælder Forhold, som berører det nationale Gebet, hører Suveræniteten op Tyskerne beordrer, deltager i eller foretager selv Arrestationer af Danskere og holder dem, hvis det passer i deres Kram, indespærret i tyske Fængselsafdelinger. Tyskerne foretager selv eller overvaager og kontrollerer alle Forhør. De foreskriver Myndighederne, hvordan Sagerne skal afvikles, og hvorledes der skal dømmes, de afgør Appelspørgsmaal, ja, afsiger endog Domme over Danskere og fører de dømte til Afsoning af Straffen i Tyskland!

Under saadanne Omstændigheder, og vel vidende, at Tyskerne ikke viger tilbage for at tage Livet af Danskere, der befinder sig bag Fængselsmurene, er det, at Samarbejdsudvalget opfordrer Folk til at hjælpe Myndighederne i deres Rakkertjeneste for Tyskerne!

Samarbejdsudvalget slaar endvidere fast, at det danske Folk har baaret sin Skæbne med Ro og Værdighed. Javel, men det betød for Folkeflertallet, at man daglig viste sin Foragt for Besættelsesmagten og afviste enhver Tilnærmelse fra den tyske Nazisme. Med Betænkkelighed har det danske Folk set, hvorledes Tyskerne trods Modviljen trængte sig yderligere ind i dansk Administration, og Folket er forlængst klar over, at hvis Forsvaret for Verdens Demokrati og Frihed havde været overladt Samarbejdsudvalget under Munchs og Niels Petersens Ledelse, saa vilde alle forlængst med Ro og Værdighed være havnet i den rene tyske Nazisme. Derfor har de forenede Nationers Kamp mod Hitlertyranniet det danske Folks Sjæl og Hjerte. Og de mest bevidste og klartseende understøtter denne Kamp ved at yde aktiv og passiv Modstand.

Kampen mod Hitler, en haard og utroskelig Kamp, er det eneste, der kan sikre nationale Institutioner og Værdier. At denne kamp afhænger vort Lands og vort Folks Skæbne, og endna er Kampen ikke afgjort. Derfor man alle, der ønsker at genvinde den nationale Frihed og Selvstændighed, være med i den nationale Modstand og afvise Tyskernes plumpe Manøvrer for med Samarbejdsudvalget som Redskab at splitte det danske Folk!

Foran et Opsving i Krigen!

Paa Østfronten er Begivenhederne i høj Grad paa virket at Tøbruddet. Den Røde Hær har dog alligevel kunnet notere Fremskridt saavel i Smolenskområdet som paa Kubanfronten, hvor den langsomt trænger frem. Tyske Forsøg paa at forcere Donets er slaaet tilbage. Den Røde Hær holder stadig Balakleja, der indebaerer en Truse mod Kharkof.

Ved Afslutningen af Vinterens Kampe var Stillingen den, at Tyskerne ikke alene havde mistet sidste Sommers Erobring, men mere til. De holder vel stadig Brohovedet paa Tamanhalvøen og behersker

Krim, men staar ellers i Syd paa samme Linje som i Fjor Foraar. Mellem Orel og Kharkof, i Kurskomaadet, har den Røde Hær ikke alene befriet Kursk, men er trængt 100 km længere vestpaa. Paa Centralfronten er Røst og Vjasma sikkert i den Røde Hærs Besiddelse. Hertil kommer Befrielsen af et stort Omraade ved Velikie Luki, og det betyder, at den Røde Hær staar ved Smolensk ydre Forsvarsværker. Demjansk er erobret, og paa Leningradfronten er Schlus-selburg og et større Antal Landsbyer erobret, hvorved Omringningen af Byen er hævet.

Den Røde Hærs Stilling er stærkt forbedret, og medens den forbereder sig paa nye Fremstød, holder den vaagent Øje med alle tyske Bevægelser. Den har saaledes konstateret, at Tyskerne tilfører store Troppe- og Materialmængder til Sydfronten. Det tyder paa en Gentagelse af 1942's Begivenheder. Men Hitler kan imidlertid ikke regne med i Aar alene at skulle kæmpe mod Øst. I Afrika er der snart kun et Brohoved tilbage ved Tunis. Maaske er den rette Betegnelse: Dødsfælde. Der maa derfor regnes med Landgang i Europa. Dette kræver stort Beredskab. Saavel Hær, Luftvaaben som Flaade vil blive engageret. Ekspertter mener derfor, at Hitler ikke samtidig kan staate en Offensiv mod Øst. Den Røde Hær vil i saa Tilfælde beholde Initiativet, og man maa regne med et Opsving i Krigens Effektivitet og Voldsomhed.

Hitler har ellers haft travlt som en Mus i Barselseng. Overalt er Opstandsbevægelserne i kraftig Stigning. Det skyldes ikke mindst Udskrivningen af Arbejdekraft til Tyskland. I Grækenland, Frankrig, Belgien, Holland, Norge, ja overalt sætter Arbejderne sig til Modværge. I Grækenland har Bevægelsen været saa stærk, at Tvangsudskrivningen blev opgivet. I Frankrig foretrak de udskrevne at begynde Partisanvirksomhed fremfor at komme til Tyskland.

Det er ikke alene i de besatte Lande, der rebel-leres. I Italien er det saaledes kommet til Demonstrationer. Milanos Arbejdere, der ikke fik fuld Ration, demonstrerede under Parolen: Ud med Tyskerne! I det hele taget skal Utilfredsigheden med Tyskerne være meget stor i Italien, og Mødet mellem Hitler og Mussolini skal være kominet i Stand, fordi Italienerne krævede deres Tropper hjem og flere Flyve-maskiner til Forsvar. Som et Resultat af Forhand-lingerne meldes nu fra Grækenland, at italienske Tropper der udskiftes med tyske. Italien frygter In-vasion. Samme Bekymring har Balkan. Og Frygten er velbegrunder. England og Amerika har store Styr-ker staaende i Middelhavsomaadet, og de hyppige Samtaler mellem engelske og tyrkiske Militære er sikkert mere end almindelige Höflighedsvisitter.

Intet Under, at Hitler, da han i November saa denne Fare dukke op, lod japanske Diplomater i Moskva forsøge at tilvejebringe en Senaralfred med Sovjetunionen. De fik Afslag, og Hitler maa nu kæmpe til alle Sider. Hans mange og langvarige Konferencer er Vidnesbyrd om, hvorledes det bliver vanskeligere og vanskeligere for ham. Som under sidste Krig regner de desperate med, at Undervandsbaadskrigen skal tvinge England i Knae. Hertil kom-mer saa, at Røster rejser sig for at supplere den med terroristiske Luftangreb. Men nøgterne Tyskere ind-

ser dog, at der intet er at gøre. Og haardnakkede Rygter vil vide, at disse nøgterne Kredse er ved at organisere sig, men at ca. 40 Personer, der har haft Forbindelse med Moltke i Spanien, allerede skal være blevet henrettet.

Mens dette sker, forhandler Englændere og Ame-rikanere, og Emigrantregeringerne udsender Erklæ-ringer. Man maa oprigtig haabe, at den Fløj inden- for disse Lande, der ønsker at etablere en anden Front straks, maa kunne gøre sig gældende nu, hvor Mulighederne synes tilstede som ingensinde tidligere.

Ogsaa Indrømmelse til Tyskerne ved Kommunevalget

Regering og Rigsdag har strakt sig vidt for at faa Tyskernes Tilladelse til at afholde Valg.

Prisen for Folketingsvalget var bl.a. Oprettelsen af et særligt tysk Kontor, som Seavenius har lagt ind under Statsministeriet, og hvorfra den berygtede Assessor STEHR ikke alene kan udføre Spionage for sine tyske Partifæller, men ogsaa kan udøve stor og farlig Indflydelse paa Forholdene i Sønderjylland.

For at faa Kommunevalg har Rigsdagen maattet gaa med til, at disse ikke skal finde Sted i Sønder- jylland. Motiveringen gælder til Vandsbæk. Naar Tyskerne har mere Interesse af at slaas og arbejde for Hitler end at blive hjemme, saa kan de ikke have noget Krav paa en privilegeret Stilling her.

Disse Koncessioner til Tyskerne er yderst farlige. Som Sudetertyskerne blev benyttet til at sprænge Tjekoslovakiet, saaledes bruges Nordslesvigerne mod dansk Administration og den danske Stats Enhed. Vi maa bestemt tage Afstand herfra og stemple disse Koncessioner som noget af det farligste, vore Myndigheder har indladt sig paa.

Vælgerne i det øvrige Land faar jo imidlertid Lej- lighed til at stemme igen den 5. Maj. Og her er det nødvendigt, at alle Muligheder for at faa valgt Per- soner, der baade nationalt og socialt er i Overens- stemmelse med det danske Folks Tarv og Meninger, udnyttes til det yderste. Her kan der ved Valget af de rette Mænd gøres en Indsats for at modarbejde Udarmningen af det danske Folk og for at styrke det og dets Kamp mod Undertrykkerne!

SABOTAGEVAGTERNE

Efterhaanden som det danske Folks Modstand overfor den tyske Udnyttelse af vort Land vokser i Styrke, bliver Sabotagevagternes Udstyr mere mili- tært. De er nu bevæbnet med Revolvere, ja, nogle endog med Maslappistol. Hermed har Regeringen truffet Foranstaltninger, der uvægerligt betyder, at danske Borgere vil blive Ofre for disse nervøse og

uønskede uddannede Personers Skyderier paa Lykke og Frøomme Paa F. L. Smiths Fabrikker i Valby har der allerede fundet en Episode Sted, hvor en Sabotagevagt af lutter Nervøsitet gav sig til at fyre løs paa en Kollega, dog uden at ramme. Men hvorlænge indskrænker de sig til at skyde paa hinanden?

Det danske Folk maa vende sig mod Regeringen for dens unødige og drastiske Forholdsregler, men ogsaa tage Afstand fra Sabotagevagterne. Det er Rakkerarbejdere, de udfører, og de er i Lighed med Frikorpset Hitler behjælpelig med at skaffe Mandskab til Krigsførelsen. Hver Dansker, der stiller sig til Raadighed for Beskyttelsen af tysk Krigsproduktion her i Landet, muliggør, at Hitler kan holde en Soldat mere paa Østfronten. Dette maa Sabotagevagterne gøre sig klart. De er gaaet ind i Krigen paa Hitlers Side — de har det danske Folk imod sig!

Prissvindelen.

Restauratørens Maksimalpriser er et ganske talende Eksempel paa Priskontrolmyndighedernes Virksomhed.

Direktør Weinold har erkendt, at Restauratørerne kun var berettiget til at faa en Prisforhøjelse paa 8 %. Men de fik 15 %, beregnet paa Førkrigspriser. Og her maa man tage i Betragtning, at Omkostningerne paa en saa almindelig Vare som Kaffe er faldet meget stærkt. Ikke desto mindre bliver Prisen forhøjet. Under disse Omstændigheder forbauser det heller ikke, at Myndighederne har frafaldet Tiltale mod de Restauratører, der har overtrådt Prislovens Bestemmelser.

Direktør Weinolds Oplysninger om Priskontrollen bekræfter Menigmands Opfattelse af denne Institution. De viser, at der ikke er sket nogen Ændring siden Vinteren 1940, hvor den havde godkendt en Forhøjelse af Rugbrødsprisen med 12 Øre, men overfor det Folkevalg, der behandlede Forslag om ved Tilskuud at fastholde Prisen, ikke var i Stand til at give nogensomhelst Begrundelse for en Femtedel af Forhøjelsen, nemlig 2,5 Øre.

Vi nærer ingen Tvivl om, at denne Flothed hele Tiden har været og stadig bliver vist overalt. Kun overfor Lønningerne fores den haarde Haands Politik. Iniet Under, at Halftan Hendriksen er populær blandt Overklassen.

At sætte en Grosserer til at vogte Priser er som at sætte Ræve til at vogte Gæs. Det er dem, der skal beskyttes, det gaar ud over!

VÆR PAA VAGT OVERFOR PROVOKATØRER

...I den seneste Tid har mystiske Personer forsøgt at trænge sig ind hos Folk under Foregivende af, at de var flygtet fra Politiet. De har bedt om Logis og Penge. Enten drejer det sig om Plattenslagere eller Provokatører. Vær derfor forsigtig. Vær ikke hverken indladende eller hjælpsom overfor ubekendte Personer, der ikke kan legitimere sig. Afvis dem!

Laurits Hansen lader sig ikke diktere af Kendsgerninger!

Laurits Hansen overrasker stadig. I November traadte han efter Buhis og Alsing Andersens Afskedelse ind i den misliebige Scavenius-Regering. Nu i den første Uge af April overrasker han ved i Sverige at paastaa, at der ingen Arbejdsløshed findes i Danmark. Dagen efter oplyste Statistisk Departement ganske vist, at der var 36.000 arbejdsløse, men Laurits Hansen tager det aabenbart ikke saa øje med Enkeltheder. Hvad betyder det ogsaa for en Minister med en Indtægt paa 30.000 Kr. om der gaar nogle Tusinde arbejdsløse. Har det øvrige i hans Tale og den Film, han medbragte, været af samme Beskaffenhed, saa skal Svenskerne nok blive kloge paa vore Forhold.

Det havde været mere paa sin Plads, om Laurits Hansen havde taget sig af sine Embedspligter og gennemført Foranstaltninger, saa Børnedødeligheden ikke vedblivende stiger som Følge af Underernæring og Mangel. Men den Herres Interesser gaar aabenbart i anden Retning. Et haardnakket Rygte vil saaledes vide, at han overvejer at afskaffe Kød- og Flæskerabatkortene fra 1. Oktober. Mon det ikke er paa Tide, at Hr. Hansen bliver mindet om de 7 Punkter. Arbejderne har stadig den Udvidelse af Rabatordningen til Gode, som Laurits Hansen stillede dem i Udsigt den Gang, han endnu var Formand for De samv. Fagforbund.

Bliver du arresteret, saa giv ikke Politiet Oplysninger. Yd ingen Haandsrækning til Rakkerarbejdet. — Tro ikke, hvad Politiet fortæller om andres Tilstaaelser.

Der strides om Pristal.

De københavnske Morgenblade har diskuteret Pristallet. Det er De samv. Fagforbunds Henvendelse om Vareforringelsernes Indregning i Pristallet, der er Anledningen. »Socialdemokraten« mener, at Forringelserne inaa tages med, hvis Pristallet skal være ærligt, medens »Nationaltidende« og »Børsen« er Modstandere heraf.

De samv. Fagforbund og »Socialdemokraten« har selvfølgelig Ret. Det er blot noget sent, de er kommet til den Erkendelse. For 1 1/2 Aar siden var det eneste saliggørende for dem at faa et skrælet Pristal. De fik deres Vilje. Naar de derfor nu kræver et nyt Beregningsgrundlag, er det kun et Udtryk for, at Komediens om det skrællede Pristal er gennemskuet og fordømt af Arbejderne.

Kravet om et Pristal, der virkelig tilkendegiver Lønningernes Forringelse, stammer fra Arbejderne og Fagforeningerne. Og det dækker i Virkeligheden ogsaa Arbejdernes Krav om Udligning for Prisstigningerne.

Lad os faa Forringelserne indregnet i Pristallet og saa faa Dækning for Stigningen!

Inflationens Spøgelse.

I 1. Kvartal 1943 er Clearing Konto og Værnemagtskontoen forøget med 312 Mill. Kr. mod 201 Mill. Kr. i 1. Kvartal 1942. Men ikke tilfreds med denne Forøgelse af den tyske Udplyndring med 50 %, skal der nu være truffet Aftale mellem Scavenius og Okkupanterne om, at *alene Værnemagtskontoen (diverse Debitorer)* i April Kvartal i Aar skal bringes yderligere op med 350 Mill. Kr. (!) Som Led i denne Aftale skal Nazityskerne bl. a. have betinget sig, at danske Arbejdere, der direkte arbejder for Værnemagten ved Entreprenørarbejder, skal bringes op fra det hidtidige Tal paa 15—20,000 til 50—60,000 Arbejdere.

Det er klart, at en saadan Ud-pumpning af Købekraft over de tyske Konti betyder en yderlig Forstærkelse af Inflationens fare. Men da den danske Befolkning for alt i Verden ikke maa faa at vide, hvilken Rolle Hitlerbanditterne spiller i Inflationsspørgsmaalet, har Kontorchef Eskelund i Udenrigsministeriet paa et Møde den 12. Marts med Redaktørforeningens Bestyrelse meddelt Pressen, at Tyskerne havde anmodet om, at Bladartikler, hvori Pengerigeligheden omtales, ikke maatte ses under Synspunktet Inflation eller Inflationens fare. Da Pressefolkene gjorde opmærksom paa, at det var umuligt, nu da Nationalbanken og andre offentligt havde bragt Spørgsmaalet paa Bane, at holde denne Diskussion nede, endtes man om, at Pressen saa i al Fald skulde tilslutte sig Nationalbankdirektør Bramsnæs' Anti-Inflationens program.

Denne forstærkede tyske Udplyndring over Værnemagtskontoen er kun een af de Følger, vi efterhaanden vil faa at se af den »Styrkelse af Samarbejdspolitikken«, som Tyskerne og Scavenius-Regeringen mener at kunne læse ud af det nylig afholdte Rigsdagsvalg.

Forskelligt fra Danmark.

EN »DANSK« ARBEJDSGIVER

Direktør Samuel Meier Gelberg, Standard Elektrik A/S, Raadmandsgade 71, privat Bopæl Høstvej 31, Charlottenlund, har i et cirkulært meddelt Selskabets Arbejdere og Funktionærer, at han forbyder al Læsning og Uddeling af illegale Skrifter paa Fabrikken! For yderligere at understrege sin Orientering mod det »ny Europa« medsendte Hr. Samuel Gelberg fornyligt, da hans Virksomhed pr. Flyvemaskine skulde aflevere 20 Radiostationer til Fa. C. Lorenz A/G, Berlin, Tempelhof, 6 store Pakker med alskens forskellige Madvarer til Personer i det tyske Firma! Hvilken Kujon og Usseltryk!

STATSLØNNEDE PROPAGANDISTER

Efter Udenrigsministeriets Pressebureaus Opfordring er Baron Schaffalitzky de Muckadell, Redaktør ved Berlingske Tidende og kendt fra sine »strategiske Vejledninger« i Radioen, samt Redaktør Steinmetz, Nationaltidende, blevet Ledere af et Bureau, som

skal forsyne Landets Provinsblade med enslydende, militære Kommentarer til Krigens Gang. Alle Omkostninger betales af Staten — Den strategiserende Baron er tidligere Søofficer, men blev afskediget paa Grund af Bedragerier og Forbindelse med Træaffæren paa Holmen. Saavel han som Steinmetz er almindelig kendt for deres nazistiske Tilbejlighed. Vi kondolerer den arne Provinspresse, der skal trykke d'Herrers Udgydelse. Læserne har dog den Udvej, at de kan springe dem over.

TVYSK NERVØSITET

Murer Harry Jørgensen passerede forleden Aften i løftet Stemning Kasernen i Langelandsgade i Aarhus i al Fredsommelighed henvendte han et Par Ord om Vejret til de 4 tyske Vagtposter, men i deres Nervøsitet kastede de sig over Murer Jørgensen og tilføjede ham flere Bajonetstik. Da Mureren flygtede, skød Vagten efter ham, hvorved der knustes et Vindue i en mindre Butik. Mureren blev under sin Flugt arresteret af 2 danske Betjente og afventer nu Dom for sin »Forbrydelse«.

NAZISTISK SAMVITTIGHED

Et københavnsk Forlag, udsendte forleden som Reklame for en ny Bog et Spillekort med en Joker, hvis Næse var gennemhullet. Fritz Clausen var ogsaa blandt de lykkelige Modtagere, og han blev saa rædselsslagen, at han henvendte sig til Opdagelsespolitiet og bad om at faa stillet en personlig Beskyttelse til Raadighed, idet han frygtede et Attentat!! Dr. Best er heller ikke tryk ved Opholdet i sit »Mønster-Protektorat«. Han bevogtes Dag og Nat af 13 danske Politifolk med Hunde og al Tilbehør, da han ikke mener, Militæret kan yde ham tilstrækkelig Beskyttelse.

PLYNDRINGSTOG

Tirsdag den 30. Marts Kl. 9 Morgen ankom en Flyttevogn fra Roskilde til Valby, hvor den indtil Kl. 16,30 agerede Opsamlingscentral for alt det, en Del tyske Soldater, udrustet med Mapper, kunde opkøbe hos Valbykvarterets Handlende. Det var anselige Kvanta Smør, Æg, Æbler og Madvarer af forskellig Slags. Ransmændene drog hjem med om Eftermiddagen.

NOBELT ARBEJDE

I Garderbladet tilhvides der for Tiden forhenværende Gardere godt lønnet Arbejde. Ved Henvendelse efter Annoncen faar man at vide, at det er som Sabotagevag.

I Kastrup Lufthavn (Heinckel-Værkerne) fortsætter man med at afskedige danske Arbejdere, der ikke vil gøre Tjeneste ved Antiluftskytset og dermed forpligte sig til at lade sig forflytte, hvorhen det skal være.

SKIBSFORLIS

S/S »Bertha« er den 28. Marts krigsforlist ved Wilhelmshafen. Mindst 7 Mand af Besætningen er druknet. S/S »Karen Tølt« minesprængtes den 26. Marts ved Hals Barre. I dræbt, 3 saarede.

Den 8. April døde vor Partikammerat Jord- og Betonarbejder *Albert Nielsen*. Aarhus Albert Nielsen blev 52 Aar. Han var en ualmindelig dygtig og agtet Arbejder i sin Hjemby. Siden 1918, med en enkelt, kortvarig Afbrydelse, Medlem af sin Fagforenings Bestyrelse. Han blev arresteret i Juli 1941 og har saaledes siddet indespærret i næsten 2 Aar. Som Dødsårsag angives »Fængsels-Psykose«. Sandheden er, at han er pint og plaget ihjel af Thune Jacobsen og Konsorters hensynsløse og skændige Optræden overfor de Internerede. Vi sænker vore Fæner for Albert Nielsen og lover ham at drage de skyldige til Ansvar.

Alt - for Tyskerne.

Der er fornylig udsendt en Instruks til Politiet angaaende dets Forhold overfor Medlemmer af den tyske Værnemagt. Det fastsættes heri bl. a., at Tyskerne »skal behandles som Gesandtskabspersonaler«. Der skal under alle Forhold tilbydes dem Hjælp. Er de berusede, skal de køres hjem — i Politiets civile Biler! Til Gengæld faar det danske Politi Tilladelse til at »anholde« Medlemmer af Værnemagten »naar den paagældende gribes paa fersk Gerning under

strafbare, livsfarlige Angreb paa Person«. Men da det ikke defineres, hvad Tyskerne ansér for »strafbart Angreb paa Person«, er denne Tilladelse ikke stort bevendt. At Frikorpsmænd skyder løs paa fredeligt spadserende Personer regnes som bekendt ikke som et »strafbart Angreb«. Ydermere har Politiet kun faaet denne Tilladelse imod at love »at gøre Brug af disse Rettigheder paa en særlig taktfuld Maade«. F. Eks. skal de først legitimere sig med Politiskilt eller anden Legitimation overfor Voldsmændene før de ærbødigt anmoder om Tilladelse til at maatte anholde ham. »Det er under ingen Omstændigheder tilladt at bruge Politistav«. Og Vaaben maa kun benyttes i »yderste Nødtilfælde« . . . naar ingen andre Tvangsmidler staar til Raadighed. Det er ikke let at se, hvilke andre Tvangsmidler Politiet skulde have overfor en revolverbevæbnet Bandit, der hensynsløst skyder til højre og venstre, og man maa sige, at det er yderst vilige Vilkaar, der bydes Politiet overfor disse professionelle Urostitlere og Voldsmænd.

Naar det gælder danske Statsborgere, der ikke har forbrudt sig paa anden Maade end ved at være forhøvet danske, tager de øverste Myndigheder ikke i Betragtning at forlange, at det menige Politi, at det hensynsløst skal tilsidesætte alle gældende Bestemmelser; der hidtil har sikret Borgerne mod Overgreb, og der gives frit Slag for Udfoldelse af enhver Form for Brutaltet og Hensynsløshed. Det er dog heldigvis langt fra alle Betjente, der benytter sig heraf. Mange har vist sig som gode Danske. De gør deres Pligt efter Reglementet — men heller ikke en Tøddel mere. Vi opfordrer de mere nævenyttige til at ihukomme, at der kommer en Dag efter denne.

Smedeforbundets Formand Peter Andersen og Hovedkasserer Otto Wolf som Angivere!

Dette er allerede en gammel Historie, men den er ikke af den Grund mindre lærerig og oplysende om ledende Socialdemokraters beskidte og landsfortræderiske Optræden for at klamre sig til Benene og hindre at Arbejdernes Røst høres.

Paa Generalforsamlingen i September i Smede- og Maskinarbejderforbundets Afd. 7 blev Maskinarbejder *Johs. Larsen* opstillet til Formandsposten mod den tidligere Formand, I. P. Nielsen. Den Dag. Urafstemningen blandt Medlemmerne fandt Sted, henvendte I. P. Nielsen sig gennem Højttaleren i Markedet til Medlemmerne og stemplede Agitationen for *Johs. Larsen* som »kommunistisk«. Det hjalp ikke. *Johs. Larsen* blev valgt med 370 Stemmer imod I. P. Nielsens 323.

Imidlertid nægtede I. P. Nielsen at udlevere Afdelingens Ejendele til den ny Formand, og i Oktober fik *Johs. Larsen* Besked om at møde hos selveste Peter Andersen, Smedeforbundets Formand.

Peter Andersen forsøgte først med det gode at faa *Johs. Larsen* til at nedlægge, da det, som han sagde, ikke var heldigt, at en Ekstraarbejder var Formand. Da *Johs. Larsen* naturligvis nægtede at nedlægge, anslog Peter Andersen en ganske anden Tone: »Du

er Kommunist«, udtalte han, »og hvis du ikke nedlægger, kommer Politiet og henter dig. Jeg har allerede modtaget Meddelelse om, at de er ude efter dig — men hvis du nedlægger, skal der ikke ske dig noget«. *Johs. Larsen* svarede hertil, at han ikke var Kommunist og saaides inlet havde at frygte fra Politiets Side. Peter Andersen tog derefter Telefonen og ringede til Lauritz Hansen, daværende Formand for DsF og spurgte, om det ikke var rigtigt at Politiet var ude efter den nye Formand for Afd. 7. Efter Telefonsamtalen erklærede Peter Andersen, at det var rigtigt og foreslog *Johs. Larsen* at gaa hjem og sove paa det.

Dagen efter henvendte *Johs. Larsen* sig til Værkstedschefen og forhørte, om han havde noget at indvende imod at en Ekstraarbejder var Smedenes Formand, og om han havde hørt noget om den Historie med Politiet. Det havde Værkstedschefen ikke, men foreslog at *Johs. Larsen* fik en Samtale med Generaldirektøren. Denne Samtale fandt Sted næste Dag. Heller ikke Generaldirektøren havde hørt noget om Politihistorien, og ingen af de Herrer kunde fornufølgeligvis blande sig i, hvem Smedene valgte til deres Formand. Den 22. Okt. lod Peter Andersen forespørge,

hvad det blev til, og udtalte, at nu hastede det med at tage en Beslutning. Johs. Larsen meddelte, at han agtede at fortsætte som Formand.

Den 2. November arresteredes Johs. Larsen og hendsidder nu som Interneret i Koncentrationslejren i Horserød.

I Retskendelsen udtales, at man ikke har kunnet fremskaffe noget som helst Bevis for, at Johs. Larsen er Kommunist — men paa en ekstraordinær Generalforsamling, som afholdtes i Anledning af Arrestationen, oplyste Peter Andersen, at han havde sit Kend-

skab til Johs. Larsen fra — Otto Wolf. Det synes altså, som om det er Otto Wolf, der er den gemene Stikker. Ingen, der kender hans beskudte Meriter gennem Aarene, vil blive overraskede over denne Oplysning — men dermed er hverken Peter Andersen eller I. P. Nielsen vasket rene.

Et Stykke Tid endnu kan de maaske klare sig ved saadanne gemene Metoder, men i det lange Løb gaar det ikke. Den Dag er ikke fjern, hvor Fagbevægelsen bliver rensset — og rensset grundigt — for saadanne »Ledere«.

Under Scavenius Regeringen

Nazisten, Købmand Ejnar Jørgensen, Glostrup, hører til dem, der har larmet mest op i »Forræderbladet« om, at enhver dansk Mands Plads var ved Østfronten, og det er ikke lidt Spalteplads, Bladet har ofret paa at forkerlige den »tapres« Bedrifter. Ved Folketingsvalget blev Jørgensen imidlertid valgt, og Grunden til at Udvalget til Valgbrevens Prøvelse var saa længe om at gøre sit Arbejde færdigt, var den, at Jørgensen i sin Tid er idømt 3 Maaaneders Fængsel, men unddrog sig Straffen ved at melde sig til Waffen SS. Der var en Del hæderlige Mænd indenfor Udvalget, som syntes, at det kunde være galt nok at skulle finde sig i at have Nazister i Folketingsalen. SS-Folk vilde de ialfald ikke være i Stue sammen med. Og »Helten« blev derfor stillet overfor Valget: Folketingsmandatet eller SS. Han valgte — Folketinget. Jo, det er en Samling kunne »ielte«, de Nazister.

Nævenyttig Herre.

Proprietær A. Hartel (fh. Bunde-partiet) har til en Række af de Virksomheder, der arbejder for Værnemagten, sendt en Skrivelse angaaende en Udvidelse af Sabotagevagtsystemet, hvorefter han selv skulde indtræde som Leder, idet han henviser til sin store »politiske og faglige« Viden og Erfaring. Vi kender ikke Hr. Hartels Kvalifikationer som Sabotagevagt, men der er næppe Tvivl om, at han vil faa en hjertelig Behandling, dersom han skulde blive antruffet en Nat i denne Funktion.

Horsens Tugthus genopstaar.

Justitsministeriet har i al Stilhed lusket en Meddelelse ind i Dagspressen, hvorefter Tugthusstraffen, der afskaffedes ved den nye Retsplejelov, paany indføres — dog kun for Domme, der er afsagt udenfor dansk Domstol. Hermed har Regeringen foretaget et nyt Tilbageog overfor Tyskerne. Den næste Indrømmelse bliver formentlig Indførelse af Dødsstraf.

Sælsom Cement.

Organisation Todts Folk i Esbjerg gør sig mange Spekulationer i Anledning af, at Cementen i denne By er meget længere om at hærdne end andre Steder. Saaledes var en Betonstilling ved Søbadeanstalten

endnu paa 10. Dag som det rene Gummielastikum at føle paa. En Bunker i Sædding lider af en tilsvarende Sygdom. Det paastaas, at blot Lyden af et Kanonskud vil faa den til at styrte sammen.

Dansk Arbejdet

Tempo - Tempo!

I Hedelund, ved Hovedvej I i Jylland, er man ved at grave ud til en Bunker. Arbejdet har nu staaet paa i 3 Uger og kostet i Arbejdsløn 4000 Kr. Da Formanden bebrejdede Arbejderne det langsomme Tempo, fik han det Svar, at saa kunde han jo selv tage fat med Skovlen. Det har han ogsaa gjort nu. Han maatte nemlig opgave at lede Arbejdet og fortrak at arbejde som Arbejdsmand.

Saadan ska' de ha' det!

Den 5. April posteredes pludselig tyske Vagtposter udenfor Thriges Fabrikker i Odense. Som Protest herimod nedlagdes alt Arbejde i Fabrikkerne saavel som paa Kontorerne Kl. 9. Paa Foresøgelse svarede Værnemagten, at det drejede sig om en Øvelse, man skulde blot fortsætte Arbejdet. Hertil erklærede Fabrikkenes Personale, at uanset hvad det drejede sig om, saa blev Arbejdet ikke genoptaget, før Vagtposterne var fjernet. Det tog præcis halvanden Time før Nazisterne kom til Fornuft og begreb, at det var Alvor. Saa fjernede de Vagtposterne, og Arbejdet genoptoges.

Hvorfor, Hr. Justitsminister?

Fængselsbetjentene Butz Solvej, Aage Andersen og H. Enemark er overflyttet fra Horsens Tugthus til Horserødlejren. De er alle 3 organiserede Nazister. Især Enemark er ondartet. Han staaer i meget intim Forbindelse med Værnemagten. Kunde der ikke være fundet mere renlige Individuer til at passe paa de ulovligt Internerede?

Gangsterne.

Iflg. Dagspressen blev en ældre Mand d. 22. Marts kørt ned af en Bil mellem Roskilde og Ringsted — man glemte blot at meddele, at det var Friksports Chef, SS-Overbandlefører Martinsen, der var paa

Krigsstien. — En af »Førræderbladet«s Skribenter, Sysseleder Mortensen, er blevet sendt hjem fra Tyskland hvor han virkede som Sysseleder, fordi han har udsmyglet 40.000 Mark, der paa Frits Clausens sorte Børs er omsat til 16.000 Kr. og derfra via Hecht Johannsen, Flensborg, igen er omsat til det fulde Beløb, saaledes, at Frits Clausen kunde stikke Differencen i Lommen. — Frits Clausen er kaldt til Tyskland for at redegøre for et Underskud paa 1,6 Mill. Kr. af de Penge, Tyskerne har givet ham. Der er indgivet Bedragerianmeldelse mod »Førræderbladet«s Redaktør og administrerende Direktor.

Storm over »Trekroner«.

Tyskerne har travlt med at bygge Barakker paa »Trekroner«. Første Gang, der blev skudt med de store Luftværnskanoner efter at Barakkerne var færdige, slog Væggene Revner, Vinduerne sprængtes og Dørene røg af. Natten før Kommendanten skulde flytte ind i sin fine, nyopførte Barak, blæste hele det store Tag af og stak til Søs i Øresund.

Fas paa Stikkerne.

Leo Bjørn Aagaard, boende hos Rydberg, Dronningensgade 51, driver Spionage paa Fabrikker, i Foreninger o. s. v. Hans underordnede individer presses ind paa Fabrikkerne og rapporterer derefter til ham. — Sølvmed Otto Bock Andersen, Egealle 33, Valby, har angivet stud. polyt. Regnar Bugge og 4 andre for illegal Virksomhed. De blev alle dømt.

Kender du den?

Den engelske Regering telegraferede for nogen Tid siden til Montgomery for at høre, hvordan det egentlig gik. Den modtog følgende Svar: »H I T L E R« og troede først, at Generalen var blevet tøsset. Saa blev de imidlertid klar over, at Teksten bestod af Forkortelser og betød: »Har Ikke Tid, Leder Efter Rommel«. — Nu, hvor Rommel er presset op i Brohovedet ved Tunis, maa man haabe, at Montgomery kan hilte ham og snarest faa gjort det af med ham.

Kampen mod Tyskerne

For Oversigtens Skyld bringer vi i nedenstaaende Liste ogsaa de Sabotagehandlinger, som Regeringen har fundet det opportunt at meddele Offentligheden.

- 1/3 Gummislangerne til Tryklufbremserne skaaret over paa 7 Shellvogne, som henstod paa Hellerup Station med Benzin til Tyskerne
- 2/3 afsporede et Lokomotiv og 2 Godsvogne paa Bangerpladsen i Esbjerg.
- 16/3 brændte 2 tyske Halmvogne paa Varde Station.
- 17/3 brændte nogle tyske Biler paa Stribolts Autoværksted i Nyborg.
- 22/3 Attentat mod Brdr. Hansens Maskinfabrik, Kalkbrænderivej, København.

- 21/3 Brand hos E. Grauballe & Co., Allegade 8, København tyske Uniformer.
- 22/3 nedbrændte »Jysk Sengefabrik« i Esbjerg, Skade ca. en kvart Million.
- 23/3 Bombeeksplosion i tysk Militærbarak i Aarhus.
- 23/3 Lokkebrækker i Lejerne paa Valseværket paa Helsingør Skibsværft.
- 23/3 Brand i Ekserserhuset ved den tysks Kaserne i Odense
- 23/3 Brand i Esbjerg Møbelfabrik: 2 falske Alarmer sinkede Brandvæsenet.
- 23/3 Brand hos Bilfirmaet Fehr & Co., Odense.
- 23/3 Bombeattentat mod 3 tyske Barakker i Køge.
- 23/3 Bombeattentat mod Banelinien Vest for Marslev.
- 24/3 Sand i Maskinerne paa S/S Tantalus ved Helsingør Skibsværft.
- 25/3 Turbine hos P. I. Smith brændt sammen.
- 16/3 Jernbaneattentat 2 km Øst for Esbjerg
- 27/3 nedbrændte Tennishallen ved Aarhus Stadion.
- 31/3 Bombeattentat mod Vognmandsmarkens Kaserne
- 1/4 Brand hos Instrumentsliber Chr. Nielsens Eff., St. Kongensgade 75, København.
- 2/4 Brand i 2 tyske Halmvogne paa Aarhus Østbanegaard.
- 4/4 Bombeattentat mod Hørskætteriet i Skævinge, Skade ca. 1 Million
- 4/4 Bombeattentat mod Hillerød Gummihjulsfabrik.
- 4/4 Bombeattentat mod Hesteskofabrikken i Hillerød.
- 4/4 Bombeattentat mod Damvaskeriet i Hillerød.
- 4/4 Bombeattentat mod Garveekstraktfabrikken Hillerød.
- 4/4 Eksplosion paa Frederikssund Jernstøberi og Maskinfabrik
- 6/4 Bombeattentat mod Hartmanns Maskinfabrik, Vermundsgade, København.
- 6/4 Ild i en tysk Halmvogn paa Langebro i København
- 6/4 Brandstiftelse mod »Førræderbladet«s Kontor i København
- 6/4 Bombeattentat mod L. C. Jørgensens Maskinfabrik, Ryesgade 112, København
- 6/4 Bombeattentat mod Super Service, Blegdamsvej, København
- 6/4 Bombeattentat mod Petersen & Wraas Maskinfabrik, Hejindalsgade, København
- 6/4 Bombeattentat mod Nordbjerg & Wedels Skibsværft for Hurtigbaade, København
- 6/4 Bombeattentat mod Heibert Autoservice, Lyngbyvej 161, København.
- 7/4 Bombeattentat mod Banelinien ved Svanemøllen Station, København.
- 7/4 Bombeattentat mod Alfred Olsens Oliekanke i Frihavnen.
- 12/4 Bombeattentat mod Aktieselskabet Columbus Emballage, Holmbladsgade 126, København
- 14/4 Brand paa Hellebæk Klædefabrik.

Vær med i Kampen
for et frit og uafhængigt Danmark.

STALINS DAGSBEFALING

1. Maj 1943.

DAGSBEFALING Nr. 195, 1 Maj 1943. Kammerater! Rødarmister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, mandlige og kvindelige Partisaner, Arbejdere og Arbejdersker, mandlige og kvindelige Kollektivbønder, Aandsarbejdere, Brødre og Søstre, som midlertidigt er faldet under Hitlerfascisternes Aag, i Sovjetregeringens og vort bolsjevikiske Partis Navn hilser og lykønsker jer til den 1. Maj.

Vore Folk fejrer den 1. Maj i Krigens haarde Dage, de har lagt deres Skæbne i den Røde Hærs Hænder, og deres Haab er ikke blevet skuffet. Den Røde Hærs Kampere forsværer med deres Liv Fædrelandet og har nu i næsten 2 Aar kæmpet for Sovjetfolkernes Ære og Uafhængighed.

I Vinterkrigsperioden 1942-43 har Sovjettropperne tilføjet de tysk-fascistiske Tropper alvorlige Nederlag, de tilintetgjorde store Mængder af Fjendens Materiel, omringede og tilintetgjorde 2 Armeer ved Stalingrad, tog over 300 000 tyske Officerer og Soldater tilfange og befriede Hundreder af Sovjetbyer og Tusinder af Landsbyer fra Fjenden. Vinterfelttoget viste, at den Røde Hærs Offensivkraft er vokset. Vore Tropper har ikke blot kastet Fjenden ud af de Omraader, som han besatte 1942, men har ogsaa befriet en Række Byer og Distrikter, som har været i Fjendens Hænder i ca. 1½ Aar.

Tyskerne viste sig ude af Stand til at forhindre den Røde Hærs Offensiv. Selv til en Modoffensiv paa et smalt Afsnit i Omraadet ved Kharkof var den tyske Overkommando nødt til at trække mere end 30 friske Divisioner til fra Vesteuropa. Tyskerne regnede med at omringe vore Tropper ved Kharkof og tilføje dem et tysk Stalingrad. Men den hitlerfascistiske Overkommandos Forsøg paa at tage Hævn for Stalingrad mislykkedes.

I samme Tid har vore Allieredes sejrriige Tropper slaaet de tyske og italienske Tropper tilintetgørende i Libyen og Tripolitanien, har rensat disse Omraader for Fjenden og fortsat fejret Tyskland og Italiens Krigsindustricentre uhyre Slag som Optakten til den anden Front i Europa mod de tysk-italienske Fascister. Paa denne Maade har den Røde Hærs Slag fra Øst for første Gang i denne Krig forenet sig med vore Allieredes Slag fra Vest til eet fælles Slag.

Alle disse Omstændigheder har rystet den hitlerfascistiske Krigsmaskine i sin Grundvold, forandret Verdenskrigens Gang og skabt de nødvendige Forudsætninger for Sejren over Hitler-tyskland. Som Resultat heraf var Fjenden nødt til at indrømme en alvorlig Forvarrelse af sin Stilling. Ganske vist forsøger Fjenden at skjule den militære Krise med Raahet om "en total Mobilisering", men ingen Raaben op kan skjule den Kendsgerning, at Fascisterne gennemgaar en alvorlig Krise.

1) Krisen kommer først og fremmest til Udtryk derved, at Fjenden maatte opgive at tænke paa "Lynkrigen", at tale om en Lynkrig er ikke moderne længere i den fascistiske Lejr. Den højrestede Lynkrigssnak blev afløst af en klagende Jammer og Krigens uundgaaelige Langvarighed. Naar den tysk-fascistiske Overkommando tidligere pralede med en Lynkrig, saa er det nu lagt til Side, og Fascisterne praler nu ikke mere med, at de har foretaget eller agter at foretage en Lynoffensiv, derimod praler de nu med, at det lykkedes dem at undgaa de engelske Troppers Flankeangreb i Nordafrika, eller at de har undgaaet at blive omringet af den Røde Hær i Demjanskoomraadet. Den fascistiske Proesse er fyldt med pralende Meddelelser om, at de tyske Tropper paa denne eller hin Del af Østfronten eller paa Tunisfronten ved at flygte har undgaaet et nyt Stalingrad. Det er aabenlyst, at Hitlerfascismen ikke har andet at prale med.

2) Krisen i den fascistiske Lejr kommer dernæst til Udtryk derved, at man i Fjendens Lejr taler stadig mere om Freden. Naar man dømmer efter den udenlandske Presses Meddelelser, kommer man til det Resultat, at Fascisterne ønsker at opnaa Fred med England og Amerika paa den Betingelse, at de bryder med Sovjetunionen, eller omvendt, at de ønsker at opnaa Fred med Sovjetunionen paa den Betingelse, at den bryder med England og Amerika. Selv forræderiske indtil deres inderste Marv har Hitlerfascisterne den Frækhed at dømme de Allierede efter deres Maalestok og antage, at en eller anden af de Allierede falder i Falden. Det er ikke uden Grund, at de taler om Fred, der viser, at de gennemgaar en alvorlig Krise. Men hvilken Fred kan der være Tale om mod de imperialistiske Røvere i den tyskfascistiske Lejr, som har oversvømmet Europa med Blod og dækket det med Galger? Er det ikke klart, at kun den fuldstændige Tilintetgørelse af den tyskfascistiske Hær og kun Hitlertysklands betingelsesløse Kapitulation kan bringe Europa Fred? Taler de tyske Fascister ikke om Freden, fordi

de marker Katastrofen nærme sig?

Den tysk-italienske Lejr gennemgaar en svær Krise og staar foran Katastrofen. Det betyder naturligvis ikke, at Katastrofen allerede har ramt Hitlertyskland. Nej, det betyder det ikke! Hitlertyskland og dets Hær er rystet og gennemgaar en Krise, men det er endnu ikke slaaget. Endnu 2-3 magtige Slag fra Vest og Øst som det, der er blevet tildelt den tyskfascistiske Hær i de sidste 5-6 Maaneder, er nødvendige for at fremkalde Katastrofen. Derfor forestaar der endnu Sovjetunionens Folk og deres Røde Hær samt vore Allierede og deres Hærs hærdede og forbitrede Kampe. Disse Kampe vil kræve store Ofre, uhyre Udholdenhed og jernhård Standhaftighed, og de maa mobilisere alle deres Kræfter og Muligheder for at slaa Fjenden og paa den Maade bane Vejen for Freden.

Kammerater, Sovjetfolket omfatter den Røde Hær med den største Omhu, det er rede til at give alle sine Kræfter for at styrke Sovjetunionens militære Magt yderligere. Paa mindre end 4 Maaneder har Sovjetunionens Folk givet mere end 7 Milliarder til den Røde Hærs Fond. Det viser endnu en Gang, at Krigen mod de tykke Landrøvere er en virkelig Folkekrig, ført af alle Sovjetunionens Folk. Alle Arbejdere, Kollektivbønder og Intellektuelle bærer standhaftigt og modigt Krigens Savn og arbejder utrætteligt i Fabrikker og Kontorer, i Transportvæsenet, paa Kollektivbrugene og paa Sovjetgodserne. Men Krigen mod de fascistiske Landrøvere kræver, at den Røde Hær faar endnu flere Kanoner, Fly, Maskingeværer, Maskinpistoler, Granatkastere, Ammunition, Udrustning og Levnedsmidler. Det er altsaa nødvendigt, at Arbejderne, Kollektivbønderne og Sovjetintelligensen arbejder med fordoblet Energi og præcist som et Urværk. Lad os huske den store Lenins Ord: "Naar Krigen har vist sig uundgaaelig, saa alt til Krigen! Og den mindste Forsømmelighed og Mangsel paa Energi maa straffes efter Krigsretten". Som Svar paa Tilskyden og Omhu fra Folket maa den Røde Hær slaa Fjenden endnu hærdere, naadeløst udrydde de fascistiske Landrøvere og uopholdeligt fordrive dem fra Sovjetjorden.

Den Røde Hær har i Løbet af Krigen høstet rig Erfaring, Hundre tusinder af Rødemister har lært deres Vaaben at kende til Fuldkommenhed, mange Kommandører har lært med Dygtighed at føre deres Tropper paa Slagmarken, men at give sig tilfreds dermed vilde være uformuligt. Rødemisterne maa lære at beherske deres Vaaben, Kommandørerne maa blive Mestres i at lede deres Tropper. Men selv det er ikke nok! I Krigskunsten og specielt i en Krig som den nuværende maa man ikke blive staaende, at blive staaende betyder at komme bagud, at være tilbagestaaende betyder at blive slaaget! Hele den Røde Hær maa arbejde Dag ud og Dag ind paa at fuldkommengøre sin Kampskoling. Alle Rødemister og Kommandører maa studere Krigserfaringer og lære at kæmpe, saadan som Sejrens Sag kræver det:

Kammerater! Rødemister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, mandlige og kvindelige Partisaner, jeg hilser og lykønsker jer til den 1. Maj og befaler:

- 1) At alle Rødemister - Infanterister, Granatkastere, Artillerister, Tankister, Flyvere, Pionerer, Soldater i Meldetjenesten og Kavallerister - utrætteligt fortsætter med at udvikle deres Vaabendygtighed, at de udfører Kommandørernes Ordre og Hærens Forskrifter nøje, at de holder Disciplinen højt, og at de beværer Ordenen og Organisationen.
- 2) At Kommandørerne af alle Vaabenarter og Kommandørerne for store Troppeenheder bliver Mestres i at føre deres Tropper, at de organiserer alle Vaabenarters Samarbejde med Dygtighed og leder dem fejlfrit i Kampen, at de studerer Fjenden nøje og forbedre Rekognosceringen, Hærens Røbe og Ører, og husker paa, at det uden den er umuligt at slaa Fjenden fuldstændigt, at de hæver Stabenes Arbejde og opnaar, at den Røde Hærs Stabe bliver mønstergyldige Organer, at de hæver Etappetjenesten paa Højde med de Krav, som den moderne Krig stiller, og at de husker paa, at Kampoperationernes Resultat afhænger af den rettidige og tilstrækkelige Forsyning af Tropperne med Ammunition, Udrustning og Levnedsmidler.

3) At hele den Røde Hær konsoliderer og udvikler Vinterkrigens Resultater og ikke opgiver en Tomme Sovjetjord til Fjenden, at den holder sig beredt til de afgørende Kampe mod de hitlerfascistiske Landrøvere, at den viser den Haardnakkethed i Forsvaret, som er vore Tropper egen, at den viser Beslutsomhed i Offensiven, rigtig Samvirken af alle Vaabenarter, og paa Slagmarken gennemfører modige Manøvrer, som fører til Omringelse og Tilintetgørelse af Fjenden.

4) At de mandlige og kvindelige Partisaner fører kraftige Slag mod Fjendens Etappe, Militærdepoter, Stabe og Bedrifter, at de ødelægger Fjendens Forbindelseslinier, at de drager brede Lag af Befolkningen i de af de tyske Fascister besatte Omraade ind i den aktive Kamp og dermed redder dem fra at blive sendt i tysk Slaveri og fra Udslettelse, at de tager naadeløs Hævn over de tyskfascistiske Landrøvere for vore Børns og Mødres, Fædres, Brødres og Søstres Taarer og Blod, at de med alle Midler hjælper den Røde Hær i Kampen mod de uhyrlige hitlerfascistiske Undertrykkere.

Kammerater! Fjenden har allerede følt den Røde Hærs tilintetgørende Slags Kraft. Tiden nærmer sig, da den Røde Hær sammen med vore Allieredes Hære vil knække det hitlerfascistiske Uhyres Rygrad!

Leve vort berømmelige Fædreland!

Leve vor heltedige Røde Hær!

Leve vor heltedige Krigsmarine!

Leve vore heltedige mandlige og kvindelige Partisaner!

Død over de tyske Landrøvere!

Den Øverstbefalende

J. V. STALLIN

Marskal af Sovjetunionen

K O M M U N E V A L G E T I K Ø B E N H A V N

Efter 6 Aars Forløb afholdes den 5. Maj Valg til de kommunale Raad. Med Hr. Best's og Besættelsesmagtens Billigelse faar det danske Folk nu ogsaa Lov til at afholde Kommunevalg, efter at Nazisterne har fundet ud af, at Valgene i Danmark meget vel kan anvendes i deres Iøgnepropaganda og udnyttes til yderligere Afpresninger.

Men selvom de kommunale Valg afholdes i Skyggen af Besættelse og Undertrykkelse, vil Vælgerne dog under de beskedne Former, der er dem levnet, tage Stilling til den kommunale Virksomhed, der har været udfoldet, vel vidende, at Valg med Berlins Tilladelse bringer ikke Kampen for vor nationale Frihed til Sejr, det gør kun hver Dags beslutsomme Indsats sammen med hele Verdens frihedselskende Menneskehed.

Det er paa Gerningerne, ikke paa Ordene, at den kommunale Virksomhed i Hovedstaden skal vurderes. Og det Spørgsmaal, der maa stilles i Forgrunden, er da, om Københavns Borgerrepræsentation under Krigens og Besættelsens vanskelige Aar har gjort, hvad gøres kunde for at mildne Kaarene for de mange Tusinde Borgere, som Besættelsen og Udplyndringen har paaført Nød og Lidelser som ingensinde før. Og Svaret herpaa maa ubetinget blive negativt, thi hverken Flertallet eller Mindretallet har søgt at udnytte alle forhaandenstående Muligheder for socialt og økonomisk at komme mindrebemidlede Borgere til Undsætning i disse vanskelige Aar. Borgerrepræsentationen har i tykt og tyndt fulgt den officielle, eensidige Nedskæringskurs. Ved svindelagtige Overbudgetteringer er Skatteskruen blevet spændt til det yderste, og Kommunens Prispolitik er gennemført efter bedste kapitalistisk Mønster. Selv som Vareforfalsker i stor Stil optræder Kommunen over for Forbrugerne, idet den leverede Gas almindeligvis indeholder op til 15% mindre end det Antal Varmeenheder paa Grundlag af hvilke Prisen er beregnet. De begaaede Forsyndelser paa Boligbyggeriets Omraade er dobbelt forkastelige, eftersom de ansvarlige længe har vidst, at Boligmangelens Spøgelse trængte sig frem.

Grovheder og Afslag har præget den sociale Administration.

Indenfor den sociale Administration er Grovheder og Afslag tiltaget proportionalt med den voksende Fattigdom. Ved en kynisk Afslagspolitik har den socialdemokratiske styrede Kommune bragt mangen en Arbejderhustru til Randen af Sammenbrud, og adskillige danske Arbejdere er tvunget til at tage Arbejde i Tyskland.

Behandlingen af de Kvinder, hvis Mænd arresteres og straffes for at have øvet dansk Gerning, har ofte været rent forbryderisk. Saaledes har Socialkontorerne med de øverste Ansvarliges Billigelse i flere Tilfælde gjort disse Understøttelser til disse Kvinder til Fattighjælp. Saaadanne Uhyrligheder kan kun karakteriseres som foragteligt Morakkerarbejde for en fremmed Sag.

Johannes Hansen var de mindrebemidlede Talsmand.

Bortset fra den sædvanlige politiske Manøvrering Samarbejdspartierne imellem, især op til Valg, har der ikke i Borgerrepræsentationen løftet sig en eneste Røst til reelt Forsvar for de mindrebemidlede Interesser, siden det danske og tyske Politi den 22. Juni 1941 afhentede den kommunistiske Borgerrepræsentant Johannes Hansen i hans Hjem og i Strid med Grundloven har holdt ham indespærret i næsten to Aar. Men har man end ved Hjælp af Pigtraad og Fængselsmure kunnet forhindre Johannes Hansen og mange andre folkevalgte kommunistiske Repræsentanter i at tage til Orde mod Nedskæringspolitikken, saa har Overgreb, Grundlovstrud og Forfølgelse ikke kunnet forhindre, at de Synspunkter, de indespærrede kommunistiske Repræsentanter har gjort gældende, stadig er de centrale i det arbejdende Folks Kamp paa det kommunalpolitiske Omraade.

Kommunisternes Krav og Forslag.

I Københavns Borgerrepræsentation er der fra kommunistisk Side fremsat en Række velunderbyggede Forslag, der, for saavidt Samarbejdspartierne ikke haanligt havde afvist dem, ved deres Gennemførelse vilde have betydet en virkelig Haandsrækning til alle de Borgere, der maa klare sig med smaa Indtægter.

Paa det skattemæssige Omraade er foreslaaet, at Borgerrepræsentationen overfor Regering og Rigsdag skulde fremsætte Krav om en virkelig demokratisk Endring af den københavnske Skattelov. Millionudgifterne til Luftvernsforanstaltninger er forlangt afholdt af Staten. Kommunerne har rejst Krav om Sanering af sundhedsfarlige Kvarterer, men samtidig paapeget Nødvendigheden af, at der blev skaffet Beboerne og de smaa Næringsdrivende tilfredsstillende nye Boliger. Der er ligeledes gjort gældende, at det kommunale Byggeri i første Række skal være en socialpolitisk Foranstaltning og ikke en almindelig Forretningsspekulation.

Kommunisterne har foreslået gennemført en social Prispolitik, saaledes at der levedes billigere Lys og Gas til Arbejdere og Middelklasse og yderligere Rabat for Aldersrentenydere og Arbejdsløse samt Forhøjelse af Priserne for de store Indtægter. Gentagne Gange er den katastrofale Mangel paa Vuggestuer, Børnehaver, Dagarbejdsskoler og Fritidshjem blevet paatalt, og der er foreslaaet Oprettelse af disse vigtige Institutioner i fornødent Omfang. Forsorgslovens § 286 er krævet fuldt udnyttet, saaledes at

- 2 -

Skolebespisningen kom til at omfatte flere Børn og udvidedes til Hølaarsbespisning (et Kray, som Samarbejdspartierne senere tildels har maattet gennemføre).

Til Stadighed arbejdede Kommunisterne for, at hele Forsorgsloven blev administreret efter sociale og humane Principper, og at Udbetalings fandt Sted efter de højst mulige Sætsler.

Kommunisterne har paapeget, at det socialdemokratiske Flertal burde have følt sig forpligtet til at skabe saaledes Leveforhold for Kommunens Tjenestemænd, Arbejdere og Kontorfolk, men Flertallet har tværtimod ført en udpræget Arbejdsgiver-Lønpolitik. Rimelige Krav fra f. Eks. Sporvejsfunktionærerne om Antagelse af fornødent Mandskab og Erstatning for det Ekstraarbejde, de særlige Forhold medfører, er blevet mødt med en enestaaende Vrangvilje, der virker dobbelt grelt paa Baggrund af de Millionbeløb, Landet har kunnet ofre paa Kampudvidelser af Herr Thune Jacobsens Politikrups. En haardt tiltrængt Vidvidelse af Brandvæsenets Personale fandt først Sted efter Luftbombardementet af København.

Flertallet har et tungt Medansvar.

Hadde Borgerrepræsentationens Flertal stillet sig blot noget positivt til de kommunistiske Forslag, saa vilde Stillingen i Dag have været mindre katastrofal for de Tusinder Familier og deres Børn, som nu lider aaben Nød, men Flertallet havde kun Haansord tilovers for Kommunisterne, og derfor har de paadraget sig et tungt Medansvar for de elendige sociale Forhold, hvorunder mange københavnske Arbejderfamilier lever i Dag.

Mød frem paa Valgdagen, men lad Krydset følges af Handling!

Paa Grund af Forbudet mod vort Parti vil Vælgerne den 5. Maj være afskaaret fra at tilkendegive, at man kræver den kommunistiske Kommunalpolitik gennemført.

Alligevel bør alle Vælgerne møde op - holde sig Laadsforræderne paa tilbørlig Afstand og efter et nøje Studium af de opstillede Kandidater undlade at stemme paa de Folk, der har været de ivrigste Talsmænd for Kommunens folkefjendtlige Skatte-, Pris- og Socialpolitik, men sætte kryds ud for de Kandidater, som maa formenes at ville udvise nogen social Forstaaelse under Udøvelsen af deres Hverv som Borgerrepræsentanter.

Samtidig bør Vælgerne dog gøre sig klart, at et Kryds paa en Stemmeseddel gør det ikke. Skal Arbejderbevægelsens og Middelstandens Interesser paa det kommunalpolitiske Omraade fremmes paa forsvarelig Maade, saa maa i første Række Folkets faglige Organisationer til Stadighed gøre sig gældende overfor Bystyret.

Mød derfor frem paa Valgdagen, men lad Krydset blive efterfulgt af Handling, thi det er i Hverdagslivets haarde Kampe, at Hovedstadens Mænd og Kvinder maa yde deres Indsats mod Udplyndring og Føringelser og for Generobring af vor nationale Frihed. Og først, naar Sejrsklokken har meldt, at vor og vore Medkæmperes Kamp i hele Verden har ført til Undertrykkernes endelige Nederlag og Tilintetgørelse, og vi lukker Fængsellers og Koncentrationslejres Porte op for Folkets og Danmarkens indespærrede Repræsentanter, først da gaar vi til de afgørende Valg under frie, demokratiske Former!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
København.

T I L A L L E P A R T I E T S M E D L E M M E R

K a m m e r a t e r !

Siden Begyndelsen af November sidste Aar, da Regering og Rigsdag i Forbindelse med Massearrestationerne kapitulerede overfor Tyskernes Krav og udleverede mange Danskere, deriblandt vort Partis Formand Aksel Larsen, har ingen, der er blevet arresteret mistænkt for at have øvet dansk Arbejde, kunnet føle sig sikker mod at blive overført til den tyske Afdeling, og adskillige Kammerater har i Vinterens Løb været Gestapos Fanger.

Ikke uden Stolthed har vi kunnet konstatere, at de fleste af vore fængslede Kammerater saavel overfor det danske som overfor det tyske Politi har udvist stor Standhaftighed og gjort Partiet Ære. Men det kan heller ikke skjules, at der har været beklagelige Undtagelser, som ved deres Optræden har tilføjet Partiets Arbejde ikke ringe Skade og været Aarsag til, at mange andre Kammerater er blevet fængslet eller nu maa leve illegalt.

Vi, der endnu befinder os i Frihed i Kampen mod vort Land og Folks nazistiske Undertrykkere, har maaske vanskeligt ved rigtig at bedømme de Forhold, som vore fængslede Kammerater er underkastet. Alligevel er det vort Indtryk, at enkelte Kammeraters Optræden overfor det danske og tyske Politi har været af en saadan Karakter, at den vanskelig kan undskyldes.

I adskillige Tilfælde har fængslede Kammerater - efter først at have nægtet sig skyldig - tilsidst tilstaaet og yderlig udleveret Oplysninger om Partiforhold og andre Kammerater, fordi det danske Politi eller Gestapo har fremlagt tilsyneladende rigtige Beviser; eller Politiet er mødt frem med andre fængslede Kammerater, der som Vidner har bekræftet Beskyldningerne. Der er endog Eksempler paa, at Kammerater har tilstaaet overfor "Beviser", "Vidneudsagn" og "Rapporter", der var konstrueret til Formaalet og direkte løgnagtige og falske.

Andre har tilstaaet samt udleveret Partiet og andre Kammerater, fordi Gestapo truede med at sende dem til Tyskland, nægte dem Besøg, fængsle deres Familjer osv.. Der er endda Kammerater, som har kapituleret, blot fordi de danske Myndigheder truede med at udlevere dem til den tyske Afdeling !

En saadan Optræden, hvor man ikke alene tilstaar for sit eget Vedkommende, men udleverer Partiet og dets Medlemmer, er en aldeles utilladelig Handling af en Kommunist og kan under ingen Omstændigheder tolereres. Hundre tusinder af Kammerater Verden over, i Sovjetunionen, de besatte og krigsførende Lande, kæmper idag under langt alvorligere Forhold og med betydelig større Risiko end vi. Det er derfor uværdigt, naar vort Partis Medlemmer, der dog skulde være de førende, de mest bevidste og de modigste af de danske Frihedskæmpere, svigter, naar de virkelig skal staa deres Prøve.

Derfor finder vi det nødvendigt alvorligt at appellere til de af vort Partis Medlemmer, der maatte blive arresteret:

Udvis overfor de danske og tyske Myndigheder en modig og standhaftig Optræden, der er dig værdig som Kommunist og skaber Respekt for vort Parti.

Nægt alt uanset hvilke Beviser og hvilke Vidner - sande eller løgnagtige - man møder frem med. Husk paa, at det ikke er Beviserne eller Vidnerne, men først og fremmest din egen Tilstaaelse, der har Betydning.

Nægt under alle Omstændigheder og uanset de alvorligste Trusler og Følger ethvert Kendskab til Partiets Organisationsforhold, til Forbindelsessteder, Personer, Adresser og lignende.

At en anden arresteret Kammerat maaske har givet Oplysninger, er ingen Undskyldning for at man selv gør det. Den midlertidige Lettelse i Eens egne Forhold, som man maaske kan købe sig til ved Indrømmelser, sker altid paa Bekostning af Partiet og andre Kammeraters Arrestation.

Vel ved vi, at med den skærpede Udvikling for Øje er det store Krav, der vil blive stillet de af vore Kammerater, som paa Grund af Arrestation udsættes for Politiets Vilkaarligheder og Afpresningsforsøg; men vi er overbeviste om, at Kravene vil blive opfyldte og at enhver vil gøre sit til, at Partiet værnes og dets Eksistens sikres.

Men er det paakrævet at staa fast under Politiafhøringerne, saa er det mindst lige saa paakrævet, at Ligegyldighed overfor de nødvendigste Sikkerhedsforanstaltninger bringes til Ophør. Utidig Snakken og letsindig Omgang med Navne- og Adressefortegnelser og vigtige Materialer har alt for ofte lettet Politiet i dets Kamp imod os. Lad ogsaa enhver Form for partimæssig, utidig Nysgerrighed fare. Forsøg ikke under nogen Omstændighed at udforske eller rode dig ind i Sager, der ikke vedkommer dig. Den Dag kan komme, da du vil angre din "Videbegærighed", men da er det forsent. Omtal aldrig Partiforhold eller Personer i Telefoner og i Breve, der besørges med Postvæsenet. Samtlige Medlemmer bør staa Vagt om alle Sikkerhedsforanstaltninger og sætte de snakkende, letsindige og nysgerrige paa Plads.

Lad os under Kampen for at sikre vort Parti yde enhver nødvendig Indsats paa alle Fronter. Lad os under dette Arbejde huske paa, at vi alle idag er Soldater i Frihedskampen, at selv det største Offer kan blive nødvendigt for vort Land og Folks Frihed. Lad os kæmpe i Erindringen om, hvordan Dimitroff, André, Rakosi og Tusinder andre Kammerater Verden over holdt sig ranke overfor deres Bødler, hvordan de gennem deres modige Optræden skabte Respekt hos Modstanderne for den kommunistiske Bevægelse og blev Førere i Kampen mod Frihedens og Folkenes Undertrykkere.

27. Maj 1943

Danmarks kommunistiske Parti
CENTRALKOMITÉEN

Skal tilintetgøres naar Medlemmerne har erfaret Skrivelsens Indhold

T I L A L L E P A R T I E T S M E D L E M M E R

Kammerater!

Efter de allierede Troppers afrikanske Sejr, der er Udtryk for Amerikas og Englands materielle og krigsmæssige Styrke, er Spørgsmaalet Invasion paa det europæiske Fastland blevet i højeste Grad aktuel. Denne Trusel i Forbindelse med Aksemagternes øvrige Vanskeligheder vil medføre nye Overgreb paa Folkene i Europa - saavel i de krigsførende som i de besatte Lande - fra de tyske og italienske Fascisters Side. Skarpet Straf for Flugt i Norge og Undtagelsestilstand samt Tugthus og Dødsstraf for Strejke eller langsomt Arbejde i Holland er Forvarsler om nye Terror-handlinger over hele Europa. Ogsaa Danmark maa regne med nye drastiske Foranstaltninger efterhaanden som Aksens materielle og militære Vanskeligheder øges.

Man skal ikke alene regne med strengere Straf for Sabotage ved Skærpelse af Straffeloven med Indførelse af Dødsstraf, men ogsaa med andre Repressalier. Som i Juni 1941 maa man regne med, at der overfor de Kredse, Tyskerne frygter under Invasion, vil blive foretaget Massearrestationer og Interneringer. Selvom saadanne Foranstaltninger vil blive rettet imod alle standhaftige Patrioter, vil det dog hovedsagelig være vort Parti, man falder over. Vi maa gøre os klart, at alle Navne og Adresser, som er i Myndighedernes Besiddelse, kan være i Farezonen. Drag derfor Omsorg for, at Papirer og andet nødvendigt Materiale ikke befinder sig paa saadanne eller andre udsatte Steder. Navne, Adresser og Papirer, der ikke er absolut nødvendige for Partiets Arbejde, maa tilintetgøres, saa der ikke ad den Vej ved Tusundersøgelse sker nogen Lettelse i Politiets Arbejde. Endvidere bør Kammerater, der kender meget til Partiets organisatoriske Forhold eller er vigtige af Hensyn til Partiets videre Arbejde, sikres mod Arrestation. Altsaa bring Orden i Sagerne, saa man saa vidt muligt undgaar ubehagelige Overraskelser.

En virkelig Invasion i Norge eller Danmark paalægger os naturligvis særlige Opgaver. Men disse maa løses, uden at Partiets Eksistens sættes paa Spil. Før Partiet eller enkelte Medlemmer sættes ind, maa man overbevise sig om, at det virkelig drejer sig om Aktioner, hvortil de Allierede ønsker vor Bistand. Oplysning vil kunne faas ved Aflytning af London eller Moskva Radio. Staar det fast, at dansk Bistand ønskes under Invasionen, maa Partiet sætte alle Kræfter ind for at mobilisere hele det danske Folk til aktiv Modstand mod Besættelsestropperne, deres Læge, Depoter, Kommunikationslinjer og Forbindelsesveje. Særlig Vægt bør der lægges paa massepolitiske Aktioner, Strejker og Sabotage i alle Krigsindustrier, ved Havneanlæg, mod Jernbaner og Biltrafik samt ved Udbedring af ødelagte Veje og Trafikmidler. Paroler herom skal naturligvis ikke udstedes i Flæng, men maa hvile paa en nøgtern Vurdering af Forholdene, saaledes at Partiet ikke isoleres fra det danske Folks Flertal.

Det gælder altsaa for os nok om at støtte Kampen for Landets Befrielse, men der maa og skal ikke spilles Hasard med Partiet. Vi maa stadig have for Øje, at Partiet, der i Øjeblikket fører an i den nationale Befrielseskamp, vil komme til at staa overfor mægtige Opgaver, naar Friheden er genvundet. Vi maa derfor, idet vi gør Dagens Arbejde, drage Omsorg for, at vi bevarer vort Parti, saa vi organisatorisk og politisk vil være i Stand til at løse Fremtidens Opgaver.

Kammerater! Vi er overbevist om, at I, der har udført et saa stortartet Arbejde i den Tid, Partiet har været illegalt, ogsaa vil mestre den kommende Tids store Opgaver. I Troen herpaa og i Forvisningen om, at den Dag er nær, da vi atter frit kan samles til Raadslagning og Overvejelser, sender vi Jer vor kammeratlige Hilsen.

28. Maj 1943

Danmarks kommunistiske Parti

CENTRALKOMITEEN

Skal tilintetgøres naar Medlemmerne har erfaret Skrivelsens Indhold!

LAND & FOLK

Årnummer

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

24. Juni 1943

Meddelelse fra Sovjetunionens Informations Bureau om

SOVJETFOLKETS FÆDRELANDSKRIG GJENNEM 2 AAR

2 Aar er forløbet siden den Dag, da Hitlertyskland gement og røverisk overfaldt vort Land. I 2 Aar har Sovjetunionens Folkeslag været indviklet i forbitret Kamp mod de tysk-fascistiske Landrøvere. Sovjetfolket og dets Røde Hær har i Kamp mod den stærke og lumske Fjende bestaaet en hård Prøve. Vort Lands Befolkning har vist den største Uholdenhed og Stædhaftighed, Tapperhed og Selvopofrelse i Forsvaret for Fædrelandets Fre, Frihed og Uafhængighed.

I Sommeren 1941 kastede det fascistiske Tyskland hele sin Hær, som paa dette Tidspunkt var fuldt mobiliseret og udrustet med Tusinder af Tanks og Flyvemaskiner, mod vort Land. Sovjetunionen kunde i Krigens første Periode ikke fuldt udnytte sine mægtige Kræfter til at slaa Fjenden. Thi der maatte Tid til at mobilisere dem og sætte dem ind mod de tysk-fascistiske Landrøvere. Desuden havde vore Allierede først fornylig begyndt Masseproduktionen af Krigmateriel og kunde derfor ikke yde Sovjetunionen omfattende og hurtig Hjælp. I det første Sommerfelttog var den Røde Hær ude for alvorlig Nødgang. Ikke desto mindre holdt den Stand ovefor Fjendens Fremstormen og oprev og tilintetgjorde store fjendtlige Dtyrker i sejge Afværgekampe. Ved Slutningen af det første Sommerfelttog var Tyskernes Offensivkraft betydelig undergravet. Allerede Krigens første Maanedes viste, hvor ubegrundede Tyskernes Forhaabninger var om et lynhurtigt Nederlag for Sovjethæren, om Sovjetsystemets Instabilitet og den Røde Hærs Svaghed. Ogsaa Hitlerstjernens Haab om at udmatte Sovjetunionens og den Røde Hærs Kræfter glippede. Tiden arbejdede mod Tyskland. Sovjetunionens Kræfter udfoldedes og voksede i Styrke i Krigens Løb.

Der er gjort Ende paa Legenden om den tyske Hærs Uovervindelighed.

I Begyndelsen af Vinteren 1941-42 tog den Røde Hær, efter at have mobiliseret sine Hovedstyrker og erhvervet den nødvendige Erfaring i moderne Krigsførelse, Initiativet i sin Haand og tilføjede Fjenden en Række alvorlige Nederlag. Den Røde Hær slog de tyske Tropper ved Rostof, ved Tikhvin, paa Krim og foran Moskva og bragte Fjendens Planer om at indkredse og indtage vor Hovedstad til at strande. Det knusende Nederlag. Den Røde Hær tilføjede de tysk-fascistiske Styrker foran Moskva, var det første Krigsaars afgørende militære Begivenhed og var samtidigt Tyskernes første større militære Nederlag i den anden Verdenskrig. Dette tyske Nederlag har een Gang for alle gjort Ende paa Hitlerfascisternes Legende om den tyske Hærs Uovervindelighed og har vist, at den Røde Hær er en mægtig Militærmagt, som ikke alene formaar at holde Stand mod de tyske Troppers Fremstormen, men som ogsaa forstaar at slaa dem i aaben Kamp.

I Vinteren 1941-42 kastede den Røde Hær Tyskerne tilbage mod Vest, nogle Steder mere end 400 km. I Sommeren 1942 drog Tyskerne Fordel af, at der ikke fandtes en anden Front i Europa. De overførte alle deres Reserver til den sovjetisk-tyske Front og opnaaede dermed en stor Overvægt i Stridskræfter paa Sydvestfronten. Under Sommerens Kamp vandt Tyskerne betydelig taktisk Fremgang, men den Røde Hær ydede sejr Modstand

- Side 2 -

od de fjendtlige Troppers Offensiv og gjorde det umuligt for dem at virkeliggøre deres planer, idet den bragte Fjenden til Standsning foran Stalingrad og paa Tasskelen i Kaukasus.

Den store Vinteroffensiv

I Vinteren 1942-43 udlignede den Røde Hær de taktiske Fremgange, som Tyskerne havde opnaaet i Sommerens Løb. Vintrefelttoget 1942-43 betegnede Vendepunktet i hele krigens Forløb. Det afslørede Endringen i Styrkeforholdet paa den sovjetisk-tyske Front. Trods Hitlers udtrykkelige Ordre om uden Rensyn til, hvad det kostede, at holde de opnaaede Stillinger, viste Tyskerne sig ude af Stand til at forhindre den Røde Hærs Offensiv. Den Røde Hær løb de tyske Styrker over Ende og slog dem paa Flugt, tilintetgjorde store fascistiske Armeer ved Stalingrad, udslettede den rumænske, den italienske og ungarnske Hær eller tog dem til Fange og kastede i magtige Fremstød Tyskerne 6-700 km tilbage mod Vest fra Volga og Terek. Vejene, som Tyskerne i Sommerens 1942 havde tilbagelagt mod Øst, og ad hvilke vore Tropper drev den tilbage mod Vest, var dækket af Hige af hundre tusinder af den tyske Hærs Officerer og Soldater samt med Vragene af Tanks, Flyvemaskiner og Kanoner.

Saaledes bragte det andet Aarsaar Hitleristerne nye enorme Tab, uden at de opnaaede nogensomhelst Terrangevinst. og hvad mere er, i Løbet af dette Aar brød vore Styrker den fjendtlige Blokade af Leningrad og kastede Fjenden ud af de militært vigtige Rayoner: Kursk, Rsjef, Vjasma, Velikie Luki og Demjansk.

Unedat Vinterfelttoget tilfæede den Røde Hær de tysk-fascistiske Tropper alvorlige Nederlag. Paa Slagmarkerne begyndte Hitlers Krigsmaskine at slaa Kevner og vakle under den Røde Hærs Slag. Fjenden gjorde desperate Forsøg paa at forhindre Katastrofen. Hitlerfascisterne overførte mere end 30 Divisioner fra Vesteuropa til Kharkofområdet for at understøtte deres slagte Tropper. Med disse friske Divisioner haabede Hitleristerne at kunne omringe og tilintetgøre vore Tropper ved Kharkof og dermed vende Krigsoperationerne til Gunst for sig selv. Men som bekendt slog disse Forhaabninger fejl. Tyskernes Forsøg paa at tage Havn for Stalingrad blev standset af vore Troppers Operationer.

Efter sidste Vinters Række af Nederlag var de tysk-fascistiske Tropper i Foråret 1943 - til Forskel fra Foråret 1942 - ude af Stand til at foretage offensive Operationer mod den Røde Hær.

Hitlerfascisternes store Tab paa Østfronten

I Kampene gennem 2 Aars Krig har den Røde Hær tilføjat de tysk-fascistiske Tropper enorme Tab af Mennesker og Materiel. Evor svære de tyske Tab paa den sovjetisk-tyske Front har været i Sammenligning med den Røde Hærs Tab, kan ses af følgende Tal:

I disse 2 Aars Krig har Tyskland og dets Forbundsfaller mistet 6 400 000 Soldater og Officerer i dræbte og Fanger. De har mistet 56 500 Kanoner af alle Kalibre, 42 400 Tanks og 43 000 Flyvemaskiner.

I samme Tidsrum Paløber Sovjetunionens Tab sig til 4 200 000 dræbte og savnede, 35 000 Kanoner af alle Kalibre, 30 000 Tanks og 23 000 Flyvemaskiner.

Tunge Slag er tilføjat de tyske Tropper af de tapre Sovjetpartisaner, Folkets heroiske Havnere. Siden Fædrelandskrigens Begyndelse har Partisanenhederne, som operer aktivt paa hele det af Fjende Besatte Omraade, udryddet over 300 000 Hitlerbanditter, afsporet ikke mindre end 3000 Tøg, sprængt 895 Vaaben - og Ammunitionsdepoter i Luften eller stukket dem i Brand, ødelagt 3 363 Banestrækninger og tilintetgjort mange Hundrede Tanks og Kampvogne, Flyvemaskiner, Kanoner og Motorcykler. Ved deres dristige Kamp har Sovjetpartisanerne bådret til vore Troppers heldige Resultater.

I Krigens Løb har Tyskerne mistet Størsteparten af de Divisioner, som udgjorde Kernen i den tyske Hær tillige med Flertallet af det erfarne Befalingsmandskorps og

- Side 3 -

meget af den militære Udrustning, som de tysk-fascistiske Landvorne holdt som et middel til at erobre Verdensherredømmet. Disse Tab har i afgørende Grad svækket Hitlers Krigsmaskine og Hitlerstaten.

Saaledes har 2 Aars Kamp paa den sovjetisk-tyske Front fuldstændig gjort det umuligt for de tyske Imperialisters værvittige Planer, som havde til Formaal at underkvinde Sovjetunionens Befolkning.

Hitlertysklands militære, politiske og internationale Stilling er alvorligt forværret

I Krigens Løb er Hitlertysklands militære, politiske og internationale Stilling alvorligt forværret.

Den alvorlige Svækkelse af Hitlertysklands militære Stilling er først og fremmest en følge af, at den tyske Hær i det forløbne Aar ikke har haft nogensomhelst militær Fremgang, men tværtimod har lidt alvorlige Nederlag. Saavel paa den sovjetisk-tyske Front som i Egypten, Libyen, Tripoli og Tunis har de lidt det ene militære Nederlag efter det andet.

De tysk-fascistiske Okkupanter er tvunget til nu offentligt at fornægte deres megen Praleri om Lynkrig, de maa indrømme, at deres store militære og politiske Planer ikke har holdt Stik, de siger aabent, at Krigen har antaget en langvarig Karakter, og snakker om, at de nu vil sejre ved at føre Stillingskrig.

Tyskerne er blevet tvunget til at indkalde Resten af Tysklands mandlige Befolkning til Militærtjeneste, herunder halvvoxne Dreng og gamle Mænd uden forudgaaende militær Uddannelse. De driver med Vold de besatte Landes mandlige Befolkning ind i deres Hær, Polakker, Franskmand, Belgiere, Slovakker, Tjekker og andre. Efter disse 2 Aars Krig er den tyske Hærs Kampaand nu grundigt undergravet, og selv den mest forhærdede Hitlerist begraver nu sit Haab om Sejr.

Saaledes er Hitlertysklands militære Magt som Resultat af 2 Aars Krig betydelig undergravet, og den tysk-fascistiske Hær gennemgaar en sver Krise.

I disse 2 Aars Krig er dets fascistiske Tysklands politiske Stilling stærkt forværret. Hitlerfascisternes Bagland er blevet betydeligt svækket, ja er i Virkeligheden aldeles undergravet. Det fremgaar deraf, at Følelsen af Usikkerhed og Panik tiltager i den tyske Befolkning, og Tyskerne tror ikke længere paa Hitlermeldinger om Sejre i Øst. Den fascistiske Presse og Radio truer stadig hyppigere med at ville afregne med de Tyskere, som er blevet grebet af Panik og Tvivl.

Tyskland lider under en betydelig Mangel paa Menneskereserver. Hitleristerne gaar derfor paa Slavejagt i alle Europas Lande der er besat. De jager Millioner af udenlandske Arbejdere til Tyskland og forsøger dermed at udligne de katastrofale Tab blandt Tysklands mandlige Befolkning. Tysklands Industri kan ikke producere hurtigt nok til at erstatte de enorme Tab af Materiel, som den tyske Hær har lidt og lider ved Fronten. Rustningsindustriens Produktionskapacitet er i Dalen. og hertil bidrager i betydelig Grad det Allierede Luftvaabens Slag mod Tysklands Industricentre.

Samtidig vokser Uroen i Hitlertysklands europæiske Bagland, som bliver en stadig større Trusel for Tyskerne. I de europæiske Lande, som er besat af den tyske Hær, i Jugoslavien og Polen, Frankrig, Tjekoslovakiet, Belgien, Holland, Norge og Grækenland rejser Folkemasserne sig til væbnet Kamp mod de forhadte Undertrykkere. Timen er nær, da de frihedselskende Stater vil forene deres Stridskræfters Operationer med det af Hitler undertrykte Europas væbnede Kamp mod de tysk-fascistiske Imperialister.

Saaledes er som Resultat af 2 Aars Krig det fascistiske Tysklands Bagland blevet kraftigt undergravet. Tysklands Krigsøkonomi er blevet alvorligt svækket, og i de af Tyskerne besatte Lande i Europa flammer Folkekrigen mod de fascistiske Undertrykkere.

- side 4 -

Ogsaa den italiensk-tyske Bloks internationale Stilling er alvorligt forværret. Det fremgaar deraf, at det ikke blot ikke er lykkedes Hitlertyskland at skaffe sig nye Forbunds-fæller, men at det tilmed ikke engang kan stole paa sine nuværende Forbunds-fæller. Som følge af Hitlertysklands militære Nederlag er dets Autoritet overfor dets Forbunds-fæller blevet undergravet. Internationalt isoleres Tyskland mere og mere. Hitlertyskland har for hele Verdens Øjne afsløret sig som den blodige Aggressor, og de fascistiske Umennesker er blevet Genstand for alle frihedselskende Folks almindelige Had.

Da de tysk-fascistiske Imperialister havde mistet Haabet om en hurtig og gunstig Udgang paa den af dem paabegyndte Krig, gjorde de Forsøg paa at splitte de frihedselskende Nationers Front ved at snakke om Fred. Som det er almindelig bekendt, har disse Planer lidt forsmædelig Fiasko, da er knust mod de frihedselskende Staters urokkelige faste Alliance.

Saaledes er siden Krigen begyndelse det fascistiske Tysklands Isolering tiltaget, og dets internationale Stilling forværret. Vore tyske Hensigter om at skabe Splittelse i Anti-Hitler-Koalitionen er slaaet Fejl, mens de fascistiske Staters Alliance staar umiddelbart foran sit Sammenbrud.

Alt dette viser, at den militære, politiske Stilling er blevet ugunstig for Hitlertyskland, og at der i Fjendens Lejr bestaar en dybtgaaende Krise.

Sovjetunionens militære, politiske og internationale Stilling er styrket. Mens Hitlertysklands Stilling er afgørende forværret, er Sovjetunionens militære, politiske og internationale Stilling styrket.

Sovjetunionens militære Mægt er vokset under Fædrelandskrigen. Den Røde Hær er blevet en alvorlig Krusel for Fjenden, den er blevet staaende i Kampene, har faaet stor Krigserfaring og har reorganiseret og omgrupperet sine Styrker i Overensstemmelse med Krigen nye Betingelser og Krav. Sovjetkommanderer er blevet Mestre i den nye elastiske Taktik - Manøvreringens Taktik. En Række af store Slag, som Sovjettropperne afgjorde til deres Fordel, har vist den Røde Hærs Overlegenhed i Strategi og Taktik over Tysklands højtprieste Strategi og Taktik. Den Røde Hær raader nu over en helt igennem moderne, stærk militær Udrustning. Vore Troppers Færdighed og Moral er blevet endnu stærkere. Inspireret af Sejre over Fjenden brænder den Røde Hær af ønsket om at gøre en Ende paa det fascistiske Udyr.

Samtidig er den Røde Hærs Fagland blevet yderligere konsolideret. Sovjetunionens Fabrikker og Værker arbejder for fuld Kraft, og forsyner vor Hær med alt, hvad den har brug for. Under Krigen har det arbejdende Folk paa Rekordtid tilpasset Økonomien efter Krigen's Behov, har overført Industricenter fra truede Distrikter til Egne i Øst har bygget Hundreder af nye Industriforetagender og har forøget Produktionen af Vaaben og Ammunition af enhver Art. Kollektivbønderne har forøget det tilsaaede Areal og Arbejder og øvrerne for at naa en stor Høst for at kunne forsyne Hæren og Landet med Levnedsmidler. Sovjetfolkets Enhed er idag saa stærk som aldrig før. Det andet Krigslaam, som blev overtaget paa 24 Timer og bidrog til Budgettet med over 20 Billioner Rubler, var et stort slaaet Bevis paa det store patriotiske Opsving i vort Folk i Kampen mod de forhadte Landrøvere og vidner om Sovjetfolkets ubøjelige Vilje til at føre Kampen mod Fjenden til den fuldstændige Sejr. Aldrig før i deres tidligere Historie har Folkenes Masse deltaget i Fædrelandets Forsvar med en sadan Selvpoffrelse som i den store Fædrelandskrigs Dage.

Alt dette viser, at den Røde Hær er blevet styrket, og at Sovjetbaglandet er fast og urokkeligt.

Siden Krigen's Begyndelse er Sovjetunionens internationale Stilling ligeledes blevet styrket. Under Krigen har Verdens store Stater, Sovjetunionen, England og Amerika, dannet en mægtig Anti-Hitler-Koalition. Hitlerfascisternes Spekulation i Splittelse indenfor Anti-Hitler-Koalitionen er brudt sammen. Over et Aar er forløbet siden Indgaaelse af

- Side 5 -

af Pagten mellem England og Sovjetunionen om Forbund i Krigen mod Hitlertyskland og dets Hjalper i Europa og om Samarbejde og gensidig Hjælp efter Krigen. I Krigstid er det ogsaa nok til at være en Prøvesten paa en Pagts Bærekraft. Udviklingen har vist, at vore Forbindelser med England er bedret i denne Periode.

Ogsaa den i Juni 1942 indgaaede Overenskomst mellem USA og Sovjetunionen om Principperne for gensidig Hjælp til Krig mod Aggression har i fuld Udstrækning bevist sin Levdygtighed.

Sovjetunionen har ydet sine Allierede en uvurdelig Hjælp ved at binde Hovedparten af Hitlers Kræfter, 200 tyske Divisioner og 10 Divisioner af Tysklands Forbundsfæller, i Øst. Den har givet sine Allierede Mulighed for at udfolde deres Rustningsproduktion, mobilisere Millioner af Mænd og opstille mægtige Hære, Til Gengæld yder vore Allierede Sovjetfolket en stadig større Hjælp i Form af Vaaben og Materiel. I de sidste Maaned er Forbundet mellem de Allierede Stater blevet styrket ved fælles og samtidige Kamphændlinger mod de tysk-italienske Fascister. De mægtige Slag som den Røde Hær har tilføjet de tysk-fascistiske Tropper fra Øst, forenedes med vore Allieredes tilintetgørende Slag mod den italiensk-tyske Hær i Nordafrika. Samtidig retter de Alliereds Luftvaaben stadig mere fælelige Slag mod Tyskland og Italien.

Alt dette viser, at vort Lands internationale Stilling idag er saa stærk som før, og at Kampforbundet mellem Sovjetunionen, England og USA er blevet endnu fastere. Saaledes har der i Fædrelandskrigens 2 Aar fundet grundlæggende Forandringer Sted i de militære, politiske og internationale Situation.

Siden Krigens Begyndelse er Tysklands militære Kraft blevet undermineret og de militære og politiske Udsigter for den tysk-fascistiske Hær er blevet forværret. Paa samme Tid har der fundet en yderligere Styrkelse Sted af Sovjetunionens militære og politiske Stilling og af de Allierede Stater, som er vokset og styrket, deres Kampsolidaritet er befæstet.

Oprettelse af en anden Front i Europa i Aar vi medfører en hurtig Afslutning af Krige

Sovjetfolket undervurdere ikke Fjendens Styrke og de kommende Kampes Vanskeligheder. Der forestaar stadig haarde Kamp og store Prøvelser. For at sejre over de tysk-fascistiske Landrøvere kræves Anspændelse af alle vore Kræfter og jernhaard Standhaftighed i Kampen mod Fjenden, Sovjetfolket er overbevist om Sejren for deres retfærdige Sag, hvor meget Fjenden end ved alle mulige Slags Totalmobiliseringer søger at holde sig oven Vand.

Under Krigen har Styrkeforholdet ændret sig til Gunst for os og vore Allierede. Men dette er ikke tilstrækkeligt til at sejre. Nu afhænger alt af, hvordan vore Allierede udnytter de gunstige Betingelser for Oprettelsen af en anden Front paa det europæiske Fastland. Thi uden en anden Front er Sejren over Hitlertyskland umulig. Manglen paa en anden front reddede Hitlertyskland fra Nederlag i 1942. Som bekendt udnyttede Hitler dette Pusterum til en ny, stort anlagt Offensiv mod Sovjetunionen sidste Sommer og Efteraar. At lade de gunstige Betingelser, som er tilvejebragt for Oprettelsen af en anden Front i Europa i 1943, slippe sig af Hænde eller at tøve i dette Spørgsmaal er ensbetydende med at tilføje vor fælles Sag alvorlig Skade.

At udsætte Oprettelsen af en anden Front i Europa mod det fascistiske Tyskland betyder Forlængelse af Krigen og dermed en Uhyre forøgelse af krigens Ofre. Paa den anden Side vil Oprettelsen af en anden Front i Europa i Aar medføre en hurtig Afslutning paa Krigen og dermed en kolossal Formindskelse af Ofrene paa Anti-Hitler-Koalitionens Side.

Moskva, 22 Juni 1943.

Sovjetunionens Informations Bureau.

LAND OG FOLK

Nr. 30.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

Juni 1943

HILSEN TIL SOVJETFOLKET paa 2-Aarsdagen for Hitlers Overfald

Paa 2-Aarsdagen for Hitlers brutale Overfald — den 22. Juni — hilser og hylder vi den sejrige Røde Hær, de ufortæredede Partisaner og hele det tapre Sovjetfolk!

Hin Sommermorgen kastedes de velforbredte Hitlerbander mod Jer, der stedse har vist Kærlighed til og Trofasthed mod Freden. I Løbet af faa Dage ødelagde de fascistiske Horder Jeres blomstrende Byer og Landsbyer, som var Resultatet af mange Aars fredelig Flid.

Opfyldt af Jeres Sags Retfærdighed og i Tillid til Sovjetstatens umaadelige Styrke tog I Kampen op. Fabrikker flyttedes mod Øst for at producere for Krigen. I edelige hellere det, som I ikke evnede at flygte, fremfor at Hitlers bander skulde bruge det mod Jer selv eller mod andre Folk.

Den Røde Hær, Partisanerne og Folkets Modstand gjorde Hitler og hans Kampagner vanvittige af Raseri. Og de ventede, at deres grusomme Terror mod Oldinge, Kvinder, Mænd og Børn skulde knække Jeres Mod. Men de tog fejl. De kunde ikke røkke Jeres Beslutning om at drive disse Røverbander ud af Jeres Land og slaa dem til Jorden for at Friheden og Freden kan gjenoprettes.

Førrest i denne Kamp som Eksempel for hele Verden staar Bolsjevikkerne under Kammerat STALINs Ledelse. Hele Jeres gigantiske Indsats har kun været mulig, fordi I under Stalins Ledelse afskaffede Udbytningen af Nationer og Mennesker, skabte Frenskridt og Velstand og derved svejsede Sovjetfolket sammen til en ubrydelig Enhed.

I Fredens som i Krigens Gerning har I vist, at I er Verdens førende Folk. Jeres lyselede Eksempel i Kampen mod Fascismen har givet Menneskeheden nyt Haab og bragt Folkene Verden over i Bevægelse for Friheden. Jeres Kamp er en Indsats for alle undertrykte Folk og forpligter os til gennem Modstand at undergrave Hitlers Krigsmaskine, for at vi sammen med Jer og de forenede Nationer kan slaa Fredens og Folkenes Fjende til Jorden.

Vor Hilsen og Hyldest indebærer derfor ogsaa et Løfte om forstærket Indsats mod vore Undertrykkere og deres Hjælperer, for at Folkets Interesser og Tarv kan sættes i Højsædet.

Leve de heltmodige Forsvarere af Moskva, Leningrad og Stalingrad!

Leve den sejrige Røde Hær, de heltmodige Partisaner, det ukuelige Sovjetfolk og dets store Fører og Feltherre, STALIN!

Leve Sovjetunionens og de forenede Nationers Kamp mod Fascismen!

Leve Folkenes Kamp for Frihed og Fred!

Danmarks kommunistiske Parti
Centralkomiteen

Et Skændselens Jubilæum

Den 22. Juni vil til alle Tider staa som en af de mærkeste Dage i vort Lands Historie. Til 9. Aprils Skade føjedes denne Dag den dybe Skændsel, at danske Myndigheder i fremmed Magts Interesser og stik mod Forfatning og Retsplejelov arresterede flere Hundrede uskyldige, gode Danskere. Blandt dem den verdenskendte Forfatter, Martin Andersen Nexø. »Fiskerne« og »Daglejerne«s Forfatter, Hans Kirk, den dengang alvorligt syge Maler og Forfatter Hans Scherfig, Folketingsmand Martin Nielsen, Borgerrepræsentant Johannes Hansen, Byrådsmedlemmerne Thomas Christensen, Aarhus, Svend Lund, Silkeborg, og Rosendahl, Esbjerg, Sogneraadsmedlemmerne Nikolai Jensen, Roslev, Karen Tovborg Jensen, Gudum, og Nikolai Andersen, samt Fagforeningsformændene Inger Gamburg og Carlo Hermansen.

Med alle mulige Kneb har Regeringen forsøgt at retfærdiggøre denne usle Handling. Men den kan ikke vaske sig ren. Grundlovsbryderens Kainismærke er indbrændt i dens Pande. Løsladelser kan ikke mildne Dommen over den — og de Løsladelser, der har fundet Sted, er iøvrigt gjort ganske illusoriske, idet de fleste løsladte sammen med andre Hundreder paany er blevet kastet i Thune Jacobsens skidne Fangehuller.

Myndighederne praler af de politiske Fangers gode Behandling. Og hvad er saa Sandheden? Den snakkesalige Justitsminister har Dag efter Dag i Maaneder og Aar udsat de Fængslede og deres Paarørende for aandelig Tortur ved sine evindelige Hentydninger til Henrettelse af de politiske Fanger — en Fremgangsmaade, der kun er altfor godt kendt fra andre undertrykte Lande, hvor Hr. Thune Jacobsens Venner udøver deres Voldsregimente. Paa Vestre Fængsel anbringes de politiske Fanger sammen med Landets uappetitligste Forbrydere, de stuves sammen i altfor smaa Rum, der er gennem Maaneder serveret dem Mad, som ikke ved Uagtsomhed, men som Følge af Svineri, var

fordærvet. De syge nægtes Lægebehandling. Besøgsordningen er yderst haardhændet. Og dette maa man mærke sig — det drejer sig her om danske Borgere, som overhovedet ikke har forbrudt sig mod Loven Politiske Fanger, som sigtes for Overtrædelse af de ulovlige Love, behandles endnu værre, ja, værre end de farligste Kriminalforbrydere.

Hertil kommer, at Regeringen modstandsløst lader de tyske Nazister blande sig i dansk Retspleje, som det passer dem. Gestapo-Folk suser rundt i Biler og arresterer danske Borgere efter Forgodtbeholdende uden det danske Politis Vidende eller Mellemkomst — og uden at Regeringen protesterer. Tvertimod — den samme Regering, som overfor Befolkningen hyklerisk fremholder det »som et uvurderligt Gode, at det i det store og hele er lykkedes at bevare Retsshaandhævelsen paa danske Hænder« — denne samme Regering udleverer blakkt danske Statsborgere til de nazistiske Voldsmænd. I mere end 7 Maaneder har vort Partis Formand, Folketingsmand Aksel Larsen siddet indespærret i Nazi-Bodlernes Fangeceller, uden at Regeringen har løftet en Lillefinger for at faa ham fri. Den affinder sig med, at Nazisterne afsiger Domme over danske Statshogere og slæber dem til Hitlers Nazi-Helvede for at afsonse Straffen — og trøster sig med, at »Retsshaandhævelsen i det store og hele er paa danske Hænder«!!

Ja, Regeringen hygger sig i lutter Tilfredshed med sig selv. Men det afslører jo blot yderligere, hvor jammerlig dens Habitus er. Der kommer snart en Regnskabsdag, og da vil de Herrer angre hver en af deres onde Gerninger mod Landet og Folket og ikke mindst deres Behandling af de politiske Fanger og deres Paarørende.

Vi sender paa denne »Jubilæumsdag« vor Hilsen til alle politiske Fanger! Hold ud, Kammerater! Frihedens Time nærmer sig! Afregning for Forsmædelser og Lidelser vil komme!

De kan jo - naar de vil!

Tyskerne har henvendt sig til den danske Regering med Ønske om at faa sendt danske Officerer til Østfronten. Regeringen sagde Nej, hvorefter Nazisterne forlangte, at den skulde anbefale Officererne at melde sig frivilligt. Og saa det nægtede Regeringen. For dog at faa et Resultat forlangte Nazisterne saa, at der blev sendt 6 Officerer som Observatorer til Østfronten. Og den lille Fjerzlik.de. Det kan allsaan ikke at sige Nej!

Det siges - at Scavenius sendte Hitler en Fødselsdagsgave bestaaende af en Sa-potageske

Fra Norge ...

En Quisling-Borgmester træffer en gammel Bekendt, som spørger: »Hvad har du egentlig tænkt dig at gøre, naar nu Tyskerne taber Krigen?« — »Jeg? — jeg ta'r saamænd bare min Frakke og min Hat og gaar min Vej...« — Saa siger den anden eftertænksomt: »At du ta'r Frakken, med, det kan jeg forstaa! — men, hvor har du tænkt dig at anbringe Hatten?«

Pas paa, hvad du skriver i Breve, de bliver maaske aabnet af udenforstaaende. Brug aldrig Telefonen til at aftale Møder og lignende, den bliver maaske aflyttet af udenforstaaende.

Stalin om Betydningen af Kominterns Opløsning.

Reuters Chefkorrespondent i Moskva, Harold King, har i et Brev henvendt sig til Formanden for Folkekommissærernes Raad, Stalin. Han bad heri Stalin besvare et Spørgsmaal, som interesserer den engelske Offentlighed. Stalin svarede den 29. Maj med følgende Brev:

»Hr. Harold King,

Jeg har modtaget Deres Brev, hvori De beder mig besvare et Spørgsmaal vedrørende Opløsningen af den Kommunistiske Internationale. Jeg sender Dem hermed mit Svar.

Spørgsmaal: De engelske Kommentarer til Opløsningen af Kommunistisk Internationale har været meget gunstige. Hvad er det sovjetiske Synspunkt i denne Sag, og hvilken Indflydelse vil Opløsningen faa paa de fremtidige internationale Forhold?

Svar: Opløsningen af den Kommunistiske Internationale er rigtig, og den er sket i rette Øjeblik, fordi den vil lette Organiseringen af alle frihedsskende Nationers Kamp mod den fælles Fjende — Hitlerismen.

Opløsningen af den Kommunistiske Internationale er rigtig, fordi:

a) den afslører den hitlerfascistiske Løgn om, at Moskva — som det paastaas — har til Hensigt at blande sig i andre Nationers indre Forhold for at bolsjevisere dem. Der er nu gjort en Ende paa denne Løgn.

b) den afslører Beskyldningerne fra Kommunisternes Fjender i Arbejderbevægelsen, som

hævder, at de kommunistiske Partier i de forskellige Lande handler ikke i deres Folks Interesser, men efter Ordre udefra. Ogsaa denne Løgn er der nu gjort en Ende paa.

c) den vil i de frihedsskende Lande lette Patrioterne i deres Arbejde for at forene alle fremskredne Kræfter i de respektive Lande, uanset Partitilhørighed eller religiøs Trosbekendelse, til en stor, national Befrielseskræ, og for at udfolde Kampen mod Hitlerismen.

d) den letter Opgaven for Patrioter i alle Lande at forene alle frihedsskende Folk i en enig international Lejr til Kamp imod Faren for en hitlerfascistisk Verdenserobring, og den bereder saaledes Vejen for det kommende Ven-skabsforbund mellem Nationerne, baseret paa Ligeberrettigelse.

Jeg tror, at alle disse Omstændigheder tilsammen vil føre til, at de Allieredes og andre forenede Nationers Front yderligere vil styrkes i Kampen for Sejren over Hitlertrykket.

Jeg er af den Overbevisning, at Opløsningen af Kommunistisk Internationale er sket i rette Øjeblik, fordi det er netop nu, da det fascistiske Bestie anspænder sine sidste Kræfter, at det er nødvendigt at organisere de frihedsskende Nationers fælles Kamp for at give Nazismen Dødsstødet og befri Folkene fra det fascistiske Ang.

Med Agtelse,

J. Stalin.

Den tyske Udplyndring forstærkes.

De stadigt voksende Køer foran Levnedsmiddelforretningerne viser med al ønskelig Tydelighed, hvorledes Scavenius-Regeringens Ellergivenesspolitik overfor de tyske Nazister virker.

I Slutningen af Maj har der været ført en Række Forhandlinger med Nazisterne om bl. a. Leverancen af kød. Hitlerfolkene forlangte herunder 100.000 Tons Kød og Flæsk i indeværende Høstaar. Fra de danske Myndigheders Side blev det sagt, at man ikke kunde se, hvorledes dette skulde være muligt, men man lovede at gøre sit Bedste! Resultatet blev den foreløbige Nedskæring af Hjemmemarkedets Forbrug med 20 Procent, Indførelse af Kudekort — og Udsigt til en ny Nedskæring af Forbruget.

Næsten samtidig afsluttedes Forhandlingerne

om Tilførsel af Brændsel fra Tyskland. Det var ikke muligt — som tidligere — at faa meddelt blot et Skøn over, hvad der kunde ventes, end ikke i de nærmeste Maaned. Efter lange Forhandlinger gav Nazisterne dog Tilsagn om at levere 165.000 Tons Kul og 43.000 Tons Koks i Juni Maaned — men 105.000 Tons Kul er kun, hvad Statsbanerne og Gasværkerne bruger paa en Maaned, og tilbage staar saa hele den danske Industri, ligesom det overhovedet ikke bliver muligt at spare noget op til Vintermaanederne. Da de danske Forhandlere spurgte, hvordan Leverancerne saa vilde blive i Juli, fik de det irriterede Svar: Wir sind doch nicht Propheten!

Vi giver os heller ikke ud for at være Profeter — men enhver kan se, at med den eftergivende Kurs, Regeringen Scavenius holder overfor Nazisterne, vil det ikke være længe, før vi hverken har at bide eller brænde her i Landet!

Læs LAND OG FOLK og giv det videre. - Fortæl ingen, hvorfra du har det!

FALDET FOR DANMARKS SAG

To unge Mænd er blevet Ofre for Hitlers Haandlangere.

De var Mænd i Livets bedste Alder. Mænd, som var opfyldt af Idealisme og som ikke skelede til Gods og Guld eller anden Vinding. For dem stod Kampen mod Undertrykkerne i første Række. De følte det som deres uafviselige Pligt at gøre en Indsats for Danmarks Frihed. Offervillige og kamplystne gik de til Arbejdet. Sabotagen skulde blive deres Bane.

De faldt for Broderhaand. Maaske af Mangel paa Forstaaelse, maaske for skidden Vindings Skyld udslykte Landsmænd de to Patriots Liv. Bag dem stod Hitler og hans Lydregering i Danmark. De er de rette Skyldige.

Hæder og Ære til de to, der faldt i Kampen mod Besættelsesmagten. De faldt paa Ærens Mark. De gav deres Liv for Landet, for Folket, for Friheden. Deres Navne vil staa som hugget i Granit i Danmarks Historie. Deres Bedrift, deres Offermod og deres Idealisme vil være et lysende Eksempel for alle Danske. Men deres Død (i Aarhus og Holbæk) vil være en dybt og alvorlig Appel til alle Danske om ikke at lege med som Hitlerdrabanter i denne Kamp

Grundlovsdag begravedes den dræbte Frihedskæmper Willy Schmidt fra Nordre Kapel i Aarhus. 5000 Deltagere var mødt op med Fagforeningsfaner og blomstervundne Dannebrop for at vise ham den sidste Ære.

Den dræbte Fabrikvagt i Aarhus var Nazist i tysk Sold, uniformeret i tysk Ravnehjertuniform. Han blev fulgt til Graven af 130 Nazister fra Aarhus og under almindelig Foragt fra den aarhusianske Befolknings Side.

Kødkortene foran Afskaffelse

Det forbyrder nogle, at Socialminister Lauritz Hansen trods stort Skryderi ikke har faaet forbedret de forebyggende Børneforanstaltninger. Aarsagen skal være, at Lauritz Hansen har en anden stor Hjertesag, der først skal ordnes. Det er Afskaffelsen af Kødratkortene. De gamle, syge og arbejdsløse skal berøves dem fra og med 1. Oktober. Naar det er ordnet, kan han igen faa Tid at kikke paa Børneforanstaltningerne

Hitlers „Siddekrig“

Fascisterne har det ikke godt i Fæstningen Europa. Den ene Dag siger de, at de kan nøjes med at føre »Siddekrig«, da de har naaet deres Maal. Disse var ellers udskreget som Tilintgørelse af Jødernes Magt, d.v.s. USA, England og Sovjetunionen. Den anden Dag siger Görings Blad »Essener Nazionalzeitung«, at de forenede Nationer ikke vil gaa til Angreb for de har 99

pCt. Sikkerhed for Sejr, men man skal ikke blive overrasket, dersom Aksen gaar til Aktion for at tvinge Englænderne og Amerikanerne til Angreb, før denne Sikkerhedsprocent er naaet. Den kan altsaa naas — det var ellers ulige lettere og billigere for Tyskerne at forholde sig i Ro! Og saa endelig en tredje Dag siger Goebbels, at England og Amerika vil sege af sig selv.

Man forstaar saa godt denne Forvirring. Forhandlingerne i Washington lagde sidste Haand paa de forenede Nationers Angrebsplaner i Europa og Stillehavs. Og allerede nu kan Aksen føle Vægten af de allieredes Luftangreb, der i Henhold til Generaltabens Udtalelser danner Indledningen til invasionen og efterhaanden vil blive kombineret med Angreb af Land- og Søstridskræfter. Paa Østfronten udkæmpes de hidtil voldsomste Kampe om Herredømmet i Luften. Og alt imens reiser de undertrykte Folk sig kraftigere end nogensinde. Overalt tager Partisanernes Kampkraft til i Styrke.

»Siddekrigen« er saaledes alt andet end behagelig. For at berolige Soldaterne og Befolkningen i de bomberante Omraader rykker saa Rustningsminister Speer i Marken med nogle Tal, der procentvis skal vise Føregelsen af den tyske Vaabenproduktion. Men hvad hjælper det? Goebbels maa jo Gang paa Gang indromme Ødelæggelsen af Fabrikker. Og en Kendsgerning er det, at det paa Østfronten kun er lige til Øilet med Vaaben, og at der var aldeles utilstrækkeligt i Afrika. Kan Goebbels end fryde sig over en nok saa stor Produktion, saa kommer han dog til at erkende, at de — selv uden Strejker, som han roser sig af — alligevel vil være for lille til at underkue Verden!

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling.

I Midten af Maj har D. s. F. afholdt sin anden ordinære Generalforsamling under Krigen og Besættelsen. Da den første Generalforsamling blev afholdt i Maj 1946, var Forholdet mellem Priser og Lønninger det, at Priserne var steget 21 pCt. og Lønnen 18 pCt. Nu, tre Aar efter, udgør Prisstigningerne 56 pCt. mod en Lønstigning paa kun ca. 28 pCt. Det er i en Nøddetal den økonomiske Udvikling mellem de to Generalforsamlinger.

Hovedansvaret for de Ulykker, der har ræmt Arbejderbevægelsen i de forløbne Aar, har de tysk-nazistiske Verdensforbrydere, men nu og i Fremtiden vil Fagbevægelsens øverste Ledere ikke kunne fritages for Ansvar for i afgørende Situationer at have udvist en usædvanlig Eftersigtighed, hvor vigtige Spørgsmaal for Medlemmerne stod til Afgørelse.

Uden deres Sanktionering af Lønstoplovens Gennemførelse i Maj 1940, af Sociallovens Revision og andre for Arbejderne skadelige Foranstaltninger, kunde Udflyndringen ikke være gennemført saa drastisk, og Forholdet mellem Løn og Priser vilde have udviklet sig mindre katastrofalt.

Og alle Erfaringer til Trods synes der dog stadig i D. s. F.s Forretningsudvalg at være et Flertal, der ønsker den hidtidige Linje videreført. Tilsyneladende har de intet vært og forstaaet af Aktionerne paa Arbejdspladserne og Kravene fra Generalforsamlingerne, der alle har mundet ud i Ønsket om en mere aktiv faglig Politikk til Forsvar for Medlemmernes Interesser. Naar Formanden, Ejler Jensen, paa D. s. F.s Generalforsamling i Realiteten kan erklære sig indforstaaet med, at Fagbevægelsen skal opgive Kravet om fuld Dækning for Prisstigningerne og Oprettelse af et ærligt Pristal, og paa Regeringens Vegne optage Forhandlinger om en fremtidig Lønregulering, saa er denne Linje en haanlig Tilsideættelse af Medlemmernes Interesser.

For hvad er det, Regeringen tilstræber med en Lønregulering? Simpelthen, at det Sultniveau, Lønningerne nu ligger paa, under ingen Omstændigheder maa forbedres. I den paa- staaede Kamp mod Inflationens fare, der — som de nye Forbrugsafgifter viser — bl. a. skal tjene en yderlig Nedskæring af Folkets Købekraft, skal Regeringens Lønregulering indgaa som den Bom, hvorimod alle Bestræbelser for at opheve det nuværende Misforhold mellem Lønninger og Priser skal bringes til at strande.

En Lønregulering, der tager sit Udgangspunkt i det øjeblikkelige Lønniveau og baseres paa et løgnagtigt Pristal, hvori Kvalitetsforringelser ikke er inkluderet, er en saa oplagt Narresultat, at kun faglige Ledere, der maa befinde sig som hypnotiserede Kaniner, kan finde paa at tage imod den. Hvorledes det i Praksis

vil komme til at se ud, ses af Pristalsbevægelsen for Januar Kvartal. Regeringen møder med et Pristal, som for Aarets 3 første Måneder overhovedet intet Udsving viser — en Kunst. Regeringen vil kunne opvise, saa ofte det passer den, saa længe der opereres med et falsk Pristal. Selv en Ejler Jensen burde kunne fatte, at Oprettelse af en Lønregulering paa et sædvanligt Grundlag er et Slag mod en fremtidig Lønpolitik til Gavn for Medlemmerne. Og det Flertal, den repræsenterer i D. s. F.s Ledelse, der har erklæret sig villige til at deltage i Regeringens nye Kidnapningsforsøg overfor Fagbevægelsen, maa bevæges til at ændre Kurs.

Intet Medlem og ingen Tilidsmands Stemme bør mangle i Kravet om, at i den fremtidige Lønpolitik skal fuld Dækning for Prisstigningerne og Oprettelse af et ærligt Pristal være det centrale Spørgsmaal, eller, som D. A. F.s Formand, Axel Olsen, udtrykte det paa Generalforsamlingen: *der kan ikke være Tale om en automatisk Lønregulering, hvis der ikke lægges Hensyn til de ualukkede Prisstigninger og Kvalitetsforringelser.*

Vil Ejler Jensen og Meningsfæller ikke forstaa, at Dagens Gerning er at understøtte Medlemmernes Krav om højere Løn og en retfærdig Fordeling af de forhaandenværende Varer, og at det er hans og det øvrige Forretningsudvalgs fordamte Pligt paa Grundlag af de faktiske Væreforværelser at kræve optaget Lønforhandlinger til August i Henhold til Overenskomsten, saa vil Morgendagens Begivenheder befæle dem om, at de, der det sent forstod, hvor det fører hen, vil blive ladet ene tilbage. For ustraffet sidder man ikke Gang efter Gang Medlemmernes Ønsker overhørig.

Socialdemokratiske Kursændring?

Efter Byrådsvalget i Helsingør har den konservative Byrådsgruppe reffet en Henvendelse til de øvrige Grupper om fortsat Samarbejde. Paa denne Henvendelse har den socialdemokratiske Byrådsgruppe svaret afvisende under Henvisning til, at den hidtidige Samarbejdslinje ikke har fundet Godkendelse ved Valget, og Gruppen vil i Fremtiden forbeholde sig Retten til at tage Stilling til Spørgsmaalene i den Rækkefølge, de melder sig. — Skal det hermed forstaaes, at Gruppen i sit fremtidige Virke vil lade sin Stilling diktere af en større Hørsyntagen til Arbejdernes og Middelstandens Interesser, har Byens mindrebemidlede al Grund til at være tilfredse med Valgets Resultat.

Eftergivenhed for Hitler - nye Byrder paa Folket!

Siden Nedkulingen af nogle Millioner Kroner sidste Sommer har Bramsnæs fra Nationalbankens Kasse paa Tyskernes Konti spredt mere end 1 Milliard Kroner ud til Storbønder, Entreprenører, Industri, Tysklandsarbejdere, Frikorps Danmark og Fritz Clausens Undermineringsarbejde. Tyskernes Udplyndring af vort Land og deres svigtende Leverancer gør i denne Forbindelse Inflationens fare overhængende. Regeringen har derfor fremlagt Forslag om at indfange nogle af Pengene igen, ca. 400 Millioner Kroner.

Regeringen foreslaar ikke det eneste naturlige, nemlig at holde igen paa disse Udbetalinger eller helt at spærre dem. Den foreslaar derimod en aldeles utilstrækkelig Krigskonjunkturskat og en Tvangsopsparing samt Forhøjelse af Tobaks-, Spiritus- og Brugsforæningskatten. De Herrer i Rigsdagen gav det Udseende af, at det særlig var Arbejdernes Løn og Brugsforeningerne, som truede vort Pengevæsen. Ja, Ingeniør Hoff, Dansk Samling, krævede endda flere indirekte Skatter, saasom Forhøjelse af Biograf- og Konfekturskatten. Dansk Samling har aabenbart ikke begrebet, at dette Lovkompleks understøtter Besatningsmagtens Politik og giver Hitlerfolkene øgede Muligheder for Kontrol og Beherskelse af Danmarks Økonomi.

Rigsdagen begger med disse Forslags Vedtagelse en ny Byrde til Fordel for Hitlers Krigsforelse paa det danske Folk, men Inflationens fare vil stadig true. Skal den effektivi bekæmpes, maa, som ovenfor antydet, Nationalbankens Politik ændres, Krigsspekulanternes Gevinster inddrages, Prisniveauet fastholdes og alle livsvigtige Varer rationeres. At belægge Arbejdernes og Smaltauarsfolks utilstrækkelige Indtægter med nye Byrder er ikke alene folkefjændligt, men ogsaa virkningsløst. Thi det er, som fhv. Statsminister Buhl udtalte paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling, ikke fra Arbejdernes Løn, Inflationens fare truer. Dette er ganske rigtigt, men da Finansminister

Buhl i sin Tid foreslog Tøjskatten og mange andre Skatter, var Kommunisterne alene om at hævde denne Opfattelse. Det er et Fremskridt, at Buhl indser sine Fejl. Men det er ikke tilstrækkeligt. Situationen kræver Handling. Bramsnæs maa overvindes, og Regeringens usle Forslag ikke godkendes

Jord til Husmandsbrug!

Som tidligere omtalt er Udstykningen omtrent gaaet i Staa. Normalt oprettedes 600 nye Brug aarligt. I Aar bliver der kun 73, mens 93 Brug (Indeklemte Husmandsbrug) faar Tillægsjord. Det er altsaa ikke faa unge Landmænd, der maa give Afkald paa at faa eget Hus og Jord, og Antallet af indeklemte Husmænd er er vedblivende stort. Det opgjordes for nogle Aar siden til 10.000, men er sikkert større. Et Regeringsforslag til Ekspropriation af Jord til disse Brug blev aldrig gennemført, fordi Regeringen forsøgte at fremsætte det igen efter Valget i 1939, som Forfatningen nedvendiggjorde.

Regeringen havde altsaa opgivet Ekspropriationen. Husmændenes eneste Haab var Erhvervelse af Jord i fri Handel, og dette skulde enter Direktøren for Jordlovsudvalget, Niels Frederiksen, Udsagn lettes gennem Beskatning. Denne Lettelse er dog udeblevet. Tvertimod har Rigsdagens Landbrugspolitik gjort det endnu vanskeligere. Selv nu, hvor alle erkender, at Landejendomme og Jord er et Spekulationsobjekt, foretager Rigsdagen sig ikke noget effektivt for at sikre Jorden til Husmændene og Landbrugets Unge. Hvorfor forbyder man ikke Spekulanternes Køb af de store Landejendomme? Eller, hvad der maa-ske vilde virke lige saa effektivt, hvorfor indkasserer man ikke den Værdiforøgelse, der skyldes Landbrugsprisernes Stigning? Hele det øvrige Samfund maatte jo af Hensyn til Landbrugets Gældsbyrde betale højere Priser paa Landbrugsprodukter. Naar disse høje Priser nu har bevirket, at Ejendommenes Værdi er steget langt over tidligere Værdi og Gældsforpligtelse, saa maa Samfundet have baade Pligt og Ret til at indkassere den ulførte Værdi.

Dersom disse Midler derefter indgik i en Fond til Udstykning, saa vilde der baade blive Jord nok til indeklemte Husmænd og unge Landmandssønner, og sikkert ogsaa Mulighed for større Tilskud. Og det er jo egentlig her, Skoen trykker. Det er ogsaa muligt, at Storbønderne ikke blev saa ivrige efter at handle, og dermed var den Form for Spekulation begrænset.

Strejker og Demonstrationer i Finland.

I Aabo strejkede Havnearbejderne for nylig som Protest mod den finske Regerings »stor-finske« Politik. Politiet forsøgte at arrestere Talerne, men dette forhindrede af de strejkende Arbejdere. I mange andre Byer har lignende Protest- og Strejkedemonstrationer fundet Sted.

Saaledes behandles Thune Jacobsens Fanger —

— Som allerede tidligere meddelt døde Jord- og Betonarbejder *Albert Nielsen*, Aarhus, den 3 April som Følge af Behandlingen i Thune Jacobsens Fængsler. Vi er i Dag i Stand til at bringe nogle supplerende Øjenvidneskildringer af den oprørende Maade, hvorpaa danske Statsborgere — der holdes indespærret, uden at de har forbrudt sig mod nogensomhelst Lov — behandles

Albert Nielsen har siddet ulovligt indespærret i mere end et halvt Aar, og i hele denne Tid havde han og hans Familie været underkastet Thune Jacobsens grænseløse Vilkaarlighed og nærmest sadistiske aandelige Tortur. Det var mere, end *Albert Nielsen* kunde taale. En Dag i Marts forsøgte han at tage sig af Dage ved at stikke sig en Kniv i Brystet. Selvmordsforsøget blev imidlertid afværget, og hen under Aften blev han kørt paa Hospitalet, da det Saar han havde tilføjet sig, skønnedes livsfarligt.

Paa Hospitalet var man imidlertid af en anden Mening, og allerede 2 Dage efter blev *Albert Nielsen* paany ført tilbage til Fængslet, skønt han led af en meget alvorlig Psykose, og enhver — og ikke mindst Lægerne paa Hospitalet — burde kunne forudsæ, hvad dette naaatte ende med. Paa Hospitalerne er man imidlertid ikke glade for at huse Thune Jacobsens Fanger, da Justitsministeren end ikke respekterer selv de alvorligste Sygdomme, men forlanger, at de hospitalsindlagte til Stadighed skal bevogtes af en Kriminalbetjent, der Dag og Nat skal opholde sig ved Sygesengen! Ved Ankomsten til Fængslet var *Albert Nielsen* tilsyneladende rolig og fattet, og han fortes tilbage til sin gamle Celle. Da Fængselsbetjenten lidt senere saa ind til ham, stod han og pillede ved den Snor, der er fastgjort til Klappen paa Døren - Vagten spurgte derfor, hvad det var han lavede, men *Nielsen* svarede, at han lavede ikke noget. Vagten var imidlertid ikke rolig

— han saa klarere end sine høje Overordnede, hvad denne Behandling af en syg Mand kunde føre til — og han tilkaldte en Kollega fra næste Etage. Da de kom ned til *Albert Nielsen*'s Celle, stod *Albert Nielsen* og bandt Strimler sammen af Lagenet, som han havde revet itu. Betjentene tilkaldte derfor Overbetjenten og foreslog, at den syge *Albert Nielsen* snarest blev kørt paa Hospitalet. Men Overbetjenten havde bedre fattet Thune Jacobsens Aand og Hensigt, og han lod *Albert Nielsen* anbringe i en tom Celle. Der maatte udkommanderes 4 Mand, for *Albert Nielsen* satte sig voldsomt til Modværge. Da man omsider fik ham baksset ind i Cellen, blev han klædt af — kun en Uldtrøje lod man ham beholde paa. Derefter blev han spændt fast til en Briks og belagt med Haandjern — og med eet Uidtæppe over lod man ham ligge saadan. Han var dog meget urolig, hvorfor man gav ham et Sovepulver. Da Vagten længere Tid efter kom for at se, hvordan det gik, fandt han *Albert Nielsen* liggende paa Gulvet. Hans Sygdom havde forlenet ham med saa desperate Kræfter, at han havde vredet sig ned af Briksen og nu laa paa Gulvet og dunkede Nakken mod en Stopklods, der sad i Gulvet ved Døren. End ikke nu fandt man det paakrævet at hente Læge til denne syge Mand — nej, Overbetjenten dekreterede, at han skulde lægges op paa Briksen igen, og man hældte nogle Sovepulvere i ham. De havde imidlertid ingensomhelst Virkning. Først næste Dag kunde Fængslets øverste Myrdligheder se, at *Albert Nielsen* var brudt totalt sammen — og saa lod de ham overføre til Hospitalet. Men da var det forsent. *Albert Nielsen* døde faa Dage efter Indlæggelsen.

Vi har lovet *Albert Nielsen*, at de Gemenheder og Grusomheder, der er begaaet imod ham, ikke skal blive glemt. Og vær forvisset om, Hr. Justitsminister, at vi agter at holde vort Løfte til vores døde Kammerat!

Mordercertifikat til Politiet

En ung Betjents forsættelige Drab af en flygtende Person paa Amagerbrogade i Vinter gav Anledning til berettiget Kritik. Pressen og hele Offentligheden vendte sig mod denne Udaad og krævede Forholdsregler imod Gentagelse. Thune Jacobsen har nu lavet et nyt Reglement — men det blev en Skærpelse. Der er ikke længere kun Tale om Flygtninges Uskadeliggørelse — der gives Betjentene Ret til Drab! Dette har intet med dansk Aand og Retsbegreber at gøre. Det er som snydt ud af Næsen paa Gestapo. Justitsministeren har igen vist sig som Herrefolkets ydmyge Tjener og ydet sin

Medvirken til at gøre vort Land til en Politistat.

Det justitsministerielle Mordcertifikat vil være af tvivlsom Værdi for Politiet. Den ofte nidkære Medhjælp ved Arrestation af Danske, der i Strid med Landets Love udleveres til Tyskernes Mishandling, er en haard Belastning af Folkets Tillid til Politiet. Griber de nu til Revolveren, vil det danske Folk meget let komme til at identificere Betjentene med Nazister. Derfor opfordrer vi Betjentene til i egen Interesse at lade Skyderen blive i Hylstret og ignorere Justitsministerens Bestemmelser.

Kongeaalen ikke mere Skillelinjen.

De sønderjydske Menighedsraad har holdt Møde og energisk krævet, at der i Tilfælde af Menighedsraadsvalg til Efteraaret ogsaa afholdes Valg i Sønderjylland. Kongeaalen skal ikke mere danne Skel i Danmark, udtaler Mødet, og denne Tanke kan alle vi danske tilslutte os. Det er godt at høre Sønderjydernes egen Stemme i disse Spørgsmaal. Nu maa alle Danske støtte dem. Lad Regeringen forstaa, at vi ikke mere vil vide af noget Skel ved Kongeaalen

Hjemnuendt Tysklandsarbejder fortæller.

Har arbejdet i Tyskland et halvt Aar. Da jeg kom hjem, var jeg saa udmattet, at jeg daarligt kunde holde paa en Hammer og slaa et Søm i. Kosten var elendig. Kaalrabisuppe hver Dag. To Gange om Ugen en lille Flis Kød til. De russiske Krigsfanger fik kun Kaalrabisuppe. Engang kom en af dem tilskade med Armen. Arbejderne standsede Arbejdet og vilde have ham paa Hospitalet, men den tilsynsførende Nazist skød ham i Stedet for ned i alles Paa-
 Han var jo alligevel arbejdsudygtig og skulde ikke ligge og fylde op paa et Hospital. Om Natten gik en Tjekoslovak amok paa Sovesalen. Han blev ligeledes skudt, og hans Lig blev hængt op i en af de store Montagehaller til Skrek og Advarsel; det hang der i 3 Dage.

Frikorps - Gangsterne

buserer stadig rundt omkring i Danmark. I Holstebro har to af Landsforræderne, Ove Lind og Svend Ryttersgaard saaledes i længere Tid terroriseret Byen. Lind og en dansk SS Mand, Eriksen, mødte en Dag Mekaniker Højbjerg, som de straks overfaldt. Højbjerg, som er en stærk Mand, holdt dog de to Banditter Stangen, indtil Frikorpsmanden fik trukket sin Revolver og skød. Højbjerg saaredes i Lænden. Det er tvivlsomt, om han kan leve.

Fællesnytte gaar forud for Egennytte.

— Jovist. Forleden blev Fritz Clausens betroede »faglige« Medarbejder, Peter Asmussen, anholdt paa en københavnsk Restaurant, hvor han gik rundt og solgte 10 Stk.s Pakker North State til formidable Priser!

Syltesukkeret gik til Hitlers Nazister!

Udenrigsministeriet meddeler (strengt fortroligt). Det var oprindelig Tanken at give 3 kg Syltesukker, men i Foraaret viste det sig nødvendigt at stille 4000 Tons Sukker til Raadighed for Norge (d.v.s. de tyske Nazister i Norge) som

Forskud paa næste Sukkeraars Leverancer. Herefter er enhver Mulighed for at stille mere end 2 kg Syltesukker pro persona til Raadighed for den danske Befolkning udelukket. — Nazisterne stjæler, hvad de har Lyst til, saa maa vi andre klare os med Levningerne!

Københavns Skytteforening

modtog den 13. Maj en Skrivelse, ifølge hvilken Skydningen skulde indstilles allerede fra den 16., idét de af Hærens tekniske Korps udlaante Geværer var beordret inddraget! Er det Nazisterne, som nu vil stjæle den sidste Rest af Hærens Udrustning?

Slikkeren Børge Andersen

hvis Meriter vi omtalte i sidste Nummer af Land og Folk, bor hos sin Moder, Fru E. Andersen, Blaagaardsgade 29 E.

Den tyske Krigsret

i Kolding har dømt den 24-aarige Disponent Gustav Lumbye til 3 Aars Tugthus. Lumbye blev anholdt i Forbindelse med Attentatet mod den tyske Telegrafstation i Kolding, men det har ikke været muligt at fremskaffe blot det mindste Sandsynlighedsbevis for, at han er Gerningsmanden. Hvorlænge agter Regeringen at finde sig i, at de forhadte Nazister saaledes indfanger og dømmer danske Statsborgere efter Førgodtbefindende?

Det er forbudt Pressen

yderligere at omtale Spørgsmaalet om Befolkningens Forsyning med Kød og Flæsk — Der som Regeringen tror, at den herigennem kan skjule Kød- og Flæskemanglen, tager den dog fejl. Vi ved allesammen meget vel, at naar Husmødrene maa staa i Kø i Timevis — ofte for at gaa tomhændet bort — saa skyldes det, at Regeringen skrupelløst udleverer alle vore Landbrugsvarer til de graadige Nazister.

En tysk Spaakone

er blevet idømt 2 Aars Tugthus for at spaa Kort. — Hendes Virksomhed karakteriseredes som »en Underminering af Hjemmefrontens Modstandskraft«. Man skulde ellers ikke tro, det var nødvendigt at anvende Kort for at forudsige Hitlerstyrets Fremtid!

Den lille Historie.

— Ved De, hvorfor Brændenældesuppen er forbudt i Tyskland?
 — Fordi Hitler har gjort i Næderne!

Send LAND OG FOLK til Venner og Bekendte!

K a m m e r a t !

Den 22. Juni er det 2 Aar siden, de første Kommuniste blev arresteret.

I 2 Aar har stadig flere Kvinder maattet undvære deres Mænd, stadig flere Børn deres Fædre.

I 2 Aar har stadig flere Kvinder lidt under pinefuld Uro og Uvished, fordi deres Mænd jages af Politiet og de ikke ved, hvor længe han gaar fri.

Nu, op til den 22. Juni, 2-Aarsdagen for Hitlerbanditernes lumske og brutale Overfald paa Sovjetunionen og den deraf følgende Forfølgelse af Kommuniste og andre frisindede Danske, ønsker vi at give Udtryk for vor Sympati og Deltagelse med alle de Kvinder, hvis Mænd og Kærester er ramt af Gestapos saavel som det danske Politis Forfølgelse. Vi forstaar fuldtud, hvor vanskelig den forløbne Tid har været, og hvor svært det kan være for Jer at holde Modet oppe i den Tid, der endnu er tilbage. Vi ved, at I har taget Savn og Vanskeligheder modigt og tappert, og vi er overbevist om, at I vil forstaa at holde Jer lige saa tapre i den sidste, vanskelige Tid, til Sovjetunionen og den Allierede definitivt har tilintetgjort den grusomme Nazisme, og Frihed igen kan herske i de nu besatte Lande.

I maa ikke et eneste Øjeblik glemme, at den Sag, for hvis Skyld Jeres Mænd er berøvet Friheden eller jages af Politiet, er en retfærdig Sag, den bedste og smukkeste Sag, Mennesker nogensinde har ofret Liv og Frihed for. Selvom I dybt savner Jeres Kære og ofte i ensomme Stunder græder af Længsel efter dem, bør I dog føle Jer stolte ved Tanken om, at Jeres Mænd er paa den rigtige Side i den forbitrede Kamp mellem Mørke, Undertrykkelse og Uretfærdighed og den ny Tids, Socialismens, Lys og Frihed, som vi har set den udfolde sig i Sovjetunionen, og som vi skal se den komme herhjemme. Ved at vise en saadan Holdning giver I Jeres Mænd den største Opmuntring, I kan give dem, og gør Ventetiden lettere for dem.

Altsaa, kommunistiske Kvinder, vær ved godt Mod! Tiden nærmer sig for det magtige, afgørende Slag, der vil ende med Hitlertysklands knusende Nederlag. Meget skal vi sikkert igennem endnu, men saa meget mere beundringsværdig er den, der holder sig stejl og nægter at lade sig kue af den dødelige Fjende, vi staar overfor. Tag Lære af de russiske Kvinder, som trofast og heltmodigt staar ved Mændenes Side i en langt haardere Kamp, end vi nogensinde har været ude i, og sæt en Lære i at vise de forhadte Hitlerfascister, at de ikke kan kue danske Kommunistes Kvinder!

I Juni Maaned 1943

Med kommunistisk Hilsen,
Danmarks kommunistiske Parti
CENTRALKOMITEEN

TIL DE FAGLIGE FRAKTIONER

June 43

Flere faglige Spørgsmaal er i den senere Tid bragt frem til Forhandlingsbordet, saaledes forhandles der om ny Overenskomst for Lønudbetaling under Flyvervarsling - om en Andring i Pristallets Beregningsgrundlag, og det er bebudet, at Forhandlinger skal optages om en Lønregulering.

Naar de faglige Ledere har fundet det paakrævet at sætte Spørgsmaal paa Dagsordenen, som utvivlsomt har Medlemmernes Interesse, maa det tages som Udtryk for, at Medlemmernes tiltagende Aktivitet, der blandt andet har givet sig Udtryk i mange Aktioner paa Arbejdspladserne, ikke er gaaet sporløs hen over Hovedet paa Fagbevægelsens øverste Ledelse.

Men har Begivenhederne end tvunget dem til at føre nogle af Medlemmernes Krav frem til Forhandling, er jo dermed langt fra givet, at gunstige Resultater kan forventes, forsaavidt ikke Modstandsbevægelsen stadig styrkes og videreudvikles. Og det er om denne Opgave, at alle positive Kræfter i Fagforeningerne maa forenes.

Til Orientering følgende om nogle af de øjeblikkelige, aktuelle faglige Problemer.

Kravet om et ærligt Pristal.

Oppositionens Kritik af den urimelige Form for Pristalsberegning, hvorefter Kvalitetsforringelser og Forbrugsomlægninger ikke inkluderes i Pristallet, har fundet stærk Genklang blandt Medlemmerne, og i Aarets Overenskomstdebat var det et af D.s.F.'s vigtigste Argumenter. Paa Landsorganisationens Foranledning blev der i Midten af April Maaned optaget Forhandling med Finansministeren om en Andring af Pristallets Beregningsgrundlag, men saavel Regeringen som dens Sagkyndige, Statistisk Departement, viste ringe Interesse for at imødekomme Fagbevægelsens Krav. Og den hidtil eneste mærkbare Konsekvens af de førte Forhandlinger er, at April-Pristallets Offentliggørelse forsinkes, saa det først kom til at foreligge omkring 10. Maj.

Kravet om et ærligt Pristal har ikke faaet mindre Næring eiter Offentliggørelsen af Pristallet for April Kvartal, idet Modsetningsforholdet mellem det Offentliges Pristalsberegning og Befolkningens Levefod nu er saa iøjnefaldende, at kun reaktionære Nedskæringspolitikere kan være interessererede i Bibeholdelse af Pristalssvindlen.

Paa Grundlag af 1914-Priserne er April-Pristallet opgjort til 286 eller nøjagtig det samme som for Januar. Den betydelige Forringelse Levefoden har undergaaet i Aarets tre første Maaneder er saaledes overhovedet ikke afspejlet i Pristalsbevægelsen.

Siden Juli 1939 udgør Pristallets Stigning ialt 103 Point eller ca. 56 %, i den tilsvarende Periode er Lønnen steget med 28 % for Mænd, 30 % for Kvinder og 25 % for Ungarbejdere. Beregnet efter Regeringens uarlige Pristal er der kun ydet Arbejderne Dækning for ca. Halvdelen af Pristigningerne.

Jo længere Krigen varer, desto større Rolle spiller Vareforringelser og paatvungne Forbrugsomlægninger som prisfordyrende Faktorer. Fagbevægelsens Medlemmer maa derfor være interesseret i, at de øverste faglige Ledere fastholdes til Kravet om Gennemførelse af et ærligt Pristal, da de ikke kan være tjent med, at der til Belysning af Levefoden anvendes svindelagtige Tal, som af det Offentlige tages til Indtægt ved Afgørelse af Løn- og Understøttelsesspørgsmaal og ved Regulering af Alders- og Invalidrente m.m.

- 2 -

D.s.F.'s Generalforsamling og Lønregulering

At det kan være paakrævet, at Medlemmerne fastholder D.s.F.-Lederne til Kravet, fremgaar af Ejler Jensens Udtalelser paa D.s.F.'s Generalforsamling fornylig. Under Beretningsaflæggelsen lod Formanden tydeligt skinne igennem, at paa Regeringens Initiativ er Forhandlinger om en ny Pristalsordning ved at blive ledet ind paa et nyt Spor, som skal føre til Oprettelse af en Overenskomst om Lønregulering, der efter Regeringens Opfat-

telse formentlig skal udgøre et særligt led i dens "Anti-Inflationskampagne". Ifølge det officielle Referat udtalte Ejler Jensen bl.a.:

"I Forbindelse med Bestræbelserne for at fastholde Priseniveauet, eller om muligt at skabe billigere Priser, har det været ventileret, om der kunde gennemføres en Ordning, hvorved Lønningerne blev tilknyttet en automatisk Pristalsregulering i opadgående Retning, saaledes at man samlede alle Kræfter for at hindre Prisstigninger, men ogsaa saaledes at man, hvis der skete Prisstigninger, ydede en Løndækning for Stigningerne. Disse Ting er dog paa Overvejelsernes Stadium.

Men selvfølgelig skulde det ikke være en Regulering i nedadgående Retning, saalange vi har et Tilgodehavende i udækkede Prisstigninger, idet vi ikke vil likvidere vort Tilgodehavende. Ved Indførelsen af en saadan Ordning, som jeg godt er klar over, der kan være forskellige Opfattelser af, mener jeg, at det vil aabne Mulighed for at koncentrere sig om Revision af de almindelige Bestemmelser i Overenskomsterne, medens vi tidligere har koncentreret os om Dyrtidstilæggets Ændring, vil det fremtidigt komme til at ligge omvendt, hvilket jeg mener vil være til Gavn for os, idet der ved en saadan Revision af Overenskomsternes almindelige Bestemmelser vil kunne hentes lønmæssige Fordele."

Paa Baggrund af Ejler Jensens Udtalelser er det ikke interessant at bemærke sig, hvad Arbejdsgiverforeningens Formand, T.K.Thomsen, mener om samme Sag. Paa Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling den 20. Maj sagde han bl.a.:

"Det ligger nær at sammenligne vore Forhold med Forholdene i Sverige, hvor man har etableret et Løn- og Prisstop. Jeg mener ikke, at den Ordning umiddelbart kan kopieres, men den kunde i alle Tilfælde danne Udgangspunkt for Forhandling. Jeg understreger, at Udviklingen i hvert Fald maa gaa mod Lønstop og Prisstop, idet Lønstop er en ufravigelig Forudsætning for Prisstop.

De Herrer vil af Aviserne have set, at man indenfor Hovedorganisationerne for Tiden beskæftiger sig med disse Problemer.

Overvejelserne er for Øjeblikket paa et rent forberedende Stadium, saaledes at jeg ikke i Dag vil være i Stand til at gøre Rede for deres sandsynlige Udfald. Jeg kan blot sige, at jeg tror, det vilde være overordentlig ønskeligt og bidrage til en Stabilisering af vore økonomiske Forhold herhjemme, om man kunde finde et Middel til at undgaa de aarligt tilbagevendende Overenskomstforhandlinger, hvor Arbejdernes Ledere efter Forholdenes Natur ser sig tvunget til at fremføre vidtgaaende Krav, som i større eller mindre Omfang vinder sig hos Myndighederne og hos Arbejds- og Forligsnævnet."

De to Formænd synger naturligvis med hver sit Nøb, men Meningen er dog tydelig nok. Paa Regeringens Foranledning er Overvejelserne saa vidt fremskredne, at Realitetsforhandlinger om Spørgsmaalet kan ventes naar som

- 3 -

helst, og det Grundlag, hvorpaa Nedskæringspolitikens Talsmand ønsker oprettet en Lønregulering, lader heller intet tilbage at ønske i Klarhed. Fagbevægelsen skal opgive sit Krav paa de udækkede Prisstigninger, og paa Papiret skal der oprettes en Lønregulering, hvorefter Arbejderne skal have en ringe procentvis Dækning for den Stigning, det lønagtige Pristal maatte komme til at udvise i Fremtiden.

I Realiteten vil det sige, at efter at der er "lagt Loft" over Kravet om fuld Dækning for Prisstigninger, skal Arbejderne bindes til det nuværende Lønniveau, og den paatænkte Lønregulering skal i Fremtiden anvendes som Bremsekreds paa Medlemmernes Kamp for Lønforbedringer.

Arbejdsmandsforbundets Formand Axel Olsen har ubetinget Ret, naar han paa D.s.F.'s Generalforsamling siger, "at der ikke kan være Tale om en automatisk Lønregulering, hvis der ikke tages Hensyn til saavel den manglende Dyrtidsdækning som til Kvalitetsforringelser".

Den Del af D.s.F.'s Forretningsudvalg med Ejler Jensen i Spidsen, som er indstillet paa at gaa ind for Regeringens Linie, maa af Fagbevægelsens

Medlemmer gøres begribeligt, at Kravet om et ærligt Pristal og fuld Dækning for Prisstigninger skal fastholdes, og naar disse Forudsætninger er opfyldte, kan man, uden langvarige, spidsfindige Diskussioner, lade Lønreguleringen af 31. Oktober 1939 træde i Kraft - den Regulering, som Regeringen med D.s.F.-Ledernes Billigelse ophævede i Maj 1940, hvorefter den omfattende Nedskæring af Arbejdernes Levned tog sin Begyndelse.

Den svenske Ordning.

I Diskussionerne om Lønninger og Priser har den svenske Ordning gentagne Gange været fremhævet. Til Orientering om denne Ordning's Karakter tjener følgende:

Den 19. December 1942 afsluttedes mellem Hovedorganisationerne i Sverige en Overenskomst, der gaar ud paa, at forsaavidt Socialstyrelsens almindelige Levnedsmiddelomkostningsindeks - med 1914 som Udgangspunkt - der pr. 1. Oktober 1942 var 239, i Overenskomstperioden stiger til 249, skal der gives et Løntillæg paa 5 % fra og med den 1. i den 2den Maaned Pristallet opviser ovennævnte Stigning.

Det formenes, at denne Ordning vil give Dækning for ca. 3/4 af Prisstigningerne.

Dyrtidstillæget er gradueret saaledes, at Arbejdere under 16 Aar faar 30 %, Arbejdere mellem 16 og 18 Aar 45 % og for Arbejdere over 18 Aar, som af særlige Grunde ikke aflønnes efter de voksnes Tariffer, ydes et Tillæg paa 65 % af det Tillæg, de voksne Arbejdere oppebærer.

Men til Belysning af svenske Forhold tjener isvrigt de Oplysninger, Formanden for den svenske Landsorganisation iremsatte i et Interview til "Socialdemokraten" under hans Besøg her i Landet i Anledningen af D.s.F.'s Generalforsamling, hvoraf det fremgik, at Sveriges Industriarbejdere har faaet Dækning for 60 % af Prisstigningerne, og Arbejderne i Skov- og Landbrug har faaet fuld Kompensation - eller med andre Ord 100 % Dækning for Dyrtiden.

Som bekendt er Forholdet her i Landet, at Landarbejdernes Tillæg ligger ca. 20 % under Byarbejdernes, der kun giver halv Dækning for Prisstigningerne.

Skal der derfor i Forbindelse med danske Lønspørgsmaal diskuteres svenske Forhold, er det af større praktisk Betydning for dansk Arbejderbevægelse,

- 4 -

se, om de faglige Ledere, fremfor abstrakt at jonglere med Ordninger, vil drage Sammenligninger mellem den Kompensation for Dyrtiden, som er ydet henholdsvis i Sverige og her.

Sikkerhedsforanstaltninger - Krigsforsikring og Faretillæg

Med Beklagelse maatte Ejler Jensen meddele D.s.F.'s Generalforsamling, at paa Grund af Arbejdsgivernes Modstand var der endnu ikke afsluttet nogen ny Overenskomst for Lønbetaling under Flyvervarsling. Men Beklagelser gør det nu engang ikke. Den granseløse Ligegyldighed, hvormed Myndighederne behandler Arbejdernes Krav om Gennemførelse af forsvarlige Sikkerhedsforanstaltninger - Krigsforsikring og Risikotillæg, er en oplagt Haan imod Arbejderne og deres Familier. Fagbevægelsens Ledere maa tvinges til at sætte de ansvarlige Stolen for Døren, saa disse vitale Spørgsmaal snart kan finde en Løsning.

Sæt Problemerne til Debat blandt Fagbevægelsens Medlemmer.

Den Udvikling paa det lønmæssige Omraade, som visse Kredse i Fagbevægelsens Top ønsker at føre igennem, maa af Medlemmerne mødes med et absolut Holdt. Og enhver fagorganiseret Arbejder og Tillidsmand, der føler et Ansvar overfor sig selv og sin Klasse, maa gøre sit til, at der, bag det Stopsignal der hejses, staar saa mange af Fagenes og Arbejdspladsernes Folk, at Nedskæringens Agenter betænker sig to Gange, før de kører videre.

Tøv ikke med at sætte Spørgsmaalet til Debat paa Generalforsamlinger og Klubmøder. Lad De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg snarest blive gjort bekendt med; at Medlemmerne forlanger, at der skal staas fast paa Kravet om fuld Dækning for Prisstigninger og Tilvejebringelse af et ærligt Pristal, og at Landsorganisationen under Henvisning til de Varefordyrelser, der faktisk har fundet Sted, kræver optaget Lønforhandlinger til August i Henhold til Overenskomsten.

Det faglige Sekretariat.

SÆRNUMMER!

LAND OG FOLK

Juni

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

1943.

T I L F Æ L L E S K A M P

F O R N A Z I S M E N S N E D E R L A G

F O R D A N M A R K S F R I H E D !

Danmarks kommunistiske Partis Centralkomite har drøftet den kommunistiske Internationales Eksekutivkomitees Forslag af 15. Maj og tilslutter sig det. Partiledelsen godkender den givne Motivering og godkender Forslaget om at opløse den kommunistiske Internationale som ledende Organ for Arbejderklassens Fortrop og løse kommunistisk Internationales Sektioner fra de Forpligtelser, som fremgaar af Kominterns Statutter og Beslutninger.

Partiledelsen har endvidere besluttet, at Partiet opretholdes og bevarer sit Navn, samt at de nødvendige Ændringer i Partiets Statutter som Følge af Kominterns Opløsning foretages.

I denne Forbindelse ønsker Partiledelsen paa ny at fastslaa, at Danmarks kommunistiske Parti ikke er et importeret Fremmedelement, men et Produkt af danske Forhold. Vort Parti har sine Rødder dybt i den danske Arbejderbevægelses historiske Grund og bygger paa dens bedste Traditioner lige fra Dreyers og Pios Dage. Partiet bestaar af gode Sønner og Døtre af det danske Folk og har ingen Interesser, der afviger fra det danske Folks Interesser. I Ord som i Gerning har det stædse bekæmpet udenlandske Interesser, der var rettet mod Danmarks Frihed og Selvstændighed. Utrætteligt har vi i rette Tid paavist, hvorledes den tyske Fascisme gennem Fritz Clausen og hans Parti samt gennem Spioner og camouflerede Agenter foretog den mest nedærdrægtige Undergravning af vort Land, for at det som en moden Frugt skulde falde i Hitlers Hænder. Vi har krævet Foranstaltninger iværksat mod denne landsskadelige Virksomhed, og vi har krævet alle Samfundsorganer ranset for Landsforrædernes giftige Kryb. Vi talte og stemte mod Hitlers Tilnærmelse gennem Ikke-Andretpagten og har utrætteligt arbejdet for, at Landet til Forsvar mod Fascismen skulde træde i Forbindelse med andre Stater, blandt Sovjetunionen, det kraftigste Bolværk mod Fascismen. Og lige saameget har vi paavist, hvad Hvermand nu kan se, at Antikominternpagten kun var et Skalkeskjul for den mest kyniske Imperialismes Krigsforberedelser, der ogsaa havde til Hensigt at berøve vort Land dets Selvstændighed.

Vi noterer, at alle Hitlers plumpe Forsøg paa at besmykke sine Skændselsgerninger mod Folkene og de smaa Nationer nu gennemskues af det danske Folk. Sjældent har vort Folk været saa enigt som i sit Haad til Hitler og Nazismen. Der findes her intet Skel mellem de enkelte Partier. Den tyske Nazisme og dens Hjælper, Scavenius, samt deres Efterplaprerer har paa demagogisk Vis udnyttet Danmarks kommunistiske Partis Medlemsskab i Komintern til at hindre denne Enheds Omslag i Handling. Nu, hvor Hovedargumentet i Undertrykkernes og Svindlernes Propaganda er fjernet, maa alle Antifascister, frihedselskende og fremskridtsvenlige Danske slutte sig endnu tættere sammen, forstærke Kampen til Underminering af Hitlers krigsmaskine og sætte alle Kræfter ind for at have vor Modstand til stædse højere og mere virkningsfulde Former, saa vi i fuldt Omfang yder vor Indsats ved Nædkæmpelsen af Nazismen.

- Side 2 -

Vi opfordrer derfor til øget Indsats for:

1. Hitlers Nederlag og vort Lands Befrielse.
2. Fælles Optræden mod hjemlige Nazister og Landsforrædere.
3. Genoprettelse af forfatningsmæssige Tilstande og Frigivelse af alle politiske Fanger.
4. Afskaffelse af Straffelovens skærpede Bestemmelser, Kommunistloven og iøvrigt alle Grevækster til Lovgivningen, som er skudt frem i Nazismens Skygge.
5. Sikring af Folkets Løvevilkaar.
6. Sikring af, at Folkeflertallets Interesser bliver afgørende. Herunder Forbud mod Nazisterne, Udrensning af fascistiske Elementer i Administrationen og Anklage mod alle, der har forbrudt sig mod Folket.

Vi erklærer og villige til - i Landsmaalestok eller lokalt - at træde i Forhandling om fælles Optræden til Gennemførelse af de opstillede Punkter - enkeltvis eller samlet - med alle Partier og Organisationer, ikke mindst Socialdemokratiet og dets Organisationer samt Fagbevægelsen, hvis Medlemmer i særlig Grad har baaret Besættelsens Byrder.

Vi føler os overbevist om, at vi ved fælles Indsats kan fremme Udviklingen, og at det danske Folks Samling til Handling er nødvendig for Landets Selvstændighed og Folkets Frihed!

D a n m a r k, Juni 1943.

Danmarks kommunistiske Parti
CENTRALKOMITEEN

Den Kommunistiske Internationales Eksekutivkomites Beslutning
=====

Præsidiat for den Kommunistiske Internationale offentliggjorde den 22. Maj i "PRAVDA" sin Beslutning om at opfordre den Kommunistiske Internationales Sektioner til at godkende Præsidiats Forslag til Opløsning af den Kommunistiske Internationale.

Vi gengiver nedenstaaende Hovedpunkterne i Præsidiats Motivering for sit Forslag: Den Kommunistiske Internationale opstod i 1919 som Resultat af det politiske Sammenbrud af det overvældende Flertal af Førkrigens Arbejderpartier. Dens historiske Rolle var at forsvare Marxismens Lære mod Forfladigelse og Fordrejelse af opportunistiske Elementer indenfor Arbejderbevægelsen. I en Række af Lande forenede Kommunistisk Internationale Arbejderne i sande Arbejderpartier, der saa det som deres Opgave at mobilisere Arbejderklassen til Forsvar for sine arbejdsmæssige og politiske Interesser, til Kamp mod Fascismen og den forhadte Krig og til Inderstøttelse af Sovjetunionen som Hovedbolværket mod Fascismen.

Kommunistisk Internationale har til rette Tid afsløret Antikominternpagtens sande Karakter og paavist, at den for Hitleristerne var et Værktøj til deres Forberedelse af Krigen. Lange før Krigen har Kommunistisk Internationale paavist den nederdrægtige tyske Underminering af de demokratiske Lande, hvorunder Nazisterne bl.a. benyttede sig af den Paastand, at kommunistisk Internationale blandede sig i disse Staters indre Anliggender. Men allerede længe før Krigens Udbrud blev det stadig klarere, at eftersom saavel de en-

- Side 3 -

kælte Staters indenrigspolitiske Forhold som den internationale Situation kompliceredes, vilde det støde paa efterhaanden uoverstigelige Vanskeligheder at løse hvert enkelt Lands Arbejderbevægelses Opgaver fra et internationalt Centrum. De dybtgaaende Forskelle i de enkelte Landes historiske Udvikling, den samfundsmæssige Ordning, forskelligartede Karakter, Forskellen i den politiske og samfundsmæssige Udviklings Hastighed og endelig Forskellen i Graden af Arbejdernes Bevidsthed og Organisation bevirkede ogsaa, at de enkelte Landes Arbejderklasse stod overfor forskellige Opgaver.

Hele Udviklingens Forløb i det sidste kvarte Aarhundrede og Summen af Kommunistisk Internationales Erfaringer havde paa overbevisende Maade klargjort, at den af Kommunistisk Internationales 1. Kongres fastlagte organisatoriske Form for Samling af Arbejderbevægelsen, som svarede til de daværende Behov, mere og mere havde overlevet sig selv i Forhold til Arbejderbevægelsens Vækst i de enkelte Lande, ja, at den endog kunde virke som en Hindring for den fortsatte Udvikling af den nationale Arbejderbevægelse.

Den Verdenskrig, som Hitlerfascisterne har sluppet løs, har yderligere skærpet disse Forhold. Den har trukket et dybtgaaende Skel mellem de Lande, som blev Ofre for Hitlertyranniet og de frihedselskende Folk, som er sammensvejet i den stærke Anti-Hitler-Koalition.

Mans Hovedopgaven for de Arbejdende og for alle ærlige Mennesker i Hitlerblokkens Lande bestaar i paa alle Maader at underminere Hitlers krigsmaskine for at hidføre denne Bloks Nederlag, at stille Krav om Omstyrtelse af de Regninger, som bærer Ansvar, saa er det en hellig Fligt for de brede Folkemasser og først og fremmest for de fremskredne Arbejdere i Anti-Hitler-Koalitionens Lande at understøtte disse Landes Regningers Krigsanstrengelser for at opnaa den hurtigste Tilintetgørelse af Hitlerblokken og sikre Venskabet mellem Nationerne paa Ligeberettigelses Grund.

Samtidig maa det ikke glemmes, at f. Eks. i de besatte Lande, som er berøvet deres statslige Uafhængighed, bestaar Hovedopgaven for de fremskredne Arbejdere og de brede Folkemasser i Udfoldelsen af den bevæbnede Kamp, som vokser over i Befrielseskrigen mod Hitlertyskland.

Paa samme Tid har de frihedselskende Folks Frihedskrig mod Hitlertyranniet bragt de bredeste Folkemasser i Bevægelse. Uanset Partifarve slutter de op i Rækkerne af den mægtige Anti-Hitler-Koalition. Det er blevet stadig mere aabenbart, at det almindelige nationale Opsving og Mobiliseringen af Masserne til den hurtigste Sejr over Fjenden hurtigst og mest frugtbringende organiseres af Arbejdernes Fortrop i hvert enkelt Land indenfor Rammerne af deres Stat.

Allerede Kommunistisk Internationales 7. kongres i 1935 tog de Forandringer i Betragtning, som var foregaaet saavel i den internationale Situation som inden for Arbejderbevægelsen. Kongressen krævede større Aktivitet og selvstændig handling og betonedede Nødvendigheden af, at Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite undgik en umiddelbar Indgriben i de kommunistiske Partiers indre Organisation. Da den Kommunistiske Internationale i 1940 godkendte det amerikanske kommunistiske Partis Beslutning om at udtræde af Kommunistisk Internationale, var det ud fra disse samme Synspunkter.

Kommunisterne har aldrig været Tilhængere af forældede Organisationsformer. De har altid underordnet sig Arbejderbevægelsens Organisationsformer. De har altid underordnet sig den Politik, som var grundlæggende for den internationale Arbejderbevægelse som Helhed og de Problemer, som rejser sig direkte paa Grundlag af politiske og historiske Særegenheder.

Kommunisterne erindrer den store Karl Marx Eksempel. Han forenede den internationale Arbejderklasses fremskredne Arbejdere i 1. Internationale, og da Grundlaget var skabt for Udviklingen af de nationale Arbejderpartier i Europa og Amerika, opløste han 1. Internationale, som et Resultat af Nødvendigheden af at skabe nationale Massearbejderpartier, og fordi dens organisatoriske Form ikke længere var i Overensstemmelse med de nationale Arbejderbevægelser.

Gaaende ud fra de ovenfor klarlagte Synspunkter og under Hensyn til de kommunistiske Partiers Vækst og politiske Modning samt under Hensyn til, at en Række Landes kommunistiske Partier under den nuværende Verdenskrig har rejst Spørgsmaalet om Opløsning af kommunistisk Internationale som ledende Center for den internationale Arbejderbevægelse, tillader Præsidiets for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite sig, da den grundet paa Verdenskrigen ikke har Mulighed for at indkalde en Kongres, at tilstille Kommunistisk Internationales Sektioner følgende Forslag til Godkendelse:

At opløse Kommunistisk Internationale som ledende Organ for den internationale Arbejderbevægelses Fortrop og at løse Kommunistisk Internationales Sektioner fra de Forpligtelser, som fremgaa af Kommunistisk Internationales Statutter og Kongresbeslutninger.

Præsidiets for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite appellerer til alle Tilhængere af Kommunistisk Internationale om at koncentrere alle deres kræfter om paa enhver Maade at understøtte og aktivt deltage i den Befrielseskrig, som Anti-Hitler-Koalitionens Folk og Stater fører mod Hitlerfascismen for derigennem at fremskynde Tilintetgørelsen af de Arbejdendes Dødsfjende, den tyske Fascisme og dens Allierede og Vasaller.

Beslutningen er underskrevet af:

Dimitroff - Erskoli - Florin - Gottwald - Koplenik -

Kuusinen - Manuilski - Marty - Pieck - Sjdanov - Thorez.

Endvidere har nedenstaaende Repræsentanter for kommunistiske Partier tilsluttet sig Beslutningen:

Bianco, Italien - Dolores Ibaruri ("Passionaria"), Spanien -

Lohttinen, Finland - Pauckert, Rumænien - Rakosi, Ungarn.

Beslutningen er underskrevet i Moskva den 15. Maj 1943.

Ifølge Meddelelse fra Stockholm har Sveriges Kommunistiske Partis Centralkomite paa et Møde den 22. Maj enstemmigt vedtaget at godkende Beslutningen.

Afskrift:

OPLØSNINGEN AF "KOMINTERN"

Meddelelsen fra Moskva om opløsningen af "Komintern" har verden over vakt stor interesse og diskuteres også livligt her i Danmark. Vore tyskkontrollerede aviser foretager de mærkeligste krumspring for at få danskerne til at tro, at nu er Stalin slået ind på den rene imperialismes vej. Lad os derfor se lidt på de motiver, der ligger til grund for opløsningen: Motiver, som ikke nævnes i dansk presse:

1. Ledelsen af "Komintern" fastslår i sin beslutning, at allerede før krigen stod det klart, at "eftersom såvel de enkelte staters indenrigspolitiske forhold som den internationale situation kompliceres, ville det støde på uovervindelige vanskeligheder at løse hvert enkelt lands arbejderbevægelses opgaver fra et internationalt centrum. De dybtgående forskelle i de enkelte landes historiske udvikling, den samfundsmæssige ordnings forskellige karakter, forskellen i den politiske og samfundsmæssige udviklings hastighed, og endelig forskellen i graden af arbejdernes bevidsthed og organisation bevirkede også, at de enkelte landes arbejderklasse stod over for vidt forskellige opgaver".
 2. Beslutningen fastslår derefter, at udviklingen i de ca. 25 år, der er gået siden I. kongres i Internationalen, har klarlagt, at "den ... fastlagt de organisatoriske former for samling af arbejderbevægelsen, som svarede til de daværende behov, mere og mere har overlevet sig selv i forhold til arbejderbevægelsens vækst i de enkelte lande, ja, at den endog kunne virke som en hindring for den fortsatte udvikling i den nationale arbejderbevægelse".
 3. Efter at have påvist, at krigen, som nazisterne har ført verden ud i, har skærpet disse forhold, og trukket et dybt skel mellem de lande, der er blevet ofre for nazi, og de lande, der er samlet i Anti-Hitlerkoalitionen, går beslutningen over til at påvise de opgaver, som påhviler alle ærlige arbejdere i de forskellige lande. Det hedder her: "Medens opgaven for de arbejdende og alle ærlige mennesker i Hitlerblokkens lande består i på alle måder at underminere Hitlers krigsmaskine, ... at stille krav om omstyrtelse af de regeringer, som bærer ansvaret, så er det en hellig pligt for de brede folkemasser og først og fremmest for de fremskredne arbejdere i Anti-Hitlerkoalitionens lande at understøtte disse landes regeringers krigsanstrengelser for at opnå den hurtigste tilintetgørelse af Hitlerblokken og sikre venskabet mellem nationerne på ligeberettigelses grund".
 4. Videre peges på, at "i de besatte lande ... består hovedopgaven for de fremskredne arbejdere og de brede folkemasser i udfoldelsen af den bevæbnede kamp, som vokser over i befrielseskrigen mod Hitlertyskland".
 5. Derefter henvises til, at allerede 7. kongres i 1935 "krævede større aktivitet og selvstændig handlen og betonedede nødvendigheden af, at Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite udgik en umiddelbar indgriben i de kommunistiske partiers indre organisation". Ud fra disse synspunkter godkendtes i 1940 det amerikanske kommunistiske partis beslutning om at udtræde af Internationalen.
 6. Endelig peges der på de kommunistiske partiers vækst og modning, at kommunisterne aldrig har været tilhængere af forældede organisationsformer - også Marx opløste I. Internationale, da den ikke længere var i overensstemmelse med udviklingen - og at en række sektioner har rejst spørgsmålet om opløsningen.
 7. Slutningen lyder: "Præsidiets for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite appellerer til alle tilhængere af Kommunistisk Internationale om at koncentrere alle deres kræfter om på enhver måde at understøtte og aktivt deltage i den befrielseskrig, som ... føres mod Hitlerfascismen for derigennem at fremskynde tilintetgørelsen af de arbejdendes dødsfjende, den tyske fascisme og dens allierede og vasaller".
 8. Beslutningen er underskrevet af 11 repræsentanter for Eksekutivkomiteen, hvoraf de kendteste er: Dimitroff, Kuusinen, Manuilski, Pieck og Thorez. Beslutningen er tiltrådt af repræsentanter fra Italien, Finland, Spanien, Rumænien og Ungarn, samt af central-komiteen for det svenske parti.
- Som man ser, er forslaget om opløsning truffet ud fra en ren saglig og rigtig vurdering af udviklingen. Enhver kan se, hvor vidt forskellig arbejdernes stilling i dag er i de forskellige lande.

2.

1. Se f.eks. på arbejdernes stilling i Danmark, Norge og Sverige. De problemer, arbejderne i disse lande nu står over for, har så godt som intet tilfælles.
 2. Men vi kommunister er en del af arbejderklassen, dens problemer er også vore problemer. Følgelig kan kommunisterne i de her nævnte lande ikke have de samme paroler i dag, men må, hver i sit land, tage stilling til problemerne ud fra dette lands særegne forhold.
 3. Kampen i dag er først og fremmest en kamp for national frihed og selvstændighed, derfor må vi lægge vore slagplaner mere efter nationale end efter internationale linier.
 4. Det er også dette, beslutningen giver udtryk for. Derfor må kommunisterne i de enkelte lande nu have større selvstændig handlen. - Og samtidig større ansvar. Det er dette Eksekutivkomiteen, gennem sin beslutning, siger til os - og giver os.
 5. Kommunisters endelige strategiske mål - den socialistiske samfundsorden - er ens i alle lande. Men taktikken er i dag forskellig. Det er klart, at en kommunist i et af Hitlerfascismen undertrykt land, ikke kan have samme taktik som en kommunist i et af de frie lande.
- Derfor kom opløsningen af "Komintern". Og den kom som en tillidserklæring til de enkelte landes kommunistiske partier.

TIL ALLE AFDELINGSLEDELSER:

OM KOMINTERNES OPLØSNING OG PARTIETS ARBEJDE

Den 15. Maj 1943 har Eksekutivkomiteen for K.I. besluttet at opløse Kommunistisk Internationale. Denne Beslutning har givet Anledning til de mest forskelligartede Kommentarer. Alle samstemmer dog paa eet Punkt, nemlig at det vil give bedre Arbejdsmuligheder for de kommunistiske Partier og gøre det lettere at forene Folkets Kræfter til Kamp mod Fascismen.

Og her er vi ved Kernen. Det er netop, hvad der er tilsigtet. ENKIs Motivering for Beslutningen er nemlig, at Organisationsformen med en international Ledelse ikke er tidssvarende, og der henvises til, at I. Internationale blev opløst i 1876, da den havde løst sin Opgave og ikke længere kunde betragtes som fremmede for Udviklingen.

Om denne Begivenhed skrev Borgbjerg i "Socialdemokratiets Aarhundrede", Bind I, Frankrig, Side 284:

"Den 23. Marts 1872 fik Konseilspræsident Dufaure Internationale forbudt ved Lov. Lignende Love udstedtes dette Aar i næsten alle Lande. Marx skønnede, at Internationalens Kald - det vækkende og klarende - var opfyldt. Efter at have overvundet Bakunin paa Kongressen i Haag i September 1872 lod han Generalraadets Sæde forlægge til New York. Det var i Virkeligheden en Opløsning, men i en saadan Form, at den forhindrede Anarkisterne i at drage Fordel af Internationalens Navn, Anseelse og spredte Foreninger. 1876 fandt den formelige Opløsning Sted paa en lille Kongres i Philadelphia.

Tiden var kommet til Dannelse af nationale Arbejderpartier. Internationalen havde været som et af disse Moderdyr i Insektverdenen, der lægger sig til Hvile over Afkommet og døende skærmer det og giver det Væring. Nu var der fostret Kim til Arbejderpartier i Tyskland, Frankrig, England, Belgien, Svejts, Danmark o.s.v.. De maatte nu vokse selvstændigt op og slaa Rod i de forskellige Landes ejendommelige Jordbund, skyde op til kraftige Træer for saa tilsidst igen at forene deres Kroner til et nyt Internationale. Den aandelige Enhed var der, de forskellige Landes Arbejderpartier var rindne af det samme Moderkød, de vilde nok en Dag finde hverandre."

3. INTERNATIONALE

Den kommunistiske Internationale har haft stor Betydning. Den dannedes paa Lenins Initiativ i 1919 efter II. Internationales totale Sammenbrud under den forrige Verdenskrig, paa et Tidspunkt, da Kapitalismen var splittet og lammet efter Verdenskrigen, og da det arbejdende Folk ikke kunde og ikke vilde leve videre paa det hidtidige Grundlag, paa et Tidspunkt, da Arbejderne, dersom de havde staaet samlet om en revolutionær Politik, kunde have overtaget og bevaret Magten i en Række Lande. Mussolini, Hitler og andre hel- og halvfascistiske Diktatorer vilde have været udelukket, og der vilde have været helt andre Perspektiver ikke alene, for Arbejderne, men for hele Menneskeheden.

Naar Magten dengang ikke gik over til Arbejderne, skyldtes det de reformistiske Ledere. De havde arbejdet sig længere og længere bort fra Marxismen, hvis sande Karakter de holdt hommelig ved at udelade betydningsfulde Sætninger og Afsnit i Marx-Engels' Værker, eller ved helt at undlade at udgive disse Værker. De tvivlede paa Arbejderklassens Styrke. Deres

Politik rakte ikke ud over Kapitalismen med dens Udbytning og dens Krige. Intet under derfor, at de kom i Modstrid med Arbejdernes klasse-mæssige Indstilling og derved spaltede Arbejderklassen, ja, at visse af dem endog gik sammen med Overklassen og Militæret til Bekæmpelse af Arbejdernes revolutionære Rejsninger.

De, der var forblevet tro mod Marxismen og Arbejderklassen, bekæmpede Reformismen. Det var dog kun i det store russiske Rige, at Reformisternes

Indflydelse blev brudt. Her havde Bolsjevikerne under Lenins Ledelse ført den Politik, som alene er i Stand til at samle hele det arbejdende Folk, en marxistisk Politik. Derfor var de russiske Arbejdere og Bønder i Stand til at overtage Magten, og derfor har de været i Stand til under Stalins Ledelse at bygge det socialistiske Samfund op.

Allerede under Verdenskrigen søgte Lenin og hans Meningsfæller fra forskellige Lande gennem internationale Konferencer at forstærke Arbejdet for at rive Arbejderne ud af den reformistiske Indflydelse og faa dem til at føre en konsekvent Kamp mod Krig og Udbytning. Efter Oktoberrevolutionen rykkede de revolutionære Partier nærmere sammen om Bolsjevikerne og skabte Verdenspartiet, Komintern. Selvom det ikke lykkedes Komintern at overvinde Spaltningen i Arbejderklassen, saa viste den dog, alt imens Reformister fra de forskellige Lande søgte at vælte Ansvaret for Krigen over paa hverandre, at Arbejderklassens internationale Samling var mulig. Den havde ogsaa sin store Andel i det internationale Proletariats Sympatiaktioner til Fordel for Sovjetunionen. Og med sine Retningslinjer og Beslutninger samt Vejledning til unge og uerfarne Sektioner har den haft en overordentlig Indflydelse paa Arbejderklassens Kamp i de forskellige Lande. Gennem Komintern lærte Sektionerne at føre en marxistisk Politik, paa hvis Grundlag der skabtes Massepartier, som kender og arbejder efter Marxismen-Leninismen, Betingelsen for, at Arbejderklassen kan sejre over Kapitalismen.

Grundet paa Reformisternes Spaltningspolitik blev Kapitalisterne i Stand til midlertidig at kue den revolutionære Bevægelse og stabilisere deres Styre. Af denne Konsolidering udsprang den kultur- og menneskefjendske Fascisme og Nazisme. I Kampen mod Højfinansens fascistiske Bevægelser har Komintern spillet en førende Rolle og utrættelig paapeget, at Vejen til Forsvaret af Arbejderklassens Rettigheder og Positioner, herunder Sovjetunionen, var Oprettelsen af Arbejderklassens Enhed paa klassemæssig Basis, og at de bredeste Lag af Folket maatte drages med ind i Kampen mod Reaktionen og Diktaturet. Paa dette Omraade naaede Komintern meget vidt. Byggende paa de forskellige Sektioners Erfaringer trak den 7. Verdenskongres i 1935 Retningslinjerne op for Enhedsfront- og Folkefrontpolitikken mod Fascismen. Overalt viste denne Politik Resultater. I Kina og Mexiko, i Frankrig og Spanien, ja i alle Lande kunde Resultater opvises. Saa stærk Genklang vakte Kominterns Parole om Enhedsfront i den internationale Arbejderbevægelse, at Lederne af II. Internationale i et Komitemøde saa sig nødsaget til at forelægge Spørgsmaalet om Samarbejde mellem de to Internationaler. Med kun een Stemmes Majoritet forkastedes Forslaget i II. Internationales Ledelse - og denne ene Stemme var Hedtoft Hansens!

OPGAVEN I DAG

De mest haardkogte Reformister havde saaledes ikke alene forhindret Aktionsenheden i de enkelte Lande, men ogsaa internationalt. Deres Optræden betød, at Kampen om Freden ikke blev vundet, at det spanske Folk kunde underkues, og at Skabelsen af en Nationernes antifascistiske Front først blev en Realitet, da Verden allerede var kastet ud i Krigens og Okkupationens Rædsler.

Fire Aars fascistisk Overfaldskrig har vist, at Tidens Bud nu mere end nogensinde er Samling mod Fascismen. Men Samlingen tilvejebringes ikke ved tomme Talemaader, den skabes kun for saa vidt Arbejderklassens mest fremskredne Elementer forstaar at drage Folkets brede Masser med ind i

Kampen paa de nationale, sociale og kulturelle Omraader. Mens det store Fler-tal af Verdens frie Nationer kæmper med Vaaben i Haand, bekæmper Folkene i de undertrykte Lande gennem Modstandsbevægelser Fascismen. Men haarde og afgørende Kampe staar endnu for Døren, og kun den mest beslutsomme Indsats kan fremskynde det endelige Nederlag for Fascismen. Hermed er dog ikke til-vejebragt nogen fremtidig Garanti for Reaktionen og Diktaturets Banlysnia. Demokratiet, Friheden, Freden og Fremgang maa Folket selv sikre sig og bevare gennem uafbrudt Indsats. Skal Verden ikke igen udsættes for hitlerske Poli-tikere med deraf følgende Rædsler, saa maa Arbejderklassens Enhed skabes, og der maa føres en Politik, som forhindrer, at de enkelte Befolkningsgrupper spilles ud mod hverandre til Udbyttens Fordel, en Politik som samler

Folkets Flertal og fører dets Vilje igennem til Lov.

Dette er den Vej frem, som Kommunisterne anviser, og der er næppe Tvivl om, at Kominterns Opløsning har lettet Vejen for Arbejderklassens politiske og organisatoriske Enhed.

KUN ET SKRIDT PAA VEJEN TIL ENHEDEN

Angstelige vil maaske mene, at Opløsningen af Komintern kan være farlig for Arbejderklassens internationale Solidaritet, og at den staar i Modsatning til Kominterns hidtidige Stilling.

Hvad den internationale Samfølelse mellem Arbejderne angaar, saa borger de kommunistiske Partiers fortsatte Bestaaen i de enkelte Lande for, at Internationalismen fremdeles vil blive bevaret og videre udviklet. Og de Baand, som i Dag knyttes mellem Alverdens Arbejdere, der under de mest forskellige Former deltager i Kampen mod Fascismen, har givet den internationale Solidaritet en hidtil ukendt Styrke, der vil faa Betydning ogsaa i Tiden fremover.

Og hvad Kominterns hidtidige Stilling angaar, saa er Forholdet det, at allerede paa 7. Verdenskongres i 1935 gennemførtes en betydningsfuld Ændring i den internationale, centrale Ledelses Forhold til de enkelte Partier, idet Kongressen paalagde Eksekutivkomiteen at undgaa umiddelbare Indgreb i de enkelte Partiers interne, organisatoriske Forhold. Paastanden om, at Kommunisterne har faaet deres Politik dikteret fra Moskva, har kun tjent Spaltningsmanøvrer. Nu som tidligere tilrettelægger vi vor Politik ud fra vort Lands særlige Forhold og ufra, hvad der tjener det danske Folks Interesser. Heri sker der ingen Ændring efter Kominterns Opløsning.

Allerede før Krigen var Forholdet endvidere det, at dersom et socialistisk Parti var villigt til organisatorisk at sammenslutte sig med et kommunistisk Parti, men ikke dermed vilde gaa ind i Komintern, var Kommunisterne ikke uvillige til at give denne Indrømmelse. Islands kommunistiske Parti traadte saaledes ud af Internationalen ved Dannelsen af Islands socialistiske Enhedsparti. Dette Skridt vilde ogsaa være blevet gjort af andre Sektioner, saafremt der virkelig var Betingelse for Skabelse af et Enhedsparti paa marxistisk Grundlag. I November 1940 besluttede det amerikanske kommunistiske Parti af nationale Grunde at udtræde af Komintern, og Kommunistisk Internationale godkendte denne Beslutning.

Nogen afgørende Hindring for Dannelsen af nationale Enhedspartier har Komintern saaledes ikke været, men Splittelsesfolkene har flittigt udnyttet dens Eksistens til Modarbejdelse af Arbejderklassens Samling.

Med Kominterns Opløsning har Enhedens Modstandere mistet et vigtigt Argument, og derfor vil en Hindring for Skabelsen af nationale Enhedspartier i større Omfang være ryddet af Vejen.

OPLØSNINGENS BETYDNING FOR OS OG NOGLE BEMÆRKNINGER OM PARTIETS POLITIK

Partiledelsen har behandlet EKKIs Forslag og tiltræder det. Deraf følger, at der maa foretages visse Ændringer i vore Statutter, men Partiet vil fortsat bestaa og bevare sit Navn.

- 4 -

Som de fleste Sektioner indenfor Internationalen bestod vort Parti, før Komintern blev oprettet. Partidannelsen i 1918 var en Videreførelse - omend under andre Former - af den Opposition, som Gerson Trier og andre Marxister havde ført mod Stauning og Konsorters "Socialdemokratisme" (Reformisme). Denne Kamp er i Dag ligesaa nødvendig som da og maa fortsætte. Hvorledes den kommer til Udtryk under vor nationale Frihedskamp, vil være velkendt fra Teser og Informationer, og der sker ikke nogen Ændring heri. Vi ser det stadig som vor Hovedopgave at videreføre de bedste Impulser fra Folkefrontspolitiken for at rejse og organisere det danske Folk til Kamp for Selvstændigheden. Denne Kamp maa udvides og høves til højere Former, og for at den kan faa den rette Udfoldelse, er det en Forudsætning, at det hovedsagelig er Arbejderklassen, som drages med ind i Kampen.

Det er saa meget mere nødvendigt at vinde Arbejderklassen for denne Kamp, da det vil faa Betydning for at holde Fascister og andre Folkefjender paa Plads i Fremtiden. Vi tror ikke, der er nogen Uenighed i Partiet om

dette. Men alligevel er det et Spørgsmaal, om alt, hvad Partiet gør og siger, tjener til at hjælpe Arbejderne til at finde deres Plads i Modstandsbevægelsen. Forskellige Udtalelser og Artikler i Partiets Blade har ikke været helt hensigtsmæssige. Det turde være indlysende, at Udtryk som: "Arbejderne sover" eller "Arbejderne er fejge" ikke netop tjener til at drage Arbejderne nærmere til os.

Men ogsaa andre Foreteelser, som vel ikke direkte er vendt mod Arbejderne, tjener ikke til at styrke Enheden i Arbejderklassen. Vi tænker her paa en vis Tendens til at styrke alle socialdemokratiske Tillidsmandshøje som lave - under eet og tilmed paa en Maade, saa Venstre og Konservative ofte fremhæves paa deres Bekostning. Det er ikke alene mindre heldigt, fordi man derved driver Arbejderne sammen med Ledere, som de paa Grund af forskellige Divergenser er ved at skille sig fra, men ogsaa fordi der, omend ikke tilsigtet, sker en Vejvisning til Højre. Det er rigtigt, at Socialdemokratiets Ledere bærer deres store Del af Ansvaret for Udviklingen i de forløbne Krigsaar, og deres Ansvar bliver saa meget tungere, fordi de skulde repræsentere Arbejdere og andre Smaakaarsfolk. De vil aldrig kunne sige sig fri for deres Meddelagtighed i Gennemførelsen af de seneste Aars arbejderfjendtlige Love, og det er forstaaeligt, om deres Optræden vækker Harme, men lad os ikke af den Grund glømme, at Venstre fortsat er Storbøndernes og Højre Storkapitalens Parti, hvorfra Arbejderne kun har eet at vente: endnu krassere Udbytning, endnu strammere Baand.

Lad os nævne nogle Eksempler fra de seneste Maaneder:

Februarnumret af "Gry" skræver i en Artikel om Arrestationerne omkring "FRIT DANMARK", at de arresterede repræsenterede alle Partier undtagen Socialdemokratiet. Der siges derefter, at naar ikke en eneste af de socialdemokratiske Ledere er arresteret, skyldes det, at de er Hitlers bedste Hjælpere her i Landet. Efter Fremstillingen maa man faa den Opfattelse, at Socialdemokratiet er det værste af alle Partier. Der ses ganske bort fra, at med Undtagelse af Kommunisterne gaar alle Partier ind for Samarbejde med de tyske Nazister, og af ledende Politikere er kun Kommunisten arresterede. Endelig kunde der jo nævnes adskillige Socialdemokrater, som er faldet efter tysk Ordre (Holger Eriksen, "Demokraten", Aarhus, var den første Redaktør, som blev tvunget bort, og Bladet var forbudt i flere Dage. H.P. Sørensen, "Socialdemokraten", København, er ligeledes tvunget bort, og saa fremdeles). Desuden sidder mange Socialdemokrater arresteret. Man kan vel sige, at hvad de paagældende har foretaget sig, er sket mod det socialdemokratiske Partiraads Vilje. Men ogsaa Venstre og Konservative

- 5 -

tager officiel Afstand fra national Modstand. Og hvad endelig det konkrete Spørgsmaal angaar: Arrestationerne omkring "FRIT DANMARK", saa blev dog netop Socialdemokraten, Biblioteksdirektør Døssing arresteret. At han, ligesom Professor Chievitz i sit Forhold til det konservative Parti, er utilfreds med Partiets Politik, ændrer intet ved Sagen. En anden fremtrædende Socialdemokrat, Kommunelærerinde Inger Merete Nordentoft arresteredes paa samme Tid.

Redaktionen af "Gry" har saaledes ladet sig lede af en fjendtlig Indstilling overfor Socialdemokratiet til ganske at se bort fra Kendtgerninger. Det kan ikke siges, at de med deres Artikel har bidraget til at samle Arbejderne.

I "Folkets Kamp" for Maj hedder det i en Kommentar til Byraadsvalget, at "Socialdemokratiet mere end noget andet af de danske Partier har bøjet Nakken for vort Lands Undertrykkere og ved enhver Lejlighed, naar Okkupanterne stillede deres Krav, opfyldte dem i fuldeste Maal. De har altid handlet ud fra den Betragtning: Hvad behager nu Herrefolket mest? Ikke mindst i Aalborg er dette kommet til Udtryk i en Række Tilfælde, som vi ofte her i Bladet har omtalt. Vi skal igen nævne Friluftsbadet ved Fluepapiret... de tyske Fascister skulde bruge dette Omraade og fik det uden Protest udleveret, men ikke nok med det. Der skulde ogsaa gennemføres en Del Forandringer: et ret stort Jordarbejde. For at være Herrefolket tilpas lod Kommunen de tyske Fascisters Arbejde udføre - og endda som Nødhjælpsarbejde. Borgmesterens Sammenkomster og Frokoster i hans Hjem med de højeste tyske Officerer, alt saadan noget tæller med paa Valgdagen?

. Saadan lyder det om Socialdemokratiet. Og om de Konservative: "De Konservative er ikke et Hak bedre, men ved en mere snedig gennemført national Frasepolitik har de faaet en Del smaaborgerlige Stemmer fra Socialdemokratiet."

Lad os først slaa fast, at det er en Overdrivelse, naar der om Tyskernes Krav siges, at de "... ved enhver Lejlighed... opfyldes i fuldeste Maal. Socialdemokratiet har ogsaa til Tider været vrangvilligt. Det sagde Nej, da Tyskerne i Januar 1942 forlangte Staunings Afgang. Og Bramsnæs imødekam ikke Tyskernes Ønske om at lade sig udnævne til Statsminister. Dette maa være tilstrækkeligt til at godtgøre, at Socialdemokratiet ikke altid gør, "hvad der behager Herrefolket mest". Saadanne Postulater er ikke egnet til at øge Tilliden til os. Der er i Socialdemokratiets Handlinger saavel paa Rigsdagen som i Kommunerne rigeligt med konkrete Misligholdelser af deres Løfter til Arbejderne, som de kan angribes for. Det vil Arbejderne forstaa, det vil de anerkende som berettiget. Det vil føre dem nærmere til os.

Vi kan ikke udtale os om, hvorvidt Jordarbejdet blev udført af Kommunen for at behage Tyskerne. Men at det udføres som Nødhjælpsarbejde, kan ialtfald ikke gavne Tyskerne, højst genere Arbejderne. Kommunen kan derved opnaa Tilskud. Det lyder ikke sandsynligt, at dette spiller nogen Rolle for Tyskerne. De skriver alt paa Clearingkonto - og vi faar aldrig en Skilling.

Man maa altid anlægge en nøgtern Betragtning og differentiere ved Bedømmelsen af de socialdemokratiske Ledere. Dette gælder ogsaa lokalt. Kammeraterne, der skriver "Folkets Kamp", har sikkert Ret i deres Vurdering af det borgmesterlige Maskapis Indflydelse paa Valget. Men af Hensyn til den videre Udvikling burde man ogsaa have taget de Konservative under Behandling. Citat Nr. 2 siger jo udtrykkelig, at de ikke er bedre.

- 6 -

I Landsmaalstok kender vi da ogsaa Hakon Stangerup, Henning Hasle og Holger Andersen, hvis lige indenfor Socialdemokratiet maa søges blandt de mest haardkogte "Globusfolk", der forøvrigt snart er smidt ud allesammen.

I "Aarhus Ekko" for April gaar man for langt til den anden Side, hvilket ogsaa kan styrke den nationale Modstands Fjender og svække den nationale Front. Det hævdes her, at Hedtoft Hansens store Stemmetal ved Folketingsvalget i Marts skyldes "Tyskernes Forfølgelse". Ser man paa det Antal personlige Stemmer, andre Socialdemokrater har faaet udenfor Opstillingskredsen, styrkes denne Opfattelse ikke. Der er intet som helst, der tyder paa, at Hedtoft Hansen er mere Antinazist end andre, og Stemmetalene kan heller ikke udlægges, som om Vælgerne i Vestre Storkreds har haft denne Opfattelse. Paastanden synes at hidrøre fra en Trang til at se Valget i et bestemt Lys. Hverken vi eller andre har imidlertid gjort noget for at gennemføre en saadan Differentiering ved Valget, og den officielle Propaganda stillede Samarbejdspartiernes Kandidater op som Antityske og Antifascister. Dersom Vælgerne havde korrigeret Partierne, burde dette naturligvis have dannet Udgangspunktet for Vurderingen, men det ses ikke at have været Tilfældet. Det mest opmuntrende var, at Arbejderne ikke faldt for Overklassepartiernes Lokketoner.

I et efterfølgende Nummer af "Aarhus Ekko" foretages en Vurdering af enkelte Byraadskandidater. Her anbefales Unmack Larsen og Perregaard, mens Havnearbejderne Fagforeningsformand Chr. Jensen gøres misliebige. Rent bortset fra det uhensigtsmæssige i at nævne Navne paa hæderlige Folk, er Vurderingen forkert.

Der foreligger ikke noget som helst konkret om, at nogen af de to førstnævnte er mere konsekvente Modstandere af Besættelsesmagten end andre Socialdemokrater. Derimod har de begge tidligere som Byraadsmedlemmer stillet sig paa Tværs af Fagforeningerne i sociale Spørgsmaal. Den første - som Humanist - har i Socialudvalget paa det kraftigste modsat sig Fagforeningernes Ønske om faste Understøttelsestakster. Og den anden blev af Socialdemokratiets menige Medlemmer, trods ledende Socialdemokraters Modstand, smidt ud af Partiet paa Grund af hans haanlige Indstilling

overfor de Hjemløse, og fordi han faktisk altid har arbejdet for en Skærpelse af Kontrollen med de Arbejdsløse. Derimod har Chr. Jensen i en Række Sager om Understøttelser, Hødhjælpsarbejde og blandt andet gennem en kraftig Optræden overfor Socialkontorets Propaganda for Arbejdskraft til Tyskland indtaget en Holdning, der var mere i Overensstemmelse med os og med Arbejderne.

Her er der differentieret "nationalt" - men man har ikke taget sig i Agt for, at det sociale Moment spiller ind, ja, ikke kan lades ude af Betragtning. For at forebygge Misforstaaelser vil vi sige, at der her ikke er Tale om at anbefale Chr. Jensen, men om at paavise det ukloge i, at en Fagforeningsformand stilles op som Skræmmebillede. Dersom han var den værste paa Listen, skulde det ikke se daarligt ud i Aarhus.

Ogsaa Kammeraterne i Aarhus anerkender jo dog, at Regeringens Pris-, Løn- og Socialpolitik, der bæres frem af Overklassen for at udnytte Situationen til varig Fordel, gavner Tyskerne. Det maa herefter være indlysende, at enhver, der gaar ind for højere Løn, og som gaar imod Socialnedskæringerne og imod Stavnbaandet for Landarbejderne, ogsaa yder en Indsats i den nationale Modstand. Derfor maa der ogsaa differentieres her. Det kan være vanskeligt at finde ud af, hvem der stritter imod, og hvem ikke. I Sociallovsspørgsmaalet ved vi dog, at Aksel Olsen og

- 7 -

Arbejdsmandsforbundet lavede en Aktion imod Gennemførelsen, mens Alsing Andersen, Kjærbøl og Ejnar-Jensen m. fl. gik ind for det. Denne Skillelinje findes ogsaa i lokal Maalestok, og den maa vi se at finde, og Skellet er her ikke identisk med Stillingen for eller imod Oppositionskonference. Skellet er nemlig Udtryk for de menige Socialdemokraters Fordømmelse af deres Lederes Politik. Det viser, at de er villige til at vælge Modstandens Vej fremfor Underkastelse. Det er saa vor Sag at finde den Platform, hvor paa vi i Fællesskab kan rejse Kampens Fane. Mestret vi denne Opgave, vil vi møde større Forstaaelse, og Tilliden til os vil styrkes. Bebrejder vi Folk de onde Gerninger, de selv bekæmper, vil det sætte ondt Blod.

De ovenfor gengivne Citater beror næppe paa Tilfældighed, men er Udtryk for den Opfattelse, at Socialdemokratiet er mere skyldig end andre, og der kan endogsaa hos Partikammerater spores en Mildhed ved Bedømmelsen af andre Partier. Denne Indstilling gav sig paa Frederiksberg bl. a. det Udslag, at nogle Partikammerater vred sig ved at uddele vort Valgopraab til Kommunevalget, fordi det opfordrede til at stemme paa Socialdemokratiet. Partikammeraterne motiverede deres Standpunkt med, at Socialdemokratiet altid og under alle Forne er vore værste Modstandere. Det siger sig selv, at Kammerater, der gaar rundt med en saa fejlagtig Indstilling, ikke er i Stand til virkelig at samle Arbejderne og Folkets brede Lag om sig til Kamp mod Folkets og vore værste Fjender - de nazistiske Undertrykkere. Med en saadan Indstilling er det jo forstaaeligt, at disse Kammerater overhovedet ikke forstaaer Betydningen af, at det konservative Bystyre paa Frederiksberg bliver væltet, for er Socialdemokraterne under alle Forhold vore værste Fjender, maa Konsekvensen jo blive, at vi foretrækker de Konservative. For Arbejderne paa Frederiksberg vilde det have haft stor Betydning baade nu og ud i Fremtiden, om det konservative Bystyre var blevet væltet. Selvom der bestaar et "nationalt Samarbejde", er der jo nemlig stadig Forskel paa de forskellige Partiers Politik. De, der gennemførte Tugthusloven og sværmede for indirekte Skatter af Hensyn til Velhaverne, vil ogsaa vide, at afstemme deres Kommunalpolitik efter disse Interesser. Arbejdsgiverforeningens Formand, der vel ogsaa hører hjemme i det Konservative Parti, er ked af, at de "sorte Lister" ikke blev legaliseret gennem Arbejdsbøger. Alt dette viser os, at det ikke kan være ligegyldigt, om Overklassen faar større politisk Indflydelse eller ej. Den er og bliver sig selv lig under alle Forhold. Dog bør det for Nøjagtighedens Skyld tilføjes, at Venstre og Retsforbundet i Hadet til Fagforeningerne overgaar de Konservative.

Ydermere skal vi have for Øje, at Folkestyre, Fremskridt og Fred jo ingenlunde er sikret med Tyskernes Nederlag. Vi har her i Danmark en Samling arge Kapitalister som A.P. Møller, Wieth, Højgaard m.fl., der i Kraft af deres Rigdom har langt større Indflydelse, end deres Antal berettiger. Kan de ved at saa Splittelse og Forvirring i Folket tilsidesætte Demokrati og Folkestyre, vil de gøre det. Ligesom de forenede Nationer har Blikket rettet mod den kommende Tid, saaledes maa vi som Parti ogsaa kunne se fremover. En Forskydning til Højre indenfor Samarbejdspartierne vil være til Skade for Udviklingen. Skal det blive Fremgang, maa Arbejdsklassen samles om en marxistisk-leninistisk Politik. Vejen hertil gaar over Enhedsfront under varierende Former. At lade Flugten fra Reformisternes forføjede Politik gaa over Konservativer eller lignende er ikke nogen Genvej, men en Omvej, der kan blive farlig.

De her fremdragne Forhold vidner om, at nogle af Partiets Organisationer i deres Vurdering af Socialdemokratiet begaar alvorlige Fejl, som

- 8 -

sinker os i vort Arbejde for at drage de socialdemokratiske Arbejdere med ind i Kampen og frigøre dem fra den socialdemokratiske Ideologi. Man har sikkert Tilbøjelighed til at gøre Hitlers Nederlag entydigt med Arbejdsklassens Sejr og Socialdemokratismens Likvidering. Derfor kan man ogsaa se, at en Ledelse i en Informationskrivelse nøjes med at anvise en "Militaroversigt", som tilstrækkelig, hvad det indre, politiske Arbejde angaar. Det er klart, at det er utilstrækkeligt. Socialdemokratismens Likvidering i Arbejderbevægelsen er nødvendig for at naa frem. Det gøres ikke ved Hjælp af en "Militaroversigt", men gennem et ihærdigt politisk Massearbejde. Derfor maa Partiet sættes i Stand til at udføre dette Arbejde, og den politiske Oplysning og Klaring maa følgelig vies langt større Opmærksomhed. De militære Spørgsmaal behøver ikke af den Grund at forsømmes, men de maa stilles i det Plan, som de til enhver Tid tilkommer. Retningslinjerne for vort politiske Arbejde findes i Teserne samt i Artikler i "LAND OG FOLK", hvor aktuelle Spørgsmaal tages op til Behandling og Vurdering, og Partiets Stilling til dem fastslaaes. Ved Siden heraf maa Partihistorien, Leninismens Problemer og Borgerkrigens Historie læses og studeres.

Under Krigens Aar har vi mærket, hvorledes de socialdemokratiske Arbejdere kom nærmere til os. Det er vor Pligt at hjælpe dem over til vor Opfattelse. Derfor skal vi gennem Enhedsfront og Samarbejde række Arbejderne en hjælpende Haand og ikke støde dem fra os, fordi de ikke helt er, som vi ønsker.

I et Særnummer af "LAND OG FOLK" har Partiet udadtil taget Stilling til Kominterns Opløsning og de deraf følgende Opgaver for vort Parti. Vi tilsiger i denne Henvendelse til det danske Folk alle, der vil arbejde mod Besættelsesmagten og dens Agenter, vor Hjælp og vort Samarbejde. Vi er villige til at træde i Forhandling med alle Partier - lokalt eller i Landsmaalestok - om Gennemførelse af enkelte Opgaver eller om Samarbejde i Almindelighed, og dette Tilsagn gælder i Særdeleshed Socialdemokratiet. Vi betonor udtrykkeligt, at saadanne Forhandlinger maa have til Formaal at forene det danske Folk til Kamp mod den nationale Undertrykkelse, for Fremskridt og Frihed.

Kammerater! Vi haaber med disse Bemærkninger at have ydet Jer en Haandsrækning i Arbejdet, saaledes at vi ved fælles Hjælp kan undgaa de værste Fejl og gøre vort til at hæve det danske Folks Kamp mod Undertrykkelsen til stadig højere Former!

Med kommunistisk Hilsen,

SEKRETARIATET

LAND OG FOLK

Nr. 31

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Juli 1943

VED INVASIONENS BEGYNDELSE

Saa kom Invasionen i "Fæstningen Europa". Hitler havde dog forinden - allerede den 5. Juli - opgivet sin "Siddekrig". Uden store Propagandanumre startede han en Offensiv i Orel-Kursk-Bjelgorodomraadet. Af Frygt for Hjemmefrontens Reaktion overfor et nyt "Stalingrad" benægtede Tyskerne, at de var gaaet til Offensiv. Det var den Røde Hær, som var begyndt, sagde de, og det stærke tyske Forsvar havde derefter taget Initiativet. Offensiv var der ikke Tale om. Det kunde højst kaldes et Storangreb.

Hensigten var tydelig. Hitler havde Brug for militære Resultater. De Allieredes Luftangreb hærgede Tyskland, de tyske U-baade havde kun sparsomme Resultater at opvise og Øerne Pantelaria og Lampedusa var erobret af de Allierede. Men Hitler vandt sig ingen Laurbær. Offensiven blev en March paa Stedet. Nazihærene har aldrig lidt saa blodige Tab paa saa kort Tid. De tyske Forklaringer, som allerede efter faa Dages Forløb begyndte at tale om "Materielslag" og "ingen Interesse i Terrænvinding", bærer Vidnesbyrd om, hvor skidt det gik. De samme Vendinger har de benyttet hver Gang de fik Bank. Og den 15. Juli kom saa Meldingen fra Sovjetunionens Informationsbureau om, at den Røde Hær havde aabnet sin Offensiv i to Retninger, Nord og Øst for Orel og allerede i Løbet af 3 Dage havde gennembrudt de tyske Stillinger og var trængt henholdsvis 45 og 25 km frem. Endnu da disse Linjer skrives, den 16. Juli, lyder Meldingen fra Sovjetunionen: "Vore Troppers Offensiv fortsættes!"

Til disse Trængsler paa Østfronten kom saa Invasionen i "Fæstningen Europa". Sikker og planmæssigt gik engelske, amerikanske og canadiske Tropper i Land paa Sicilien. De Allieredes Overlegenhed kom til Udtryk baade i Luften, til Lands og til Vands. Mens de Allieredes Luftflaade smadrede de sicilianske Flyvepladser og lagde sig som en Paraply over Landgangstroppeperne, afspærrede Flaaden den italienske Vestkyst og forhindrede søvarts Overføring af Reserver.

Tabet af Sicilien er katastrofalt. Nedkampningen af Italien kan føres med mangedoblet Kraft fra Baserne paa Sicilien, men ogsaa andre hidtil "luftsikre" Omraader vil kunne angribes, og Tidspunktet, hvor Europa er invasionsmoden, fremskyndes stærkt.

Efter alt at dømme vil der ogsaa komme Angreb andre Steder i Europa, og de undertrykte Folk vil da, med Invasionshærenes Hjælp kunde foretage den længe ønskede Afregning med Okkupanterne.

.....

Ogsaa den asiatiske Ende af Aksen, Japan, er i Vanskeligheder. En stort anlagt Offensiv, der sigtede mod Chunking, brød sammen. Fiaskoen skyldes sikkert, at Japans strategiske Stilling i fuldt Maal kræver alle de Kræfter, der bare kan stables paa Benene. Tilsyneladende fik Japan en meget stærk Stilling efter at det havde erobret Filippinerne, Malakka med Singapore, Burma, hollandsk Indonesien og en Række engelske og amerikanske Øbesiddelser. Men det var ogsaa kun tilsyneladende. Den japanske Flaade er ikke tilstrækkelig stor til at beskytte de solstraaleformede Forbindelsesveje, der udgaar fra de japanske Øer. Den amerikanske Flaade, der forlængst har overvundet Skaderne fra Pearl Harbour, vil være i Stand til at overskære Forbindelsesvejene. Det var det, der skete ved Besættelsen af Øen Attu i Aleuterne og det

- 2 -

samme færdt Sted ved Besættelsen af Øerne Rendova og Ny Georgien, Nord for Ny Guinea. Disse sidste Aktioner i Forbindelse med Offensiven mod Salamaua paa Ny Guinea er et haardt Slag mod Japans sydøstlige Flanke og vil bidrage til at fjerne Truslen mod Australien.

I Dag staar det definitivt klart, at Aksens Magtudfoldelse har toppet. De forenede Nationer og de undertrykte Folks Indsats afgør nu i hvilket Tempo, der skal gøres Ende paa Krigen og dermed de undertrykte Nationers Lidelser. Fjenden er endnu stærk. Der forestaar haarde og forbitrede Kampe. Man maa ikke regne med Sammenbrud. Fascismen skal nedkæmpes. Og den vil blive nedkæmpet!

N O R D E N S F R E M T I D

Diskussionen om nordisk Samarbejde, fælles Udenrigspolitik og fælles Forsvar gaar videre -

LAND OG FOLK vendte sig allerede i Vinter mod denne Diskussion, fordi den afleder Opmærksomheden fra det centrale, Kampen for Nazismens Udryddelse, der er Betingelsen for at der kan eksistere selvstændige og demokratiske Stater i Norden. Begivenhederne siden har bekræftet vor Opfattelse, og det er da ogsaa betegnende, at de, der mest ivrigt gaar ind for nordisk Forsvarsforbund, er fuldkommen passive i Kampen mod Hitler og Okkupanterne. Omvendt har Nordmændene, der staar i første Linje i Kampen mod Nazismen, gennem Statsminister Nygaardsvold, taget Afstand fra de fremsatte Planer.

Naar Nygaardsvold har gjort det, betyder det ikke, at han tager Afstand fra Samarbejde mellem de nordiske Folk. Det betyder blot, at han indser, at disse Planer og Diskussionen derom er dødsensalvorlig for de nordiske Staters Selvstændighed, Demokrati og Fred. Hverken under denne Krig eller den kommende Fred tjener det de nordiske Folks Interesser at stille sig i Modsetningsforhold til Sovjetunionen. Tværtimod. Sovjetunionen har i Kampen mod Nazismen været Nordens stærkeste Forbundsfulle, og det vil den ogsaa være under Freden.

Sovjetstaten har altid været beredt til at støtte dem, der kæmper for deres Hjemstavns Uafhængighed, og ingen Stat har ydet kæmpende Folk saamegen Hjælp som Sovjetunionen. Dette og meget andet maa vise, at de nordiske Folk intet har at frygte fra Sovjetunionens Side. Og de, der søger at sætte Skel mellem de nordiske Stater og Sovjetstaten, gør det ikke i Demokratiets, Folkets eller Nationernes Interesse, men ud fra egoistiske Motiver.

Planerne om et isoleret nordisk Forsvarsforbund "med Front til alle Sider" maa derfor afvises, og Norden maa staa i Forbindelse med Sovjetunionen og alle Stater, der ønsker at være med, gaa i Samarbejde mod Frihedens, Folkets og Fredens Fjender.

BØDE FOR AT GIVE LANDARBEJDERNE EN RIMELIG LØN

En Proprietar, der sidder paa en jævngod Gaard, syntes, at hans Arbejderes Løn var aldeles utilstrækkelig. Da hans Indtægter tillod ham at betale mere i Løn, gav han dem resolut et klækkeligt Tillæg. Det gik ogsaa til fuld Tilfredshed hos begge Parter og vilde have fortsat fremover, hvis ikke Gaardmændene i Sognet, ved Hjælp af Landarbejdernes Selvangivelser havde opdaget denne "ukollegiale Optræden" og indmeldt Sagen for Arbejdsgiverforeningen, hvoraf saavel de som Proprietaren var Medlem. Resultatet blev, at Proprietaren idømtes en Bøde paa 2000 Kroner. Det er muligt at Arbejdsgiverforeningens Bestemmelser er overtraadt, men det styrker ikke Tilliden til Bøndernes Ord om, at de gerne vilde betale mere, hvis de bare havde Raad til det.

NU KAN DET VÆRE NOK MED BØLLESTREGERNE !

Frikorpsfolks og tyske Soldaters Skyderi og brutale Overfald paa fredelige Danskere paa Raadhuspladsen i København i Dagene omkring den 6. Juli sætter Regeringens Erklæringer om Besættelsestroppers korrekte Optræden i den rette Belysning. Det er nemlig ikke et isoleret Tilfælde. Tværtimod. Det passer ind i hele Rækken af Overfald og Voldshandlinger, der som en Skygge har fulgt disse Hitlerbander, hvor de har slaaet sig ned. Hvis Myndighederne vilde være lige saa ivrige efter at meddele Offentligheden om disse Skandalsgerninger som de er, naar det drejer sig om Vold mod Sabotagevagter, saa vilde Bladene komme til at svømme i Sensationer. Men det er forbudt Stof. Fiktionen om den korrekte Optræden skal opretholdes - om ikke andet saa paa Papiret.

Drukne tyske Soldater maa trænge ind i Foreningsfester, forulempe værgeløse Kvinder, overfalde sagesløse Mand, lemlæste og dræbe Mennesker uden at Offentligheden gennem Pressen maa underrettes derom. Og, hvad værre er, der sker overhovedet ikke disse Voldsmand noget. Hvorimod de overfaldne Danskere som Regel tiltales og dømmes, fordi de har været saa uheldige at være nærværende, naar en af Landsknægtene har faaet Bersærkergang.

Det forbavser ikke, at de nazistiske Officerer solidariserer sig med Følgerne. Det er i nøjeste Overensstemmelse med deres Racehovmod og den militære Korpsaand, og derfor tolererer de, at saavel Tyskerne som Børmænd i Frikorpset bærer Sidevaaben og skarpladte Revolvere.

Men vi Danske kan ikke stiltiende finde os i denne Tingenes Tilstand. Vi maa kræve, at tyske Soldater og Frikorpsbanditter forbydes Adgang til Restaurationer og Forsamlingslokaler, at de ikke uden for Tjeneste og Kommando bærer Vaaben og at de i Aften- og Nattetimerne forbydes Adgang til Gader og Veje.

Kan Regeringen ikke ordne disse Forhold, maa man være forberedt paa, at Folket tager Sagen i sin egen Haand. Disse Lømler skal enten paa den ene eller den anden Maade sættes paa Plads!

oo

THUNE JACOBSENS BESTRÆBELSER PAA AT GØRE POLITIET TIL EN AFDELING AF SS.

Straks efter at Thune Jacobsen gennem et Cirkulære havde givet Politiet Ret til Mord, tilkendegav han ved et Forslag om yderligere Udrustning, at han ønsker denne Mordtilladelse udnyttet. I første Omgang ønskede han Ret til at ekspropriere Biler og tvangsafleverede Vaaben. Senere krævede han yderligere Ret til at ekspropriere Bygninger og Grund, for saavidt "krigsmæssige Forhold" gør det nødvendigt.

Det Thune Jacobsen her ret ubemærket faar gennemført, er en regulær Militærudrustning af Politiet, der oprindeligt er antaget til almindelig Ordenstjeneste, men nu efterhaanden er ved at blive omdannet til en Underafdeling af SS og hvad Dag det skal være kan komme til at optræde Side om Side med tysk SS, Værnemagt og Frikorpsfolk mod Danskere. Forhaabentlig er der saa meget nationalt Sindelag indenfor Politikorpset, at det sætter en Grænse for dets Anvendelse.

Det er beklageligt, at Rigsdagen giver Tilslutning til saadanne Foranstaltninger. Uvilkaarligt drager man Sammenligning mellem Behandlingen af denne Lov og Loven om Ekspropriation af Jord til indeklemt Busmandsbrug. Dengang - i 1958 - benyttede Venstre og de Konservative sig af en Mindretalsbestemmelse til at forhindre Lovens Ikrafttræden. Nu, hvor det ikke er Jord til fattige Landsmænd, men Skydevaaben, Bygninger og Grund til Landets Undertrykkere det drejer sig om, synes de at have glemt denne Bestemmelse til at værne om Ejendomsretten!

H U S M - Æ N D E N E

Husmændenes Landsmøde har atter bekræftet, at der er Forskel paa det store og det lille Landbrug. Utvetydigt blev det slaaet fast, at Husmændene ikke ønsker højere Priser for deres Varer, men er solidarisk med Arbejderne i deres Krav om Prisstop, Ja, ydermere forlangte Formanden, N.P. Andreasen, i sin Tale, at den Foraring, der er givet til de store Jordbrugere, snarest opgaves. Her er der altsaa ogsaa fuldstændig Overensstemmelse mellem Husmændene og Arbejderne.

Formanden for de jydsk Husmandsforeninger P. Nielsen, Tvis, fremsatte i en Tale Krav om Fremskaffelse af Jord til Husmandsbrug saavel til Nyoprettelse som Udvidelse af de eksisterende. Jorden ønskede han tilvejebragt fra Jord i offentlig Eje, Jord tilhørende de Stiftelser og Gaarde, der ikke driver af Ejeren. Det var ham underordnet, om Jorden blev skaffet til Veje gennem Ekspropriation eller stærk Grundbeskatning af større Ejendomme. Dog fremhævede han, at den sidste Udvej nødvendigjorde en Lovgivning, der ikke giver saa store Fordele til det store Landbrug, som Tilfældet er i Dag. Nielsen Tvis havde den Opfattelse, at Jorden er Folkets Ejendom, og naar Befolkningens Udvikling gør det paakrævet, at vi gaar til en anden Jordfordeling, da er det kun Ret og Rimelighed der øves Jordens rette Ejere.

Det er sunde og gode Synspunkter, som ogsaa ethvert arbejdende Menneske udenfor Landbruget kan tilslutte sig. Og det siger sig selv, at f. Eks. Fagbevægelsens Understøttelse af disse Krav vil være en betydelig Hjælp til deres Opfyldelse. Hvis det tidligere var sket, vilde vi maaske have set, at der allerede nu i Forbindelse med Pengelovene i Overensstemmelse med Professorudvalget var blevet paalagt det store Landbrug højere Grundafgift til Indkassering af Krigsspekulationsgevinster.

P E N G E L O V E N E

Rigsdagen gjorde intet for at ændre Regeringens "Anti-Inflationskompleks", saa der blev taget fat om Ondets Rod: Nationalbankens Finansiering af den tyske Udplyndring. Finansministerens Forslag blev gennemført med visse Ændringer. Disse gaar dog ikke ud paa at ramme de virkelige Krigsspekulanter, der svømmer i Pengene fra Hr. Bramsnaa. Nej, det er atter de mindrebonidledede Indtægter, det er gaaet ud over.

Folketingets 2-Mandsudvalg har saaledes faaet Beregningsgrundlagets Indtægt for Krigskonjunkturskatten ændret fra 10000 til 4000 Kr.. Begrundelsen herfor er, at nogle Arbejdere skal have haft "Krigskonjunkturførtjenest". Udvalget har betegnende nok ikke foreslaaet strammere Regler for Indtægter paa Hundredetusinder eller Millioner af Kroner, skønt den legale Presse indrømmer, at en Beskatningsgrænse paa 85 % af skattepligtig Indtægt betyder, at Skattebetalingen praktisk talt aldrig vil naa op paa 50 % af Indkomsten. Og det er netop fra disse Indtægter, vort Fengevæsen er truet.

Rigsdagen fandt ogsaa ud af, at de tvangsopsparrede Midler burde forrøstes, og at Beskatningen af Brugsforeninger maatte skærpes. Disse skattepligtige Beløb bliver 4 % af den dividendeberettigede Omsætning. Finansministeren havde foreslaaet 3 %. Det skal bemærkes, at ingen i Rigsdagen foreslog hverken Forrentning eller Tilbagebetaling af de Midler, som Fattigmand gennem haardt direkte og indirekte Skatter maa yde til "Inflationens Bekæmpelse".

Disse Love, der er en direkte Følge af Tyskernes Udplyndring, tager ikke fat paa Besættelsens Hyæner, men er paany en Bekræftelse paa, at visse Udbyttekredse ikke undser sig for at benytte Nationens Trængselstid til at gennemtvinge folkefjendtlige Bestemmelser, som er beregnet paa at skulle forblive i Kraft længe efter Besættelsen, de Rige til Gavn og Fattigmand til ubodelig Skade!

P O L I T I M O D K R I T I K E R N E

Som det vil erindres, kom et af Socialministeren paa Grund af generende Kritik nedsat Udvalg til det Resultat, at der var store Mangler og Fejl ved Børneforsorgen.

Et andet Udvalg har senere udarbejdet et Forslag om, hvad der skulde gøres for at raade Bod paa Ulemperne. Dette Udvalg har - hvor underligt det end lyder - fundet ud af, at det i særlig Grad gjaldt om at lukke Munden paa Kritikerne. Til dette Formaal foreslaar Udvalget, at Politiet skal have Myndighed til at forbyde Personer, der har kritiseret Børneforsorgen, at møde sammen med og bistaa Forældre i Børneværns møder.

Vi er Tilhængere af Børneforsorgens Forbedring, billigere ogsaa, at der anvendes flere Penge til Lærerruddannelse, Lærerlønninger og Tilskud, men vi mener, at dette er værdiløst, hvis Offentlighedens Indseende og Kontrol med Livet bag disse Institutioners Mure udelukkes eller blot begrænses. Og det er jo det, Udvalgets Forslag tilsigter.

Det er Kritiken, der, selv om den for at naa sit Maal malede med stærke Farver, er Skyld i, at der blev foretaget Undersøgelser og udarbejdet Forslag angaaende Børneforsorgen, og det er derfor ulogisk at give den Mundkurv paa. Kun forbenede Bureaukrater eller Folk, der har indsøgt formeget af Naziluftten, stiller saadanne Forslag. Det er nemlig ikke Børneværnene og Institutionerne; men Fejlgreb, Skavanker og uheldige Personer, man vil dække over ved at lamme Kritiken.

Vil de Herrer i Børneforsorgen undgaa Kritik - berettiget Kritik - saa maa de indrette Forholdene og opføre sig, saa der ingen Grund er til Kritik. Det er den demokratiske Fremgangsmaade til Imødegaaelse af Kritik, og den stemmer med det danske Folks Ønsker.

BEREDSKABSLAGRE: Socialdemokrater og Konservative diskuterer for Tiden, hvorvidt Kjærbøl eller Grossererstanden har Æren af, at vore Lagre saa nogenlunde var fulde ved Krigsudbruddet.

Mens de Herrer diskuterer, hvem der har været mest forudseende, skal vi her fremdrage et Omraade, hvor begge Parter ialfald har været lige kortsynede. Vi tænker paa de skandaløse Indsamlinger og Eksport af Tøj. Officielt samledes det ind til Finland - hvor man dog ikke skulde synes, at der paa et Tidsrum af mindre end 100 Dage (den Tid Vinterkrigen varede) kunde opstaa katastrofal Tøjmangel. Men efter sigende havnede da ogsaa størsteparten af de indsamlede Klæder i Tyskland.

Naa, det kan vel ogsaa være ligemeget, hvem der fik det. Men Resultatet blev, at der allerede i Vinteren 1940 var Mangel paa Spindstoffer her i Landet. Dette skyldes selvsagt ogsaa Afspærringen. Saa lidet Omtanke havde de Herrer altsaa, og det forekommer os derfor latterligt, at de nu forsøger at gøre sig til af Fremsynethed!

=====

NYT FORRÆDDERKORPS UNDER DANNElse: Frikorpsets Chef, Overbanditfører Martin- sen, har forladt Frits Clausens synkende Skude og er nu begyndt for sig selv. I denne Tid udfolder han store Bestræbelser for at skabe et nyt Forræderkorps, v. Schalburg Korpsen, som skal anvendes "i givet Tilfælde" Side om Side med det tyske Hjemmeværn. Saa er det ikke vanskeligt at gætte sig til Resten. De nye Gangstere holder til paa "Høveltegaard", hvor første Hold Mordere, 40 Mand ialt, er uddannet og andet Hold er under Uddannelse. De kendes lettest paa deres sorte Uniformer. Benklæderne minder om Skibenklæder. Endvidere findes der i Øjeblikket ca. 5000 Marinevægttere, dvs. danske Statsborgere, der er bevæbnet af Tyskerne og militært uddannede og som anvendes til Bevogtning af tyske Depoter o.l.. Af det tyske Schutz-Polizei ligger 800 fordelt mellem Hillerød og København. Hertil kommer Frikorpsfolk og andre professionelle Urostiftere. Hvornaar agter Regeringen at sige Stop?

REGERINGEN OG OFFICERERNE TIL ØSTFRONTEN

Vi meddelte i sidste Nummer af LAND OG FOLK, at Regeringen havde nægtet at følge Tyskernes Ønske om at den skulde anbefale danske Officerer at tage til Østfronten.

Det viser sig imidlertid, at Regeringen alligevel gav efter. I Skrivelse af 1. Juni til alle Hærens Afdelinger har Forsvarsministeren lovet alle Liebhave en Række Begunstigelser, der er i Strid med Hærens Bestemmelser, bl.a. vedr. Forfremmelsesmuligheder, Beregning af Alderstillæg, Pension o.s.v..

Under Debatten i Folketinget om Spørgsmaalet fik Frits Clausen Lejlighed til at takke Forsvarsministeren, fordi han havde sat sig ud over alle "smålige parlamentariske Krav", og udtalte sin Forhaabning om, at "den højtærede Forsvarsminister vil fortsætte denne Linje til Gavn for vor fælles Kamp mod Bolsjevisme og Jødedom".

Det er at haabe, at den danske Hærs Officerskorps er i Besiddelse af saa megen national Ære, at det ikke reflekterer paa Tilbudet. Hidtil har kun tre meldt sig til denne landsforræderiske Tjeneste, nemlig Løjtnant Tretow-Loof, Løjtnant Clauson-Kaas og Løjtnant Havnbøl, Jydske Dragonregiment. De vil næppe blive savnet indenfor Hæren, og skulde de være saa uheldige at vende tilbage, vil det danske Folk vide at "belønne" dem efter Fortjeneste.

Biblioteksdirektør Døssing interneret i sit Hjem

Det maa vel efterhaanden gaa op for Thune Jacobsen, at den Maade, hvorpaa han forvalter dansk Retspleje, ikke er i Overensstemmelse med det danske Folks Ønsker. Vi har adskillige Gange tidligere set os i Stand til at bringe Ordlyden af Protestresolutioner til Justitsministeren fra Organisationer, hvis Medlemmer er harmfulde over den Maade, hvorpaa han behandler danske Statsborgere. Det er ikke længe siden, den Dansk Forfatterforbund mødte frem med en alvorlig Protest imod Forfatteren Hans Kirks ulovlige Indespærring i Koncentrationslejr og krævede ham løsladt. Sidst er det Danmarks Biblioteksforening, der gennem en Resolution, som er underskrevet af 433 Bibliotekarere, protesterer mod, at Biblioteksdirektør Døssing, efter at være løsladt holdes interneret i sit Hjem. Protesten har følgende Ordlyd:

"Foranlediget ved det Skridt, der efter Forlydende paatænkes imod Biblioteksdirektør Th. Døssing efter hans Løsladelse den 9. April, hvorved han forhindres i at genoptage sin Embedsvirksomhed, protesterer undertegnede saa kraftigt som muligt imod, at han uden Grundlag i Dommen af 9. April, imod al dansk Lov og Ret og til stor Skade for dansk Biblioteksvirksomhed fjernes fra den Virksomhed, han har ledet i en Menneskealder.

Idet Undertegnede giver denne Protest, indsendt af vore Organisationers Formænd den 3. Maj, samt den Protest, der er afgivet af Danmarks Biblioteksforenings Hovedbestyrelse den 27. Maj, vor fulde Tilslutning, udtaler vi - da det nu foreligger som en Kendsgerning, at Biblioteksdirektør Th. Døssing ikke har faaet Lov at genoptage sin Virksomhed - vor Harme over, at de danske Myndigheder vedblivende finder det i sin Orden at fratage Biblioteksdirektøren hans Embedsfunktioner, berøve dansk Folkebiblioteksvæsen dets Førstekraft og derved ubegrundet udsætte os for et uerstatteligt Tab i vort Arbejde.

VREDE BLANDT JERNBANEFOLKENE: Tyskerne har beklaget sig over, at de mange Luftalarmer sinkede deres Togtransporter, og Generaldirektør Knutzon har derfor omgaaende udfærdiget en Bestemmelse om, at al Togtrafik (undtagen Trafikken paa S-Banen) skal fortsætte, uanset hvad der sker. Indenfor de Kategorier af Jernbanefolk som saaledes har faaet Ordre til at udsætte sig for direkte Livsfare, blot for at holde den tyske Krigstransport kørende, hersker der selvsagt stor Harm og der er til Hovedorganisationerne stillet Krav om at faa denne Bestemmelse ophævet. Vi kan heller ikke se rettere, end at hvis Tyskerne under Luftangreb vil have deres Materiale frem, saa maa de selv besørge det. Det er dem, og ikke os, der fører Krig.

KORRUPTION UDEN LIGE

I Øjeblikket er det de store Forretningsfolk, der dominerer i Regeringen. Landets Cementkonge er Vejminister og en Eksportør og Storgrosserer er Minister for Handel og Priser. Gunnar Larsen har ganske vist "nedlagt" sine mange Direktions- og Bestyrelseshverv, men han har jo stadig sine Aktier og dermed saavel sine private Interesser som sin dominerende Indflydelse (bag Kulisserne) i Cement- og anden Storindustri.

I et Utal af Navn og Kommissioner sidder Storentreprenører (herunder Arbejdsgiverforeningens Formand) og Eksportører, Kulgrosserer og Importører, Nationalbankdirektør m.fl. og dirigerer Landets Økonomi. Intet Under, at det er haarde Tider for Smaafolk, naar man i den Udstrækning sætter Rave til at vogte Gas.

Indenfor Embedsmandskredse er det almindelig Viden, at der i disse Aar er henlagt en Masse store Krisesager mod praktisk talt alle de store Forretningsfolk, der sidder i disse forskellige Navn og Kommissioner - "FORDE MAN IKKE I DEN NUVÆRENDE SITUATION VIL KOMPROMITTERE HELE BORGERSKABET" som det fra højtstaaende Embedsmandside fornylig er blevet udtalt. Dette gælder navnlig Priskontrollen, der sortorer under Handelsministeren, Fiskeeksportør og Grosserer Halfdan Hendriksen.

En af Københavns store Forretningsdrivende, en Bagermester, der varetager egne og offentlige Interesser i disse overordentlige Navn, skulde fornylig "belønnes" med Ridderkorset - men samtidig var der Spørgsmaal om at rejse en stor Krisesag mod ham. Man valgte at give ham Ridderkorset - og henlægge Krisesagen.

Danske Kapitalisters Optræden i disse Aar har været til største Gavn for Nazi-Okkupanterne. Kortsigtigt har de samarbejdet med Undertrykkerne til Profit for Nazityskerne - og i ikke mindre Grad for sig selv -. I 1940 tog Tyskland 80% af Danmarks udenlandske "Handel". Gennem "fredelig Selvförvaltning" presses den store danske Befolknings Lefevod ned gennem den af Regeringen førte Løn- og Prispolitik, saa der bliver et stort Overskud af Varer til Eksport til Tyskland og til Salg til Værnemagten her i Landet. De store danske Forretningsfolk har i Virkeligheden - bevidst eller ubevidst - indgaaet et økonomisk Forbund med Nazisterne om Udplyndring af den jævne danske Befolkning til Fordel for Okkupanterne og Gev inst for sig selv. Og ikke tilfreds med de "lovlige" Prisindekser, er de alle som en enige om at skære en yderligere bred "ulovlig" Rem af den store forbrugende Befolknings Ryg. I den Grad, er de enige herom, at der end ikke kan rejses Sager imod dem herfor - "for ikke at kompromittere hele Borgerskabet". I den Grad har Scavenius-Politiken korrumperet den offentlige Moral!

Men ogsaa for disse Prissvindlere og Besættelsesberigere gælder det, at der kommer en Regnskabs Dags. Der er Grænser for, hvor store Byrder man kan lægge paa Smaafolks Skuldre. Der er Grænser for, hvor længe det haardt arbejdende, nødstedte Folk roligt ser paa denne Dans omkring den nazistiske Guldkalv.

DEN TYSKE UDPLYNDRING: I April Kvartal iaar steg de to tyske Konti i Nationalbanken med tilsammen 501,7 Millioner Kroner mod 311,8 Millioner Kroner i Januar Kvartal i Aar og 197,3 Mill. Kr. i April af ifjor. Den tyske Udplyndring er altsaa hermed naaet op paa over en halv Milliard i Kvartalet, svarende til over 2-Milliarder Kr. om Aaret eller mellem 1/4 og 1/3 af vor samlede Nationalindtægt. Vi maa i Dag - i en udmærket Forsyningssituation - betale det dobbelte Beløb af, hvad vi maatte af med under Besættelsens første Aar, da vi dog endnu havde lidt Varer at undvære. Fra April til Maj Maaned iaar steg vor samlede Vareudførsel fra 91 Millioner Kroner til 131 Millioner Kroner. Den halve Milliard paa et Kvartal er paa en Gang Udtryk for den Realitet, der ligger bag Regeringens Uenhed og Tvivlraadighed med Hensyn til Anti-Inflationsforanstaltningerne. Man kaster sig over de mindrebedmedle i Stedet for at standse Nationalbankens Financiering af den tyske Udplyndring.

TIL BELYSNING AF DE TYSKE NAZISTERS "KORREKTE OPTREDEN"

Som andetsteds omtalt foranstaltede Frikorpsfolk og andre Urostiftere store Sammenstød i København den 6. Juli og efterfølgende Dage. Optøjerne begyndte paa Restaurant "Skandia", hvor Voldsmændene forlangte Bøf serveret, skønt det var Tirsdag. Da Varten ikke kunde imødekomme deres Ønske, trak de Revolverne, og Spillet var gaaende. Restaurationen har været lukket en Uges Tid. Tyskerne havde krævet den lukket 5 Uger - som Straf. Varten, Restauratør Mikkelsen, har været kaldt op til Statsadvokaten for særlige Anliggender. Statsadvokaten bebrejdede Restauratøren, at han ikke havde serveret den forlangte Bøf. Restauratøren svarede hertil, at det var jo forbudt. Det var kødløs Dag. Herregud, erklærede Lovens Haandhæver, De maatte jo vide, der blev Ballade, hvis De ikke gjorde det - og der var saamænd nok blevet set igennem Fingre med det, dersom det var blevet opdaget. Altsaa: Danskere skal overholde Lovens Tyskerne og deres Haandlangere kan bryde dem efter Behag. Og det er en Statsadvokat, som udtaler sig saadan!

Onsdag fortsatte Urolighederne. Kl. 22 kom det til Sammenstød paa Toftegaardsplads, da Rutebilen skulde afgaa ad Køgevejen til Hvidovre. Bilen var overfyldt, da nogle Tyskere kom og vilde med. Der kunde imidlertid ikke være flere i Vognen. Saa smed Tyskerne nogle af Passagererne ud og indtog deres Pladser, mens de gestikulerede med deres Vaaben. Nu blev det danske Politi tilkaldt - og saa blev Tyskerne holdt ud og de oprindelige Passagerer indtog deres Pladser. Et Øjeblik senere rullede imidlertid en tysk Bil fra Avedørelejren op paa Toftegaardsplads. Pladsen blev ryddet af Tyskerne, det danske Politi maatte ogsaa vige. Samtlige Passagerer blev holdt ud af Rutebilen, de tyske Soldater steg ind og under Eskorte af den tyske Militærbil rullede Bussen ud ad Køgevejen. Chaufføren blev tvunget til at fravige Ruten og køre Tyskerne helt op til Lejren. At de ikke betalte noteres for en Ordens Skyld.

Tyskerne har i lang Tid ønsket at overtage Restaurant "Lodberg" i Paladsteatret for at omdanne Lokalerne til Bordel og Kantine. Restauratør Lodberg ønsker imidlertid ikke at sælge. Han har været kaldt til adskillige Møder i Indenrigsministeriet, hvor man har forklaret ham, at han kan forlange hvad han vil - Frisen er underordnet, blot Handelen kommer i Stand, saa Ministeriet undgaar Vrøvl med Tyskerne. Restauratøren vil stadig ikke sælge. Og slet ikke til Tyskerne. Saa finder Indenrigsministeriet paa en Udvej. I det Thune Jacobsenske Lovkompleks om Ret til Ekspropriation af Vaaben faar han tilføjet en Paragraf om Ret til at ekspropriere Bygninger og Grund, for saa vidt "krigsmæssige Forhold" nødvendiggør det. Nu kan Restaurant "Lodberg" eksproprieres. Det er paa den Maade, Regering og Rigsdag varetager danske Interesser!

Den 4. Juli var der i Aarhus Premiere paa Friluftsspillet "Dronning Margrethe". I den Anledning var Bispefortovet afspærret af dansk Politi. Hen mod Stykkets Slutning kom nogle tyske Officerer og forlangte at faa Lov til at passere Afspærringen. Dette nægtede Betjentene selvfølgelig, og Tyskerne gik over til Haandgribeligheder. De danske Betjente trak Stavene, og det kom til Tumulter, hvorunder Tyskerne bl. a. rov en gammel Invalid, der sad fredelig i sin Rullestol, ud paa Jorden, hvor han tumlede hjælpeløs omkring. Herover blev Publikum saa rasende, at det ogsaa gik til Angreb paa Tyskerne, og det kom til et valdigt Slagsmaal, der bølgede frem og tilbage i flere Timer, inden det lykkedes det danske Politi og tyske Gendarmer at rydde Gaderne. Politimesteren har i denne Anledning udstedt en meget alvorlig Advarsel - til den danske Befolkning! Den 9. Juli var det imidlertid galt igen paa Aaboulevard, hvor der var opstillet Karusseller o. l. Ud paa Artenen kom det her til et mange Timer langt Slagsmaal.

Om tilsvarende Begivenheder berettes fra talrige andre Byer. Hvorfor tillader Regeringen ikke, at dette meddeles i den danske Presse, i Stedet for krampagtigt at prøve paa at o_retholde Forestillingen om Nazisternes korrekte Optreden.

DET ER TYSKERNE, DER STJÆLER VORES KØD !

Ingen er selvfølgelig i Tvivl om, at naar der hersker en saa katastrofal Kød-mangel, er det fordi Tyskerne stjæler saavel Kvæg som Svin. Men de færreste aner vel i hvilket Omfang dette Røveri drives.

I Januar Kvartal var der opstillet et Leveringsprogram, som lød paa 6300 t Kød og Flæsk ialt, deraf 4500 t Oksekød. De faktiske Leveringer i Januar Kvartal blev paa 16700 t, saaledes at Leveringsprogrammet var overskredet med 10000 t !!

Ikke desto mindre mødte den tyske "Forhandler" Dr. Walther allerede i April - paa et Tidspunkt, hvor vi havde leveret 10000 t mere end lovet - op og forlangte, at Indlandsforbruget maatte indskrænkes yderligere, da han "skønnede" at April Kvartals Leveringsprogram, der lyder paa 42000 t, ellers ikke kunde opfyldes.

Det vilde have svaret til det danske Folks Ønske og Vilje, om Hegeringen hertil havde svaret, at saalænge der ikke var Kød til at tilfredsstille Hjemmeforbruget, maatte Nazisterne holde Snuden fra Fadet - men nej, man indlod sig paa "saglige" Drøftelser om hvorledes man bedst kunde opfylde Nazisternes Ønsker!

HAANDEN ER DANSK - MEN AANDEN ER HITLERS !

Det socialdemokratiske Blad "Sønderjyden" har fundet sig foranlediget til at skrive nedenstaaende Artikel om "SABOTØRER" - Det er landsforraderiske Handlinger, disse overophedede unge Mennesker i denne Tid øver mod danske Virksomheder og danske Arbejdere. De ved, at de begaar Forbrydelser, som under almindelige Forhold vilde blive straffet haardt... Faren for deres Medborgere og for deres Land har de i deres stupide og fejge Lømmelagtighed ingen Tanke for eller Begreb om. Deres Fejghed viser de i deres lumske hatlige Færd iført formummende Dragter og med Masker for Ansigterne. Var de Helte, der turde tale eller stride for en Tanke eller Ide, som de troede paa, saa vilde de "fægte med aaben Pande for hvad de for Alvor tror." Men de er Fejglinge og Skadedyr.. de bør indespærres for Livstid.. de er farligere end sindssyge.. man maa kræve, at alle vagthavende paa offentlige og private Arbejdspladser er bevæbnede saaledes, at de straks kan uskadeliggøre Sabotører, der maatte vise sig. Fanges de levende, bør de først og fremmest have læsterlige Prygl. Dette og Død er det værste, Fejglinge kan tænke sig".

Saa ivrige har dette socialdemokratiske, danske Blad været efter at bringe de hitlerske Argumenter til Torvs, at man end ikke har faaet Tid til at oversætte Ordene til dansk, men frejdigt skriver Fejgling (tysk Feigling) i Stedet for at benytte de gode danske Ord som efter det foreliggende dog maa formodes ikke at være vedkommende Redaktør ukendt, nemlig Kujon og Kryster!

Det er muligt, at vedkommende Redaktør "fægter med aaben Pande for hvad han for Alvor tror", naar han skriver som anført, men saa er der blot hertil at sige, at han ikke er i Overensstemmelse med sine Læsere og at han sikkert gør klogt i snarest at flytte sin Redaktørstol nogle Kilometer sydpaa, hvor den Slags Argumenter maaske endnu finder en vis Ørenlyd.

Fra England fortalte Christmas Møller fornylig, at de modige danske Sabotørers Indsats næsten er det eneste, der endnu bevarer Tilliden til den danske Frihedsvilje blandt Verdens frie Nationer. De sønderjydske Arbejdere burde derfor tale et Alvorsord med den Mand, som i deres Blad ikke undser sig for paa saa skamløs Maade at tilsvine dem, der med Livet som Indsats kæmper for Danmarks frie Fremtid, og som er vort Lands sande Helte i denne bitre Tid.

Den Tid maa være forbi, da de, som bagvasker Danmarks Helte, de som indfanger de modige Sabotører, faar Lov til ugenert at gaa og brede sig, som var de fuldgode Danskere.

VAR MED I KAMPEN FOR DANMARKS FRIHED - SABOTER TYSK ARBEJDE OVERALT

- 10 -

KAMPEN MOD TYSKERNE

Dr. Best og hans Førstemand, Thune Jacobsen, har været nødt til at se Hændelserne i Øjnene. Menstillinger, Advarsler, Trusler, Titusindvis af be-
våbnede Sabotagevagter, mordcertifikat til Politiet - intet har været i
stand til at standse Modstanden mod Tyskerne. Saa langt fra at standse Sa-
botagen tværtimod taget til i Styrke i de seneste Maaned. Derfor har Dr.
Best fra 5. Juli anlagt en ny Kurs. Mens det tidligere var paabudt Bladene
at skrive om særlig udvalgte Sabotagehandlinger og - efter Evne og god Vilje-
ledsage dem med egne, fordømmelige Kommentarer (og mange var desværre altfor
villige), er det nu Pressen totalt forbudt at omtale Sabotagehandlinger.
Bestet mener, at naar Sabotagen ikke længere omtales, vil der ikke længere
være noget "der opflammer til at øve Sabotage" - og den vil dø ud af sig-
selv. Vi undervurderer ikke den lumske Dr. Best og kan derfor ikke tage denne
Forklaring alvorlig. Han ved saavel som vi, at den stadig tiltagende Sabotage
er Udtryk for den voksende Modstandsvilje i det danske Folk, og denne Vilje
vil komme til Udtryk, hvad enten det behager Dr. Best at tillade eller forbyde
Omtale deraf. Det er det danske Folks Had til Undertrykkerne og inderlige
Ønske om Fred, som manifesterer sig paa denne Maade, og det lader sig ikke
standse i sine Handlinger før den Dag, vi igen er herrer i vort eget Hus.

Af pladsmæssige Grunde maa vi desværre give Afkald paa Omtale af alle
de Sabotagehandlinger, der har fundet Sted i den sidste Maanedes Tid, og ind-
skrænke os til at nævne de betydeligste:

19/6 sprængtes Maskinhuset med sine 5 Turbiner i Luften paa Glud og
Marstrands Fabrikker, Rentomstervej i København. Et nærliggende Værksted
samt Fudestuen ødelagdes ved samme Lejlighed. Virksomheden fremstillede Ia-
vetter til Maskingeværer, Specialværktøj m.v. til Tyskerne, og den vil næppe
blive fuldt ydedygtig foreløbig.

27/6 brændte Kollebak Klædefabrik. Dagspressen fik Ordre til at skrive,
at det her kun gik ud over danske Interesser, da Fabrikken fremstillede Mak-
simaltøj. Man glæde at oplyse, at Fabrikken anvendtes af Værnemagten til Op-
magasinering af Olie. Der brændte 90 Tons tysk Olie ved denne Lejlighed!

30/6 ødelagdes Transformatoranlægget til Aarhus Motorkompagni, der ar-
bejdede med Reparation af tyske Biler. Men samtidig berøvedes en stor Del af
Virksomhederne i Aarhus Havn elektrisk Strøm, bl.a. Jydsk Kølehus og Isværk,
hvor Tyskerne havde opmagasineret store Mængder af det Kød, de har stjaalet
fra os.

1/7 gik det ud over en Række tyskarbejdende Virksomheder i Odense. Den
betydeligste var A/S Thrige. Her ødelagdes hele den Afdeling, der udelukkende
arbejdede for Tyskerne. Vikleriet jævnedes med Jorden. 87 Tons tysk Kobber-
braad ødelagdes. Maskiner og Inventar ligeledes. Det vil vare længe, før Virk-
somheden paany kommer i Drift.

Natten til 4/7 udbrød der Ild i alle Varde Staalvarks Modelsamlinger.
Ilden bredte sig til Magasinet, der brændte, og til Maskinværkstedet, der led
alvorlig Skade. Skaden anslaaes til over 1 Million Kroner. 20000 Modeller
brændte, og det vil tage meget lang Tid, før nye Modeller kan fremskaffes. Her-
igennem rammes ikke alene Varde Staalværk, men tillige alle de Virksomheder,
der arbejdede for Tyskerne, og som fik Staalgoods fra Varde.

Natten til 6/7 blev der forøvet et meget alvorligt Attentat mod Scandia
i Randers, der arbejder for fuldt Brøn med at bygge Jernbanevogne og Lokomo-
tiver til Tyskerne. Højspændingstransformatoren ødelagdes. Tygningerne led
Skade, og Maskinerne blev revet løs fra deres Fundamenter. Virksomheden vil
nære sat ud af Drift i længere Tid.

---- Dette er kun nogle faa Eksempler, men de viser, hvor systematisk og hen-
sigtsmæssigt Sabotagen øves. Men Sabotagen kan ogsaa øves af den, der ikke er
i Besiddelse af Bomber og Sprængstof. Arbejd langsom for Tyskerne. Lav daarligt
arbejde. Spar ikke paa Materialerne. Breve kan røvsvinde, Ordre ombyttes - de
er Hundreder af Metoder. Er DU med i dette Arbejde? Hvis ikke, saa sht snarest
at gå i Rækkerne. Til Kamp mod Undertrykkerne. For Danmarks Frihed og Selvstan-
dighed!

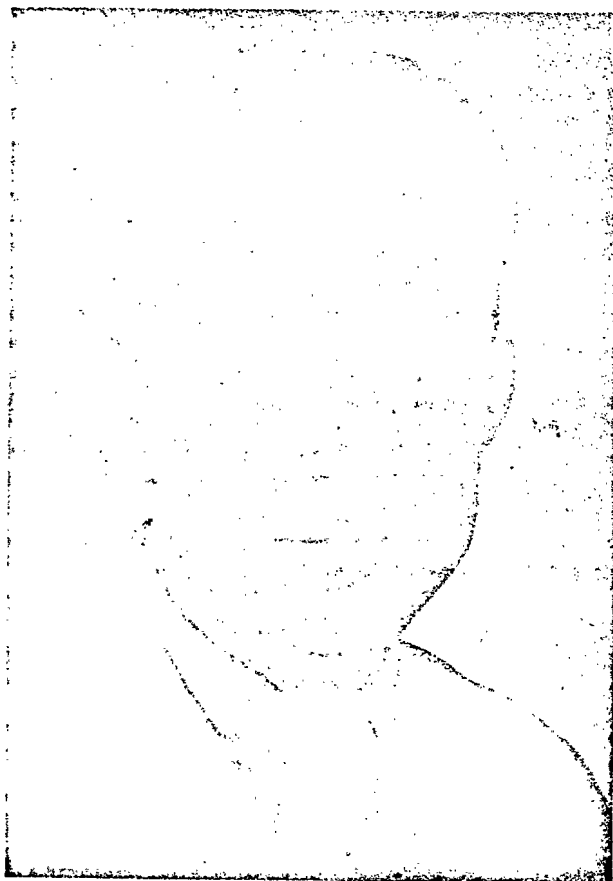
Afsluttet 17/7 -43.

Riv Aksel Larsen og de øvrige danske Patrioter ud af Gestapos Klør!

1943

Torsdag den 5. August
fylder Formanden for Dan-
marks kommunistiske Parti,
Folketingsmand AKSEL
LARSEN 46 Aar.

Sin Fødselsdag fejrer han
i Gestapos Fangehuller i
Vestre Fængsel. I 9 Maa-
neder har han siddet inde-
spærret hos Tyskerne, uden
Lov og Dom, uden For-
svarer eller den mindste
Retsbeskyttelse, alene pris-
givet de nazistiske Volds-
mænds Vilkaarligheder. Paa
Naade og Unaade har de
danske Myndigheder udle-
veret ham til vort Lands
Fjender — ene og alene
fordi han som Dansker
gjorde sin Pligt og ufor-
færdet tog Kampen op imod
Nazi-Tysklands Undertryk-
kelse og Udplyndring af
vort Land.

Aksel Larsen

AKSEL LARSENs Navn er kendt over det ganske Land. Som Formand for Danmarks kommunistiske Parti udfoldede han et utrætteligt Arbejde for at skabe et stærkt og handlekraftigt kommunistisk Parti, og det skyldes i første Række hans Indsats, hans store organisatoriske Evner og hans ukuelige Flid, at det kommunistiske Parti i Dag trods tyske og danske Myndigheders Forfølgelse er i Stand til at organisere og lede det danske Folks Frihedskamp mod de nazistiske Undertrykkere.

Som den første kommunistiske Rigsdagsmand har AKSEL LARSEN gennem sin mangeaarige politiske Virksomhed utrættelig talt Smaafolks Sag og energisk arbejdet for det danske Folks Samling, for vor nationale Selvstændighed, for bedre Levevilkaar for de Smaa i Samfundet. Allerede flere Aar før Krigen paaviste han — før nogen anden herhjemme — hvilke krigeriske Erobringsplaner Hitler-Tyskland havde overfor Europa og hvilken Fare, der truede vort Land fra Nazismen. Gang paa Gang tog han paa Rigsdag og ved Møder Landet over til Orde imod Regeringens Udenrigspolitik, som nødvendigvis maatte drive os i Armene paa Hitler-Tyskland og bane Vejen for den 9. April. Alt imens rejste han Kravet om det danske Folks Samling og Enhed i Kampen mod den nazistiske Trusel og Nazismens reaktionære Haandlangere i vort Land under Parolen: »Læg Danmarks Skæbne i Folkets Hænder« — en Parole, som i Dag har mere Gyldighed end nogensinde, og hvis Gennemførelse er den eneste Garanti for det danske Folks sociale og nationale Frihed.

Havde man dengang lagt sig AKSEL LARSENs alvorsfuldt manende Ord paa Sinde og handlet derefter, vilde meget i Dag have set bedre ud for vort Land. Men det skete ikke. Følgen heraf er aabenlys for enhver: Vi er blevet en undertrykt og ufri Nation. Nazisterne plyndrer os for Levnedsmidler og Raastoffer. Vor Grundlov og vort Retsvæsen sættes ud af Kraft efter Undertrykkernes Forgodtbefindende. Fængsler og Koncentrationslejre fyldes med Tusinder af Landsmænd.

Som dansk Rigsdagsmand, valgt af det danske Folk til at varetage Folkets Interesser tog AKSEL LARSEN beslutsomt og modigt Kampen op imod disse uudholdelige og nedværdigende Tilstande. Mens de Folk og de Partier, som gennem deres Politik bærer et stort Ansvar for disse ulykkelige Forhold, modstandsløst fandt sig i Besættelsesmagtens brutale Optræden — og i mange Tilfælde endog villigt gik Fjenden til Haande ved Udplyndringen af vort Land og Forfølgelsen af danske Patrioter — organiserede AKSEL LARSEN Frihedskampen. I næsten halvandet Aar levede han en Illegals opslidende og enerverende Liv. Overvindende alle de Vanskeligheder og trodsende alle de Farer, illegalt Arbejde rummer, var han den ledende Kraft i og et Samlingsmærke for den danske Frihedsbevægelse. Gennem Artikler i den illegale Presse afslørede han de nazistiske Undertrykkere og deres danske Hjælperes Virksomhed. I kærnefulde, fængende Opraab angav han Retningslinjerne for den nationale Frihedskamp og rejste Modstandsaaenden i alle Kredse af det danske Folk.

Den danske Frihedsbevægelse fik Format under AKSEL LARSENs Førerskab. Den satte sig Maal og valgte sig Midler som vandt det danske Folks Tilslutning. Fra Gestapos og de danske Myndigheders Side satte man derfor alle Kræfter ind

for at uskadeliggøre AKSEL LARSEN i Haab om, derved at lamme den nationale Frihedskamp. Og den 5. November forrige Aar lykkedes det med Bistand af Justitsminister Thune Jacobsens betalte Stikkere at arrestere AKSEL LARSEN.

Og man saa da det Særsyn, at den Regering, som ellers i Tide og Utide ynder at fremhæve sin Danskhed, og som ikke blues ved at erklære, at Retsshaandhævelsen er paa danske Hænder, at denne Regering uden Betænkning udleverede en dansk Rigsdagsmand til det tyske hemmelige Politi.

I 9 Maaneder har AKSEL LARSEN nu været i Gestapos Klør — udsat for den mest nedværdigende Behandling, daglange Tredjegradsforhør og maanedlange Ophold i Mørkecelle. Uden tilsyneladende at foretage sig det mindste for at faa AKSEL LARSEN overført til danske Myndigheder finder Regeringen sig i, at dansk Retspleje sættes ud af Kraft, og at en dansk Statsborger indespærres og mishandles af vort Lands Fjender.

De vilde have været at vente, at den danske Rigsdag som sin simple Pligt havde protesteret mod dette skammelige Overgreb. Thi det er ikke alene AKSEL LARSEN, det rammer, det er Danmarks nationale Ære og Selvstændighed, der trædes under Fode. Men i Stedet for oplevede man, at Elementer indenfor Regerings- og Rigsdagskredse ansaa det som deres »nationale« Opgave paa lyssky Maade at udsprede de gemeneste Rygter om AKSEL LARSEN, hvori de blandt andet stemplede ham som Angiver af andre danske Patrioter. AKSEL LARSEN, Manden der modigt og hensynsløst traadte op mod vort Lands Undertrykkere, den kraftigste, den reneste danske Røst i denne Nedværdigelsens Tid blev paa »lukkede Møder« under »fortrolige« Former bagtalt og bagvasket af Folk, som aldrig har løftet saa meget som en Lillefinger i Kampen for Danmarks Frihed. I »de gode, gamle Dage«, før Besættelsen, da Fraser og tomme Ord betragtedes som gode Vaaben i Kampen for Frihed og Demokrati, var disse Folk altid at finde i forreste Linje. Men den Dag, det var Alvor, da der ikke krævedes Ord, men Handling med Frihed og Liv som Indsats krøb disse foragtelige »Helte« i Skjul. De »indordnede« sig. De blev Bagvaskere og Rakkerknægte for Undertrykkerne. Med deres gemene Bagvaskelser haaber de at kunne ramme en Dolk i Ryggen paa den nationale Frihedsbevægelse og sprede Mismod og Usikkerhed blandt danske Patrioter.

Haabet om gennem Arrestationen af AKSEL LARSEN og andre danske Frihedskæmpere at lamme det danske Folks Frihedskamp gik ikke i Opfyldelse. Forsøget paa gennem Bagvaskelse at splitte Modstandsfronten faldt ynkeligt til Jorden. Hadet og Modstanden mod Tyskerne og deres Hjælpere lader sig hverken kue eller knægte. Dag for Dag vokser Modstandsbevægelsen i Omfang og Betydning. Nye Kræfter slutter stadig op i Rækkerne. Sabotagens Bombeeksplosioner og Brande, den illegale Presses stadige Vækst bringer Bud til Kammeraterne bag Fængselsmurene, at vi fortsætter Arbejdet, hvor de maatte give op, at vi lever og kæmper.

Det danske Folk hylder og ærer AKSEL LARSEN og de Hundreder af Landsmænd, som har maattet gaa i Fængsel for Danmarks Sag. De staar i Dag og vil

altid staa som Udtryk for det danske Folks Modstand, som Vidnesbyrd om, at Danske i vort Lands Skæbnestund havde Vilje til sammen med de øvrige undertrykte Folk at kæmpe imod det nazistiske Barbari.

Derfor kan det danske Folk heller ikke tillade, at disse Danskhedens og Frihedens Forkæmpere lades i Stikken af Regering og Rigsdag. Nu, paa AKSEL LARSENs Fødselsdag bør det danske Folk kræve, at AKSEL LARSEN og andre danske Patrioter i tyske Fængsler øjeblikkelig overføres til de danske Myndigheders Varetægt, og at der skaffes Sikkerhed for, at danske Statsborgere for Eftertiden behandles i Overensstemmelse med dansk Lov og Ret.

Regering og Rigsdag maa, dersom de ønsker, at vi skal tro bare en Smule paa deres Forsikringer om, at Retshaandhævelsen er paa danske Hænder, og at de selv er danske i Ord og i Gerning, nu sætte al deres Magt ind for, at dette retfærdige Krav opfyldes.

Der maa gøres en Ende paa Skændselen. Enhver Organisation, Forening eller Sammenslutning bør i Danskhedens og Humanitetens Navn kræve af vore Myndigheder, at de ikke giver op, før alle danske Patrioter med AKSEL LARSEN i Spidsen er kommet ud af de tyske Fangehuller.

Og de Myndigheder, som har Medansvar for disse vanærende og skændige Forhold, og som intet foretager sig for snarest at faa dem ændret, bør utvetydigt fra hele det danske Folk have at vide, at den Dag kommer, da de uden Skaansel vil blive draget til Ansvar for deres landsforræderiske Optræden og stillet til Regnskab for den oprørende Behandling, AKSEL LARSEN og de øvrige Frihedskæmpere er udsat for.

**Stil Regering, Rigsdag
og øvrige Myndigheder
overfor deres Ansvar!**

**Riv AKSEL LARSEN
og de øvrige danske Patrioter
ud af Gestapos Klør!**

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
Centralkomiteen

LAND OG FOLK

Nr. 32.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

August 1943

Et overflødigt Opraab

Efter 16 Timers Raadslagning under hele Folkets Opmærksomhed har Regeringen paany udsendt et Opraab til Befolkningen. I Erkendelse af sin egen svage Stilling har den søgt Støtte til sit Opraab hos Rigsdagens Samarbejdsudvalg, de samarbejdende Partiers Rigsdagsgrupper og Kongen, der alle har bifaldet Udsendelsen af Opraabet.

Mange Kræfter har saaledes været i Bevægelse. Og dog vilde det have været bedre for Regeringen selv, for alle dem, der har anbefalet dens Handling og for Landets Ære om man havde benyttet denne Lejlighed til at tie.

Regeringen ved jo, at den taler mod Folkets Interesser. Den ved jo, at Opraabets Ord ikke vilde finde Genklang i Befolkningen. Derved er dette Opraab forsaavidt bemærkelsesværdigt og derved adskiller det sig fra sine mange Forgængere. Det taler ikke om »ungdommelige Elementer«, om »ansvarsløse Personer« og »forbryderisk Letsindighed«. Regeringen har omsider begrebet, at det danske Folks Modstand er alvorlig ment, og at det er langt det overvejende Flertal af Befolkningen, som aktivt deltager i Modstanden.

Men hvortil da dette Opraab? Hvorfor da denne Komædie fra den Regering og Rigsdags Side, der ynder at skilte med sin Danskhed?

Regeringen indrømmer, at der af og til er opstaaet visse »Gnidninger«, men den forsøger skamløst at give det Udseende af, at disse Gnidninger skyldes »Irritation i Befolkningen«. Det er imidlertid ikke det danske Folk, som er Skyld i de stadige Sammenstød med Undertrykkerne. Det er de nazistiske Bøller og deres danske Lejesvende, som ved enhver Lejlighed søger at fremprovokere Uroligheder. Saalænge Regeringen tolererer, at Frikorpsfolk og andre professionelle Voldsmænd frit kan færdes bevæbnede i vort Land, saalænge det nazistiske Udskud under Politiets Beskyttelse faar Lov at terrorisere vore Gader, saa længe vil der opstaa »Gnidninger«, og de vil for hver Dag, der gaar, blive af en stadig alvorligere Karakter. Men det skal ikke lykkes Regeringen at faa det drejet derhen, at det er det danske Folk, som har Skylden for disse Sammenstød.

»Der er i den seneste Tid indtraadt Begivenheder af faretruende Karakter«, siger Opraabet. Javel, Sabotagen er vokset i Omfang. Den bliver stedse dygtigere tilrettelagt og mere systematisk gennemført. Ingen nok saa indtrængende Appel

vil kunne standse denne Udvikling. Den standser først den Dag, Tyskerne er ude af Landet. Vi er i Almindelighed ikke Tilhængere af at ødelægge Værdier. Men vi ønsker Fred. Vi ønsker vor Frihed tilbage. For at dette kan opnaas maa Hitlerfascismen styrtes. Den bedste Maade, hvorpaa vi kan medvirke hertil er ved at ødelægge de Virksomheder, der arbejder for Hitlers Krigsindustri og derigennem er med til at forlænge Krigen. Dette har det danske Folk indset. Derfor slutter flere og flere op i Frihedskæmpernes Rækker. Derfor hilses hver ny Sabotagehandling med Stolthed og Tilfredshed af Befolkningen, som heri ser et Skridt paa Vejen mod Freden, og som tillige erkender, at det ved selv at udføre Arbejdet undgaar de langt mere ødelæggende Luftbombardementer.

»Tilførsler af Levnedsmidler og Brændsel vil blive hæmmet«, siger Opraabet. Vi ved, det er de fejge Nazisters Vane ved Trusler at faa deres Krav sat igennem. Men vi ved ogsaa, at Frihed og Fred faas ikke forærende. Det maa tilkæmpes. Og ved mangfoldige Lejligheder, sidst i Esbjerg og Odense, har Befolkningen vist, at den er parat til at tage Kampen op og bære Kampens Byrder.

Enhver ønsker, at »dansk Styre skal bevares i Landet«. Men som det er nu, har vi kun et dansk Styre af Navn. Ved sin valne og vaklende Holdning har Regeringen bragt det dertil, at vi her i Landet i Virkeligheden har et tysk Styre udøvet af danske Hænder.

Endelig siger Opraabet hyklerisk, at enhver maa bidrage til, at »lovordnede Tilstande fortsat kan opretholdes«. Der findes ikke lovordnede Tilstande i Landet i Dag. Ingen ved det bedre end den Regering, som paa Tyskernes Bud daglig bryder Grundlov og Retsplejelov, som udleverer danske Statsborgere til tysk Rettergang og tyske Tugthuse, som lader Danskere arrestere og indespærre paa ubestemt Tid efter tysk Forlangende. Dette er ikke lovordnede Tilstande, og intet ærligt Menneske vil medvirke til, at disse Tilstande opretholdes.

»Ingen maa tage sig selv til Rette«, slutter Opraabet. Jo, naar Regering og Rigsdag svigter Folket, som det er sket i disse Besættelsens Aar, saa har Folket ikke alene Ret, men Pligt saavel overfor sig selv som overfor Landet og dets Fremtid til at tage sig selv til Rette.

Det er dette, som er ved at ske. Folket er i Færd med at tage Sagen i sin Haand. Det er

tirret og mishandlet længe nok af de nazistiske Undertrykkere. Forgæves har det ventet Hjælp og Understøttelse til Forsvar af dets Rettigheder fra Regeringen og fra den Rigsdag, der lod sig vælge som Demokratiets og Danmarks Forsvarer. Men Folket blev svigtet. Det har nu rottet sig sammen til Handling. Overalt vil det fremtidig besvare Overgreb med Modangreb indtil Tyskerne er fordrevet fra Landet. Det kræver Respekt for sig selv og sine Rettigheder. Det kræver bedre Levevilkaar, ordentlige Luftbeskyttelsesforanstaltninger, Krigsrisikotillæg

paa udsatte Virksomheder, det kræver sig fritaget for enhver tysk Indblanding i sine Anliggender, saavel paa Arbejdspladsen som udenfor, og det kræver Gaderne rensset for Tyskerne og deres Medgangstere.

Vil Regering og Rigsdag handle i Folkets Interesse, maa de understøtte disse Krav og drage Omsorg for, at de snarest bliver opfyldt. Men uanset hvad Regering og Rigsdag vil eller ikke vil, saa gaar Kampen mod Tyskerne videre, ubønhørlig og uforsonlig til den Dag, den sidste Nazist er fordrevet fra vort Land!

Esbjerg og Odense har vist Vejen!

Ikke Underkastelse og Lefsen for de tyske Bestier, men bevidst og kraftig Optræden sikrer Folket taalelige Forhold.

Fra hele Landet meldes om Aktioner, Demonstrationer og Strejker mod Tyskerne og deres Straffeløsheder. Saa kraftig og omfattende har Modstanden været, at Tyskerne paa sine Steder har fundet det nødvendigt at give efter. Odense og Esbjerg har i de sidste Uger leveret straalende Eksempler paa, at Modstandens og Kampens Vej er farbar, og at det er ad denne Vej, det danske Folk skal naa frem til Friheden og Selvstændigheden.

Odense.

I Løbet af 14 Dage har Tyskerne hentet sig to alvorlige Nederlag i Odense. I Juli Maaned blev der uden ydre Foranledning posteret tysk Militær paa Odense Staalskibsværft. Da Vagterne efterhaanden gik og blandede sig i Riggernes Arbejde, erklærede Arbejderne, at det kunde være nok, og nedlagde Arbejdet med Krav om Tyskernes Fjernelse. I Løbet af faa Timer maatte Tyskerne høje af og trække Soldaterne tilbage. Den 28. Juli blev der paa Værftet forøvet Sabotage mod en Mineudlægger, som var klar til Aflevering næste Dag. Straks ved Arbejdstidens Begyndelse næste Morgen var der paany tyske Tropper paa Værftet, hvorfor Arbejderne, belært af tidligere Erfaring, nægtede at gaa i Arbejde. I de følgende Dage etablerede de »Siddestrejke«, men Tirsdag den 3. August blev de nægtet Adgang til Værftet. Harmen over Tyskernes Optræden var stor i Odense, og Meddelelsen om Udelukkelsen fik Bægeret til at flyde over. Paa de store Virksomheder nedlagde samtlige Arbejdere — ca. 3500 Mand — Arbejdet og gav dermed Kravet: *Tyskerne væk fra Værftet!* forøget Vægt. To Dages Storstrejke var tilstrækkelig. Tyskerne trak deres Tropper tilbage. Arbejderne havde sejret.

Men der faldt ikke Ro over Byen. Søndag den 15. August var der Tumulter med de tyske Soldater paa Odenses Gader. Publikum blev

sendt hjem fra Biograferne Kl. 22, da Gaderne skulde ryddes af Politiet Kl. 22,30.

Mandag Aften var der paany Demonstrationer og Sammenstød. Tirsdag Aften udsendte Politiet Proklamation om, at Folk skulde blive hjemme om Aftenen, og Biograferne aflyste Forestillingerne. Odense Borgerne mødte dog blot endnu mere talstærkt op. Det samme gjorde Tyskerne. Fredelige Borgere blev revet af Cyklerne og gennembanket. Mange anholdtes af Tyskerne og førtes til Politistationen eller Kasernen. Politiet rørte ikke de aggressive Tyskere, men kun Danskerne. Feltgendarmen patruljerede Gaderne med Karabiner.

Onsdag Morgen og i Løbet af Onsdag Formiddag gik alle Arbejdere i Strejke paa Kravet om, at *Tyskerne skulde forbydes Adgang til Gaden efter Kl. 19.* Efter Møde i Handelsstandsforeningen lukkede alle Forretninger Kl. 12. Ogsaa Postvæsenet og Statsbanernes Ekstraarbejdere nedlagde Arbejdet. Demonstranter i Tusindvis var paa Gaden. Alle Forretninger, der er kendt for at handle med Værnemagten, blev molesteret paa det grundigste. Ikke alene Butiksrunder, men Inventar og Lager blev ødelagt. Tyskerne kørte rundt i Gaderne paa Lastvogne med Karabiner og Maskingeværer og aabnede ved flere Lejligheder Ild, hvorved adskillige blev saaret. Alene Tirsdag Aften blev 14 indlagt paa Byens Sygehuse med Bajonetstik. De Tøse, som har gaaet med Tyskerne, blev opsøgt paa deres Bopæl og slået ned paa Gaden, hvor Haaret blev klippet af dem. Mange blev klædt nøgne og jaget gennem Gaderne, mens deres Bohave, Tøj, og alt i deres Lejlighed styrtedes gennem Vinduet ned paa Gaden. Kl. 15,30 meddelte Politiet gennem Højttalervogne, at alle skulde begive sig hjem. Men ingen fulgte Opfordringen. Endnu Torsdag og Fredag fortsatte den totale Generalstrejke, mens Politiforstærkninger fra snart sagt alle Egne af Landet dirigeredes til Byen. Fredag Aften ud-

sendtes gennem Pressens Radioavis en Meddelelse fra Arbejdernes Fællesorganisation om, at den af Politiet forordnede Indskrænkning af Færdslen var ophævet Lørdag Morgen, hvorfor Arbejdet kunde genoptages. Endnu Lørdag, da disse Linjer skrives, fortsætter Strejken dog, idet Arbejderne forlanger Kravet om Tyskernes Fjernelse fra Gaden opfyldt, før de gaar i Arbejde.

Esbjerg.

Umiddelbart for den sidste Storstrejke i Odense havde Esbjergs Arbejdere og Borgere ved deres Strejke den 10. og 11. August vist Vejen. Aarsagen var ogsaa her Tyskernes frække og provokatoriske Optræden, og da de troede at kunne kujonere Esbjergs Befolkning gennem Undtagelsestilstand, svejsedes Borgerne sammen til en Enhed og lagde Byen fuldkommen stille. Alt Arbejde i Esbjerg og ved de tyske Befæstningsværker hvilede. Butikerne meddelte ved Skilt i Vinduet: Lukket indtil videre. Hele Postvæsenets Personale, Statsbanernes Ekstrafolk, Remisearbejdere og Stationsarbejdere deltog i Strejken. Kun Sygehuse, Gas-, Vand- og Elektricitetsværker samt Banernes kørende Personale var undtaget. Dette var altsaa mere end en Generalstrejke i almindelig Forstand. *Det var en Folkestrejke!*

Forhistorien til Aktionen er Branden paa Fiskekasselaget. Under Slukningsarbejdet forulempede de tyske Soldater Fiskerne. Da Fiskerne slog igen, greb Tyskerne — i Stedet for at tugte Udskuddet i deres egne Rækker — til at straffe hele Esbjergs Befolkning ved at dekretere Undtagelsestilstand fra den 7. August. Esbjergs Befolkning gav Pokker i Udgangsforbudet, hvorfor Tyskerne skærpede dette. Heller ikke det hjalp. Efter Kl. 21 og langt ud paa Natten demonstrerede store Menneskemasser paa Gaderne under Afsyngelse af »Der er et yndigt Land«, »Internationale«, »Tipperary« og andre Sange, og det kom til Sammenstød med tyske Soldater.

Arbejderne var imidlertid klar over, at der

maatte mere end Demonstrationer og Sange til. Aktionen maatte udvides med Strejke. Den tog sin Begyndelse hos Smedene Mandag den 9. August, og Dagen efter havde den bredt sig til hele Byen.

Paa en Række Strejkemøder med mange Tusind Deltagere forsøgte Politimesteren at overtale de strejkende til at gaa i Arbejde, idet Tyskerne da vilde afgive Løfte om at ophæve Undtagelsestilstanden i Løbet af nogle Dage. Desuden vilde det blive de tyske Soldater forbudt at færdes paa Gaderne om Aftenen. Tilbudet blev afvist. Kravet var: Først Ophævelse af Undtagelsestilstanden og derefter Genoptagelse af Arbejdet.

Efter denne haandfaste Afvisning fulgte Forhandlinger mellem Borgmesteren, Kjærbøl, Regeringen og v. Hanneken, hvorpaa Tyskerne bøjede sig og gav bindende Tilsagn om øjeblikkelig Ophævelse af Undtagelsestilstanden. Først da begyndte Byens normale Liv igen, idet de Strejkende dog først havde understreget, at Repressalier af hvilken som helst Art ikke vilde blive taalt. Esbjerg havde besejret Tyskerne. Naziballerne holdes borte fra Gaderne om Aftenen. Sejren var fuldstændig.

— — —
Esbjerg og Odense har vist Vejen. Ikke Underkastelse og Leflen for de tyske Bestier, men bevidst og kraftig Optræden sikrer Folket taalige Forhold.

Det var Folket selv — tirret og forulempet af de tyske Voldsmænd — der med Arbejderne i Spidsen tog Sagen i sin Haand.

Det var Folkets enige, faste Front, der skaffede Respekt for de elementære danske Rettigheder.

Det var Folkets Ro, Besindighed og Sammenhold, som bragte Sejren.

Overalt, hvor Tyskerne iværksætter Provokationer og Terror, maa Folket samles til Handling.

Kræv Nazisoldaterne afvæbnet og fjernet fra Gaderne om Aftenen!

Med Undtagelsestilstand og Overgreb med hele Folkets Modstand!

ØSTFRONTENS BETYDNING

Den Røde Hær fortsætter sin Sommeroffensiv med uformindsket Styrke. Tyskerne er drevet ud af de stærkt befæstede og sejt forsvarede Byer Orel og Bjelgorod, mens Briansk og Khar'kof staar for Fald. Hermed er den tyske Legende om, at den Røde Hær ikke kan kæmpe om Sommeren, bragt ud af Verden. Den Røde Hær har vist, at den kan kæmpe baade Vinter og Sommer, og at dens Ledelse og Materiel er Tyskerne langt overlegen.

Tilbageetog paa Østfronten er en Katastrofe

for Hitler-Tyskerne. Det forøger ikke alene de indenrigske Vanskeligheder, men har ogsaa rejst udenrigske Kræfter imod dem.

En af de første Virkninger var Mussolinis Fald. Derefter begyndte Ungarn, Rumænien og Bulgarien at overveje en Nyorientering af deres Politik. Ungarn har endog bedt tyrkiske Mellemmand være sig behjælpelig med at faa Fred og erklæret sig villig til at afstaa de Landomraader, det har røvet fra Jugoslavien. Finland tæller ogsaa paa Knapperne. Tanner og hans

Venner er de eneste, der ikke vil have Fred, men det er lettere at komme i Skidt end ud af det igen. Ogsaa Sverige har faaet musestravlt. Det har omgaaende opsagt Overenskomsten med Nazi om Permittenttrafikken. Selv Japan frygter, at det tyske Nederlag indirekte faar Konsekvenser. Man frygter, at den italienske Flaade efter italiensk Kapitulation skal blive sat ind i Stillehavet, og japanske Diplomater har gjort Forestillinger baade i Rom og Berlin.

Til disse Gnidninger indenfor Akseblokkens Statsmaend kommer desuden, at Folkene i Akselandene og de besatte Lande med fornyet Energi gaar ind i Kampen mod Hitler og hans Makkere. I Ungarn, Bulgarien og Rumænien gaar Folket under mangfoldige Paroler til Kamp mod Regeringerne. I de besatte Lande vokser Modstanden og Sabotagen og Partisanskarer gaar over til Offensiv. Krigsforlængerne er overalt i Defensiven.

Luftangrebene paa Italien og Tyskland er en haard Belastning saavel moralsk som materielt. Højdepunktet blev naaet med Hamburgs Ødelæggelse. 80 pCt. af Byen ligger i Ruiner. 250000 Mennesker menes ifølge tyske Opgivelser dræbt. Alle Sikkerhedsforanstaltninger i Byen brød sammen. Nazisterne mistede fuldstændig Kon-

trollen og Magten. Befolkningen flygtede over Hals og Hoved.

Disse Luftangreb i Forbindelse med Totalmobiliseringen og Krigens almindelige Slid paa Produktionsapparatet har betydet kolossal Nedgang i Produktionen. Det hævdes, at den tyske Hær forlanger 450 Tigertanks pr. Maaned, men kun kan faa 230, og at der i Stedet for de forlangte 1400 Flyvemaskiner og 1500 Panservogne pr. Maaned kun kan leveres henholdsvis 1200 og 850. Man forstaaer, at Rustningsminister Speer vægrer sig ved at opgive absolutte Produktionstal, og man faar herigennem en ganske god Illustration til Skryderen Goebbels' megen Tale om, at Tiden arbejder for Tyskland.

Der kan ikke herske Tvivl om, at der blandt de tyske Nazispidsere og den tyske Overklasse er de samme Skillelinjer, som er kommet til Udtryk i Italien. Nederlagene i Øst og paa Sicilien vil fremskynde den tyske Opløsningsproces, men det er klart, at den længe lovede »anden Front« i Europa vilde sætte anderledes Fart i Begivenhederne. Indtil nu er det Sovjetunionen, der har baaert Hovedbyrden af de tyske Angreb, og Nøglen til den senere Tids Tildragelser maa søges i den Røde Hærs straalende Indsats og Fremgang.

Kommunisterne og Fremtiden

Der tales saa meget om Kommunisterne Hensigt og Arbejdsmetoder. Enten det nu er af Mangel paa Kendskab eller i ond Hensigt, saa er meget af det der siges uhyre fjernt fra Sandheden. Vi mener det derfor paa sin Plads at bringe et Citat fra vor Partiformand *Aksel Larsens* Beretning paa Landspartikonferencen i Odense, 1938. Aksel Larsen udtalte (Side 12 i *Pjecen »Der kaldes til Samling«, Arbejderforlaget 1938*):

»Vi kæmper for et sandt Demokrati«.

Lad mig da benytte Lejligheden til, som saa mange Gange før, at fastslaa, at vort Parti er et demokratisk Parti. Vi er Tilhængere af det sande og virkelige Folkestyre, vi ønsker, at Folkets Flertal skal være bestemmende, og vi anser det ikke for nok, at Folket selv vælger sine Repræsentanter til Stats- og Kommuniststyrelserne o. s. v., men mener, at Folket bør have Kontrolret over de Valgte, at disse skal være forpligtet til at udøve Folkets Vilje, og at ogsaa Administrationen af de vedtagne Love og af Samfundets Anliggender i det hele taget ikke skal være Monopol for Overklassen, men lægges i Hænderne paa Folket selv og Folkets Børn.

Vi giver os ikke tilfreds med saakaldt »politisk Demokrati«, hvor flere af de væsentlige Forudsætninger ikke engang af Navn er op-

fyldt. Vi er klar over, at sandt Demokrati, saadan som det er virkeliggjort gennem den socialistiske Sovjetunions frie Forfatning, ikke kan skabes under Kapitalismen, hvor den enkelte i Kraft af Fødsel, Arv, Brutalitet eller Held faar Ret til at tilegne sig Udbyttet af andre Menneskers Arbejde og derigennem Mulighed for at skabe sig ogsaa andre end materielle Forrettigheder. *Vi tilstræber et socialistisk Demokrati, hvor alle Samfundsrigdomme tilhører Samfundet — hele Folket — og forvaltes af Samfundets Organer under Folkets Deltagelse og Folkets Kontrol, hvor der hersker økonomisk, politisk og kulturelt Demokrati.*

Vi tilstræber ikke at naa dette Maal ved forfatningsstridige Midler, ved Voldsanvendelse, ved Mindretalskup eller lignende. Vort Arbejde gaar ud paa at vinde og forene det overvældende Folkeflertal, hele det arbejdende Folk til politisk Kamp for dette Maal, som det er i det store Folkeflertals, i Menneskehedens og Kulturens Interesse bliver naaet. — Men vi er forberedt paa, at et lille Faatal af Befolkningen, som har Interesse i uretfærdige Samfundstilstandes Opretholdelse, og som i Kraft af sin økonomiske Magtstilling har tilranet sig en Indflydelse, som staar i omvendt Forhold til deres Faatallighed, af al Magt og i givet Fald med voldelige og forfatningsstridige Midler vil søge at forhindre Folkeviljen i at blive Landets

Lov. Vi kender fra Historien — saavel den danske som Udlandets — tilstrækkelige eksempler paa noget saadant. *Og kommer det danske Folk i en saadan Situation, da er dets Ret og Pligt med alle Midler at sikre Folkevillens Sejr, at bane Vej for Retten og Folkestyrel.*

Vi anser ikke Demokratiet i Danmark for at være fuldkomment eller blot tilfredsstillende. Vi tilstræber en Forfatningens Demokratisering efter de Linjer, jeg lige har trukket op, og forbeholder os vor Ret til at arbejde herfor. *Men angriber noget Parti, nogen Gruppe, Fraktion eller Klike det bestaaende — omend ufuldkomne — Demokrati for at forringe det, at gøre Folket retsløs, da agter vi med alle Midler at bekæmpe saadanne Forsøg. Vi har altid været Modstandere — aldrig været Tilhængere af Mindretalsstyrer eller Mindretalsdiktatur. Vi vil bekæmpe alle Forsøg paa at indføre noget saadant — hvorfra de saa end kommer.*

Dette er kort og klart Kommunisternes Stilling. Der lægges ikke Skjul paa, at vi er Tilhængere af et virkeligt Demokrati. Vi har den Opfattelse, som findes udtrykt i »Berlingske Tidende«s Leder den 25. Juli 1943, hvori det hedder: »Og paa samme Maade maatte den Borger, der tilkæmpede sig den politiske Frihed, føle det unaturligt, om han skulde leve i økonomisk Underdanighed«. Vi nærer ingen Tvivl om, at »Berlingeren« er rygende uenig med os om, hvor vidt man kan gaa i Retning af at afskaffe den økonomiske Underdanighed. Derfor er det alligevel »unaturligt«, at Arbejdere, Husmænd og ligestillede skal leve i økonomisk Underdanighed, og det er denne økonomiske Underdanighed, vi arbejder paa at afskaffe.

Metoderne hertil er ikke hverken Terror eller Mindretalskup, men det overvældende Folkeflertals Indsats, som vi tilsigter at vinde herfor ved politisk Arbejde paa Forfatningens Grund. Vi vil bekæmpe alle, der søger at antaste de, omend ufuldkomne, Rettigheder Forfatningen hjemler os. Derfor har vi deltaget i den danske Folkebevægelse med Modstand og Sabotage for at være med til at kvæle Nazismen og genindføre forfatningsmæssige Tilstande.

Naar Forfatningen igen sættes i Kraft, fortsætter vi vort Arbejde paa dens Grundlag for at Folket kan vinde baade politisk og økonomisk Frihed.

Forbryderne frygter Hævnen

Sovjetunionens, Englands og de forenede Staters Noter til de neutrale Stater om ikke at give Asyl til Krigsforbrydere, har slaaet Nazi-ledderne med Skræk. De hykler Forargelse over dette Pres paa de Neutrales Suverænitet og

hævder, at der ikke kan være noget, der hedder Krigsforbrydere. De erklærer, at det er en hæderlig Sag at gaa i Krig, og at det ikke har med Forbrydelse at gøre. Naar Krigen er afgjort, skulde de besejrede derfor ikke betragtes som Forbrydere.

Jo, de snakker godt. Men saadan gik det jo ikke, dersom Nazismen sejrede. Ligesom de i Tyskland har behandlet enhver Antinazist som Forbryder, saaledes vilde de ogsaa behandle deres Fjender. De har allerede i Gerning ved at transportere deres Modstandere fra Fængsler i Danmark, Norge, Holland, Belgien, Frankrig og andre Lande vist deres Hensigt. Kendt er det ogsaa, hvorledes de har ladet Emigranter, der havde faaet Asylret af den danske Regering, arrestere og overføre til tyske Fængsler. De, der ikke er henrettet, er indsat i Tugthuse, hvor de behandles barbarisk.

Efter Nazismens Lære er det altsaa god Latin at betragte Modstandere som Forbrydere og give dem en barbarisk Behandling, som alle civiliserede Nationer tager Afstand fra. Men dette er selvfølgelig ikke Grunden til, at de karakteriseres som Krigsforbrydere. Naar de betegnes saaledes, skyldes det deres Overfald paa fredelige Stater og Folk, deres Røverier og Plyndringer, deres Terror og Myrderier paa Folkene i de okkuperede Omraader. Disse Rædselsgerninger, som Hitler og hans Klike har Ansvar for, er en Forbrydelse mod Menneskeheden og skal straffes.

Det er forstaaeligt, at Naziforbryderne, som har haft saa djævelske Hensigter, nu pines af Frygt for at komme til at lide den Skæbne, de havde tiltænkt andre. Men de vil ikke undgaa deres Skæbne.

Italien i Revolutionens Smeltedigel

Den storpralende Il Duce, Annunciaridder med Ret til at kalde sig Konge-Kejserens Fætter, Benito Mussolini, er faldet. Begivenheden indtraf umiddelbart efter de Allieredes Landgang paa Sicilien, Hitlers mislykkede Offensiv paa Østfronten, Førermødet i Verona og Bombardementet af Rom. Men Mussolini har længe været ude for store Vanskeligheder.

Krigens Byrder hvilede tungt paa Italien. Krigstabene udgjorde alene paa Østfronten efter Mussolinis eget Udsagn 175 000 Mand. Krigsbeskatningen var meget haard. Korruptionen, Fascismens Tvillingbroder, greb fantastisk om sig. Ikke alene Arbejderne, ogsaa Overklassen led under det tyske Formynderskab. Storindustriens Profitter skrumpede ind, fordi Tyskland ikke sendte Raastoffer, men tværtimod hentede Arbejdere til Tyskland. Fra øverst til nederst i Samfundet gærede Hadet til Tyskland. Arbejderne strejkede og demonstrerede for at faa

Tyskerne jaget ud af Italien. Hadet tog ogsaa Retning mod Fascismen. Fascisterne maatte skjule deres Emblemer, og der udbrod stor Strid mellem Partispidserne. Mussolini mente at kunne besværges Uvejret ved at smide alle utilfredse ud. Men det gik ikke. Det fascistiske Storraad ofrede Benito i Haab om at redde sig selv.

Manden, der skulde klare Sagen, blev Marskal Badoglio. Han erklærede straks: Krigen gaar videre. Italien holder sit Ord til Forbunds-fællerne. Det var ikke det, Italienerne ønskede. De vilde have øjeblikkelig Fred og Frihed. Badoglio vilde ikke give nogen af Delene. Strejker og Demonstrationer mod Regeringen var Svaret. Under Tryk af Folkets Bevægelser har Badoglio forbudt Fascistpartiet, lovet Valg, dog først 4 Maaneder efter Krigens Afslutning, lovet Løsladelse af politiske Fanger og officielt givet Partierne Tilladelse til at holde Leder møder. Tiltrækkende Domme (7 Aars Fængsel for under en Demonstration at have raabt Leve Stalin!) viser dog den nye Regerings sande Ansigt.

Efter alt at dømme vil Badoglio ikke længe kunne staa imod. Han har imod sig hele Folket spændende fra Dele af Overklassen, over Middelstanden til Arbejderne og sammensvejset i en Folkefront, der omfatter de fem Partier: Aktionspartiet, Katoliker, Liberale, Socialister og Kommuniste. Gennem mægtige Demonstrationer i alle større italienske Byer kræver de øjeblikkelig Fred og Frihed. Badoglio har ikke lang Tid at betænke sig i. Han maa bøje sig, eller han vil blive fejlet bort.

Eksproprier Kornimportørernes Lagerrum!

De autoriserede Kornimportører har trods »Arbejdsløsheden« været godt aflagt. Gennem Kornordningen har de faaet Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste. Alligevel er de utilfredse med det, Staten vil give dem, og har derfor truet med at lukke deres Lagerrum for dette Aars Høst, saaledes at Kornet maatte mugne og Befolkningen være henvist til at faa raaddent Brød.

Dette skændige Anslag blev ikke afslaaet ved Regeringens resolute Optræden, men ved, at Landbrugsministeren simpelthen overlod det til sin Kollega, Handelsministeren, gennem Priskontrolraadet at fastsætte den Leje, som Korngrossererne ønskede. Denne Trafik kan ikke skarpt nok fordømmes. Naar de Herrer Korngrossererne, der længe nok har aagret paa Folket og suget Millioner til sig, mente sig stærke nok til at trække Sværdet og gaa i Leding, saa skulde de ogsaa have haft den Krig, de ønskede. Det havde været den letteste Sag af Verden at føre Krigen over i deres Lejr. Staten kunde og burde have eksproprieret Kornimportørernes Siloer og Lagerrum. De Herrer Korngrossererne vilde da

have opdaget, hvor inderligt overflødige de er. Og Eksemplet vilde ogsaa have Betydning langt ud over denne Kreds og have virket afsvalede paa andre, hvis paagaende og frække Krav staar i omvendt Forhold til deres Betydning.

Pristals-Svindelen

Atter er der kommet et Pristal fra Statistisk Departement. Og atter maa man forbavses over, hvad Regeringen og dens Bureaukrati kan præstere. Ingen havde vel stillet Forventninger om en stor Stigning. Dertil er vi blevet snydt for ofte. Men de fleste havde dog regnet med en svag Afspejling af de Prisstigninger, der er saa velkendte i Dagliglivet. Men nej, det skete ikke. Man havde endog den Frækhed ikke engang at indskrænke sig til et Pristal uden Stigning, men at møde op med et, der viste 2 Points Fald for det almindelige og 3 Points Fald for det »skrællede« Pristal.

Hermed er Regeringen ude i den oplagte Svindel. Ikke et Menneske — ej heller de, der har regnet Pristallet ud — vover at benægte dets Upaalidelighed. Pressen har aabent erkendt, at Tallet er falsk, idet Udgifterne — som Politiken udtrykker det — er steget, det ved enhver.

Den legale Presse slaar sig dog til Taals med, at Julipristallet ingen praktisk Betydning har. Kan gerne være, den ikke er stor. Men ingen kommer dog uden om, at Julipristallet er skaa-ret over samme Læst som tidligere Pristal, og den agtes vel ogsaa benyttet ved kommende Udregninger. Og det vil sige, at det kommende Januarpristal, beregnet paa dette falske Grundlag, skal ligge til Grund for Alders- og Invalides Regulerings, for Tjenestemandes-Lønningerne og være vejledende for Arbejds- og Forligsnævnet. Og her er vi ved Kernen. Landets daarligst stillede — de Gamle og Syge — skal gennem Falskspillerkunster med Pristallet snydes for de karrigt tilmaalte Smuler, Socialloven hjemler dem.

Offentligheden ved fuld Besked om, hvorledes Regeringen opnaar det »gunstige« Pristal. Der tages overhovedet ikke Hensyn til de virkelige Udgifter. Der regnes ikke med Varernes Kvalitetsforringelse. Pristal paa Koks og andre Varer indregnes efter Behag og ganske uden Hensyn til, om disse Varer er til at købe. Og endelig nedsatte man fra Juli i Fjor Udgifterne med 655 Kr. og forhøjede det beregnede Børneantal til 1,85 (herved opnaas Nedgang i Beklædningsudgiften ved større Rabatkortbeløb og Nedgang i Skatterne som Følge af Børnefradragets Forhøjelse).

Alt for længe er dette Snyderi blevet tolereret. Nu maa det være Slut. Først og fremmest af Hensyn til de Syge og Gamle, men ogsaa af Hensyn til Arbejdere og Tjenestemænd, maa hele Folket gennem sine Organisationer kræve, at Pristallet udregnes paa et regulært Grundlag.

ULOVLIGE STREJKER Takt og Tone for Politiet i Tilfælde af Invasion

Den 19. August advarede »Socialdemokraten« i en Leder mod de ulovlige Strejker. Den 20. August havde Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund sammenkaldt til Formandsmøde, og fra Mødet udsendtes en Resolution, hvori der opfordredes til at »fortsætte Arbejdet uforstyrret« og overlade til Organisationerne at behandle Uoverensstemmelser, der maatte opstaa.

Men hvilke Resultater er det, der opnaas, naar det overlades Organisationerne at varetage Arbejdernes Interesser? Disse Resultater er af en Beskaffenhed, saa selv et saa »beskedent Blad« som »Socialdemokraten« Gang paa Gang maa notere; at det gaar ned ad Bakke for Arbejderne. Og dernæst: selv disse beskedne Resultater var ikke opnaaet, dersom Medlemmerne ikke dels havde holdt de samvirkende Fagforbund til Ilden og dels var gaaet til direkte Aktion paa Arbejdspladserne. De ulovlige Strejker og Arbejdernes Forbitrelse over Formanselsen i det hele taget er den Kraft, som bringer Reaktion og folkefjendtlige Kræfter til at bøje sig.

Som de københavnske Bygningsarbejderes ulovlige Strejker under sidste Krig bragte os 8-Timersdagen, saaledes har de menige Arbejderes Initiativ og senere ulovlige Strejker givet gode Resultater. Og vi kan føje til, at skal danske Arbejdere gøre sig Haab om at faa det fuldt berettigede Krigsrisikotillæg paa de særlig udsatte Virksomheder, saa er Strejker nødvendige.

Derfor, og fordi de generer Tyskerne meget alvorligt, er de ulovlige Strejker i Dag mere anerkendelsesværdige end nogensinde!

Flere og flere stikker af til Sverige

— men hvorfor gør de det? Mon de tror at kunne gavne Danmarks Sag ved at sidde i en svensk Koncentrationslejr? Det er en stor Fejl. Det er her i Landet, Slaget skal slaas, og her er vi Danskes Plads.

Skønt travlt oplaget af at beskytte Frikorpsfolk, jage danske Patrioter og uskadeliggøre Huer med samfundsfarlige Farver, har Thune Jacobsen dog faaet Tid til at forfatte et udførligt Skrift om, hvorledes Politiet skal forholde sig i Tilfælde af Invasion.

Indledningsvis gøres Politiet opmærksom paa, at det i Tilfælde af Invasion skal »søge at opretholde Ro og Orden« samt »beskytte Befolkningen og dens Ejendom«. Det lyder jo prisværdigt, men mon nogen tror, at de krigsførende Parter, dersom Landet først er blevet Krigskueplads, vil indstille Kamphandlingerne, fordi en Politimester truer med Bøder for Gadeuorden?

For at Betjentene ikke skal lide nogen Overlast paabydes det at søge Dækning ved Kamphandlinger af kortere Varighed, og hvor nødvendige Politiforretninger skal udføres, tilraades det ikke at udsætte sig for direkte Beskydning eller færdes i Kvarterer, der ligger under Ild (hvad de Herrer Betjente sikkert ogsaa vil faa vanskeligt ved ret længe). Er der Fare for, at en Politistation under Gadekamp skal blive Tilflugtssted for krigsførende Tropper, skal Personalet beordres til at søge Dækning enten paa Tjenestestedet (under Skrivebordet?) eller ved Dimittering til deres Hjem.

Bliwer Politikredsens Hovedsæde besat af Invasionstropper, skal Politimesteren vaage over »at Befolkningens i Folkeretten hjemlede Rettigheder respekteres« !! Vi synes, det vilde være endnu glædeligere, om Politiet ogsaa fik denne Opgave at udføre under de nuværende Forhold og ikke skulde afvente en sejrrig Invasion.

Til Slut siges der, at i Tilfælde af Invasion maa man ikke følge de Instrukser, der gælder med Hensyn til Nedsættelse af Faldskærmsjægere. Igen et Udslag af Thune Jacobsens Vidsdom. Tænk, hvor morsomt det vilde være, om Politiet rykkede ud for at arrestere Invasionsropperne, efterhaanden som de gik i Land!

Scavenius-Regeringen forbereder sig paa at overleve Krigen!

Scavenius og hans Medarbejdere i Regering og Rigsdag har travlt. De indskrænker sig ikke til Dagens Problemer, men har ogsaa Opmærksomheden henvendt paa, hvorledes det skal gaa efter Nazismens Nederlag.

Om dette Problem har Forsvarsminister Brorson saaledes til »Aarhus Stiftstidende« udtalt:

»For det første maa der befyrges Uroligheder, og det maa være Regeringens Pligt med alle

til Raadighed staaende Midler at opretholde Roen i videst muligt Omfang, selv om det vel næppe helt vil kunne undgaas, at der opstaaer beklagelige Episoder. Det maa forudses, at Politiet ikke altid vil være i Stand til at hævde Respekten for de lovlige Myndigheder. Hvis Danmark ikke til den Tid har en handlekraftig Regering med Folkets Tillid, maa vi befyrgte Kaos og deraf følgende Ulykker, som vi lykkel-

ligvis hidtil har undgaaet. Regeringens Maal er derfor fremfor alt at bevare Roen i de første vanskelige Maanedere, men detop derved skabes der ogsaa Muligheder for en fri Meningsdannelse om den fremtidige Politik i Danmark, saaledes at der gennem Valgene skabes en Rigsdag og en Regering, som Befolkningen vil have den.

Hermed siges det tydeligt, at Scavenius-Regeringen eller Dele deraf regner med at fortsætte som Ministre, naar Krigen er slut. Og saa er det klart, at der vil blive Demonstrationer og Uro. Folket kræver nemlig omgaaende de politiske Fanger løsladt og Lovgivning og Administration rensed for alt, hvad der er skudt op i Skyggen af og under Tryk af den tyske Nazisme. Det vil sige Forfatningen sat i Kraft med Ytringsfrihed og Organisationsforhold som før Besættelsen og alle, der har forbrudt sig mod Nation og Forfatning, draget til Ansvar og fjernet fra Administrationen.

Disse Foranstaltninger kan afgjort ikke udføres af den Regering, der har stukket i Samarbejde med Tyskerne til op over Albuerne. Den har kompromitteret sig og nyder ikke Folkets Tillid. Forsøger den at holde sig ved Magten og forfuske og forhale Afviklingen af Besættelsen, saa vil Folket rejse sig i Harmen, men Ansvarer hviler paa Taburetklæberne.

Til Udrensningsarbejdet kræver Folket en Regering med rene Hænder!

Kampen mod Tyskerne

Den forstærkede Kamp mod Tyskerne afspejles klart gennem nedenstaaende Sabotagestatistik, som er udsendt af Politiet:

Januar	11	Sabotagehandlinger
Februar	22	»
Marts	34	»
April	42	»
Maj	37	»
Juni	37	»
Juli	77	»
1. Uge af August..	23	»

Og denne Kurve vil vedblive at stige indtil den Dag, Tyskerne er ude af Landet. Disse Tal siger ogsaa en Del om, hvor hensynsfuldt de danske Frihedskæmpere gaar til Værks selv overfor de af deres Landsmænd, som er gaaet i tysk Tjeneste og har overtaget Arbejdet som Sabotagevagter. I Holbæk er 2 Sabotagevagter saaret. I Aarhus og København er dræbt en hvert Sted. Om dem alle vides, at de var Nazister, saa det har været Livet om at gøre for Frihedskæmperne at skyde. I alle de øvrige Tilfælde er der ikke sket Sabotagevagterne nogen Form for Overlast, og ingen uskyldige Danskes Ejendom er gaaet tabt eller blevet

beskadiget. Sammenlign dette med den Ulykke, der forvoldtes under Luftangrebet paa København den 27. Januar, og enhver maa indrømme, at Sabotagen er den overfor vort Land mildeste Form for Krigsførelse.

Sabotagen har nu taget et saadant Omfang, at Pladsforholdene gør det umuligt at omtale samtlige Sabotagehandlinger.

Vi nævner en Række af de betydeligste fra den seneste Tid:

- 25. Juli. Storbrand paa Aalborg Skibsværft.
- 28. » Tysk Mineudlægger paa Odense Staalskibsværft sænket.
- 31. » Modelsamlingen paa B.&W., Tegholm, brændt.
- 6. Aug. Fiskepakhuse i Esbjerg brændt.
- 8. » Ødelæggelse af Brønderslev Elektricitetsværks Transformator.
- 9. » Lokomotivremisen i Aarhus og den store Lokomotivkran ødelagt.
- 10. » Vandværket paa Lunderskov Station sprængt.
- 11. » 10 store Sabotagebrande paa en Nat i Aarhus.
- 13. » Lastautomobiler i Viborg sprængt.
- 13. » Reparationsværkstedet Fehr & Co. ødelagt.
- 14. » Tømrerfirmaet Aaen & Gustavsens Lager i Frederikshavn brændt.
- 15. » Jernbanelinjerne Nord, Syd og Vest for Aarhus ødelagt ved ca. 50 Bombeeksplosioner. Trafiken afbrudt i flere Dage. — Attentat paa Transformatorstationen og Jysk Telefonaktieselskabs Fordelercentral i Aarhus.
- 15. » Privatbanernes Remise i Aalborg sprængt. 6 Lokomotiver ødelagt.
- 15. » Attentat mod den fynske Samleskinne i Odense. Fyns og Sydjyllands Elektricitetsforsyning i store Vanskeligheder.
- 18. » Attentat mod Karosserifabriken i Sydhavnen, København. Tyske Biler ødelagt.

Dette er kun et meget lille Uddrag af den sidste Tids Sabotagehandlinger. Men det er tilstrækkeligt til at vise, hvor systematisk der arbejdes. Overalt er det tyske Interesser, der rammes — og rammes føleligt.

Paa alle Krigsskuepladser er Nazismens Hære ude for de største Vanskeligheder. Ogsaa herhjemme skal vi gøre, hvad der staar i vor Magt for at vælte den skunplende nazistiske Krigsvogn. Det gælder i Dag, at alle maa være med i Kampen mod Tyskerne. Enhver maa øve sin Indsats paa sit Felt. Freden og Friheden vindes ikke ved passiv Venten, men kun gennem aktiv, haard og uforsonlig Kamp mod Undertrykkerne.

Afsluttet 22. August 1943

Odense, den 21 - 8 - 43.

Kære Ven, Nu skal du høre lidt om hvordan vi har det i Odense. Tiden i Sønderens er her Generalstrejke, Butikkelukkning og Undtagelsesstillstand. Rentlig begyndte det med Strejken hos Skipsværftet den 4. og 5. marts. Her har en lindeklæber til Tyskerne været under arbejde i flere år, men der skete saa mange Uheld under Bygningen, at den først nu var ved at være færdig. Da blev der en Dag anbragt Brandbomber i Kabinernes Palleærer, saa alt det til Inventar var ubrugeligt, og samtidig svæmede en Mand tværs over Gangen, fra tyske Vægtoster paa begge Sider og ombord, og han anbragte en Bombe, der slog et stort Hul, saa Skibet pludselig blev Undervandsbåd. Dette fik Tyskerne til ønsket at anbringe Vægtoster overalt i Skibet, ogsaa i arbejdstiden, og saa nedlagde arbejderne selvfølgelig Virksomheden. De fremmede forsøgte selv at arbejde videre, men omkomme dels at sødernes andnue mere, dels at ogsaa Kontorfolk og Funktionærer strejkede. Nu forbered Tyskerne arbejderne Altvins til Værftet - det var jo en sit-down-strejke - og saa vil omkomne arbejderne hos Thrive, Akkumulatorfabrikken o. s. v. i Sønderens. De, som ialt 2500 Mand ligger stille, det varde 1 1/2 Ugen, saa hjulpe Tyskerne sig. Vraget blev sløbt væk for at blive repareret endsteds.

Lige siden har der været stigende Uro i arbejderkredse her i Byen. Hver 12. ten var der Kammerstid med Tyskere, kun maalt i begyndelsen, og enkelte Feltmadrasser fik Haaret bragt i Overensstemmelse med den for saadanne hørende Mode.

Men det blev snart værre. Tyskerne, der er her, er for største Delen ganske gamle unge, sikkert Hitlerjunge, og de svæmede rundt i Gaderne i flokke paa 20 - 100 og overfaldt med Bajonetter og Dansk mange fredelige, saadanne gamle Danmere, altid enkelte eller højst, naar de var to i Næsten. I begyndelsen af Ugen var den indre By helt afsperret af Politi om Aftenen, men det hjalp kun lidt, for Betjentene maatte jo kun gribe ind overfor Udenlandsmand. Ivinnes eget Feltgendarmeri havde ikke Tor Maat over dem. Det blev til en fuldkommen Terror, med en 10 - 15 Mand og saa Skadestuen hver Aften, og de politiet tilgældende stod maalt sløbt, beklittede arbejderne sig til at see i Generalstrejke. Onsdag Morgens laa hele Byen stille. Butikkernes lukkede kl. 12 og siden har alt været lukket. Der var ingen Tor Maat, ingen Torvogns kører, alle Forlystelser er lukket, og der er Udrenningsbud for alle undtagen de enkelte, der kan see Passersæddel. De første to Dage fortsatte den tyske Terror, alt saa Onsdag og Torvogn. De kørte nu rundt i store Lastbiler med Maskingeværer og skød til højre og venstre. Ganske unge fyre med store Pistoler i Hænderne gik rundt og fyrede ligesom det passede dem. Hødenfor mine Vinduer kom tre saadan tre Gyngende, Bøden var tom, der var ingen der saa noget som piftede dem efter dem, men 200 m længere ned ad Bøden ved et Torvognstønsted og Gadekryds stod en lille Flok Mand og kvinder, pludselig vander en af Tyskerne sig om og fyre nogle Gange ned ad Bøden, en Kvinde faldt om nede i Flokken, og et øjeblik efter kørte Falck hen og hentede hende. Hun er blevet seeret i Bryttet, men lever endnu. I Sønderens fyrede en officer rundt til hans Revolver var tom. Saa tog Folk fat i ham, og hvor kom han til at se ud. Et øre var revet af og Blodet flød fra ham. Uniformen faldt i Stykker og Støvlerne taget af. Skadestuen maatte at behandle ham, han maatte over til sine egne.

Bevægningens Reaktion var paa alt dette var glimrende. Det er ikke saa saa Tyskerne, der har faaet ligende Ledfert. Og Nazisterne i Byen faar følgende Behandling: Først knuseskluderne, saa stier man op og sætter Biren og slæber deres Kølber ned paa Bøden, hvor de afbrændes. Hvis Nazisterne her i Sønderens gjort sig usynlige, man faar man fat paa dem, kan du nok tænke dig til Bøden. Feltmadrasserne bliver behandlet paa samme Maade, naar de er jo kendt, de-

2.

rae Adresser har fx staaet i vore Haende, og saa opsaeger man dem, klipper dem, maler dem enten med Lonje eller Tjore og smider dem i Regien ud paa Gaden, og der bliver de blandt politternes og faar saa loyrligt Lov til at vige deres Logemaerker saa længe de har lyst, for deres Derax er blevet læstet. Alle nazistiske Handlende og dem, der er kendt som gode Leverandører til Tyskerne, har faaet ikke alene Kuderne knust, men alt Antikvitetsinventar fuldstændig ødelæst. Det er ikke Spor overdrøvet, at naar man færdes i Byen - og det gør man trods Udgangsforbudet - kan man ikke gaa en Gade igennem uden at se knuste og raserede Butikker eller Lejligheder og Hæster af Dødt udenfor.

Tyskerne har foretaget en Del private Arrestationer, de laver Razziaer i Arbejderskvartererne, særne efter Angivelse af Erikorsfolk og slæber deres Ofre ud paa Kasernen. Du faar her et Par Billeder, saa du kan se, hvordan et Par af de mishandlede ser ud, de to her er blevet pisket i to Timer med Lederramme og Riske.

Men nu selve Generalstrejken. Vi faar et lidt Lidt, naar vi selv gaar paa Lejerierne og henter Melk og Smør, og Brød har vi faaet paa en Brødfabrik, men ellers er alt lukket. Mange faar naturligvis noget ad Sædron hos Løbmanden.

Forhandlingerne er færd med Tyskerne Kommandant Weiss, - der dels har været med ved Detfronten, dels Kommandant i Zolen og Tjekovlovskiet, - paa den ene Side og saa en Del selvbetaltede Sagføreringsfolk fra København, Ejnar Nielsen, Peder Andersen, o. fl. plus et Par lokale Borgmester og en Representant for Fællesorganisationen. Iaftes udgik der Meddelelse om at Arbejdet skulde genoptages i Dag, Lørdag, for "der var naaet et efter Forholdene tilfredsstillende Resultat." Hvad dette gik ud paa maatte vi imidlertid ikke see at vide, og hvem der ikke gik i Arbejde igen, det var Odense. Ikke en Butik, ikke en Arbejdsplads aabnede i Dag. Strejken fortsætter, og der er stadig vakkende Støtning. Der har, trods Udgangs- og andre Forbud været afholdt Demonstrationer i Formiddags, hvor Folk gik i Procession med smaa Døgnbrødsflaa og sang Fædrelandssange, og kl. 11 var der Strejkegade paa Stadion med 9000 Deltagere, man krydsede Kommandanten fjernet, Udgangsforbudet inakt for Tyskerne efter kl. 19 og Uafrihed for dem, der har deltaget i Strejken.

Forhandlingerne føres nu af Troels Hoff og Eyvind Larsen, Kannstein og hans næstkommanderende er kommet hertil idag.

I Dag er Byen det roligste, den har været længe, der er ingen Tyskere paa Gaden uden deres eget Politi, de kendte skrappe Pyre, som kører rundt og ser truende ud.

Lad mig lige fortælle noget, som illustrerer Tilstanden: de to, du ser paa Billeder af, er anrivet og som Feltmedicinsassistent og kommunister af en Erikorsmand, der bor paa Bydøvej i Bolbro. Hans Hus har siden været belejret, og i Aftes var der et Par Døgnkøere med Skydere, der var med i Skolejournen, de vekslede Kund til kl. var tre. Man var udrustet af Tyskere med Ikaristolser m. m. Folk i Bolbro, jeg talte med i Formiddag, beklagede meget, at de endnu ikke havde faaet hem sjort kold, men det skulde nok ske, forvikrede de. Er uanset at der er 1900 Fremmede Bøtjente her i Byen foruden de svenske, som er i det Alums Kunstskole og Konserverfabrik ved Havnen ser ned i Luften. Der arbejdede 100 Mand, og ved Byh. 3 km udenfor Odense, er der i det højtspændt flere Meter Skinne, saa begge Spor er afbrudt.

Indelig kan jeg meddele, at Tøret mellem Slensborg og Skanderborg i Lobet af i Dag og i Dag er afbrudt paa 40 Steder. Fribsvnen i Løjbjerg brænder saa 4 Steder, i Svendborg har der været Ildkamp mellem Danske og Ty. Soldater, og i Nyborg har de haft en sejrrig Strejke i Forsaars. Lad mig tilføje, at hvad jeg her har meddelt er alt vidnøfast, det maatte her jeg selv set eller været med til og Resten har jeg for Størstedelen fra Overordnede Politifolk, som ved Besked.

Vi selv har det godt og er ved godt Mod, vi mangler intet og er lige som den øvrige Del af Befolkningen har fortrøstningsfulde, og besluttet paa at fortsætte som der er begyndt.

29. august 1943

Godt ven!

Trods' radioens meddelelse fortsætter strejken i Odense, der nu ogsaa her brædt sig til Lyborg, Middelfart, Faaborg, og der siges ogsaa, men det her er ikke faa et eksempel, Assens og Sønderborg.

Paa Torsdagen den 19. fortsattes demonstrationerne (mit sidste brev blev sendt torsdag middag) i gaderne med klipning af feltmadraser, udstationing og brændning af træ eller tørblores møbler, uanset mærkklægning brændte adskillige baal midt paa gaderne til midnat.

Om onsdagen var fagforeningsformændene indkaldt til møde, hvor de forskellige spidser, borgmester Werner, Rasmus Hansen osv. forlangte, at de skulde sætte deres mandat ind paa, at faa arbejderne i arbejde. Den eneste, der har taget konsekvensen og gæst af, er murernes formand. R. H. udtalte, at det var den sædvanlige lille klikke, vi har at slås med, der er skyld i det hele og intet andet i, at holde strejken igang.

Torsdag den 20 fortsattes urolighederne. Rygtet om, at der nu var opnået en ordning brædt sig. Ved 18-tiden udsendtes løbesejler og meddeltes fra politiets højtløbervogne, der isvrigt ankom kl. 7 morgen havde nærligt forbud mod færdsel paa gaden, uden at nogen tog sig af det, at der nu var kommet en ordning, og at arbejderbevægelsens forhandler, Werner, Fællesorganisationens formand, sneddeformanden og redaktør Rasmus Hansen, nu mente at tidspunktet var indtil, at "arbejdet maa og skal genoptages". Tykkerne havde lovet, at holde deres folk hjemme endnu i to aftener, men det maatte ikke offentliggøres, hvorfor der overhovedet ingen betingelser var paa løbesejlerne. Disse blev derligt modtaget af folk, der enten rev dem i småstumper, eller lavede baal af dem. Demonstrationerne fortsatte til midnat.

Skønt proklamationen gik ingen i arbejde lørdag den 22, og ingen forretninger lukkede op, dog sænkedes et par timer levnedsmiddelforretninger. "Trods Alt", der som sædvanlig udkom kl. 6-7 om morgenen erklærede, at strejken gaar videre. I løbet af aftenen, at terrorhandlingerne nu maatte holde inde mod feltmadraserne, at der maatte opretholdes ro og orden, hvilket ogsaa skete. Paa Thrigearbejdernes møde lykkedes det Ejner Nielsen, København at gennemkøbe et flertal for arbejds genoptagelse mandag den 23. Imidlertid ventede et senere tillidsmandsmøde, at led skibsvarerarbejdernes senere afstemning vare afgørende ogsaa for Thrige. Med et flertal ventede skibsvarerarbejdet at fortsætte strejken.

Torsdag afholdtes paa foranledning af tilfældige personer et møde paa stadion, der forløb meget uorganiseret og sluttede med, at forskellige fag samlede sig for at vælge medlemmer til strejkeudvalg. Skønt der var ca. 5000 i demonstrationen gik derud og ved mødet, valgtes et par fags repræsentanter af en halv snes mand, kun 4 fag valgtes repræsentanter der. Der blev ikke holdt en ordentlig tale, der rusede situationen op.

I løbet af lørdagen valgtes ca. 20 fællesklubber deres repræsentanter til udvalget, som traadte sammen om aftenen, hvor ogsaa de fra stadion var mødt, hvilket gav anledning til voldsom diskussion, om de var kompetente eller ikke. Vore henstillinger til dem at gaa hjem i deres organisationer og blive valgt der, men mente at de godt først kunde overvære mødet, uden at have indflydelse paa det. Som protest mod dette forlod flere repræsentanter salen.

Søndag den 22. afholdt de paa stadion valgte igen møde paa stadion kl. 10, hvor en ca. 7000 deltog. Ligeom om lørdagen krævedes, at det selvbestaltede forhandlingsudvalg med Werner i spidsen tilstodte uden resultat. Ellers var mødet derligt uden en eneste virkelig positiv tale, og folk fik intet at vide og var noget skuffede; men stemningen var tip top.

Antstein og Ljorbal ankom til byen lørdag for at forhandle.

Vore folk, der behersker udvalgets presidium sammenkaldte dette til møde mandag den 23. kl. 9 (uden stadionfolkene), ogsaa de, der havde forladt første møde blev indkaldt.

Mødet sættes senere.

Hilsen Hugo.

23/8/43

Gode Venner

Den 27. kl. 9 samledes strejkevælget, som udskød mødet til efter fællesorganisations, der var indkaldt til kl. 10.

Da hatten havde repræsentanter for borgerne forhandlet med tyskerne, der nu tilbød at holde deres folk fra gaden til d. 26. 8 og derefter, naar de kom der, lade dem være under opsyn af faldgendarmeri, samt at aflevere fangerne til dansk politi.

Dette meddeltes ogsaa fællesorganisations møde, hvor det antogales at modtage tilbudet og gaa i arbejdet. Vore folk gik ind for dette, da de mente, at stemningen nu var smækket, at strejken ikke kunde føres videre; men de stillede forslag om, at spørgsmålet skulde afgøres af medlemmerne, det blev laar paa Ejner Nielsen's foranledning stemt ned.

Allors fik mødet et meget politisk indtryk, idet Redaktør Rasmus Hansen bemærkede, at jeg røskte med den misere, at det lille møbled til "Trods Alt" i denne situation havde været dygtigste dagblad og ene om at give retningerne. Ejner Nielsen fra D.S.F. havde udklip fra "Arbejderbladet" med frafar kirken og talte meget om den tid, da D.S. og Rindland var gode venner. Den dag skulde komme, hvor der nok skulde blive gjort op med kommunisterne.

Strejkevælget som hørerakorden af os gik under protest ind for at afslutte generalstrejken, idet det konstateredes, at de faglige ledere og andre ledendes socialdemokrater var faldet paragrafen i ryggen.

Arbejdet accepteres tirsdag den 25. om morgenen. Det mindst strejkevælget, som var valgt paa et stationmøde, afholdt mandag aften endte der, hvor nogle tilkom gik ind for fortsættelse, andre laad. Der var ingen enighed, og folk gik forvildet derfra.

Søndag formiddag afholdtes et møde af borgere med ca. 200 deltagere væsentligt repræsentanter for forskellige borgerlige organisationer, mandagstid formiddag osv. Anførte positive talere havde ordet; men allers hovedet det sig for om om muligt at komme ud af konflikten, som en enkelt endog holdt paa var den påstand af arbejderne, hvilket han dog ikke fik medhold i. Formanden for konservativ Folkeforbund sagde: Vi skal staa fast. Kommunisterne er farlige; men de vil blive meget farligere." Bestformanden i arbejderforbunden: at betale løn for arbejdsdagene er forkasteligt, da det vil animere arbejderne til flere ulovlige strejker. Arbejderne skal i hvert fald idømmes et nød, vi nok have retsmyndighed, kan den eventuelt eftergive os. Jeg ved, at der inden for arbejderne ledere er stor brøkkelighed ved, at arbejderne ikke har paa deres ret, da det kan betyde, at lederne får vanskeligt ved at styre arbejderne. Det er en meget farlig situation, vi er i, idet strejken ikke er organiseret af lederne, men udspringer af arbejderne selv, dette er det farligste af alt farligt, da det kan end med at lederne slipper taget i medlemmerne, og der kan jeg i de beskrive det kass, vi kommer i. Kommunisterne er farlige i dag; men de bliver meget farligere". Enkelte arbejderforbunders sagde, at de ville i hvert fald betale for strejkelederne. Ellers var et vigtigt spørgsmål for mødet, om man kunde stole paa, at politiet vilde beskytte korrespondenterne, hvis de lukkede op, for strejken var forbi. Man ønskede om, at lukke op, saa snart tyskerne gav et rimeligt tilbud, uanset om arb. vilde acceptere eller ej.

De soc. spidser og 90 % af de faglige ledelser har kun arbejdet for hurtig bilæggelse. Redaktør Rasmus Hansen var særlig slem og vilde have blaavene ud, havde ogsaa faaet typograferne ved socialen til at møde, men saa kom nogle strejkende og bad dem gaa hjem, i molist fald vilde maskinerne blive smadret, saa kapitulerede selv R. H.

Det viste sig, at bedriftsgrupperne løste deres opgave godt, den var det, som tog initiativet. Derimod sørgede vore kammerater ikke for at give stadiemøderne, som de ganske vist heller ikke havde arrangeret, et ordentligt indhold. Der var 5000, 8000 og 4000 deltagere, som var let vedtagelige og burde haft noget med hjem. Selvfølgelig klappede ellens udværelse.

Ogsaa flygte: Nyborg, Middelfart, Faaborg, og naar var det i Svendborg

23/8/43

Gode ven!

Den 23. kl. 9 samledes strejkeudvalget, men udskød mødet til efter fællesorganisationens, der var indkaldt til kl. 10.

Om natten havde repræsentanter for borgerne forhandlet med tyskerne, der nu tilbød at holde deres folk fra gaden til den 26. 8 og derefter, naar de kom der, lade dem være under opsigt af feltgendarmmeri, samt at aflevere fangerne til dansk politi.

Dette meddeltes paa fællesorganisationens møde, hvor det anbefalede at modtage tilbudet og gaa i arbejde. Vore folk gik ind for dette, da de mente, at stemningerne nu var saaledes, at strejken ikke kunde føres videre; men de stillede forslag om, at spørgsmaalet skulde afgøres af medlemmerne, det blev især paa Ejner Nielsens foranledning stemt ned.

Ellers fik mødet et noget politisk anstrøg, idet Redaktør Rasmus Hansen beskæftigede sig stærkt med den misere, at det lille møgblad til "Trods Alt" i denne situation havde været byens eneste dagblad og ene om at give retningslinierne. Ejner Nielsen fra D.s.F. havde udklip fra "Arbejderbladet" med fra før krigen og talte meget om den tid, da SU. og Tyskland var gode venner. Den dag skulde komme, hvor der nok skulde blive gjort op med kommunisterne.

Strejkeudvalget som beherskedes af os gik under protest ind for at afløse generalstrejken, idet det konstanterede, at de faglige ledere og andre ledende socialdemokrater var faldet strejken i ryggen.

Arbejdet genoptoges tirsdag den 25. om morgenen.

Det nimbands strejkeudvalg, som var valgt paa et stadionmøde, afholdt mandag aften møde der, hvor nogle talere gik ind for fortsættelse, andre imod. Der var ingen enighed, og folk gik forvirret derfra.

Søndag formiddag afholdtes et møde af borgere med ca. 200 deltagere væsentligt repræsentanter for forskellige borgerlige organisationer, handelsstandsforening osv. Enkelte positive talere havde ordet; men ellers drejede det sig for dem om snarest muligt at komme ud af konflikten, som en enkelt endog holdt paa var dem paatvunget af arbejderne, hvilket han dog ikke fik medhold i. Formanden for Konservativ Vælgerforening sagde: Vi maa staa fast. Kommunisterne er farlige; men de vil blive meget farligere." Næstformanden i arbejdsgiverforeningen: At betale løn for strejkedagene er forkasteligt, da det vil animere arbejderne til flere ulovlige strejker. Arbejderne skal i hvert fald idømmes en bod, vi maa have retssagen, kan saa eventuelt eftergive boden. Jeg ved, at der inden for arbejdnernes ledelse er stor betænkelse ved, at arbejdsgiverne firer paa deres ret, da det kan betyde, at lederne faar vanskeligt ved at styre arbejderne. Det er en meget farlig situation, vi er i, idet strejken ikke er organiseret af ledelserne, men udenom dem af arbejderne selv, dette er det farligste af alt farligt, da det kan ende med at lederne slipper taget i medlemmerne, og saa kan jeg ikke beskrive det kaos, vi kommer i. Kommunisterne er farlige i dag; men de bliver meget farligere". Enkelte arbejdsgivere sagde, at de vilde i hvert fald betale for strejkedagene. Ellers var et vigtigt spørgsmaal for mødet, om man kunde stole paa, at politiet vilde beskytte forretningerne, hvis de lukkede op, før strejken var forbi. Man enedes om, at lukke op, saa snart tyskerne gav et rimeligt tilbud, uanset om arb. vilde acceptere eller ej.

De soc. spidser og 90 % af de faglige ledelser har kun arbejdet for hurtig bilæggelse. Redaktør Rasmus Hansen var særlig slem og vilde have bladene ud, havde ogsaa faaet typograferne ved socialen til at møde, men saa kom nogle strejkende og bad dem gaa hjem, i modsat fald vilde maskinerne blive smadret, saa kapitulerede selv R. H.

Det viste sig, at bedriftsgrupperne løste deres opgave godt, dem var det, som tog initiativet. Derimod sørgede vore kammerater ikke for at give stadionmøderne som de ganske vist heller ikke havde arrangeret, et ordentligt indhold. Der var 5000, 8000 og 4000 deltagere, som var let modtagelige og burde haft noget med hjem. Selve partiapparatet klappede ellers udmærket.

Begivenhederne i Odense.

Mandag den 9. August begyndte Strejken i Esbjerg, Optakten var ^{gjort} ~~gjort~~ ^{dannet} til de Begivenheder i Odense, som seks Dage senere skulde vække ikke blot Danmarks, men hele Verdens Opmærksomhed.

De tog deres Begyndelse Mandag den 16. August med nogle smaa Episoder mellem danske og tyske tyske Soldater, og næste Aften udviklede de sig til formelige Slagsmaal, hvori ~~mange~~ Civile deltog i stor Udstrækning. Rundt omkring paa Gaderne kunde man se tyske Soldater i Haandgæng med Civilister, medens de danske Soldater var blevet holdt hjemme paa Kaserne for at undgaa at komme ind i noget, der kunde udvikle sig til alvorlige Begivenheder. De tyske Soldater optraadte i Grupper, som indtog en overordentlig aggressiv Holdning. Onsdag og Torsdag forsøgte tyske Soldater og Befalingsmænd " at følge danske Soldater hjem ". Det skete bl.a. at en ^{dansk} Skildvagt ved Krudthuset blev angrebet af en Person, der sneg sig ind paa ham bagfra, væltede ham, fravristede ham hans Gevær og sparkede ham gentagne Gange i Skridtet. Fanger, det var Skildvagtens Navn, kastede haandgranater efter Voldsmændene og skød efter dem, men han undslap. Tyske Soldater, der var tilkaldt af Skydningen arresterede den danske Soldat. Efter Forhør paa den tyske Kaserne blev han løsladt, og den tyske Oberstløjtnant ringede til Jydske Division og søgte at bagatellisere Optrinnet. Mange Steder blev Folk, der kom kørende paa Cycle væltede og gennempryglede, og fredelige Mennesker, der spadserede paa Gaderne blev skubbet og puffet til. Mere end een Gang blev Bajonetterne trukket, og der blev skudt i Gaderne. Ganske vist var Vestergade afspærret tidligt paa Aftenen, men ^{den} ~~ude omkring i de andre Gader~~ udviklede Situationerne sig med rivende Hast, og mange Mennesker blev kørt paa Sygehuset.

2

saarede af Bajonetstik eller medtagne af Spark og Prygl. Enkelte Steder gik det særlig ~~hæder~~

haardt til: K.F.U.M.'s Bygning paa Klosterbakken blev henad Aften stormet af en Flok tyske Sol-

dater, som forfulgte en ung Mand, og Politiet maatte rykke ud. Da Betjentene kom, fandt de ^{isidder} ~~de~~

en tysk Officer, ^{havde} der ~~sogte~~ at spærre Hoveddøren for sine Soldater, men de trængte sig ind al-

ligevel. Inde i Bedestuen fandt Politiet en ung Mand, Ellegaard Hansen, der laa bevidstløs,

blødende fra et stort Saar i Baghovedet. Ved Siden af ham stod to Officerer Vagt med Pisto-

ler i Hænderne. Paa Sygehuset konstaterede man, at den unge Mand havde alvorligt ~~ranie~~brud.

Alt dette foregik om Tirsdagen, og Onsdag ~~fortættelsestid~~ Formiddag begyndte den Strejke, der o-

kom til at vare i flere Døgn. Det første Sted Arbejderne nedlagde Arbejdet var paa Thriges Fa-

brikker og meget hurtigt fulgte deres Kammerater indenfor de andre jernindustrielle Foretage-

gender deres Eksemplær. Arbejderne gik gennem Gaderne og opfordrede de Handlende til at lukke

deres Butikker. Alle uden Undtagelse fulgte Opfordringen, Nøglen blev drejet om i Døren og et

Skilt med " Lukket " hængt uden for. Ved Middagstid var alle Fabrikker standset, og alle Buti-

ikker lukket. Kl. 1,45 standsede Sporvognene og lidt senere ogsaa alle Omnibus- og Automobil-

ruter. Efter indtrængende Henstilling fra Borgmester Werner vedtog man at fortsætte Arbejdet

paa Gas- Electricitets- og Vandværk.

Det var forbundet med Livsfare at bevæge sig paa Gaderne, der glatvæk blev beskudt af

tyske Soldater, ^{der} ~~der~~ kørte rundt i store ^{og ikke} Lastvogne ~~de~~ undsaa sig ~~ikke~~ for at kaste ~~hæ-~~

kaandgranater mod Folk, der stor samlede i Grupper paa Fortovene. Imedens ~~fortættelsestid~~ førte den

konstituerede Politimester, Politifuldmægtig ~~h~~asmussen, Forhandlinger med Repræsentanter for

den tyske Værnemagt. Statsadvokat Troels Hoff kom til Byen og deltog i Forhandlingerne, men ~~men~~

3

maatte opgive at faa en Ordning . Saa vidste Politiet ikke bedre end at udstede Færdselsforbud .

Højttalervogne kørte rundt i Byens Gader og meddelte at i Følge Politiloven af 1871 var det nu forbudt at færdes paa Gaderne og Butikker og Restauranter skulde holdes lukkede. Resultatet af den gamle Paragrafs Ikrafttræden blev, for at bruge et aktuelt Udtryk, Undtagelsestilstand. Det var dog ikke nemt for Politiet at faa Forbudet respekteret.

Som Rygterne ogsaa har fortalt , gik det stærkt ud over de Pigebørn , der havde haft Forbindelse med de tyske Soldater: Folk trængte i Flokke ind i deres Boliger og kunde

knuste Købmentet, stak det i Brand eller smed det ud af Vinduet. Fik man fat i Pigerne blev de klædt nøgne af, klippede skaldede og bemalede med røde Hagekors baade for og bag.

Paa Rugaardsvej maatte Politiet befri et Par Piger, der var bundet sammen. De var splitternøgne

hujende

begge to og et Par Mand gik og trak dem efter sig i en Tøjsnor. En større menneskemængde sluttede sig til Optøget. Den Blags Episode var der mange af. Ogsaa adskillige Forretninger, som

var handlet med Tyskerne maatte anmode Politiet om Hjælp, for Eks. Chr. Hansens Sønnen, Slagterforretninger i Overgade og Nørregade, der blev slemt molesterede. Politiet maatte tilkalde

Forstærkninger fra Aalborg, Aarhus, Vejle, Aarslev, Sønderborg, Kolding, Nykøbing.F, fra Fre

driksberg og fra Politiskolen. Alle Forstærkninger mødte med deres største Udrykningsvogne og

at Middagen slut paa Egen

forberedte befandt der sig omkring 800 fremmede Uetjente i Byen.

Om Torsdagen kom det atter til blodige Begivenheder. Paa Vestergade kom en tysk Officer

Officer gaaende. En større Skare fulgte efter ham og da den indtog en stadig mere og mere

truende Holdning, trak han sin Revolver og affyrede et Sammeskud. Men nu begyndte Stenene

at hagle ned over ham, og han skød ind i Mængden, hvorved han saarede to Dreng

4

Dette ophidsede naturligtvis ^{Folk} ~~mængden~~ yderligere og i Vestergade faldt man over ham og til

(J. Casins Løbe blev Anstillet og Tilstede komme til 1/11)

redte ham paa det alvorligste. ~~Politistationen~~ Det lykkedes efterhaanden at faa Folk sendt

hjem. Tyske Soldater blev stillet op som Vagtposter rundt om i Byen, de var bevæbnede med ~~skar~~

skarpladte Gewærer og havde Haandgranater i Støvleskafter og Livremme. ^{Seneri paa Byen} ~~Lødens~~ kom tyve

Biler med Gestapo- Folk fra København til Afløsning for de almindelige Værnemagts- Soldater.

Gestapo- Folkene kørte rundt i Byen i særlige Biler, og med deres Ankomst opgørte Skydnin-

gen i det store og hele. Om Aftenen fortsattes med Besøg i Butikker og private Hjem - ved 22-

Tiden befandt der sig 20 ^{en} mennesker paa Politistationen, som havde faaet deres Hjen ødelagt, og

som søgte Politiet om Beskyttelse. Ogsaa om Natten var der Uroligheder og Lørdag Morgen var

Situationen yderligere forværret. ~~Kun gennem Telefon er Udelsen i Forbindelse med det øvrige~~

Land, der gaar ingen Post ud; Kl. 9 om Morgenen holdt Borgmesteren et Møde med Bestyrelserne

for Haandværker - og Industriforeningen, Odense Handelsstandsforening og Odense og Omegns Kolon-

ialhandlerforening, der havde ønsket at blive orienterede om Situationens Udvikling, og som nu

fik at vide at man Natten lang havde forhandlet med Tyskerne, og at der nu var udarbejdet et For-

slag, som skulde forelægges Dr. Best til Godkendelse. Der var fra dansk Side ^{oprindeligt} stillet Krav om,

at den tyske ^{Kommandant} ~~Gesandt~~ i Odense, Weiss, skulde fjernes, men dette afviste man fra tysk Side.

Derimod blev man enige om en Ordning, hvorefter det tyske Militær og de danske Soldater i

de kommende Dage indtil der atter var Ro i Byen, skulde holdes borte fra Gaderne efter Kl. 19

Det var en Aftale, at hvis Best godkendte Forslagene, skulde der udsendes Løbesedler til

Befolkningen om at genoptage deres Arbejde og aabne Fabrikkerne Lørdag Morgen.

5

Imidlertid var Uroen i Byen ikke blevet formindsket og Rygtet om frygtelig Mishandling af

to unge Odenseanere, gjorde ikke den almindelige Stæning blidere: paa Sygehuset laa to

unge Mennesker, som Aftenen i Forvejen havde staaet i deres Haver i Forstaden ~~Kabx~~ Bol-

bro, da en Frikorpsmand i Spidsen for nogle tyske Soldater overfaldt dem ^{med} ~~en~~ Hundepiske og Ge-

værkolber og slæbte dem med sig til Kasernen, hvor de blev gennempryggede, saa deres Krop-

pe til Næste hang i ~~blodige~~ blodige Maser. Men paa Natten blev de givet fri - de nærmest

kravlede til deres Hjem, hvorfra man alarmerede Ambulancen ~~gax~~, der kørte dem paa Sygehuset.

Ingen af de unge Mænd havde foretaget sig noget som helst. De var begge ganske overordentlig ~~ka~~

i Odense

haardt medtagne. Episoderne paa Gaderne ^{fortsattes} og Urolighederne bredte sig nu til ~~Midt~~

~~Kidafaxx~~ Nyborg, Svendborg og ^dMidelfart, ogsaa i Kolding var der Uroligheder. Fredag

Morgen døde en af de Saarede paa Sygehuset, det var den 51-årige Elektriker V. A. Jonsen.

Fredag ^{Eftermiddag} udsendte Odense Byraad et Opraab til Borgerne om at optage deres sæd-

vanlige Virke. Opraabet blev overalt modtaget med Haan eller Ligegyldighed. Da Lørdagen

oprandt vedvarede Generalstrejken. Om Natten var der i Odense øvet to ~~fabotage~~ Pabotagehandlinger og

og paa Jernbanen mellem Odense og ~~Marslev~~ Marslev var Sporet sprængt i Luften. Lørdag Formiddag

drog et Optog caa 5000 Mennesker syngende gennem Gaderne med ~~Manne~~ Mannebrog i Spidsen. De ~~endte~~

endte paa Stadion, hvor det blev besluttet at holde stort Møde sammen Eftermiddag.

Da Sporvognene i Formiddagens Løb begyndte at køre, samlede Folk sig paa Sporene, saa de var

tvunget til at standse.. Politiet var magtesløst, og Driften maatte indstilles.

Paa et Erhvervs møde ~~blev~~ det drøftede Arbejdsgiverne, om der skulde udbetales Løn til

6

de strejkeøde Arbejdere. Det var der absolut Stemning for, kun enkelte vægrede sig imod det- deriblandt Thriges Fbrikker.

Om Lørdagen blev der forhandlet videre paa Raadhuset. Departementeschef Eyvind Larsen havde i flere Dage opholdt sig i Odense, men nu ankom ogsaa Minister Kjarboel^{er} Dir. Svenningsen fra Odensrigsministeriet. Ogsaa Regjeringsrat~~xx~~ Regjeringsrat Kantstein var ar- riveret fra Hovedstaden, for at bistaa Værnemagten. Hele Lørdag Nat forhandlede man til Kl

Søndag 6 Ekstra^{er} Morgen. Det hedder^{er} at man blev enige om, at den tyske Kommandant Weiss skulde give en Undskyldning for Værnemagtens uheldige Optreden. Men da man ringede til København og fore- lagde Hanneken dette Krav, vilde han ikke gaa med til dets Opfyldelse. Kantstein rejste u- saa til København for at forhandle, men han vendte tilbage samme Aften uden noget Resultat.

I Søndagens Løb havde 10.000 Odense- Borgere holdt Møde paa Stadion og nedsat et Strejkeudvalg, som for egen Regning skulde forhandle med Tyskerne. De vilde forlange, at Tyskerne ikke maatte vise sig paa Gaderne efter Kl. 19, at de skulde fjerne sig fra de Virksomheder de bevogetede, og at de skulde frigive de Gidsler de havde taget. Imidlertid blev der Søndag Aften udsendt Bekendtgørelse fra Borgmesteren, den var blevet til efter Forhan-

Forhandlinger mellem Tyskerne paa den ene Side og Byraadet og Repræsentanter Odense Erh- hvervsorganisationer, Arbejdernes Fællesorganisation, Odense, og De Samvirkende Fagforbund paa den anden Side. Man vil huske, at det i Bekendtgørelsen hed, at alle tyske Soldater skulde forblive i deres Kvarter Søndag, Mandag, Tirsdag og Onsdag, medens kun de normale Øvel- ser og tjenstlig Færden vilde finde Sted. Til Gengæld forventede man, at Befolkningen vilde afholde sig fra Demonstrationer og "uoverlagte Handlinger". Bekendtgørelsen

7

var ledsaget af en Udtalelse fra Kjarbøl, hvori han mere detailleret gjorde Rede for af Ordningens ~~med~~ de tyske Troppers Forhold og u^{ny}derstregde at tyske Feltgendarmere vilde ~~over~~ overtage Ordenstjenesten for den tyske Værnemagts Vedkommende, medens dansk Politi har den ~~de~~ tilsvarende Opgave med Hensyn til danske Statsborgere.

Men Arbejderne gik ikke i Arbejde Mandag Morgen. Da Fyens Socialdemokrat, hvis Redaktør Rasmus Hansen har spillet en højst uheldig Rolle under Urolighederne, forsøgte at genoptage Arbejdet, satte ~~Langden~~ en Stopper herfor. Imidlertid blev Arbejdernes 500 Tillidsmænd som forhandlede ~~gik~~ i " Den nye Forsamlingsbygning " enige om at genoptage Arbejdet Tirsdag Morgen. Tirsdag Morgen gik samtlige Arbejdere ~~ix~~ paany i Arbejde og de normale Tilstande var genoprettede.

Fra en fremtrædende Mand i Odense, som havde ^{Forholdene} Lejlighed til at iagttage ~~Begivenhederne~~ paa nærmeste Hold har vi modtaget et Brev, hvorefter vi skal gengive Slutningen :

„ For os som oplevede det hele har det været en glædelig række af Begivenheder, som har fundet Sted i Odense. Det var forbløffende at se den Prompthed, hvormed Strejken blev gennemført. Ingen Vaklen. Denne Strejke, var en Folkestrejke, den vandt Tilslutning fra alle Sider, Arbejdsgiver og Arbejder var solidariske.... Saasnart der ikke var Tyskere på Gaden var der absolut Ro og Orden. Den ~~nevn~~te ~~Selvtægt~~ fandt Sted ganske sagligt - ingen Lynchning- Tendenser var at spore. Arbejdernes Selvstændighed og Saglighed var imponerende: hvad de ønskede var at opnå en Indrømmelse fra Tyskerne, og de var komplet lige glade med hvad deres Ledere raadede dem til, saalænge de ikke havde naaet deres Maal. Regerings Erklæring i Radioen vakte en aldeles uskramtet ~~u~~nterhed i hele Byen. I Virkelig

8

heden var store kredse af Befolkningen indestillet paa, at nu skulde vi bære vore Byrder og tage Analdet og de dermed følgende norske Tilstande. Men da det blev klart, at der var dybt dybtgaaende Uenighed om Tidspunktets Betimelighed, bøjede det meget betydelige Mindretal sig loyalt og gik i Arbejde. Dette har været en fejlfrit forløbende Generalstrejke. Naar det store Øjeblik kommer, ligger alt stille og saa kommer sidste Faktor, banerne, med hvis ikke Regeringen har mærket, at den staar ene med sin Eftergivenhedspolitik, saa er den baade blind og døv.

Men størst af ^{alt} ~~alt~~ var det at opleve den "ammeratskabsaand, der svejsede alle

Lag af Befolkningen sammen til et ubrydelig Enhed."

Strejkebevægelsens Vægring

D A G S B E F A L I N G

Nr. 213

B

den 27. August 1943.

Kopi.

Justitsministeriet har under 26. ds udstedt følgende Cirkulæreskrivelse:

"Som nævnt i Justitsministeriets Cirkulæreskrivelse af 20. August 1943 har der i den seneste Tid været alvorlige Uroligheder i Odense. Generalstrejken i Odense er nu, som det er meddelt i Dagspressen, ved Forhandling bragt til Ophør, og Forholdene i Odense er atter rolige. Uroen har imidlertid bredt sig til de andre fynske Købstæder og enkelte sydjydske Byer. I al Fald nogle Steder maa det antages, at fremmede Agitatorer har spredt Uroen videre og opfordret til Strejker og Demonstrationer.

Endvidere er der opstaaet et nyt Urocentrum i Aalborg. Aarsagen til Urolighederne dér var Begravelsen af en ung Bankassistent, der var blevet dræbt af Tyskerne, da han deltog i Afhentningen af Sprængstoffer, der var nedkastet med Faldskærm fra en engelsk Flyvemaskine. Der var i Aalborg agiteret for, at Arbejdet skulde nedlægges Begravelsesdagen fra Kl. 13 - Kl. 15, og at Butikkerne skulde lukke i samme Tidsrum. Der blev fra den tyske Øverstbefalende fremsat Krav om, at ikke over 50 Personer maatte deltage i Begravelsen. Da dette Krav trods indtrængende Forestillinger fra dansk Side blev fastholdt, blev Begravelsen i Forstaaelse med afdødes Familie rykket frem til et tidligere Tidspunkt, hvilket derefter blev bekendtgjort af Politiet. Paa den Tid, der oprindeligt var fastsat til Begravelsen, samledes der imidlertid en stor Menneskemængde ved Kirken og Kirkegaarden, og der blev skredet ind af det tyske Militær, der rykkede frem med Tanks, Karoner og Kavalleri. Der blev skudt paa Befolkningen, og flere saaredes. - Den følgende Dag blev Arbejdet dog genoptaget, men da en dansk Arbejder var blevet skudt af en tysk Soldat, blev Arbejdet nedlagt over hele Byen. Der er nu Generalstrejke, og Politimesteren har efter et fra tysk Side fremsat Krav udstedt Færdselsforbud fra Kl. 20 til Kl. 6 og bestemt, at offentlige Forlystelser, Restaurationer m.v. skal lukkes Kl. 19. Da der fandt Hærværk Sted mod Forretninger tilhørende Nationalsocialister og Personer, der antages venligt indstillet over for Tyskerne, lod Kommandanten efter Ordre fra den Øverstbefalende opstille tyske Vagtposter ca. 40 Steder hos ^{de} Personer, som havde henvendt sig til de tyske Militærmyndigheder om Beskyttelse.

Uroen har fra Aalborg bredt sig til Frederikshavn og Skagen. Fra Sæby er det oplyst, at fremmede Personer har henvendt sig i Byens Forretninger og ved Sabotagetrusler søgt at formaa Indehaverne til at lukke. - Ogsaa i Aarhus er der i Dag Arbejdsnedlæggelse.

Et fælles Træk ved alle Uroligheder er, at Grupper af Urostiftore drager rundt og knuser Ruder og ødelægger Inventar hos Nationalsocialister og Personer, der antages at være tyskvenlige. Endvidere har man i betydeligt Omfang overfaldet Kvinder, der omgaas tyske Soldater, og klippet Haaret af dem o. lign. Disse Overgreb medfører ofte voldsom Indgriben fra den tyske Værnemagts Side, saaledes at der udsendes tyske Patrouiller, der gør

Brug af Skydevaaben. Dette vanskeliggør yderligere i høj Grad Bestræbelserne for Genoprettelsen af Ro og Orden. Justitsministeriet har derfor ved Fjernskrivermeddelelse af 25. August 1943 anmodet d'Herrer om særlig at sætte ind paa at hindre disse Handlinger. Det er vel ikke gør ligt at sætte Vagtpost ved alle de Stæder, hvor der kan være Fare for saadant Hærværk, men Patrouillerne bør have deres Opmærksomhed særlig henvendt paa disse Stæder, og der bør iøvrigt gøres, hvad der er muligt, for at yde de paagældende Beskyttelse. Endvidere bør Politiet være nøje opmærksom paa, at der ikke dannes sig Flokke, som drager ud for at foretage Rudeknusninger m.v., og skulde saadanne Flokke dannes, bør Deltagerne anholdes eller Flokken i hvert Tilfælde fuldstændig splittes under Anvendelse af Stavene. Er Butiksruder blevet knust, maa der drages Omsorg for, at Forretningen ikke plyndres.

Det fremgaar endvidere af foranstaaende Oplysninger, at der fra visse Sider øves en ophidsende Virksomhed, og at Ophidserne rejser fra By til By. Justitsministeriet har derfor ved Fjernskrivermeddelelse af 25. August 1943 anmodet d'Herrer om særligt at have Opmærksomheden henvendt paa, om der i Politikredsen findes Ophidsere og omrejsende Agitatorer, der søger at ophidses Befolkningen eller ved Trusler om Vold og Hærværk at formaa den til Strejke eller til Demonstrationer og andre ulovlige Handlinger mod den tyske Værnemagt. Man har anmodet om, at der i saa Tilfælde skrides hurtigt og effektivt ind, saaledes at de paagældende, hvis de kan sigtes for Overtrædelse af Straffeloven, jfr. navnlig §§ 133, 260 og 266, eller for Overtrædelse af Bekendtgørelse Nr. 254 af 9. Juni 1941 eller af andre Bestemmelser, straks sættes under Anholdelse. Man skal endvidere anmode om, at der maa blive holdt et vaagent Øje med, om saadanne omrejsende Agitatorer indfinder sig, og der bør i saa Henseende søges optaget Samarbejde med Personer eller Organisationer, som er villige til at bistaa Politiet hermed.

Naar Forholdene som i Aalborg gaar saa vidt, at det tyske Militær sættes ind mod Befolkningen, bør det danske Politi selvsagt ikke Side om Side med de tyske Tropper bekæmpe de danske Urostiftere. Justitsministeriet har derfor ved Fjernskrivermeddelelse af 23. August 1943 anmodet d'Herrer om at instruere Politistyrken om, at det danske Politi, saafremt der sættes tyske Militærprouiller ind mod Befolkningen, straks skal trække sig tilbage fra den eller de Gader, hvor de tyske Tropper indsættes. Uden for de Gader m.v., hvor tyske Patrouiller er indsat, bør Politiet fortsætte sin sædvanlige Virksomhed. Saafremt en saadan Situation skulde opstaa, bør vedkommende tyske Kommandant straks underrettes om de Instrukser, der her er givet det danske Politi."

I. S T A M M.